

Isus nas zove

Isus nas zove

CIP - Katalogizacija u publikaciji

Nacionalna i sveučilišna knjižnica Zagreb

Nakladnik: o. Zvonimir Škunca

Tisak i narudžbe: Stanislav Delorko

ĆIRILOMETODSKA KNJIŽARA

Zagreb, Kaptol

Tel.: 01 4814 709

ISUS NAS ZOVE br.1 - Viđenja i poruke primljeni 1945.-1973. godine

ISUS NAS ZOVE br.2 - Viđenja i poruke primljeni 1973.-1974.

ISUS NAS ZOVE br.3 - Viđenja i poruke primljeni 1974.-1976.

ISUS NAS ZOVE br.4 - Viđenja i poruke primljeni 1977.-1978.

ISUS NAS ZOVE br.5 - Viđenja i poruke primljeni 1978.-1979.

ISUS NAS ZOVE br.6 - Viđenja i poruke primljeni 1979.-1980.

ISUS NAS ZOVE br.7 - Viđenja i poruke primljeni 1980.

ISUS NAS ZOVE

(ISUS NAS ZOVE br.1 - Viđenja i poruke primljeni 1945.-1973. godine)

+

U Ime Boga Oca

koji me je s velikom Ljubavlju stvorio.

+

U Ime Boga Sina

koji me je s velikom Ljubavlju

Svojom Pregorkom Smrcu otkupio.

+

U Ime Boga Duha Svetoga koji me s velikom Ljubavlju

Svojom Presvetom Milošcu posvećuje

Amen.

[5]

"Misli su Srca Njegova od koljena do koljena

da im od smrti život spasi,

da ih nahrani u danima gladi." (Ps 32,11.19)

U DVADESETOME VIJEKU

u ovo naše moderno doba,

poplava je grijeha zemlju prekrila

i duše potopila u tamu

što se uzdiže do svoda Nebeskoga.

Nebo se i zemlja zgražaju

nad tolikim grijesima ljudi.

Zato dolazi Gospodin Isus

da dovikne djeci Svojoj

što im treba činiti

da ne propadnu zauvijek.

Gospodin daje Svoje Riječi

preko mnogih Svojih sinova i kćeri.

Želeći da se spasi što više duša,

i da se ublaže boli dragome Bogu,

i ja, nevrijedna sluškinja Lijepoga Boga,

označit ću Viđenja i Poruke što sam ih

za Spas besmrtnih duša,

primila od Njegove Dobrote.

Sve to izručujem Rimokatoličkoj Crkvi u ruke

kako mi je Gospodin Isus i naredio.

Ja sam tek prah i pepeo,

stvorenje Boga nedostojno.

Božja Ljubav neka raspali srca naša,

i obilje Božjeg Blagoslova

neka se izlije na sve duše.

Neka bude hvaljeno i slavljeno

Presveto i Narazdjeljivo Trojstvo:

Bog Otac i Bog Sin sa Svetim Duhom

u vijeke vjekova. Amen.

Vidjelica Julka

[6]

SADRŽAJ

Znamenovanje u Ime Presvetoga Trojstva 5

U dvadesetome vijeku... 6

SURADNICI U DJELU SPASENJA

Gospodin je izabrao malene 21

Nebeska Majka djeluje preko poniznih 22

Poslanje vidjelice Julke 23

Dijete siromašne i brojne obitelji 25

Izvanredna zbivanja u mladosti 26

1945.-1949.

POZIV NA SLUŽBU

"Hoćeš li Mi služiti?" 27

"Uzimam te za Svoju posudu!" 27

"Dajem ti križ sličan Mojemu" 28

Živi za Mene i duše! 28

Pazi, doći će kušnje 28

"Moli se!" 29

Križanje u Nebu 29

Čašćenje Presvetog sakramenta 29

Molitva za svećenika 30

NA SVIJETU JE MNOGO GRIJEHA

Isus je zabrinut za duše 30

"Na četiri načina puk Moj Mene vrijeđa" 30

"Groblje i što vidiš jest grješni svijet!", 31

Poharani i zapušteni vinograd 31

Strašne psovke i mnogobrojna proklinjanja 32

Oskvrnuće Svetinja zbog počinjenih grijeha 32

Nije htjela da se pokloni Raspetome Spasitelju 32

7

"Služiš kod đavla!" 33

Zaručnica u mrtvačkim kolima 33

Bježe da se sklone od strašne tame! 34

"Julka, digni Me!" 35

"Ovo polje čeka na tebe da ga obradiš!" 35

NEBESNICI POMAŽU I ODGAJAJU

"Mišlju, riječju, djelom i propustom..." 36

Mrljice po bijeloj haljini 37

"Ovo iz čaše popij od Mene!" 37

"Odbaci sve mekušasto pa trčimo u Nebo!" 37

"Sve što imaš podijeli siromasima!" 38

Presveta Djevica već zna... 39

I Sveti Josip će pomoći... 39

"Siromasima nosim!" 40

Sveti Antun u posjetu samostanu 40

Sveta Barbara i ptica Krstokljun 40

Anđeo u svečanim haljinama 41

NAPASNIK

"Uzmi... jedi... slaba si!" 42

"Vozit ću te avionom!..." 42

Rodbina prigovara - davao dodijava 43

"Donesi ti svetu vodu sa sobom!" 44

"Ide Julka, hajdemo je napast!" 44

Htio natući dijete 44

Uzeo lik službenice Božje 44

O SMRTI I SUDU

Na polasku u vječnost 45

"Svi će oni spavati do Sudnjega dana!" 46

Na raskrsnici vječnosti 47

SUSRETI S DUŠAMA U ČISTILIŠTU

"A kakvi ste vi ljudi ovdje?" 49

"Vidiš sada kako se mi puno mučimo!" 51

"Odmaramo se koliko si se za nas molila!" 52

"Sinko, kako si joj mogao pristupiti!" 54

Đavao muči dušu iz teškog čistilišta 54

8

O NEBESKOJ DOMOVINI

"Julka, dođi na Moju Gozbu!" 55

Teško je unići u Kraljevski Dvorac 56

Na pragu Neba 57

"Kako su se brinule takovu kuću imaju!" 59

BLIŽE GOSPODINU

Tri prekrasna Goluba 60

"Izaberi jedan od ova tri Prstena!" 60

"Osjetit ćeš Veličanstvo Svetoga Trojstva!" 61

Susret sa Svetom Obitelji 61

"Pusti je, to je njezino mjesto!" 62

"To je Moja Majka Crkva!" 63

"Ti ćeš Mi nositi cigle!" 65

KUŠNJE SE PRODUBLJUJU

"Ja ću tebe još jače zaljuljati!" 66

"Obuci najskromniju haljinu i poderan kaput!" 66

Veće kušnje - veće Milosti! 67

SVEĆENICI I PORUKE BOŽJE

"Ne treba svjetlu svjetlo!" 68

"Ti si prevario sebe!" 69

"Što ću s vama ako biskup dođe?" 70

"Ja sam među njima ali neće da Me saslušaju!" 71

"Moji sluge se plaše da čuju Moje Riječi" 71

"Ti još moraš biti na zemlji!" 72

VELIKA PROPOVIJED DJEČAKA ISUSA

MALI PROPOVJEDNIK 73

GOSPODIN NAS JE STVORIO ZA SEBE

"Ljubio sam puk Svoj i sve sam mu dao..." 73

"Kada biste vi Mene poznavali..." 74

"Ne zanemarujte svojih duša!" 75

"Sve je uzaludno ako čovjek dušu svoju izgubi!" 75

9

MOLITVA, RAD I DAN GOSPODNJI

Služba Bogu jest prvi i najvažniji posao 76

Reci Gospodinu na koju nakanu moliš! 76

Molitva trudna čovjeka 77

Velike Milosti za moljenja Anđeo Gospodnji! 77

Kršćanski pozdrav 78

"Nisam Ja stvorio čovjeka za posao!" 79

"Opominjem gospodare koji drže poslugu" 79

Kazna nemilosrdnim bogatašima 80

"Opominjem darovatelje na zemlji" 81

Čovječe, zašto uzdižeš glavu svoju! 82

Služi se Božjim darovima na Spasenje duše 83

Oskvrnjivanje dana Gospodnjega 83

OBITELJSKI I BRAČNI ŽIVOT

"Dajte Mi mjesta u svojim srcima!" 84

Presveta Djevica - Uzor svim majkama 84

Odgajati djecu u Isusovom Duhu 84

"U obiteljima u kojima živi molitva" 85

"Gdje se Ja nastanim zlo stana nema" 85

"Roditelji, ne kunite djecu svoju!" 85

"Operite odjeću svoju i tijelo!" 86

"Majke koje daju plod svoj od sebe..." 86

"Svaki brak kojemu dajem plodove..." 86

"Bračni drugovi, rastave nema do groba!" 87

"Ovaj se naraštaj utapa u nečistim grijesima!" 87

"Moj narod uzeo je nošnju od samoga sotone!" 88

"Neka vaša lica ne nose maske sotonske!" 89

GRIJEH, OBRAĆENJE I POKORA

"Mnoge je krajeve obuhvatila tama" 89

"U smrtnim grijesima hodaju živi mrtvaci..." 89

"Dva gospodara se služiti ne može!" 90

Uživanje grješnika je jadno i kratkotrajno 91

Nerodice i nesreće kazne su za grijeh 91

"Toliko trpim svaki dan!" 92

"Mrtvi sinovi i kćeri, dokle ćete spavati!" 93

Obratite se i više nemojte grijehiti!" 93

Iskreno obraćenje povezano je s pokorom 94

Svi su dužni da poste jer svi griješe! 95

"Postite onako kako to Ja vama objavljujem!" 96

10

"To je prava pokora!" 97

Šuti! - a kad govoriš, važi riječi! 97

SVEĆENIK I NJEGOVA SLUŽBA

Svećenik je zamjenik Kristov 98

Gospodin poziva radnike u Svoj Vinograd 100

"Tko radi oko Mojih besmrtnih duša..." 101

Gospodin nas poučava i po vidiocima 101

"Ali, samo malo imam dobrih radnika!" 102

SVETA MISA I PRIČEST

Ponašanje u crkvi i pod Svetom Žrtvom 102

"Kada sluga Moj podiže Tijelo Moje i Krv..." 104

Primati Sveto Tijelo često - ali dostojno! 104

"Na kraju Moje Žrtve od srca Mi se zahvalite!" 105

PRIBLIŽUJE SE SUDNJI DAN

"Mnogi se vapaji dižu k Meni u Nebo" 105

"Gledam Svojim Očima tu Suznu dolinu" 106

OTAC NEBESKI I DUH SVETI PROMATRAJU... 107

1949.-1953.

POST I POKORA

Što je post a što je pokora 109

"Tko je vama rekao da se ne mora postiti!" 110

Dani posta 111

Razni slučajevi 111

Odricanje Blagdanom 112

"Bez ovih četvero k Meni se ne dolazi!" 112

Muke izjelica 112

Dječica Blaguju s Presvetim Trojstvom 114

"Tijelo mora biti pripravno za Moj Dolazak!" 116

ODGOJ DJECE

"Gdje su Moji anđeli..." 116

Dijete krstiti što prije 117

11

Pretjerana skrb za dijete 117

Odgoj u Duhu Božjemu i stezi! 117

"Savijaj šibu dok je mlada!" 118

"Kako si ih odgojila, takve ih i imaš!" 118

Žene koje nisu dobre majke 118

"Ne udaraj po toj djeci!" 118

"Nijesi ti dala djeci svojoj ništa!" 119

"Uzaludno je ribanje klupa..." 119

"Škole ovoga svijeta koriste ljudima..." 120

"Duboki džepovi đavle odgajaju!" 120

"Tko misli da je nešto..." 120

"Pred Mojim Očima, na Sudu..." 120

Po svilenim stepenicama u Carski Dvorac 120

"Čovjeka sam stvorio na Svoju Sliku!" 121

Paziti na izbor zvanja! 122

Anđelova čednost 122

NE IDE MU PO PLANU

"Živim životom mukotrpnim svaki dan..." 122

"Našao sam si drugu!" 123

"Tako sam zabrinut!" 123

"Što se ti mene toliko bojiš!" 123

"Julka, ma što tu radiš!" 123

"Ako ti se ja tamo pripnem!" 124

Čitave noći đavolske smetnje 124

Priviknula se na kušnje 125

POZVANA U TREĆI RED

"Imam Ja njih u Zajednicama dosta!" 125

"Ovo je Moj Sin, dođi k Njemu!" 125

Imena zapisana zlatnim slovima 126

"Vidiš kako ljubim one koji Meni služe!" 126

Za vrijeme Devetnice velike ruže s Neba 127

SLIJEPIH OČIJU I TVRDA SRCA

"Poći ćeš u grad, u kuću nevjernika!" 128

"Ja sam među vama, ali Me vi ne vidite!" 128

"Te razvaline jesu duše njihove!" 129

Prosjak besmrtnih duša 129

"Bit će jedan đavao više u paklu!" 130

"Još samo malo i sve ću vas pomoriti!" 131

12

"Tako ih svi zovite!" 132

"Ti si pretamni!" 132

Nemar prema Majci Božjoj 133

U IME GOSPODINOVO

Rad u Vinogradu Gospodnjem 134

"Pođi od samostana do samostana!" 134

Potrebna je sloga i ljubav 136

"Julka, dugo sam te čekao!" 136

"Dobar primjer je dao braći svojoj!" 137

NALOG ZA PUT I PRIPRAVA

"Ti moraš poći do Mojega Sluge!" 138

"Doći ćeš i ti pod ključ!" 138

Kalež patnje putuje 139

"Izuj obuću jer je zemlja sveta!" 139

"To je Grgur Veliki!" 140

Povorka Mučenika dolazi ususret 140

"I tebe ću dati da je čuvaš na putu!" 142

Upute za put 142

Oproštaj od djeteta 143

NA TEŠKOME PUTU...

I oni bi na put 143

"Kud si pošla, luda ženo!" 143

Sveta Obitelj je krijepi 144

"Ja imam najveći fakultet!" 145

"Da su sve žene kao ti..." 145

Danju umor i gladovanje, noću strah i bdijenje 146

"Gospodine, neka i meni malo ostavi!" 147

Nebeski putokaz 147

Noć puna tjeskobe 148

Anđeo osujećuje dalji put 148

Mali Isus pravi društvo 149

"Pođi tamo u vrt" 149

Skinuta s križa 150

"Kušao sam te da vidim tvoju poslušnost!" 150

"Ovo je čistilište!" 151

"Ne dam više da se gazi Bog na zemlji!" 151

Mlijeko Božje Milosti 152

13

1953.-1980.

DUŠE SE SPAŠAVAJU ŽRTVOM

"Jedva sam dočekaao da dođeš k Meni!" 153

"Ne plači! Još ga nisi bila ni rodila..." 154

Trebao je pretrpjeti za jednu dušu 154

"Zar nećeš dati dijete za čistu žrtvu?" 155

"Zar nećeš trpjeti da mladića obratim!" 157

Ozloglašena i oklevetana 157

"Koji Mene slijede u životu..." 157

"Trpiš za nju i za njezine grijeh!" 158

Nesreća stalno za petama 158

"Spasit ćeš se!" 158

"Više si ti Meni učinila..." 159

JEDNI PRIMAJU DRUGI ODBIJAJU

"Nije joj bilo po ćudi!" 159

"Ne kušaj Me!" 159

"Kad je Moja Volja..." 160

Ne razbacivati Božje Dragulje 160

Svećenik po Srcu Isusovom 160

"To su zagrebački biskupi!" 161

U Očima Božjim! 161

"Već si dala sjeme i još moraš dati!" 161

Protivili se Božjim Porukama 162

"Tko od Mojih slugu ima veće zvanje i dužnosti..." 163

"Neka živi po svojoj mudrosti!" 163

"Ne tjeraj Boga iz blizine svoje!" 164

RODJENJE GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA

"Piši o Mojemu Rođenju!" 165

"Neka mudrijaši u Crkvi Mojoj ne lome mozga..." 165

Kako se je porodio Gospodin naš Isus Krist 166

POMOĆ I UTJEHA

Mala Marija 167

Presveti Sakramenat u posjetu bolesnici 167

Mali Isus želi da Ga hvata 168

Anđeli se klanjaju Isusu u Jaslicama 168

Majčica Božja iznenadila je 168

"Anđeo te je tvoj spasio!" 169

14

Četica Anđelčića bdije 169

U bolu srca Nebeska utjeha 169

Bog sve uzdržava 170

"Dok ja živim, ti se ne boj!" 170

VIDJENJA I POUKE O GRJEŠNOSTI SVIJETA

Duše u grijehu i duše u Milosti 171

"Reci Mi, gdje je pravda?!" 172

Gramzivost za ovozemaljskim dobrima 172

"Ne slavite sebe i svoje tijelo!" 173

Starac - a još nije ništa živio!" 173

Slaba pšenica... 173

Korov oko crkve 173

"Postupaš s njom kao da imaš roba uza se!" 174

Đavli žanju 174

More mrtvih riba 174

NEČEDNOST I NEČISTOĆA

"Ženo, ukrasi se!" 175

Dva mladića 175

"Malo će se samo duša spasiti!" 176

Gospodin plače nad Svojim slugama 176

"Što je u njoj to je i u njemu!" 176

Kao dijete od dvije godine 177

Bez svladavanja nema kreposti 178

Sakristan se oženio 178

"Ako nema dovoljno pokore i svladavanja..." 178

Sotonsko jezero i mutno nemirno more 179

"Da imam vlast nad prirodom..." 180

"Jača krv, veća opasnost za tijelo i dušu!" 180

Širok je put u propast! 180

Muke za nečiste grijehе 180

"Što se to zbiva!" 182

BIJELA KUGA I ČEDOMORSTVO

Usporedba o neplodnoj njivi 183

"A gdje su ti djeca!?" 184

Muke za čuvanje djece 184

Ode muž u pakao! 185

Nema njima odrješenja! 185

Radi grijehа majke ne može do Žrtvenika 186

15

"Odrješuj samo i dalje žene ubojice!..." 186

"Majko, zašto nas nijesi na svijet dala!" 186

"Majko, daj nam kruha!" 187

Strašne muke u vječnosti 187

"Zašto ne psuješ kao mi!" 188

OVAJ NARAŠTAJ ĆE STRADATI

"Bit će trepetus!" 189

"Uzdrmat ću oholice..." 189

Tvrdokorni naraštaj 189

Žena u crnini jede bobice s trnja 190

1960.-1966.

NEČASTIVI PAKOSTI I PRIJETI

Smetnje za vrijeme pisanja 191

Gurnuo je na užarenu peć 191

Htjeli izvrnuti vagon 191

Stalno vukli s kreveta 192

Dodijava pobožnoj osobi 192

Uzeo lik bogobojazne starice 192

Veliki bik hoće da sruši crkvu 193

Julka ode, đavli slave 193

"Pripravio sam mjesto gdje ću te mučiti!" 194

KOGA JE BOG IZABRAO TOGA ĆE I OSPOSOBITI

"Zašto je Gospodin sebi odabrao malouku?" 194

U školi s bogoslovima 195

Gospodinova Propovijed u noći 195

Sveta Hostija utisnuta na usta 196

"Moje Riječi se voze u tom vlaku!" 196

Na kamenu s Knjigom u ruci 197

"Vinograd će izgorjeti!" 197

NEBESKI POSJETI I OBILNE MILOSTI

Preobilna Pričest 197

Nebesnici gromko pjevaju Anđeo Gospodnji 198

Svetac na stolčiću 199

"Sad ćeš okusiti Ljubav Boga Oca!" 199

Ispovijed kod patra Pija 200

16

Pričest velikom Hostijom 200

"Dok smo nas dvojica bili u samostanu..." 201

Gospodin prisluškuje pobožnome razgovoru 202

NIJE LAKO BITI POSVE BOŽJI

"Jedva čekam tvoju dušu!" 203

"Da ti je doći samo do tri kapi lurdske vode!" 204

Sve joj pozoblju crne vrane 205

Umišljala si je da je svetica 205

Duša puna prašine 206

Žive kao i ostali svijet 206

U samostan protiv savjeta Gospodinova 207

"Ribaj i ostale klupe!" 208

"Za premnoge bi bolje bilo..." 208

Đavao napastuje i rovari 209

SVEĆENIKOVA SLUŽBA

"Odvest ću te Srcu Mom..." 209

"I Ja sam toga Cara služio!" 210

"Kad bi sve blago zemlje i sve ukrase njene..." 210

"Želim da Moji sluge budu čisti..." 210

"Ne gledajte lijepe haljine i kapute..." 211

"Ne budite mlitavi sijači Moje Nauke..." 211

"Moli za svećenike!" 211

Ne žuri u službi Božjoj! 211

"Ispitaj dubine srca!" 212

"Nije imao grijeh jer nije znao!" 212

"Koliko sam puta Milošću Svojom..." 212

Majka i prljavo dijete 213

"Ne budite oštri kao mačevi!" 213

"I najvećem grješniku..." 213

Ne uskraćivati sveto Krštenje!" 214

"Ne trebam Ja nikoga silom u Nebo!" 214

Naopaka velikodušnost 214

"Uspjeti će, ali ne sada!" 215

MALO JE BILO ISTINSKIH OBRAĆENJA

Obnova oštećene crkve 215

"Obratit će se on!" 216

"Vidiš gdje ćeš biti!" 217

Samo pet-šest istinskih obraćenja! 217

Zatajeni grijesi ostali na tabli 218

Malo je dobrih kršćana! 219

Kršer se Blagdani! 219

Mnoge svetogrdne Pričesti 219

Odbačeno Raspelo 219

Nedolične Procesije 220

"Unutra, smutljivci!" 220

Otpadi od vjere 220

"Na sve Opomene i Poruke s Neba..." 221

VELIKA NEVOLJA PA MALENO STADO

"Dolazi Mali Sud!" 221

Majka će ih Božja zaštititi! 221

Marijin plavi Plašt 222

Crna tama i krasan mlađak 222

"Kosi dokle hoćeš!" 222

"Tako ću lupiti grijeh na zemlji!" 223

Nebeske sile počinju se kretati 224

Potres čitave zemlje i vatra 224

Strašan orkan 224

Velegrad se ruši 224

"Joj, majko moja!" 224

Iza velike tame Zaručnik i Maleno Stado 224

Jutarnje sunce nad pustim mjestom 228

Osamljeno djevojče i duše što traže pomoć 228

Sveta Misa iza Nevolje 228

KAKOVI GRIJESI TAKOVE I KAZNE

"Ovdje ispaštaju za svoje grijeh!" 229

"Plati od svojih žuljeva..." 231

Uređivala kapelicu i brzo se spasila 231

Čistilište prekršitelja dana Gospodnjega 231

Predjeli muka za duše hladna srca 232

Strahota duša u vatri 232

1967.-1973.

ŠKODI KOLIKO MOŽE

Krivo mu je pa muti 233

Ometa molitvu 233

Snuje spletke da je izbaci iz stana 233

18

Ne daju dimu napolje 234

Poučava u mržnji na siromahe 234

Upropastio bi on zlorado... 234

KROZ OLUJE ŽIVOTA

Sveti Juda Tadej se zauzima 235

"U Crkvi moraju biti križevi!" 235

Kuha lug da ga baci vidjelici u lice 236

Što se za nju toliko brineš! 236

"U stanovima nema mira!" 237

"Ode đavolica pred rešetku..." 237

Mali Dječak - Veliki Liječnik! 238

"Već sam odavna morao otići!" 238

DUŠE TRAŽE POMOĆ U PATNJAMA

"Pođi ti prva, a ja ću za tobom!" 239

Djevojčica traži vezu s majkom 240

Iako nije dostojan, trebalo bi mu pomoći 241

Mučitelji Gospodinovi 242

Muke za one što proklinju nedužne 242

Maleni nesretnici 243

GOSPODIN POMAŽE CRKVI PREKO ODABRANIKA

"Reci Slugi Mojemu da utvrdi Moju Nauku!" 244

Prispodoba o dobrome pastiru '245

"Tko vrši Moju Nauku, vodim ga putevima svojim..." 245

Neka nitko Bogu ne zatvara usta! 246

Bog je uvijek imao posebnih odabranika 246

"Ova je kuća Moja!" 247

"Ništa vi ne možete uraditi bez Mene!" 247

Samo je Temelj ostao čitav 247

ZATAJILI SU U SVOJOJ SVETOJ SLUŽBI

Gospodin odnosi kalež nevaljalom svećeniku 248

Veselo kolo oko izrugivača Objava 249

Tvrd je kao zid 249

"Kako ga vidiš izvana takav je i iznutra!" 251

Žalosna Sveta Misa 251

"Čovjek koji pođe za Mnom da Meni služi..." 252

19

ZLI NARAŠTAJ SNAĆI ĆE TEŠKE KAZNE

"Al' ste se pripravili!" 252

"Zato sam i došla k tebi sada!" 253

"Pa i ti si Moja!" 253

"Ovaj je naraštaj sit Moje Nauke!" 254

Gori nego u dane Općeg potopa 254

"Izbrisat ću oholost s lica zemlje!" 254

"Produljio sam, ali odustao nisam!" 255

Nitko neće dokučiti Božjih Planova 255

Nesreće i nedaće kao kazne za grijehе 255

"Obavit ću lice zemlje u crninu!" 256

"Ovaj narod vara Moje sluge svećenike!" 256

"Nađubrit ću zemlju tjelesima ljudi!" 256

NOVI NARAŠTAJ

"Ide vrijeme - i zemlja će imati drugo lice!" 256

Velika sloga i ljubav 256

Dolazi naraštaj gladan Riječi Božje 257

"Sad ćemo živjeti po Evanđelju!" 257

Bog Otac opominje preživjele 258

IZA MUKE ŽIVOTA NAGRADA VJEČNA

Pred bijelim Vratima 259

"Ovdje su svi Pravednici!" 260

"Ovdje nas ima samo malo!" 261

20

NA VRH

SURADNICI U DJELU SPASENJA

GOSPODIN JE IZABRAO MALENE

Kad je Gospodin Isus odlučio utemeljiti Svoju Svetu Crkvu, da po njoj spasi
Čovječanstvo

palo u grijeh, za to veliko Djelo izabrao je dvanaest malenih i siromašnih ljudi.

Otada su oni živjeli sa svojim Učiteljem dijeleći s Njim dobro i zlo. Radosna su srca slušali i

primali Njegovu Božansku Pouku. S udivljenjem i uzbuđenjem promatrali su Ga kako liječi

bolesne, oslobadja opsjednute, uskrisuje mrtve, stišava oluje, obuzdava nemirno more... S

Njim su koracali cestama i putovima Izabrane zemlje i gledali Ga kako s velikom Ljubavlju,

kao brižan Pastir, traži i sabire izgubljene ovce doma Izraelova.

Snebivali su se nad neizrecivom poniznošću Bogočovjeka Isusa Krista. Smutili su se i silno

ožalostili kad im je navijestio da će Sin čovječji u Jeruzalemu mnogo pretrpjeti od starješina,

svećeničkih poglavica i pismoznanaca, da Ga na koncu odbace i predaju u ruke pogana.

Sablaznili su se, i klonuli su, kad je Obećani Mesija bio osudjen, izbičevan i, poput zločinca,

na drvu Križa razapet.

Ali, s Uskrnulim Gospodinom i Apostoll ustaju na nov život. Prožeti Svjetlom Duha Svetoga

i zapaljeni Njegovom Ljubavlju razilaze se širom svijeta da propovijedaju
Evandjelje

svakome stvoru i učine sve narode Isusovim učenicima.

I bili su sretni da su na koncu života smjeli krvlju svojom zapečatiti svoju ljubav
prema

Gospodinu, koji je za njih predao na muke Svoje Presveto Tijelo i prolio Svoju
Presvetu Krv.

21

I NEBESKA MAJKA DJELUJE PREKO PONIZNIH

Kad je draga Nebeska Majka, pred gotovo jedno i po stoljeće, u Ime
Trojedinoga Boga

započela veliko Djelo Obnove Crkve Gospodnje, povela je Svoje Izabranike tim
istim putem

sve dubljeg prijateljevanjs s Njom i Njezinim Božanskim Sinom; putem sve
veće ljubavi

prema besmrtnim dušama, popraćene mnogobrojnim svojevolumnim odricanjima,
podnošenjem

velikih poniženja i prinošenjem teških žrtava za njihovo otkupljenje i Vječno
Spasenje.

Izabire poniznu i pobožnu redovnicu Katarinu, da nam preko nje pokloni
Čudotvornu

Medaljicu kao zalog Svoje Prisutnosti i Zaštite u velikim olujama koje su započimale.

Kao Bezgrješna Djevica javlja se Bernardici, djevojčetu iz obitelji mučene bolešću i bijedom.

Po njoj nas poziva na obraćenje i pokoru kako bismo postigli Spasenje svoje duše i vratili se u

stanje nevinosti.

Sa Suzama u Očima otkriva nam, preko dvoje siromašnih pastirčeta, Melanije i Maksimina,

što će se zbiti sa svijetom ako nastavi srljati putem grijeha i bezboštva.

U Fatimi nam objavljuje Svoje Majčinsko Srce, oštrim trnjem ovijeno i britkim mačem

probodeno, i s troje siromašne dječice - Lucijom, Franjom i Jacintom - započinje veliki pohod

Ljubavi, predvodeći nas u sudbonosnom boju sa silama zla koje bijesno nasrću i hoće da

upropaste duše i svijet.

Dok u Vatikanu dvije tisuće biskupa, i još mnogo vještaka, muku muče raspravljajući kako bi

obnovili Kristovu Crkvu i prilagodili je suvremenome svijetu, Ona nam u Garabandalu, kao

brižna i mila Majka, u čestom i ljubežljivom saobraćaju s četiri djevojčice iz zabitnoga

seoceta, pokazuje da nas nije ostavila, da je neprestano uz nas. I postavlja kratku i jasnu

dijagnozu bolesti naših duša, i stavlja nam pred oči jednostavno Pravilo Evandjeoskog života,

dozivajući nam u svijest Sveta Otajstva Spasenja, koja nam je Njezin Božanski Sin ostavio.

22

U San Damianu ukazuje se kao Gospodja od Ruža neukoj ali pobožnoj i junačkoj Mami Rozi,

i poput Nebeskog magneta privlači iz svih naroda mnoštvo Svoje djece oko Rajskog Vrtića,

da ih ovdje učvrsti u vjeri, nauči žarkoj molitvi, odgoji u iskrenoj medjusobnoj ljubavi i

osposobi za Svoje revne apostole.

Ovih zadnjih godina silazi u predgradje New-Yorka kao Apokaliptička Djevica i izabire za

Svoju glasonošu Veroniku, majku brojne djece. U Ime Neba, nama i čitavome svijetu upućuje

zadnje Opomene, navješćujući blizinu Kazne i skori dolazak Kugle Spasenja.

Moli i zaklinje

Crkvu i svijet da se makar i u zadnji čas obrate, kako bi se Zlo uklonilo, ili bar ublažilo.

POSLANJE VIDJELICE JULKE

I. Obrana Evandjelja

I kršćane sve više zahvaća pomama za dobrima ovoga svijeta i žudnja za ovozemaljskim

uživanjima. Mnogi su od njih ohladili u Vjeri pa ih sve više nagriza sumnje u ispravnost

puta kojim se do sada išlo. Premnoge je obuzeo prezir svega onoga što je "staro" pa napuštaju

dosadašnja vjerovanja i pobožnosti, ili ih posve prilagodjuju suvremenim prilikama i

shvaćanjima.

Prije tridesetak godina Gospodin Isus izabire još jednu malenu dušu da i preko nje upozori sve

Svoje sluge i sav Svoj narod te ne skreću s Puta koji je On utro kada je vidljivo boravio medju

nama. Odlučno nas opominje da ne mijenjamo Njegovu Božansku Nauku i Zakone što nam ih

je ostavio. Raspeti Spasitelj dozivlje nam u pamet da nema istinskog obraćenja i potpunog

oproštenja grijeha bez zadovoljštine za počinjene prestupke. Upozorava nas da na ovom

grješnome svijetu živimo okruženi i ugroženi mnogim zamkama i napastima pa nam je živjeti

budno, trijezno i bogobojazno ako želimo spasiti dušu i postići Vječno Blaženstvo.

To je jedan vid poslanja Božjih glasonoša naših dana, a među njima i vidjelice Julke: obraniti

i učvrstiti u Crkvi, i u našim dušama, vječnu i nepromjenljivu Nauku Gospodina Isusa Krista,

Sina Božjega.

23

II. Produbljenje Nauke Gospodinove

Medjutim, na Posljednjoj Večeri, u velikom oproštajnom Nagovoru, Božanski je Učitelj,

između ostaloga, Svojim Apostolima rekao i ovo: *"Mnogo vam toga još imam kazati, ali*

sada ne možete nositi. No kada dodje On - Duh Istine - upućivat će vas u svu Istinu, jer neće

govoriti od Sebe, nego će govoriti ono što čuje, i javit će vam buduće stvari. On će mene

proslaviti, jer će od Mojega uzeti i javiti vama." (Iv 16,12-15)

Tko u Duhu Svetome, s poniznošću i ljubavlju, čita Pouke, Poruke i Vidjenja što ih u krilu

Majke Crkve primamo po mnogim vidiocima i vidjelicama, shvatit će kako nas Božanski

Učitelj po Svojemu Duhu još više upućuje u Tajne Kraljevstva Nebeskoga.

Tako smo, na primjer, još dublje poučeni o stanju duša u Čistilištu i o prevelikim patnjama što

ih mnoge od njih podnose zbog svojih teških a neokajanih grijeha. Pozvani smo da im

požrtvovno pomognemo svetim željama, pobožnim molitvama i osobito svojevoljnim

odricanjima, postom i pokorom, te prikazivanjem Svetih Misa.

Malo-pomalo otkriva nam se i način kako Premilosrdni Bog spašava duše koje je smrt zatekla

nepripravnima u času prelaska na drugi svijet.

Poučeni smo i o sudbini onih koji otidjoše s ovoga svijeta bez svetog Krštenja, a osobito o

Spasu nevine dječice. Stavljeno nam je na srce da se za njih mnogo molimo.

Kroz mnoga Vidjenja i Poruke još ćemo više upoznati neizrecivu Ljubav,
Dobrotu i Svetost

Spasitelja našega, Gospodina Isusa Krista. Još nam se više otkriva uzvišena
Svetost, Čistoća i

Ljubav naše drage Nebeske Majke, te Njezinog Prečistog Zaručnika, Ljubljenog
Poočima

Isusovog - Svetoga Josipa!

Dano nam je obilje Svjetla o našoj Nebeskoj Domovini, o Neizrecivoj Ljubavi
koja povezuje

Presveto Trojstvo, Svetu Obitelj i Blažane Nebeske Stanovnike. Upozoreni smo
i na velike

razlike koje postoje u Nebeskoj Slavi. Potaknuti smo da marljivo revnujemo oko
dobrih djela

kako bismo postigli viši stupanj Blažen-

24

stva, to jest, veću Blizinu i žarču Vječnu Ljubav s Najsvetijima.

To je drugi vid poslanja vidjelice Julke i ostalih Božjih glasonoša: pomoći nam
da produbimo

shvaćanje i razumijevanje Gospodinove Evandjeoske Nauke i dati nam još više
Svjetla o

Nebeskim Stvarnostima.

III. Pogled u budućnost

Dok putujemo ovom Suznom dolinom veoma nam je korisno, pa i potrebno, pravo se

orijentirati. Ako ne znamo dijagnozu grješnosti ovoga naraštaja, nećemo se dovoljno svojski

ni zauzeti za njegovo Obraćanje. Ako su nam Namjere Gospodinove s Crkvom i čovječanstvom nepoznate, i nemamo pojma kakovi nam događaji dolaze ususret - nećemo se

znati dovoljno ni žrtvovati da Zlo otklonimo ili ublažimo, a skori dolazak Kraljevstva Božjega

osiguramo i pospješimo.

To je, eto, treći vid Poruka i Vidjenja danih s Neba: objavljuju nam se budući događaji kako

bismo se mogli na njih pripremiti, te molitvom, pokorom, dobrim djelima i Svetim Žrtvama

sudjelovati u njihovu zbivanju, suradjujući tako u Božanskom Djelu Spasavanja besmrtnih

duša.

DIJETE SIROMAŠNE I BROJNE OBITELJI

Julka je rođena 1921. godine, u krilu siromašne ali uistinu kršćanske obitelji.

Ona je najstarija

kćerka između trinaestero djece.

Gospodln joj je već zarana usadio ljubav prema molitvi i samoći. Htjela je poći u samostan,

ali zbog prevelikog siromaštva otac nije mogao namaći potrebna sredstva. Po nagovoru

rodbine i znanaca uda se tad za vrijedna i poštena mladića.

U braku je živjela tek nekoliko godina. Pri svršetku Drugog svjetskog rata, na samu Bijelu

Nedjelju, prigodom bombardiranja mjesta, poginuo joj je suprug i ona s dvadeset i četiri

godine ostaje udovica. Imali su dva sina. Prvoga je Gospodin uzeo k Sebi par

25

tjedana nakon rođenja, a drugoga je ostavio da joj pod stare dane bude hranioc.

Nekoliko tjedana iza pogibije muža, klečeći u svojoj sobi pred Raspelom i slikama Presvetih

Srdaca, zavjetuje se da se više neće udavati nego da će živjeti čisto do groba.

IZVANREDNA ZBIVANJA U MLADOSTI

Već kao dijete silno je voljela Gospinu Kronicu i Križ Gospodinov. U djevojačkoj dobi imala

je više Nebeskih doživljaja, ali u svojoj jednostavnosti ona je mislila da i drugi slično čuju i

gledaju.

Tako je, na primjer, šetajući jednom zgodom po groblju, čula kako joj netko govori: "*Ti ćeš*

biti sretna!" No, ostalo joj je zagonetno u čemu će se sastojati ta sreća.

Sa sedamnaestak godina, kad je već bila zaposlena, doživjela je prekrasnu Majčicu Božju,

obučenu u krasnu bijelu haljinu. Hodala je jednom stazom, a kada je došla do nje, dugo joj je

nešto govorila. Zatim je prihvatila za ruku i povede sa Sobom.

Drugom zgodom doživi se kako na nekom lijepom terenu bere rajske ruže.

Osobito joj je ostalo u svijestl ovo vidjenje. Na nebu je ugledala veliku ploču, ispisanu

zlatnim slovima. Pokušala je čitati što piše, ali nije ništa razumjela jer je tekst bio na nekom

neobičnom jeziku. Znatno kasnije saznala je da je na tabli bio označen njen život, što je sve

čeka u budućnostl poradi Imena Božjega.

1945. - 1949.

POZIV NA SLUŽBU

"HOĆEŠ LI MI SLUŽITI?"

Jednog dana ovako joj progovori Gospodin Isus: *"Julka, hoćeš li Mi služiti i izvršiti sve što Ja,*

Bog tvoj, od tebe zatražim?" Odgovori Julka odlučno: "Da, Gospodine! Zato sam se ja Tebi i

posvetila da Ti služim!" Gospodin Isus i po drugi put postav! isto

pitanje: *"Julka, hoćeš li Mi*

služiti?" Opet ona odgovori: "Da, Gospodine, Ti znaš da hoću učiniti sve što Ti želiš." I po

treći put upita Gospodin: *"Julka, hoćeš li Mi služiti i izvršiti sve što Ja, Bog tvoj, od tebe*

zatražim?" Julka se smete što joj Gospodin upravlja tri puta iste Riječi pa zaplače pred Njim i

odgovori: "Gospodine, Ti znaš da hoću učiniti sve što želiš, samo ako ja u svojoj slabosti

budem mogla izvršiti sve Tvoje Naloge."

"UZIMAM TE ZA SVOJU POSUDU!"

Gospodin Isus se nasmiješi, a onda nastavi: *"Uzimam te za Svoju posudu preko koje ću davati*

hranu s Neba Svojim slugama svećenicima i Svojemu narodu. Dajem ti mrežicu kojom ćeš Mi

loviti duše. Dajem ti ključ kojim ćeš otvarati srca.

Tražim od tebe da živiš kao čista udovica do groba. Služi Meni i budi ljudima na zemlji

malena sluškinja. Vršiti razne poslove među njima i tokom rada pouči ih onako kako ću te učiti

i za njih ti govoriti.

Dat ću ti velike Milosti Svoje i učinit ću te velikom na zemlji, u očima ljudi."

Na ove Riječi Julka se poplaši i rekne Gospodinu: "Ako budem na zemlji velika, a što će biti

sa mnom u Nebu! Bojim se da ću tamo biti nitko i ništa!"

27

"DAJEM TI KRIŽ SLIČAN MOJEMU"

"Julka, učini Meni za Moj narod na zemlji ovo. Ne uzimaj u usta svoja ni mesa ni ikakova

začina od njega. Odreci se voća i kolača, raznih pića i svih poslastica. Osim toga, tražim od

tebe da petkom, umjesto ljudi na zemlji, činiš pokoru kao zadovoljštinu za grijehe kojima

vrijedjaju Moje Presveto Srce. Želim da činiš pokoru i subotom, na čćast i slavu Moje Svete

Majke, da nadoknadiš za uvrede kojima puk Mojna zemlji vrijedja Njezino Prečisto Srce.

Tako čini dok Ja hoću, dok ti ne kažem da opet smiješ sve jesti.

A u dane pokore blaguj samo dva obroka. Ujutro ništa ne uzimaj, osim Mojega Tijela u Mojoj

nekrvnoj Žrtvi. U podne blaguj krišku suha kruha i popij čašu vode od dva deci. I do uveče

ništa više ne stavljaš u usta. Kad izadju zvijezde na svodu nebeskom, uzmi isti obrok kao u

podne. Ako li navećer uskratiš obrok tijelu svojemu, imaš veću zaslugu u Mojim Oćima."

ŽIVI ZA MENE I DUŠE!

"Odjeću nosi skromnu da mogneš lakše pristupiti u blizinu ljudi i poućiti ih o spasu njihovih

duša.

Odreci se društva i budi šutljiva i povućena, kakva i jesi, za ljubav Meni, Bogu svojemu. Malo

*govori, a puno se Meni moli za Moj narod na zemlji. Moli i za Moje sluge
svećenike da ih*

krijepim u životu te ne klonu u duhu na putu k Meni.

*Kad prolaziš mjestom, biraj ulice u kojima nema mnogo svijeta i moli u sebi za
taj narod da*

*ga spasim. Oči svoje čuvaj od znatiželjnih pogleda, za Mene, jer sam Ja
Zaručnik tvoje duše.*

*Ti ljubi Mene i živi za Mene. Nemoj ugadjati ljudima već Meni. Ako bi te i otac
tvoj i majka*

*tvoja odvrćali od onoga što te Ja učim, ne smiješ ih voljeti više nego li Moju
Nauku."*

PAZI, DOĆI ĆE KUŠNJE!

*Gospodin još upozori Julku: "Kušat ću te! Pustit ću ovoga ili onoga da te
ponudi. Doći će*

*dijete pa će ti samo gurati štogod u ruku. Dobro pazi! Ti radiš pa bi mogla lako
zaboraviti da*

činiš pokoru!"

28

"MOLI SE!"

Isus dragi odredio je da molim za obraćenje grješnika, za uzdignuće Majke
Crkve, za duše u

Čistlišću, za svećenike, za pojedine duše - i na razne druge nakane. Po tri sata na dan molila

sam razne molitve, uglavnom Očenaše i Krunice - oko šest njih! Budući da sam s posla kasno

dolazila, k tome još jako umorna, veći dio molitava obavljala sam rano ujutro. Navečer bih

izmolila Andjeo Gospodnji, molitvu Presvetome Trojstvu, Svetoj Obitelji i jednu Krunicu.

Dešavalo se češće da me u noći probudi. Kad se priberem, gledem što je. I onda čujem Glas

gdje mi govori: *"Moli se za te i te duše!"* - ili - *"Moli se Presvetome Trojstvu da Mu ublažiš*

boli nanesene grijesima ljudi!"

Dok ljudi slatko snivaju, Bog nad njima bdije!

KRIŽANJE U NEBU

Gospodin me je poučio da se u Nebu ovako križa: *"U Ime Boga Oca koji me je u Svojoj*

Ljubavi stvorio; u Ime Boga Sina koji me je po Svojoj Pregorkoj Muci otkupio; u Ime Boga

Duha Svetoga koji me je Svojom Milosti posvetio."

I onda mi Isus dragi reče: *"Tako se križaj na početku molitve i na svršetku. Kad god možeš,*

tako se prekriži!"

Tako se je križala i službenica Gospodinova sestra Julijana iz C. I nju je Gospodin poučio.

ČAŠĆENJE PRESVETOG SAKRAMENTA

Gospodin Isus naložio je Svojoj službenici da za vrijeme dijeljenja Svete Pričesti ne smije

stajati, nego mora skroz klečati. Neka se u ime svih pričesnika zahvaljuje na Velikome Daru

koji im je udijeljen. A kada svećenik odilazi od Žrtvenika neka se pokloni zajedno s njim

Gospodinu u Presvetom Sakramentu i izmoli slijedeću molitvu. Onda neka zahvali Gospodinu

Bogu za sve Milosti koje su ljudi primili, a nisu se za njih zahvalili. Zadnja mora izaći iz

crkve. Tako neka čini iza Svete Mise gdje god bude na zemlji.

29

MOLITVA ZA SVEĆENIKA

"Klanjam Ti se Gospodine Isuse Kriste

*jer si za nas Pregorku Muku podnio
i Svojom nas Presvetom Krvlju otkupio.
Klanjam se i Tvojem namjesniku
koji je umjesto Tebe na zemlji.
Lijepo te molim blagoslovi ga
i daj mu Svoje Snage i Milosti
da u svom životu izvrši sve
kako je tvoja Sveta Volja."*

NA SVIJETU JE MNOGO GRIJEHA

Gospodin je bio zatražio od službenice Svoje Julke da puno moli za Njegov narod na zemlji i da čini pokoru kao zadovoljštinu za grijehе kojima Ga ljudi vrijeđaju. U raznim Poukama i Vidjenjima poučit će je sada o grješnosti svijeta, raznih krajeva i pojedinih osoba, da bolje upozna njihovo bijedno stanje i više se zauzme i žrtvuje za njihovo Spasenje.

ISUS JE ZABRINUT ZA DUŠE

Za vrijeme Podizanja Svetog Tijela stajao je na Oltaru živi veliki Isus. Odjeven u crvenu

haljinu, bosonog, ozbiljna je Lica zabrinuto promatrao puk Svoj u crkvi. Zatim mu podijeli

blagoslov i nestane.

"NA ČETIRI NAČINA PUK MOJ MENE VRIJEDJA"

Govoreći Svojoj službenici Julki o velikoj grješnosti svijeta, Gospodin se ovako potuži:

"Trpim puno u sadašnje doba od puka Svojega

i što trpim kazat ću ti.

Na četiri načina Moj puk Mene vrijedja.

Ponajprije, mnogo trpim

što Me ljudi štiju samo vanjskim načinom,

polazeći u hram Moj samo iz običaja i da ih se vidi.

Meni se dodju pokloniti, ali sotoni vjerno služe.

30

Drugo, trpim poradi velike psovke

i svakodnevnog svetogrdnog primanja Mojega Tijela.

kada dodjem u srca puna smrtnih grijeha,

moram odmah izaći van

jer Ja sam Čist i ne podnosim nečisto srce.

Treće, trpim puno poradi javnih i potajnih preljuba

i premnogih rastava braka.

Četvrto, trpim puno

poradi ubojstava što ih majke počinjaju

ubijajući plod utrobe svoje."

"GROBLJE I ŠTO VIDIŠ JEST GRJEŠNI SVIJET!"

Velikom silom uzdignuta sam u visine. Tada začujem Glas s Neba: *"Pokazat ću ti zemlju i na*

njoj ljude kakvi izgledaju pred Mojim Očima." U taj me čas velika sila ponese opet prema

zemlji, koja je s onih visina izgledala malešna kao točkica.

Stavljena na zemlju, ugledam svijet kao veliko groblje, na kojemu je sve bilo zapušteno i

zaraslo. Groblje je bilo prepuno trulih panjeva, visokih kao čovjek. Na njima su bili crni

zatvoreni kotlovi.

Odjednom čujem Zapovijed: *"Otkrij taj kotao na panju da vidiš šta je unutra!"* Podignem

poklopac - i ostanem zaprepaštena. Ugledam veliku smotanu zmiju kako mirno spava. Toliko

sam se uplašila da sam na glas viknula i više se nisam usudila staviti poklopac na kotao.

Tada mi Glas reče: *"Ne boj se!"* I počne mi tumačiti: *"Groblje i što vidiš jest grješni svijet. ovi*

truli panjevi jesu ljudi koji su pred Licem Mojim mrtvi jer žive u smrtnim grijesima. Crni

kotlovi jesu njihove duše u kojima se nastanio djavao."

POHARANI I ZAPUŠTENI VINOGRAD

Gledala sam velik vinograd, sav poharan i zapušten kao da nije obradjivan mnogo godina.

Čokoti su, doduše, bili zdravi, ali su mnoge loze bile zagušene velikim dračem, a još više ih je

ležalo po zemlji, polomljenih i iskidanih velikim nevremenom. Malo je čokota imalo na sebi

zdrave loze s lijepim mladicama i

31

krasnim grozdovima. Takovi čokoti upravo su upadali u oči u onoj sveopćoj pustoši.

Ovako izgleda u Očima Božjim jedan oveći grad. Poharani čokoti jesu grješne obitelji bez

djece. Čokoti s lijepim lozama i mladicama jesu dobre kršćanske obitelji sa svojom djecom.

STRAŠNE PSOVKE I MNOGOBROJNA PROKLINJANJA

Gospodin Isus ovako govori: *"U današnjem narodu psovka je - pjesma pakla na zemlji!"*

A sam djavao jednom se zgodom smijao i veselo raspoložen hvalio: "Mene slavi cijeli svijet!

Skoro svi se meni klanjaju i rado me spominju i sve k meni šalju. Moj fakultet je svuda

najveći."

Ali, kada bi ljudi znali kako je djavao strašan, bojali bi se na nj i pomisliti, a kamo li djecu,

bližnje i marvu u njega nepromišljeno slati.

OSKVRNUĆE SVETINJA ZBOG POČINJENIH GRIJEHA

U nekoj župi bili su oskvrnuti Križ i prekrasan kip Bezgrješnog Začeca.

Pobožne su duše

plakale od žalosti. Ali dragi Isus reče: *"To su skinuli grijesi one župe! Ne može djavao sa*

svojima ništa učiniti ako mu Ja ne dopustim. Gdje je veći grijeh, više se i ruši."

NIJE HTJELA DA SE POKLONI RASPETOME SPASITELJU

U visinama, daleko od zemlje, hodala sam prekrasnom prirodom, punom zelenila i cvijeća. A

naokolo su bili bregovi. Došavši do raskršća, ugledam velik drven Križ, na kojemu je visio

živi Raspeti Isus. Njegovo Presveto Tijelo bilo je u tolikim Ranama da se na njemu nije

vidjelo zdrava mjesta.

Istim putem naidje nepoznata ženska. Izgledala je kao duša. Pokažem joj dragog Isusa neka

Ga promotri. Ali ona Ga samo letimično pogleda - i podje dalje svojim putem. A ja sam ostala

i dalje promatrati Raspetoga Spasitelja.

Govori dragi Rospeti Isus, s Križa: *"I zadržao sam te da Me promatraš, Moje Tijelo u*

Ranama, dok mnogi

32

prolaze ispred Mojega Tijela a da ga i ne pogledaju, kao da ne postojim. Ona ženska, koja je

prolazila ispred Mojega Križa, svjetskoga je duha i nije se zadržala da Mi se pokloni. Nije

više na ovome svijetu. I biti ću razapet u sve vrijeme na zemlji, do kraja, između stvorova

Svojih ljudi."

"SLUŽIŠ KOD DJAVLA!"

Jednom zgodom kaže mi dragi Isus: "*Služiš kod djavla!*" Na to odgovorim:

"Gospodine, neću

ja djavlu služiti!" Ali Gospodin ponovi: "*Kažem ti, da služiš kod djavla!*"

Poslije sam razmišljala, ali nisam shvatila Gospodinovih Riječi. Onda mi svećenik rastumači:

ljudi koji nedjeljom rade i ne idu na Svetu Misu, čuvaju se djece, petkom jedu meso i ne poste

za svoje grijeh... pod vlašću su djavlovom, zbog grijeha u kojima žive.

Nakon nekog vremena ta osoba umre. Tri svećenika su joj bila na sprovodu. A onda jednog

dana dodje k meni. Kad je ugledam, preplašim se. Na glavi joj rogovi, a na tijelu premnoge

duboke rane. I sve onaj gad iz njih curi i zaudara, kao da se čitavo tijelo raspada.

Gledajući na

mene nekoliko je puta duboko i bolno zastenjala: "Kako ću se očistiti?!... Samo da mi se je

očistiti!..."

ZARUČNICA U MRTVAČKIM KOLIMA

Prolazila sam kamenitim putem kroz nepoznat grad. Najednom opazim mrtvačka kola koja su

išla sama od sebe. U njima je sjedila mlada djevojka, urešena kao zaručnica.

Bila je sva u

bjelini, a na glavi je imala bijeli veo i vijenac. Sva zbunjena i žalosna neprestano se

ogledavala kao da nekog očekuje ili traži.

Kad su kola prispjela do mene, zastanu, a ja promotrim mladu pa je upitam: "A čemu si se

toliko i dotjerala kad nemaš za koga?" Zaručnica gorko zaplače i odgovori: "Još samo malo i,

tako mlada i lijepa, moram umrijeti i nikada me više neće biti."

Na svakom kotaču visio je Križ i na njemu živi Raspeti Isus. Bio je u bezbrojnim Ranama i

sav izmrcvaren. Nisam mogla raspoznati Njegovo Sveto Lice. Ras-

peti Spasitelj četiri se puta odmicao od drva Križa da mi pokaže Svoje teške Rane.

Promatrajući ovaj tužni prizor, zapitam Ga: "Gospodine, a kamo odlaziš s tom mladom

zaručnicom?" Gospodin mi odgovori: "*Do groba i u vječnost!*" Na to kola krenu, ali umjesto u

hram Božji, zapute se ravno na groblje.

Zaručnica je redovnica koja se posvetila Bogu i zavjetovala da će Mu služiti u čistoći,

siromaštvu i poslušnosti - a kasnije je prekršila obećanje: "*Četiri puta je zaručnica Moja, duša*

Meni posvećena, Mene iznevjerila!" Kola su išla bez zaprege kao što i život čovjekov na

zemlji teče sam od sebe. Bila su crna jer je ta duša u Očima Božjim mrtva, bez Milosti

posvećujuće. Točkovi su sve ono što vodi u vječnost, u dobro ili zlo. Duša je bila sama jer je

prezrela Boga pa je ostala bez svojega Zaručnika; sada se prekasno za Njim ogledava. Raspeti

Spasitelj ipak je prati do groba budući da je i za nju pretrpio gorku Muku; žali njezinu sudbinu

u vječnosti.

Govori Gospodin Isus Krist: *"Dva gospodara se ne može služiti! Tko služi svjetski, a svećenik*

je ili redovnica, neće se spasiti. Niti običan čovjek se neće spasiti, ako ne živi po Zapovijedima Mojim."

"BJEŽE DA SE SKLONE OD STRAŠNE TAME!"

U vidjenju se nadjem u nekom kraju kroz koji je vodio put s čije se desne strane protezala

živica od trnja. Tim je putem išlo mnogo ljudi. Hodajući prema jugozapadu, primijetim da je

bodljikavo trnje poput onoga u Isusovoj trnovoj kruni.

Najednom se počne spuštati gusta crna tama. Mnoštvo svijeta potrči da se skloni od strašne

tame koja se naglo približavala. Muško i žensko, staro i mlado, i djeca s njima, hitjeli su u

veliku zgradu s lijeve strane puta. Toliko ih se unutra nagruvalo da se ni vrata nisu mogla

zatvoriti. Tjeskobno su čekali što će se dalje zbiti.

I ja požurim za njima da se sklonim. No kad me ugledaju da im se približujem, poviču prema

meni: "Ti nemaš mjesta medju nama!" U strahu od tame sakrijem se tada u bodljikavu živicu.

34

A u polju, nedaleko živice, bio je velik razgranat hrast. Odem radije pod njega da me svojim

silnim granama zaštiti od nadolazećeg nevremena. Preporučim se Bogu i počnem promatrati

to lijepo stablo, puno krasna zelena lišća.

Uzdigavši pogled, opazim na nebu velik drven Križ. Malo dalje od Križa stajao je na

oblacima Gospodin Isus te ozbiljno i zabrinuto promatrao ljude koji su se sakrili u veliku

zgradu. Onda Gospodin pogleda na mene gdje stojim sama pod hrastom. I blagoslovi me

znakom Križa: U Ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Potuzila sam se Gospodinu: "Nisu me pustili k sebi da se sakrijem od tame." A Gospodin će

na to: *"Blago tebi što nemaš mjesta medju njima! Svi će oni doći k Meni na Sud da ih sudim!"*

Trnovita ograda jest život patnika. Lijepi razgranati hrast predstavlja duhovni život

pravednika na zemlji.

"JULKA, DIGNI ME!"

Pošla sam u crkvu da se pomolim Bogu na svetome mjestu. Unišavši na pokrajnja vrata,

zastanem preplašena. Ispod trinaeste postaje Križnoga puta ležao je na podu, srušen pod

preteškim Križem, Gospodin naš Isus Krist. Njegovo Sveto Lice i Čelo bili su posve Krvlju

obliveni. Presveta Krv tekla je u obilju na pod crkve i po njemu se razlijevala. Gledajući ovu

groznu stvarnost, ostala sam zaprepaštena. A Gospodin se pridigne i, naslonjen na lijevu

Ruku, klečeći na koljenu, ispruži desnu Ruku prema meni i pozove me: "*Julka, digni Me!*"

Gospodin Isus oboren je pod strahovitom težinom i množinom grijeha što se počinjaju širom

svtjeta. Gospodin traži od vidjelice da Mu svojim molitvama i žrtvama pomogne da ustane i

uskrsne u mnogim dušama u kojima je ponižen i srušen po grijehu.

"OVO POLJE ČEKA NA TEBE DA GA OBRADIŠ!"

Našla sam se u visini, na velikom polju punom cvijeća. Jedno je bilo lijepo, a drugo klonulo

kao da će uvenuti. Prolazeći tim poljem, uzdizala sam klonulo

35

cvijeće i pomagala mu da se oporavi. Kad sam časok zastala i promatrala oko sebe, začujem

Glas: *"Vidiš, ovo polje čeka na tebe da ga obradiš!"*

Uzdizanje uvela cvijeća označuje rad oko spašavanja duša.

NEBESNICI POMAŽU I ODGAJAJU

"MIŠLJU, RIJEČJU, DJELOM I PROPUSTOM..."

Gospodin me je ovako poučio: *"Piši, kćeri Moja Julija, što će se moliti da se ljudi, Moji*

stvorovi, očiste od lakih grijeha i pogrješaka, neznanih njima; u ispovjedaonici neka tako

mole; moli i ti tako prije ispovijedi grijeha."

Dragi Isus je rekao da mnogim ljudima i ženama, mladeži i djeci, laki grijesi i pogrješke

ostanu na duši jer se za njih ne pokaju niti ih ispovijede. Ili na početku ili pri svršetku

Ispovijedi treba uključiti sve grijehе i pogrješke što smo ih počinili, na primjer ovako:

"Ispovijedam sve svoje grijehе i pogrješke što sam ih počinio mišlju, riječju, djelom i

propustom. Osobito mi je žao što sam..." - i sad nabroji pojedinačne grijehе.

Ako si se najprije

optužio za pojedinačne grijehе, onda možeš završiti i ovako:

"Uključujem i sve svoje grijehе i pogrješke što sam ih počinio mišlju, riječju, djelom i

propustom."

Ili sve skupa ovako: "Zadnja moja Ispovijed bila je prije... Skrušeno ispovijedam sve svoje

grijehе, pogrješke i nedostatke što sam ih otada počinio mišlju, riječju, djelom i propustom.

Osobito mi je žao... Uključujem i sve grijehе prijašnjega života a osobito što sam sagriješio

protiv... (navesti neku Zapovijed Božju ili crkvenu, ili koji od sedam glavnih grijehа)."

Kad na ovaj način uključimo u svetu Ispovijed sve što smo sagriješili i pogriješili, dobijemo i

oproštenje za sve, osim za teške grijehе. Njih moramo izričito spomenuti.

Ovako se ispovijedala i službenica Božja Julijana iz C, kao i sestra Andjela, službenica Božja

iz O. I njih je draži Isus tako poučio.

MRLJICE PO BIJELOJ HALJINI

Kad je u duhovnom životu sve u redu, doživim se kako lebdim u zraku, obučena u lijepe

bijele haljine. A kad nešto nije u redu, vidim na donjem dijelu haljine manje ili veće mrljice.

Kasnije razmišljam, u čemu sam pogriješila.

"OVO IZ ČAŠE POPIJ OD MENE!"

Dok sam u kuhinji spremala ručak, pristupi mi malen Dječak. Nisam ni primijetila kako je

unišao. Moglo mu je biti oko četiri godine. U ručici je držao čašu vina, crvenoga kao krv.

Nasmijana lica pruži mi čašu da je ispijem. Milo ga pogledam, ali mu rekнем:

"Hvala, ne

pijem nikakva pića!" Dječak odgovori: *"Znam Ja da ti ne uzimaš ništa od pića.*

Ali ovo iz čaše

popij od Mene!"

Sad se tek pobjah! Isprva sam mislila da je dijete negdje zgrabilo čašu i nudi mi da pijem.

No kad me je Dječak ponovno nukao da pijem, dodje mi misao da je to, možda, napast u

obliku djeteta, pa me nagovara da uzmem ono što mi je zabranjeno. I zato ne htjedoh uzeti.

Dječak me milo pogieda, nasmiješi se i nestane.

Poslije mi dragi Isus reče: *"Nije to bila napast! To sam bio Ja! Nudio sam ti piti Svoju Svetu*

Krv. Trebala si uzeti!" Onda rekoh: "Gospodine, oprost, nisam znala!"

"ODBACI SVE MEKUŠASTO PA TRČIMO U NEBO!"

Na svoj imendan doživi posjet svete Julijane. Ugodno iznenadjena progovori Svetici: "Nikada

ne slavim ime svojega tijela, ali kad si već došla, nas dvije ćemo se počastiti!" I stavi pred

Nebeskog gosta hranu koju voli, pa se upuste u dublji razgovor. Nakon nekog vremena sveta

Julijana rekne: *"Dosta smo se nas dvije počastile! A sada da ti nešto kažem. Sve što je*

u kući mekušasto i ugodno tijelu, odbaci i ostavi, pa trčimo u Nebo!" Na to

Julka upita: "A

kako ću trčati po zraku kad nemam krila da letim?!" Svetica odgovori: "*Gledaj na mene kako*

ja letim, pa i ti leti za mnom - ravno u Nebo!" Julka časak promisli, a onda će:

"Pobacat ću

sve jastuke i perine! Čekaj me dok ih smotam." Svetica pričeka, a onda

zapita: "*Jesi li*

gotova? Sad baci van, a onda letimo daleko od kuće u kojoj živiš!" Kad je Julka

mekušaste

stvari pobacala, ostavi sve i, držeći se za Svetičinu ruku, poleti s njom prema

Nebu.

"SVE ŠTO IMAŠ PODIJELI SIROMASIMA!"

Kratko vrijeme iza susreta sa svetom Julijanom javi se Gospodin i zatraži od

svoje službenice

Julke: "*Sve što imaš podijeli siromasima! Slijedi Mene u životu svojemu. Odbaci*

zlatninu i

ukrase za tijelo. Podijeli to ubogima da si kupe kruha i hrane. Ne imaj odjeće

više nego ti je

potrebno da se presvučeš i opereš. Živi skromno i ponizno. Odjeća tvoja neka je

duga, da što

*više pokrije tijelo." Još Gospodin zapovijedi: "Sjedni pred Crkvu Moju i prosi!
Što dobiješ*

nosi siromasima."

Julka saopći Božju Zapovijed ispovjedniku, a ovaj se posavjetuje s braćom.
Starješina

samostana bio je tome sklon, ali se braća uzbuniše: "Ako joj dozvolimo
prosjačenje pred

crkvom, izgledat će da smo je mi nagovorili pa ćemo imati velikih neprilika."

Julka se obrati Gospodinu: "Isuse, ne smijem prositi jer nemam dopuštenje od
Tvojih slugu

svećenika." Isus je pogleda, slatko se nasmiješi i kaže: "*Ne razumijete što Ja
tebi govorim!*

*Kazat ću ti što znače ove Moje Riječi. Crkva je Moj narod, a ti radiš u njemu.
Iza radnog*

*vremena, gospodari kod kojih radiš običavaju te zadržati, jer im srce traži tvoju
blizinu.*

*Ponude ti stolac da sjedneš i da im govoriš. U to vrijeme zatraži od njih za
siromahe darova,*

*kojih sam im dao u obilju. A kad dan poodmakne, pa se spusti noć, uzmi
primljene darove i*

odnesi ih u kuće siromaha. Ali ni jednome ne kazuj gdje stanuješ, da se ne bi u radosti svojoj

raspričao, pa ti onda imala nepravilika zbog svojih dobrih djela."

38

PRESVETA DJEVICA VEĆ ZNA...

Za vrijeme rada nezapaženo mi pristupi Djevojka vitka stasa, obučena u prekrasnu dugačku

haljinu. Imala je petnaestak godina, a bila je tako lijepa da takove ljepote na zemlji nema.

Zlatna kosa spuštala joj se do pola tijela. Od bosih nogu vidjeli su se malo samo prsti.

Prekrasna Djeвица gledala je u mene i, sa smiješkom na licu, dugo mi je govorila jezikon koji

nisam razumjela. Onda se zaputi prema vratima i, sve onako smiješeći se i govoreći mi -

odjednom nestane. Gledala sam za njom očarana, ali je nisam prepoznala, jer je u radnju

dolazilo mnogo svijeta razne dobi i različitih narodnosti.

Presveta Djeвица Marija govorila je Julki što je čeka u budućnosti. Služila se Svojim

materinjim jezikom, jer je bilo prerano da Julka sazna kakove je kušnje i napasti, protivštine i

progoni čekaju u životu. Ipak, Svojom svetom Prisutnošću htjela ju je obodriti i dati joj na

znanje da Ona sve zna, pa će joj biti u pomoći.

I SVETI JOSIP ĆE POMOĆI...

Došavši s posla, naložim vatru, jer je bilo hladno, i započnem uobičajene molitve. Tek što

sam se pravo sabrala, netko pokuca. Odgovorim mu: "Naprijed! Slobodno!"

Vrata se tad

polako i pažljivo otvore i unidje lijep, ovisok Mladić, vitka tijela i svijetla lica.

Iz Njega je

zračila blagost, poniznost i svetost. Bilo mu je oko dvadesetpet godina, i bio je obučen u

lijepo haljine, kakove su se nosile u Isusovo doba. U ruci je držao visok štap, s nekim

ukrasom pri vrhu. Sveti Mladić pristupi štednjaku i počne si grijati ruke. Blago se smiješeći,

stidljivo mi progovori jezikom koji nisam razumjela. Dugo je grijao ruke nad štednjakom i

mnogo mi je govorio, a pri tom je pogledavao prema meni kao da mu je milo sa
mnom u

društvu. Onda zadovoljan podje prema vratima, par puta se još okrene, milo me
pogleda, učini

znak pozdrava - i nestane! I dalje sam osjećala Njegovu čudesnu blagost i
svetost.

39

Kasnije upitam Gospodina: "Isuse, a tko je to bio kod mene za vrijeme
molitve?" Isus dragi

mi rastumači: *"Mnogo se moliš Poočimu Mojemu Josipu, pa je došao k tebi i
grijao se na*

*vatri tvojega srca. Govorio ti je mnogo, sve što će te snaći u životu, samo što
nijesi razumjela.*

*Govorio je svojim materinjim jezikom da do odredjenoga vremena ne saznaš što
te još čeka,*

poradi Mene, na zemlji."

"SIROMASIMA NOSIM!"

Moleći kod kuće, opazim kako mi prilazi mlada žena, gospodska izgleda, ali
jako skromna i

sveta. U desnoj ruci držala je košaricu i smiješila mi se. Činila mi se nekako
poznata, a opet

nisam znala tko je. Onda mi reče: "Pogledaj što imam u košari!" Pogledam - a to kruh i

različita hrana. "A što će vam te stvari?" - upitam je. "Siromasima nosim!" - odgovori mi.

Onda me pogleda i nestane.

Kad sam došla u crkvu, pogledam slučajno prema Oltaru svete Elizabete - i shvatim: Pa to je

ista osoba koju sam vidjela jutros pod molitvom! Kasnije mi i dragi Isus reče da je to bila ona.

U to sam vrijeme mnogo pomagala siromahe.

NA VRH

SVETI ANTUN U POSJETU SAMOSTANU

Kad sam unišla u samostanski hodnik opazim svetog Antuna gdje silazi s Neba.

Bio je obučen

kao redovnik, a mlad, rumen u licu, crne kose i crnih očiju. Sveti me Antun pogleda i srdačno

se nasmiješi, a onda udje u sobu postarijeg svećenika, kao da mu dolazi u posjet.

- Isti

svećenik veoma štuje svetog Antuna Padovanskog i često ga zaziva u svojim potrebama.

SVETA BARBARA I PTICA KRSTOKLJUN

Našla sam se u prostoru koji je izgledao kao crkva. Odatle je vodio hodnik u velik Dvorac,

sličan Kraljevskoj Palači. Na ulazu Dvorca stajala je mladja ženska koja je izgledala kao

Svetica. Bila je u crnome, s crnom maramom na glavi. Kad sam došla do nje prihvati me za

ruku i uvede u predvorje, a zatim, kroz

40

čudnovate prostorije još dublje u Dvorac. Svetica me ostavi u velikoj sobi, a sama se vrati na

svoje mjesto kao da je čuvarica ulaza u Dvorac.

Jedan čas stajala sam i promatrala. Soba je imala mnogo vrata. Podjem prema jednima i

otvorim ih. Nadjem se u velikoj, dugačkoj prostoriji. Naprijed, na zidu, bio je velik Križ i na

njemu živi Raspeti Isus, s trnovom krunom na Glavi. Križ se uzdizao do stropa, a Isus dragi je

bio velik četiri-pet metara. Do Križa je bila čudna ptica žutozelenkaste boje, pelikan.

Savijenim kljunom pokušavala je svom silom izvaditi čavle iz Isusovih svetih Nogu. A Isus

dragi ju je promatrao pognute Glave i sa smiješkom. Zatim upre Pogled u mene, kao da me

pita da li ja vidim kako mu ta lijepa ptica želi pomoći.

U to doba mnogo sam se molila i preporučivala svetoj Barbari. I kaže Svetica ovako: *"Ja sam*

na zemlji bila čuvarica Presvetoga Tijela, našega raspetoga Gospodina Isusa Krista. Branila

sam ga, zaštićivala i cijenila." Zato je i dostojna da bude Počasna straža uz Raspetoga

Gospodina i u Vječnosti.

Dragi Isus ovako govori s Križa za pticu Pelikan: *"U velikoj zapuštenosti, osamljenosti, tami*

na zemlji, dok su Me ostavili svi, i zaspali vojnici, ptica, Stvor Moj, pristupila je Mojim

Nogama i čavle Mi vadila. I u naporu svojem, stvor Moj, ptica, kljun je svoj raskrvarila,

svoju malenu čeljust, i slomila si kljun."

Što god je Gospodin naš Isus Krist na zemlji doživio i proživio, sačuvano je za vijeke

vjekova, i u Nebu ćemo to s velikim udivljenjem, dubokom zahvalnošću i žarkom ljubavlju

promatrati.

ANDJEO U SVEČANIM HALJINAMA

Na Blagdan Isusova Rodjenja molila sam u svojoj sobi. Najednom primijetim da netko pokraj

mene hoda. Pogledam i opazim prekrasnog Andjela, u svečanim zlatnim haljinama. Prolazio

je oko mene i išao k stolu na kojemu je bilo Božićno drvce. Kad Andjeo opazi da ga

promatram, sakrije mi se s vida. Andjelova ljepota tako me opojila da sam još dublje uronila u

misli o Lijepome Nebu i Dragome Bogu.

41

NAPASNIK

Julka je revno činila pokoru od Gospodina određenu. Bogu za ljubav i za Spas neumrlih duša

s veseljem se odricala svega što joj je Gospodin zabranio da uzima. I kao da joj je premalo

pokora petkom i subotom od svoje je volje i srijedom živjela samo o kruhu i vodi, na čast i

slavu Svetome Josipu i svetome Franji koje posebno štuje.

Ali, nadošle su i kušnje na koje je Gospodin upozorio. Nije bilo lako naviknuti se na taj

pokornički život: tri dana u tjednu živjeti samo o malo kruha i vode, a u sve ostale dane ne

uzimati toliko vrsta hrane. Dodje u radnju mušterija pa je sve onako u razgovoru ljubazno

ponudi ovim ili onim. I jedva se u zadnji čas sjeti: "Ta danas je dan pokore! Ne smijem uze ti

ništa osim kruha i vode!... Ah, pa obećala sam Bogu za ljubav da tu hranu više uopće neću

trošiti!"

Još joj je teže bilo s djecom jer ih je jako voljela. Roditelji ih pošalju u mesnicu da im kupe

štogod za užinu ili ručak. Pa je onako srdačno i s ljubavlju ponude čokoladom:

"Probaj teto,

joj što je dobra!"

"UZMI... JEDI... SLABA SI!"

Ipak, najmučnije kušnje imala je od strane djavla. Plašio ju je da će previše oslabiti pa neće

izdržati: "Uzmi... oslabit ćeš... neće ti Isus ništa!" Pa kad peče kolače i sve onako lijepo miriše

a on je napastuje: "Kušaj malo taj fini kolač! Neće te nitko vidjeti!" Stoji pokraj nje pa je

nuka: "Popij si toga malo! Vidiš koliko svega ima!..."

Ta je borba potrajala nekoliko mjeseci. Ipak, nikad nije uzela ni mrvicu od bilo kojeg

zabranjenog jela. Onda joj dragi Isus reče: *"Jer si ustrajala u kušnjama, dat ću ti Moju*

jakost!"

"VOZIT ĆU TE AVIONOM!..."

Vraćala sam se kasno s posla. Ušavši u dvorište, ugledam svoga Andjela pred vratima stana.

Stoji i okreće se prema meni. Pomislim da nas nije tko okrao! Ali, što će nam odnijeti kad

nemamo novaca; uvijek

42

sam ga koristila na slavu Božju... Kad pogledam bolje, u blizini stana djavli!

Desetak ih u

grupi a jedan na čelu. Dlakavi kao psi a na glavi im rogovi.

I kako ja hoću k vratima, glavni zakorači prema meni i progovori: "Mogla bi ti lijepo

živjeti!... Moli se ti cijelu noć... Idi i u crkvu ako hoćeš... služi svome Isusu... neću te ja ništa

smetati - samo budi moja zaručnica!... Znaš što ću ti učiniti: vozit ću te avionom u

Englesku!..." Na to mu odgovorim: "Ne trebam ja ni tvoje vožnje, ni tvojeg lijepog života!

Imam ja svoga Zaručnika. Ja ću služiti Gospodinu Isusu Kristu i nikome više!" Onda je

ostalim djavlina tumačio kako sam slaba i iscrpljena od postova, te jedva hodam i radim;

mogla bi uživati, pa neće!

Najedanput on pristupi još bliže k meni, raspali se - i kao da će me pljusnuti i tući. Kad me je

popljuvao i nagrdio - izgubi se zajedno sa svojom pratnjom. Andjeo je samo mirno stajao,

gledao - i šutio.

Gospodin kasnije reče da je onaj glavni Lucifer.

RODBINA PRIGOVARA - DJAVAO DODIJAVA

Pročulo se da pomažem siromahe i da za njih prosim. Zbog toga sam i od strane rodbine

trpjela prigovore i imala neugodnosti. Gospodin me je upozorio neka svojim ne otkrivam da

sam vidjelica jer mi neće vjerovati. Ovako, kad ne znaju, imaju manje grijeha.

Znali su da

sam prije braka htjela poći u samostan i zato im sada nije bilo neobično što iza muževljeve

smrti živim povučeno i idem rado u crkvu. Ali da sam gotovo sve što sam imala razdala

siromasima i naokolo za njih moljakala pomoć - to im je bilo ipak previše.

A kod kuće sam imala tolike djavolske smetnje da sam se već gotovo bojala vraćati s rada u

svoj stan. Čim dodjem s posla već lupa po kuhinji. Sad lupi ovdje, sad lupi ondje, pa opet na

drugoj strani... i tako neprestano. Čak i štogod baci u mene, osobito kad počnem moliti. Pa leti

po zraku, uza zid, i koliko puta pokraj mene prodje toliko puta na mene pljune. Par puta sam

bila toliko popljuvana, da sam se morala kasnije prati. Došlo bi ih katkad i više, cijela hrpa, pa

pjevaju i paklenski govore - samo da me prestraše i smetu u radu i molitvi.

43

"DONESI TI SVETU VODU SA SOBOM!"

Više puta se dogodilo da je za vrijeme moga posjeta roditeljima žestoko lupalo po tavanu.

Djavao je uz veliku halabuku porazbacao bratove postolarske kalupe što su bili gore

pospremljeni. Pa se otac tužio: "Nikad ništa ne lupa, ali kad Julka dodje to ne možeš

podnijeti!" A i mati je jadovala: "S tobom nije dobro! Donesi ti drugi puta svetu vodu sa

sobom jer se bojimo da će nam kuću srušiti!"

"IDE JULKA, HAJDEMO JE NAPASTI!"

Dragi Isus poslao me u obližnje selo da jednoj ženi dodam Njegove Riječi. Kad sam izašla iz

mjesta, opazim na livadi, odmah u blizini krčme, djavle kako se časte. Muški i ženski djavoli,

s rogovima na glavama, sjedili su za stolom, u društvu Lucifera, te iz velikih čaša pili vino i

rakiju. Onda jedan od njih poviče: "Ide Julka, hajdemo je napasti!" Drugi mu odmahne

pandžom: "Pusti je! S njom ionako ne možeš ništa početi!" Moleći Krunicu, skupila sam

snage i prošla mimo njih.

HTIO NATUĆI DIJETE

Dok sam molila Krunicu, opazim ljutita djavla kako žuri da se osveti djetetu.

Podignem tad

prema djavlu Križ na Krunici i djavao nestane.

UZEO LIK SLUŽBENICE BOŽJE

Pod molitvom dodje mi u vidjenju postarija gadna ženska. Izgledala je kao vještica. Kad ja

gledam... gledam... pa to je službenica Božja, sestra Julijana! Ali tako odvratna da sam se od

nje poplašila. Čak mi je i Krunica ispala iz ruke. I uhvatio me neki nemir da nisam mogla

dalje ni moliti. Onda zamolim mladju sestru da me zamijeni na poslu, a ja požurim u C. da

vidim šta se dogodilo.

Kad dodjem k sestri Julijani, ispričam joj vidjenje. Gleda ona, gleda u dragog Isusa i onda

progovori: "Nisam to ja bila! Kaže Gospodin da je djavao

44

uzeo moj oblik da me zamrziš i nikad više k meni ne dodješ! Kad ti djavao u vidjenju dadne

ovakove slike, nemoj ih usvojiti. On uzme lik i najsvetije osobe da nam ogadi ono što je

Božje. I meni, što više Bogu služim, to mi više pokazuje kojekakovih bljuvotina... i sramota...

pa mi prostački govori..."

A već sam bila i posumnjala: Bože moj, pa je li ta žena Bogu služi kad ovako grdno izgleda.

O SMRTI I SUDU

NA POLASKU U VJEČNOST

Nakon što smrtni čovjek ispusti dušu svoju, ona ide ravno na Sud Božji, u Sudnicu pred

Presveto Trojstvo. Sudnica je u velikoj Zgradi, na nepoznatome terenu, kao pod Nebom. U

prostranoj dugačkoj sobi leži na stolu omašna Knjiga. Kada duša dodje u Sudnicu, otvori se

stranica na kojoj su zapisana sva dobra i zla djela dotičnog smrtnika. Čuvši svoju presudu,

duša se odmah vraća na zemlju, u blizinu svoga tijela, koje je još toplo; u par sekunda prevali

ona neizrecive daljine. Duša sada stane na rub kreveta, kod uzglavlja. Ako pokojnik ne leži na

krevetu, stane u blizinu glave. Ona vidi svakoga koji dodje da obidje njeno tijelo ili učestvuje

u sprovodu. I vidi što se radi, i čuje govor, molitvu i plač.

Čim se iz doma Božjega donese Raspelo i metne nad glavu pokojnika, duša poleti na crkveni

križ. Pošto tijelo pokojnikovo stave u škrinju i donesu nadgrobni križ, duša prelazi na svoj

križ i stane na njega kao ptičica. Kada mrtvo tijelo nose na grob, stojeći na nadgrobnom križu

duša vodi tijelo na groblje. Na grobu, nakon što svećenik završi molitve i rekne:
"Sjeti se,

čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti" i baci malo zemlje na škrinju,
neke duše

odmah odlete na svoje mjesto, u čistilište ili pakao.

Pojedine duše ostaju uz grob dok se ne razidju svi koji su pratili tijelo. Kad odu i
oni koji su

tijelo zakopali još se one ne mogu rastaviti od groba, nego plaču i jauču. Jedna
od njih ovako

je kukala:

45

"Tijelo moje, tijelo,

na što si ti mene navelo:

u muke paklene vječne!"

Druga opet plakala je nad svojim grješnim tijelom:

"Tijelo moje, tijelo,

radilo si što si htjelo;

hodalo si u srebru i zlatu,

a sad ležiš u zemlji i blatu."

Duše koje polaze u Čistilište teško se rastaju od grobnoga humka jer se boje vatre. Ali uzdaju

se u Gospodina da će ih spasiti.

Jedva koja duša ide ravno u Nebo - jer sve što ulazi u Nebo mora biti čisto kao sunce, bistro

kao kristal. Nejaka djeca samo prelete Čistilište.

Sudbina milijuna duša je zagonetna i nama ljudima na zemlji nepoznata.

"SVE ĆE ONI SPAVATI DO SUDNJEGA DANA!"

Našla sam se na veliku groblju. Sa svih strana dolazilo je staro i mlado, pa i nejako. Ulazeći

kroz jedna jedina vrata, svatko je nosio sa sobom svoje breme, netko veće netko manje. Jedva

bi tkogod došao čistih ruku. Ali bilo ih je s tolikim tovarima da ih nisu mogli ni nositi. Kako

bi tko došao do groba, koji ga je čekao iskopan, položio bi breme do nogu, a zatim legao u

jamu i zaspao tvrdim snom. Grob se je za svakim sam zatvarao.

Gledala sam ih kako slatko spavaju dubokim snom. Poželjela sam da budem s njima. Opazivši

u blizini prazan grob počnem u nj ulaziti. Ali odjednom začujem Glas s
Neba: *"Ti još moraš*

*hodati po zemlji! Nije tvoje vrijeme da usneš... Svi će oni spavati do Sudnjega
dana."* Na Glas

Božji uspravim se pa nastavim, žalosna, promatrati one koji idu u vječnost.

Medju onima koji

su počivali u tom nepreglednom groblju vidjela sam i svoga muža. Bio je živ i
disao je.

A s istočne strane, uz samo groblje, dizala se velika Crkva, koja je bila povezana
s ovim

počivalištem preminulih.

Odjednom se groblje silno rasvijetli. Zasje kao da sve munje silaze s neba na
zemlju. I svi se

grobo-

46

vi otvore. A ja pogledam prema Nebu, u pravcu Crkve, i ugledam velikog
Gospodina Isusa

Krista. Dolazio je na oblacima u silnom Sjaju i Veličanstvu. Onesvijestila sam
se od

uzbudjenja i straha.

Vrata u groblje označuju smrt koja čeka svakog čovjeka. Bремена što ih ljudi nose do groba

slika su njihovih grijehа. Velika Crkva na čelu groblja jest Nebo. Kad Gospodin Isus dodje u

Slavi, bit će tako Velik da će zauzeti sav prostor u Visinama.

Još dugo iza ovoga Vidjenja razmišljala sam sa strepnjom u srcu: Na dan Suda, što će biti!

NA RASKRSNICI VJEČNOSTI

Na nepoznato tlo dodju velika lijepa kola. Išla su sama - bez zaprege i motora. Pokraj kola

ugledam grupicu svećenika. Pristupim k njima i jednome od njih rekнем: "Oče, pa vi se

spremate u Nebo!" Odgovori mi: "Da, mi idemo u Nebo!" Onda ih zamolim: "Hoćete li i

mene povesti sa sobom?" Ali jedan, koji je stajao malo dalje, dobaci mi: "Šta ćeš ti medju

nama!"

Svećenici se tad raspričaju i posjedaju u kola. Gledam ja ta sjajna kola i dopadoše mi se. Ali

gdje da sjednem da me svećenici ne opaze. Onda primijetim da straga strši srčanica koja

povezuje sva kola. Sjednem, dakle, neprimjetno iza ledja svećenika. Na
Zapovijed Božju kola

krenu.

Dugo smo se mi vozili u Visine. Najedanput se zaustavimo na nekom tlu na
podnožju malena

brijega, pokraj lijepa parka. Svećenici me opaze i začude se. Ali oni najednom
nestanu kao

duhovi, za njima iščeznu i prazna kola, a ja ostanem sama u nepoznatim
visinama.

Tada začujem nad sobom Glas: *"Ti podji u ovaj vrt i malo se odmori!"* Podjem
do najbliže

klupe, sjednem i počnem oko sebe promatrati. Ugledam zemlju tako daleko da je
bila sitna

kao trun prašine. A park u kojemu sam sjedila bio je prekrasno uredjen. Tlo je u
njemu čudne

vatrenaste boje i obraslo zelenom travom. Tu i tamo ubačeno je prekrasno
baršunasto cvijeće,

rasporedjeno po lijepo oblikovanim parcelama. Staze su posute sitnim bijelim
kamenčićima.

Iznad snježnobijelih klupa nadvile su se krošnje lijepog drveća. Zrak je ugodan i
svjež, pun

mirisa cvijeća.

47

Dok sam uzbudjeno promatrala oko sebe, pola kilometra dalje opazim širok put, s jedne i

druge strane ukrašen cvijećem. Tim ugodnim putem prolazilo je mnoštvo svijeta, razne dobi i

raznih narodnosti.. Muško i žensko, staro i mlado, veselo raspoloženi, s pjesmom na ustima,

putovali su na sjever. Plešući i pocikujući od obijesti, približavali su se golemoj kuli. Bila je

tako velika da je ljudske oči ne mogu obuhvatiti. I kako je koja grupa stigla pred kulu, njena

golema željezna vrata sama bi se otvorila, a ljudi su ulazili i nestajali.

Prestupajući prag,

padali su u dubine. I čuo se nadaleko prasak i tutanj, kao da u te strašne dubine padaju velike

bombe ili udaraju gromovi. Gledajući taj užas, ustanem i podjem prema raskršću da vidim što

se zbiva s tolikim ljudima koji bez prestanka ulaze, a niti jedan ne izlazi. Tek što sam krenula,

začujem nad sobom Glas: *"Ti ne smiješ na taj put, niti tamo unutra - jer ondje je pakao iz*

kojega se ne izlazi." Na Zapovijed Božju vratim se i ponovno sjednem na klupu.

Opet mi padne pogled na visoki bijeli zid neke ogromne zgrade koja se dizala na istočnoj

strani. Nestajala je u bijelim gustim oblacima, što su plovili nisko nad parkom.

U zidu opazim

desetak snježnobijelih vrata, s mjedenim ključanicama. Odanle su dolazili bolni uzdisaji.

Pridjem tad zidu i čujem kako iznutra, u dubinama od pedesetak metara, bukti jaka vatra.

Tako je veselo gorjela i pucketala, kao da je od posve suhog drva. Duša mi se sledila kad sam

slušala kako se iz vatre dižu teški i bolni uzdisaji i jauci. Pokušam otvoriti jedna ili druga

vrata, ali mi Glas Odozgo zapovjedi: *"Pusti vrata i ne otvaraj ih! Ti ne smiješ ovamo doći! U*

toj su vatri duše za koje zasad ne smiješ znati kakve su. Ti podji naprijed, iza ovoga zida

muka, na stazu koja vodi prema Istoku!"

Jaka nevidljiva sila počne me voditi i kroz neki uski hodnik dovede me na još užu stazu

ogromnog polja žita. Prekrasna pšenica bila je visoka kao čovjek, a bistra i zdrava, bez ikakve

mane. Žutila se poput sunca i bila je od korijena do vrha toliko zrela, da zrnje samo što nije

ispadalo iz velikih prepunih klasova. Nebeski vjetrovi lelujaše pšenicom amo-tamo i njom se

poigravao.

48

Na kraju tog velikog krasnog polja, daleko na Istoku, dizala se veličanstvena bijela Crkva.

Bila je na višem tlu od pšenice, a njezini su se zidovi i krov gubili u visinama Neba. Uska,

snježnobijela staza, vodila je ravno do njenih malenih, ali prekrasnih vrata. Onda čujem Glas:

"Ti moraš tom bijelom stazom, kroz tu pšenicu, doći u onu Crkvu!" Na ove se riječi uplašim,

jer je Crkva bila jako daleko, a staza tako uska da sam morala ići postrance da ne pogazim

krasno zrelo žito. Probijajući se tim preuskim putem, nakon nekog vremena potužim se

Gospodinu: "Već sam umorna od sustezanja u hodu! Toliko moram paziti na svoje tijelo da

već nemam snage ići dalje!" Gospodin me utješi: *"Još malo i blizu si ulaza u Nebo!"*

Svećenici nisu primili vidjelicu u svoja kola - to znači da ne primaju Poruke koje im

Gospodin preko nje dodaje. Ali ona i dalje, na neupadan način, izvršuje Božje Naloge medju

pukom Njegovim, gdje se već kreće zbog rada.

Zrela pšenica jesu dobri kršćani. Njihove duše čekaju Žetvu, dan Suda.

Uska bijela staza označuje život stege u duhu Evandjelja: odricanje i svladavanje, post,

molitvu, dobra djela drugo.

SUSRETI S DUŠAMA U ČISTILIŠTU

Koga Gospodin pozove da suradjuje s Njim na spasavanju duša, sigurno će ga upoznati i sa

stanjem duša u Čistilištu. Dat će mu da osjeti i razumije njihovu patnju, i ulit će mu veliku

ljubav i suosjećanje prema njima, ali i odlučnu volju da im pomogne molitvama, odricanjima i

žrtvama.

"A KAKVI STE VI LJUDI OVDJE?"

Iza dugog hodanja našla sam se daleko iznad zemlje, kao na planeti. Priroda je tamo lijepa,

okićena drvećem, šumom, travom i poljskim cvijećem. Na istoč-

49

noj strani su omanji bregovi. A bio je lijep sunčan dan, iako sunca nisam vidjela.

Najprije sam

prolazila pokraj lijepo uredjenih vrtova. Mnogi su rasadnici bili pod staklom a sve posadjeno

kao na uzicu.

Malo dalje, na tržnici, bilo je postavljeno dosta jednostavnih stolova, poredanih jedan do

drugoga, a pokrivenih ceradom. Neka žena, kao da je Madjarica, baš je iz vreće istresla hrpu

zelene paprike. Pristupim joj i kažem: "Vi već prodajete zelenu papriku, ali kod nas na zemlji

još je snijeg do koljena!" Žena me pogleda, ali ništa ne odgovori. I dalje je, šuteći, radila svoj

posao.

Krenem naprijed i u daljini opazim grupu žena i muškaraca kako lopatama utovaruju "zemlju"

u kamion. A bila je crvena kao žeravica. Ljudi su svi šutjeli kao da su jedni na druge ljuti. Niti

riječi nisu međusobno izmijenili. Kad je kamion bio natovaren, šofer, koji je šuteći stajao uz

kamion i samo gledao, popne se u kabinu i poveze kamion prema istoku. I ja podjem tom

kamenom cestom koja je prolazila uz manja brda.

Tad ugledam ispred sebe mladju žensku i ubrzam korak da je sustignem. Onda je zapitam:

"Molim vas a šta vi svi tu radite?" Ona me mило pogleda pa odgovori: "Vidila si!" A ja

nastavim: "A kako se zove ovo mjesto?" Opet ona meni kratko: "Vidiš!" Dalje ja upitam:

"Ima li ovdje gradova i sela?" Odgovori mi: "Ima!" Upitam je za ime grada: "A kako se zove

najbliži grad?" Reče mi: "Bilograd!" Na to primijetim: "Ima i na zemlji

Biograd!" No ona me

ispravi: "Ali ovo je 'Bilo-grad'!" Začudim se ja: "A što, zar je nestao?" A ona me uputi: "Idi i

vidi tamo iza brda, kamo je pošao šofer s kamionom!" Onda je zamolim: "Hajde i ti sa mnom!

Bojim se sama zbog ljudi i zmija, jer su tu bregovi." Na to će ona: "Ne smijem ja s tobom, na

mene se pazi."

U to opazim kako po uskoj pruzi, uz veliku šumu, dolazi mali vlak teretnjak.

Imao je neobične

vagončiće, napravljene u obliku trokuta, a natovarene šljunkom. I lokomotiva je bila vrlo

mala - i prastara! Kad se vlak približio, dotrči malen čovjek komu je cijelo tijelo bilo poput

žeravice. Stane uz tu ženu i zna-

50

tiželjno gleda u mene. Pri tom se veselo smije i guta svaku riječ što je izgovorim. Kad je vlak

zazviždao, podje on na dužnost da ga, kao željezničar, propusti. Strojovodja me u prolazu

zapazi i uspori vožnju. Okrenuo se za mnom i upadno me gledao stojeći u lokomotivi kao

ukopan. A bio je niska rasta i crvenkaste kose, obučen u ljetnu žućkastozielenu uniformu.

Mene uhvati strah pa se počnem sakrivati iza one ženske. Kažem joj: "Znate, ja se bojim toga

čovjeka, ja sam tu nepoznata!" A ona me pogleda. Onda u zbunjenosti nastavim: "A kakvi ste

vi ljudi ovdje?!" Odgovori mi kratko: "Gledaj!" Na te njezine riječi primijetim: "Idem ja na

zemlju! Tamo je sve bolje uredjeno nego ovdje. S vama se ne može ni razgovarati!" Ali me

ona upozori: "A kako ćeš sama dolje kad si put zaboravila? Moram ti pokazati kuda ćeš se

spustiti na zemlju. Daleko je!" I pokaže mi dva pravca: jedan prugom, otkuda je došao vlak, i

drugi putem kojim sam prispjela ovamo. Budući da je na pruzi, uz veliku šumu, radila grupa

radnika, podjem radije putem kojim sam i došla. Gospodin Isus reče: "*To su duše izvan vatre,*

u čistilišnim mukama." Na kakovoj dužnosti sagriješiše, takove su im i muke i mjesta

trpljenja.

"VIDIŠ SADA KAKO SE MI PUNO MUČIMO!"

Negdje na jugu, na tlu udaljenom od zemlje, našla sam se u lijepom brdovitom kraju. Maleni

brežuljci obrasli su drvećem i cvijećem. Na jednome od njih dižu se sami drveni čardaci.

Odjednom začujem snažno bubnjanje. Okrenem se i, na nešto povišenom terenu, ugledam

mladju žensku. Na njezino bubnjanje počnu iz čardaka izlaziti ženske, obučene u dimije.

Skupilo ih se mnogo, a bile su uglavnom mlađe. I stoje, i čekaju što će im oglasiti njihova

znanica. A ona prestane lupati i snažno im poviče: "Podjimo na zemlju da poubijamo kršćane

jer se za nas ne mole!"

Jedna od njih poleti prema meni. Ja se prestrašim pa kleknem i stanem je moliti da me poštedi

jer ću se ja za njih moliti. Djevojka je bila vitka stasa i raspletene kose. Kad je vidjela kako

sam se prestrašila, progovori mi smiješeći se: "Ti se ne boj, jer se za nas

moliš! Hoću samo da ti pokažem gdje živimo i kako trpimo!" Uhvati me tad za ruku i povede

prema čardacima.

Na ulazu u jedan čardak reče mi: "Moram te držati za ruku jer ti sama ne bi mogla prolaziti

ovim predjelima." Kad ugledah ta mjesta, preplaših se. Pa to je nisko i usko poput ladice

noćnog ormarića! Kako bih ja mogla unići u to! Ali djevojka udje prva i, držeći me za ruku,

povuče i mene za sobom. Tako me je potezala kroz te uske ladice da sam mislila te će me

raskidati. A u njima je bilo strašno zagušljivo, zbog debele prašine i nagomilanoga smeća; kao

da ih godinama nije nitko ni čistio ni zračio. Bilo je i mračno jer zrake sunca u njih ne prodiru.

Kad sam se počela gušiti, djevojka me izvede napolje pa mi kaže: "Vidiš sada kako se mi

puno mučimo! Stanujemo svaka posebno, zaključana u uskom, mračnom i prljavom prostoru.

Moli za nas!"

U tim čardacima je bilo jako mnogo tih ladicica. I svaka ima svoju ključanicu.

Kad duša unidje,

ladica se automatski zatvori i više ne može iz nje dok joj se ne otključa.

Kaže Gospodin da su to duše koje se mogu spasiti, budemo li se za njih

molili: *"Ti si se za*

njih molila, zato su ti pokazale gdje su im stanovi."

Iza toga doživljaja tijelo mi je bilo tako ozlijeđeno i oguljeno da dva dana nisam bila

sposobna za rad.

"ODMARAMO SE KOLIKO SI SE ZA NAS MOLILA!"

Daleko od zemlje hodala sam između velikih planina. Jednostavni kameni put vodio je od

zapada prema istoku, ali je izgledao vrlo malo korišten, jer je po njemu izvirivala trava.

I dodjem do mjesta gdje se odvajao puteljak. Vodio je ulijevo, do podnožja ogromna brijega

iz kojega se dizao gust dim. Dalje tamo šetao je djavao, s puškom na ramenu.

Zastanem i

gledam što bi tu moglo biti.

Odjednom, kroz maleni izlaz izađe nekoliko ljudi, dugačke sijede kose i duge brade,

obučenih u haljine iz davnih vremena. Izgledali su jako zamišljeni i žalosni.

Naprave par

koraka prema meni - i zasta-

52

nu. Gledali su me neko vrijeme - a onda podignu sklopljene ruke zakljinjući me da se

molitvom zauzmem za njih. Kad ih djavao opazi, potjera ih unutra i za njima dobro zatvori.

Meni pak ljutito poviče: "Što je tebe ovamo donijelo! Bježi odavle i da se nisi više približila!"

Odgovorim mu: "Ne mislim ja k tebi! Samo gledam tko to tamo stanuje."

I podjem naprijed prema ogromnoj planini, okrenutoj prema jugu. Bila je tako visoka kao da

je povezana s Nebom. Nevidljive vrhunce okruživali su joj bijeli oblaci. Dugo sam hodala tim

putem i promatrala oko sebe. Priroda mi se činila slična onoj na zemlji: bilo je trave i drveća a

ponegdje i koji poljski cvijet.

Odjednom opazim kako s istočne strane brda, kroz željezna vrata, naviru ljudi.

Jedni za

drugima, na tisuće njih, izlazili su napolje i duboko udisali svježi zrak. Skupljali

su se na

čistini kao da će biti kakav kongres. Kad sam se našla među njima veoma su se

veselili

mome dolasku.

Ali opazim da su jako ispaćeni od muka. Tijela i lica bila su im iznakažena od

vatre i dima.

Nije se razabiralo tko je tko. Tek po struku i visini tijela raspoznavalo se muško

od ženskoga,

dijete od odrasloga. Uzdisali su od muka iz kojih su izašli i stresali se od groze

pri pomisli

kamo će se ubrzo vratiti. Gledajući ih ovako bijedne, sažalim se nad njima i

pomislom u sebi:

Kakvi su to jadnici i gdje trpe? U taj čas iz Neba se čuo Glas: *"Ovo su duše iz*

Čistilišta!"

Dok sam stajala među njima, jedna od njih dovikne mi: *"Tu je i tvoj*

Zaručnik!" Trgnem se i

pogledam oko sebe misleći da govori za mojeg pokojnog muža. Ali nisam ga

mogla

prepoznati - jer su bili odviše izobličeni. Zato joj kažem: "Pa ne vidim gdje je moj Zaručnik!"

Ona će na to: *"Pokraj tebe stoji, zar Ga ne vidiš!?"*

Onda ih zapitam: "A šta vi tu radite?" Odgovore mi: *"Odmaramo se toliko koliko si se za nas*

pomolila i dobra učinila!"

Iza nekog vremena duše su morale natrag u vatru. Nakon što su sve ušle, vrata se sama

zatvore.

Dragi Isus jednom reče, kad je On sašao nad pakao, nisu sve duše izašle iz pretpakla. Bilo ih

je koje mo-

53

raju, zbog težine svojih grijeha, ostati u njemu do Sudnjega dana. Zato traže da se za njih

moli.

Drugi veliki brijeg jest glavno Čistilište. Duše su uzele oblik tijela u kakovome su bile za

života na zemlji. Zaručnik je Isus dragi: *"To sam Ja bio, sjedinjen s dušama koje će doći k*

Meni!"

"SINKO, KAKO SI JOJ MOGAO PRISTUPITI"

Jednom zgodom doživim u vidjenju grupu od tridesetak duša. I nešto su se te duše

dogovarale. Iznenada jedan mladić izađe iz grupe pa ravno k meni. I ništa ne govoreći, zagrli

me i poljubi u obraz. A mene bilo stid pa se okrenem. Na to jedna baka reče mladiću: "Sinko,

kako si joj mogao pristupiti!" On joj odlučno odgovori: "Da joj se zahvalim! Ne bih ja još

izašao iz vatre da nje nije bilo!"

U to doba bile su mi preporučene u molitvu stanovite duše, između ostalih i jedan mladić.

Onda zamolim njegovu tetu da mi pokaže njegovu sliku. I prepoznam mladića iz vidjenja.

Dugo sam se bila za njega molila. A baka, koja mu je stavila primjedbu, bila je njegova

rodjena baka, također već pokojna.

DJAVAO MUČI DUŠU IZ TEŠKOG ČISTILIŠTA

Vrativši se kasno navečer s posla, najprije začujem kako lupa po tavanu. Onda nestane zida pa

ugledam djavla kako vuče niz stepenice jednog muškarca. To je bilo kao da se kotrljaju

gromovi. Zatim ga počne u gazdaričinoj smočnici, koja je bila odmah do moje sobe, grozno

mučiti i zlostavljati. Bacao je tog muškarca ovamo-onamo, motao ga i lomio... Pljuskao ga je i

pljuvao po njemu. Više puta potezao ga je po stepenicama gore-dolje. I tako puna dva sata.

Jadnik je stenjao i jaukao kao da ga kolju.

Gospodin Isus mi je rastumačio da je ta duša u teškom čistilištu i zato djavao ima nad njom

vlast - sve dok ne izađe odanle.

Bože spasi! Nitko ne bi vjerovao da ima takovih muka. Bila sam se tako uplašila da dugo

nisam mogla doći k sebi.

54

NA VRH

O NEBESKOJ DOMOVINI

"JULKA, DODJI NA MOJU GOZBU!"

Podjem u dom Gospodnji da se pomolim. Na strani sakristije opazim neočekivan prizor.

Ugledam kako se u velikoj Dvorani, podijeljenoj u mnogo Odjela, priprema svečana Gozba.

Stolovi su bili poredani jedan do drugoga, a nanizani u više redova. Djevice, koje su izgledale

kao da im je 16-17 godina, pokrivale su stolove bijelim stolnjacima, donosile porculansko

posudje i sve što je potrebno za vrijeme blagovanja. Svi su se žurili i uskomešali. Medju

prisutnima, u Predjelu koji sam promatrala, bili su uglavnom svećenici; primijetila sam i

nekoliko poznatih. Vjernika je bilo malo.

Izmedju stolova hodao je dragi Isus. Kao Domaćin i Gospodar nadgledao je sve pripreme.

Odjednom Gospodin pogleda na mene, nasmiješi se i pozove me: "*Julka, dodji na Moju*

gozbu." A ja odgovorim: "Dragi Isuse, kako da ja sirota tamo unidjem kad su tamo sami

veliki, a ja sam malena! Neće me pustiti unutra!" Isus na to reče: "*Ja ću se zauzeti za tebe i*

paziti da te nitko ne dira!" I Gospodin pristupi k meni, uhvati me za lijevu ruku i uvede u

Predvorje gdje se čekalo na početak Velike Večere.

Bilo je vani mnogo svijeta, ali nisu mogli unići. Kad me je Gospodin uvodio, neka je žena

htjela silom unutra, ali je On prekori i vrati natrag.

U zadnji čas dotrče i tri redovnice i, sve onako uspuhane, progovore: "Zakasnile smo,

Gospodine! Hoćeš li nas pustiti na Gozbu?" Gospodin ih pogleda i odgovori im: "*Ne*

poznajem vas!" Redovnice tad zaplaču i opet zamole: "Gospodine, pusti nas u Svoju

Dvoranu!" Gospodin im na to oštro odgovori: "*Kazao sam Ja vama da vas ne poznajem!*"

Velika i teška vrata zatvore se, a redovnice ostadoše napolju. Udarale su o vrata, plakale i

kukale... Slušajući tu ciku i buku, sažalim se nad njima pa zamolim:

"Gospodine, čuješ li kako

plaču? Dozvoljavaš li da im otvorim!" Isus me pogleda i odgovori: *"Nema njima mjesta na*

Mojoj Gozbi jer Mi nijesu služile. Neka odu tamo gdje će plakati i jaukati vijek vjekova!"

55

Veliko je bilo obilje na Stolovima Gospodnjim. Ali kad je Gozba počela, Dvorana je bila

gotovo prazna. Tek ovdje-ondje sjedio je ponetko za stolom.

Zato jednom zgodom Gospodin Isus Krist reče ovako: *"Samo jedna desetina svijeta doći će u*

pravo Nebo. Ostali svijet, osim male djece, ide sav u pakao. Čistilište pripravlja duše za

Nebo."

TEŠKO JE UNIĆI U KRALJEVSKI DVORAC

Prenesena sam u Visine, u gradić nad kojim su plovili bijeli oblaci. Usred grada diže se velik

Kraljevski Dvorac, ogradjen zidom i bodljikavom žicom. U njega se ulazi na jedna jedina

vrata. Stražar pušta samo one koji imaju Ulaznicu. Uz njega je velik oštar pas, koji strašno

laje i spreman je raskidati svakoga tko bi se usudio silom unići.

Jedna je duša htjela u Dvorac, ali čuvar je nije pustio jer nije imala ulaznice.

Nestala je zatim

kao duh.

Kad sam vidjela što se traži na ulazu, pobjah se. Podjem zato u lijepu malenu crkvu, koja se

nalazi ispred Dvorca, da se preporučim dragome Bogu. Crkva ima samo jedan Oltar i na

njemu Svetohranište. Sagradjena je na čast Majci Božjoj. Unidjem u prvu klupu jer je crkva

bila prazna. Dok sam se molila, pojave se Sveci. Hodali su i letjeli u prekrasnim haljinama.

Promatrala sam ih s velikom radošću.

Odjednom se na Oltaru pojavi Majka Božja, s Malim Isusom u naručju. Bili su u prekrasnim

dugim haljinama. Gledali su me i smiješili se. Onda dodje od Njih Glas: *"Tvoje mjesto nije u*

klupi! Tvoje mjesto je da sjediš na prečki koja drži sve klupe u crkvi!"

Bila sam razdragana prisutnošću dragog Isusa i Majčice Božje. Ali Oni mi se, smiješeći,

izgube s vida. Zatim se opet pokažu, kao da se žele sa mnom igrati - a onda nestanu u

Visinama.

Kraljevski Dvorac označuje Nebo, a lijepi maleni hram ispred njega Kristovu Crkvu bez koje

nema Spasenja. U Dvorac se ne ulazi bez Milosti posvećujuće. Vidjelica mora Crkvi Božjoj

prenijeti Nauku Božju koja je na Spas svim dušama. Gospodin i Njegova Sveta Majka još će

joj se mnogo puta u životu javiti i prikriti.

56

NA PRAGU NEBA

Jednog Blagdana, dok sam razmatrala o Božjem Veličanstvu, odjednom mi iza ledja pristupi

nevidljiva osoba, uhvati me ispod pazuha i velikom silom ponese u Visine. Kada me je stavila

iznad zvijezda, na Podnožje Neba, reče mi: "*Odmori se malo i pogledaj Nebo izvana!*"

Pred sobom ugledam veličanstven Hram. Moje oči nisu mu mogle obuhvatiti ni širine ni

visine. Njegovi su zidovi sazdani od čudnovata gradiva. A krov toga velebnog Hrama

načinjen je od tisuća i tisuća tornjeva. Poredani su red za redom, od najmanjih na početku

krova, sve do najvećih navrh krova - koji su se gubili u nedokučivim Visinama. Tornjevi su

okićeni blagom kakva ljudske oči vidjele nisu. Sve odsijeva od zlata i srebra, biserja i

dragulja. I prelijeva se u divnim bojama, a urešeno je ukrasima kakove samo Bog može

zamisliti. Gledajući sve ovo, počela sam se plašiti od neizmjernog Veličanstva.

Priroda je ovdje prekrasna. Cvijeća ima na milijune vrsta! Tu su plemenite ruže, pa karanfili,

ljiljani, jorgovani... sve u raznim bojama i sa zlatnim rubovima. Ima niskog cvijeća a ima i

visokih razgranatih stabala, prepunih ruža. Ima tako velikih cvjetova da ih dva čovjeka ne bi

mogla obuhvatiti. Pa kao što na zemlji ima velikih grmova trnja i drača, tako i ovdje ima

golemih kupova cvijeća i ruža, koji prekrivaju i krase te široke prostore

Prednebesja. Parkovi

su uređeni kako oko nije vidjelo. Nema ovdje zakržljalih i posušenih stabala.

Sva se sjaje i

sva su u prekrasnom redu. Voća na zemlji nema kao ovdje. Tlo nema ni busova ni korova:

crno je kao ugljen a sipko kao pijesak. Iz parkova i borovih šuma lete ptice slične zlatnim

lastavicama. I ne bježe od ljudi kao na zemlji, već stanu i gledaju.

Onda začujem Glas s Neba: "*Pogledaj malo dolje prema zemlji!*" Između Podnožja Neba i

površine zvijezda ugledam prekrasan zračni prostor. Gledano s ovih Visina carstvo zvijezda

izgleda kao beskrajan cvjetnjak s velikim ružama. Zvijezde su velike kao pun mjesec, a

površina im je ravna kao mirno more bez kraja.

57

Poredane su jedna do druge i odsijevaju kao sunca.

Zrak je u Prednebesju kao u rascvjetano proljeće! Čist i proziran kao kristal - nema tamo ni

prašine ni vjetra - a svijetao kao da sja najljepše sunce, iako se sunca nigdje ne vidi. Ugodan

je i osvježavajući, pun miomirisa. Shvatila sam da se ovdje tijelo ne može ni umoriti ni

klonuti, već da u toj neiskazanoj milini i svježini može živjeti u vijeke vjekova. I dodje mi

promisao: Ta ovdje bi i mrtvi oživio!

Dok sam zadivljeno i ushićeno motrila oko sebe, opet progovori Glas s

Neba: "*Podji pred*

vrata Hrama!" I učinim tako. Onda mi Glas reče: "Sad ćeš vidjeti kako izgleda Nebo."

Malena Hramska vrata odjednom se otvore, ja pogledah unutra - i onesvijestih se! Neizrecivi

me Sjaj zablještio, neiskazana Ljepota zanišla, Milina Božja opojila...

Drugom zgodom rekao mi je dragi Isus da sam bila više od pola sata kao mrtva.

U tome stanju

prenesena sam na zemlju. Kad sam došla k sebi, opazim da više nisam Gore.

Zbunjeno sam

hodala po sobi i gotovo nisam mogla vjerovati da se iz takove Visine i tolike

Ljepote može

uopće i vratiti na zemlju. Pogledam Kronicu u svojim rukama i gorko

uzdahnem: "Tolika

patnja pokraj tako Lijepoga Neba! Ne volim više živjeti na zemlji gdje čovjeku srce krvari!"

Malena vrata na veličanstvenom Hramu žele označiti da se u Život Vječni ulazi po uskome

putu. Tornjevi na krovu označuju Božje Izabranike, već prema njihovim zaslugama.

Niti jedno tijelo, rodjeno od žene, ne može svojom mudročću i silom doći u te Visine. To su

daljine koje ne može ni pero označiti ni jezik izreći. Zemlja se Odozgo ne može vidjeti jer je

jako daleko od Neba. Samo po Dopuštenju Božjem može se sve čuti i sve vidjeti.

Mnogi na zemlji zamišljaju si Nebo kao zrak, prazan prostor, po kojemu lete duše i Bog. Nije

tako! Nebo je Mjesto gdje se stanuje i živi u vijeke vjekova! Ako je Bog već za smrtnog

čovjeka stvorio zemlju i na njoj toliko ljepota, koliko li je onda ljepše i

58

veće stvorio Nebo, gdje On prebiva kao na Prijestolju. Jer premda je Bog svuda i u svemu,

ipak je Njegovo posebno mjesto na Prijestolju, u Nebu.

Kad čovjek već na zemlji uživa toliko dobara Božjih, koliko li će ih tek uživati kad se nadje u

Vječnosti, kod Boga.

Po zemaljski rečeno i izraženo ima u Nebu prekrasnih Mjesta, Gradova, Pokrajina, Država i

Kontinenata... I jedini Bog u Troj Osoba zna za sve Predjele, Daljine i Visine koje postoje još

dalje, iza označenoga u ovoj Knjizi.

Pojedini hram u Nebu tako je velik kao na zemlji čitav grad. Zemaljska veličanstva i

gospodstva sićušna su i ništavna u usporedbi s Nebeskim Veličanstvima i Gospodstvima.

Kako tko na zemlji Bogu služi, tako će mu i biti u Nebu. Više se zauzima ljepše će i dobiti - u

ljepšem Kraju i Predjelu. Ne može onaj koji je na zemlji malo činio, imati u Nebu puno. Niti

onaj koji je za života na zemlji puno Bogu služio, ne može u Nebu imati malo.

Nekome je dano do znanja nešto o darovima Božjim. Sve nije dano nikome znati. Tajna je to

Boga, u Njemu zadržana - u sve vrijeme.

Čovječe, služi Stvoritelju, Bogu svojemu, svom snagom svojom! Ljubi Ga cijelim srcem

svojim! Ne istražuj Putova Njegovih, do li koliko ti je dano!

"KAKO SU SE BRINULE TAKOVU KUĆU IMAJU!"

Negdje Gore, visoko nad zemljom, našla sam se na tlu veoma sličnom našoj zemlji. Mali

brežuljci, ravnica sa zelenom travom, ovdje-ondje drvo... pa i samo svjetlo - sve me je

podsjecalo više na zemlju nego li na Nebo.

Kad ja gledam - a to preda mnom bijedne kućice. Ali to je više ličilo na bijedne kolibice:

nisko da se jedva možeš uspraviti, malešno da se unutra ne možeš ni ispružiti, nego samo

sjediti. I po jedan ili dva bijedna prozorčića na uskim ulaznim vratima. Nekoje su kolibice k

tome bile i nagnute, i samo što se ne sruše; druge opet jadne kao da su prastare...

59

Iz tih bijednih kućeraka izašle su neke ženske. Ponašale su se kao domaćice koje po kući i oko

kuće imaju nešto posla. I nisam mogla shvatiti što je to.

Kad me je dragi Isus poučavao, upitam kakve su to duše tamo bile. Gospodin mi rastumači:

"To je Nebo za one koji su nemarni u duhovnome životu. Jedva su i ovamo uletile!" A ja

primijetim: "Gospodine, pa kod nas su tako pušnice za sušenje! Tu se ne možeš ni ispružiti!"

Gospodin odgovori: *"Kako su se brinule i zauzimale, takovu kuću imaju!"*

BLIŽE GOSPODINU

TRI PREKRASNA GOLUBA!

Moleći u sobi, najednom primijetim da je nešto proletjelo. Pogledam prema krevetu i ugledam

tri prekrasna bijela goluba. Bili su bijeli kao snijeg, posve jednaka uzrasta i jednaka

ponašanja. I dok su hodali po krevetu, jedan za drugim, svojim lijepim crnim očima

pogledavali su na mene. A od njih je izlazio neobičan sjaj. I kako su nenadano došli, tako su

iznenada i nestali.

Kasnije, kad me je dragi Isus poučavao, upitam Ga: "Gospodine, a kakova su to tri goluba bila

kod mene dok sam se molila? Pa nisu ostavili ni tragove, makar su hodali po bijelom

pokrivaču!" A dragi Isus se nasmije i reče: *"To smo bili Mi. Ja, Moj Otac i Duh."*

"IZABERI JEDAN OD OVA TRI PRSTENA!"

Odnesena sam u velike Visine i postavljena na Podnožje Nebesa. Onda se otvorilo Nebo i

preda me se spusti lijep, zgodan, bijel stol. A na bijelom stolnjaku, koji se spuštao sve do

dolje, bio je postavljen bijeli tanjurić sa tri zlatna Prstena. Pokraj stola stajao je velik divan

Andjeo, obučen u lijepo urešenu odoru plave i narančastokavene boje.

60

Tada progovori iz Neba Gospodin Bog, Presveto Trojstvo: *"Izaberi jedan od ova tri Prstena i*

stavi ga na ruku!" Gledam ja to zlatno Prstenje, što sja poput sunca, i vidim da su sva tri

Prstena posve nalik, i da se ni malo jedan od drugoga ne razlikuju. Onda uzmem srednji

Prsten i stavim ga na prst, a stol bude uznijet u Nebo.

Isus dragi mi rastumači da sam izabrala Njegov Prsten. U Službi Presvetome Trojstvu na

poseban način povezana sam s Njime, s Njim zaručena.

"OSJETIT ĆEŠ VELIČANSTVO SVETOGA TROJSTVA!"

Kad su već svi spavali, molila sam u svojem stanu. Kako sam klečala pokraj kreveta i

gledala u sliku Srca Isusova i Marijina, te Raspelo, odjednom čujem nad sobom Glas: "*Osjetit*

ćeš Veličanstvo Svetoga Trojstva!" Pomislim da ću valjda doživjeti Prisutnost Božju.

Najedanput od otvorenog prozora dodje tako silan vjetar kao da će sve odnijeti i ravno nada

me. I osjetih takovo Veličanstvo i toliku Svetost da više nisam znala ništa; bila sam kao da

umirem. To je bilo na meni kao da na mrava stavite zgradu od petnaest katova!

Kad sam pitala dragog Isusa što je to, On se smijao. Kaže: "*Da je samo malko dulje potrajalo,*

usnula bi. Tvoje tijelo ne bi moglo podnijeti taj Duh, to Veličanstvo!"

A drugom zgodom Gospodin mi reče: "*Kad bih se Ja pokazao takav kakav Jesam, odmah se*

*dijeli duh od tijela! Ja se moram prikriti jer Moj stvor čovjek ne može podnijeti
Moje*

Veličanstvo i Moju Svetost."

"Kad bi sluga Moj Mene vidio ili uvijek osjećao - ne bi Mi mogao služiti."

Iza velikog Vidjenja i kad sam ushićena, po nekoliko dana kao da nisam na zemlji... Radim,

ali nisam duhom prisutna kod posla.

SUSRET SA SVETOM OBITELJI

Bila sam uzdignuta do Podnožja Neba. Zvijezde su mi ostale daleko ispod nogu, a sjale su kao

sunašca. Izgledale su kao veliko sjajno polje. Bilo ih je na

61

milijarde. Treperile su jedna prema drugoj i kao da se smiješe Nebu. U prostoru između

carstva zvijezda i Podnožja Neba bilo je mnogo lijepih grančica s prekrasnim ružama,

crvenim kao krv.

Dok sam se nasladjivala tom Nebeskom ljepotom, opazim kako se s Neba spušta zlatan oblak.

Iz sjajnog oblaka, koji je bio uredjen kao soba, izadju preda me Isus dragi,
Majčica Božja i

Sveti Josip. Dulje su me vremena promatrali sa smiješkom na svetim Licima.
Potom ih zlatni

oblak opet zaokruži i uzdigne u Nebo, a mene velika snaga spusti na zemlju.

Sveta Obitelj veselo mi se smiješila da me obodri u izvršavanju Naloga Božjih.

"PUSTI JE, TO JE NJEZINO MJESTO!"

Gledala sam kako s Neba silazi velika Povorka krećući se od istoka prema jugu.
Stajala sam

sa strane i promatrala Svece kako prolaze mimo mene pjevajući divne Nebeske
Pjesme. Bilo

je tu bogoslova i svećenika, djevica i redovnica, običnih ljudi i žena. Hodali su
po četiri u

redu, a svi su bili obučeni u prekrasne Nebeske haljine. Čekala sam dok svi
prodju da im se

priključim na začelju.

Najedanput mi Gospodin zapovjedi: "*Podji naprijed!*" Poslušam Gospodina i
podjem malo

naprijed, pa stanem. Ali Gospodin opet progovori: "*Podji još naprijed!*" I
podjem još

naprijed. Valjda sam i čitav kilometar, po Božjoj Zapovijedi, išla prema čelu Povorke.

Oni koji su bili prvi već su ulazili na Nebeska Vrata. I kako su ulazili u Nebo vidjela sam onaj

Nebeski Sjaj. Onda kaže Gospodin: "*Gdje je prazno mjesto unidji!*" Mili Bože, kud ću sad

nedostojna! Stojim pokraj Povorke kao sirota, u dugim neuglednim haljinama, i gledam gdje

ima prazno mjesto. Tada naidje red bogoslova u kojemu je bilo u sredini prazno mjesto. Dok

ja gledam i nećkam se, Gospodin zapovjedi: "*ulazi unutra!*" Bogoslov sa strane se skloni i

propusti me, ali onaj s desna primijeti ponešto ljutito svome susjedu: "Šta je ta ženska unišla

medju nas!" Ovaj mu odgovori: "Pusti je, to je njezino mjesto!"

62

"TO JE MOJA MAJKA CRKVA!"

Našla sam se na nepoznatom tlu. Hodajući tim neznanim krajem, naidjem na veliku grupu

svijeta, razne dobi života. Stajali su zajedno, molili se Bogu i, gledajući u Nebo, nešto su

očekivali. A bili su obuhvaćeni velikom kružnicom, zlatnosrebrnaste boje, a debelom kao

prst. Od kružnice, koja je odsijevala Nebeskim sjajem, vodila je traka u Nebo.

Kad sam došla u blizinu tih ljudi, htjela sam i ja stati u kružnicu da zajedno s njima služim

Bogu. Tada začujem s Neba Glas: *"Ne ulazi, Julka, u tu kružnicu. Tvoje mjesto nije tamo.*

Čekaj malo dok dodjem k tebi pa ću ti kazati što je tebi činiti." Ja zastanem, a po onoj

Nebeskoj traci spusti se preda me prekrasna Djevica, redovnica. Uhvati me tad za ruku i kaže:

"Podji za mnom po ovoj sjajnoj kružnici da zaobidjemo ove ljude. Ti moraš biti izvana, na

sjajnoj tra ci što vodi u Nebo, a ne unutra gdje su ostali koji Bogu služe."

Kad smo ih zaokružili, Djevica me po Nebeskoj traci povede u Visine. U Predvorju Neba

ispusti moju ruku, nasmiješi se i nestane u Nebeskim Stanovima. A bila je lijepa kao cvijet, a

skromna kao ljubica. Kad sam ostala sama, počnem promatrati oko sebe. To je bilo kao širok

dugačak hodnik kojemu oči nisu mogle dokučiti kraja. A sa svake strane na tisuće Stanova za

duše. Zidovi su tako ukrašeni da ni ne znam što je to i kakovi su sve ukrasi po njima. Vrata

bijela kao snijeg a ključanice od bjelokosti, s crnim prugama. Sve odsijeva čistoćom i sja

poput sunca. I pod je tako blistav da se u njemu možeš gledati. Videći sve ovako prelijepo i

veličanstveno, počnem se plašiti. A što će mi kazati Gospodar ako me ovdje zateče!... Što ću

sad sirota! Na zemlju ne mogu, put mi se sakrio, a ovdje ne znam ni kud ni kamo... Ne

usudjujući se ništa ni taknuti, a kamo li zaviriti u koju sobu, počnem plakati...

Kad opazim da se iz daljine približuje dragi Isus, odahnem pa Mu kažem:

"Dodji, Gospodine,

jer ne znam sto mi je činiti i kamo da krenem po Nebeskom Nalogu." Isus dragi je bio obučen

u crvenu haljinu. Svi-

63

jetle kose padale su Mu po Ramenima. Dolazio je sa smiješkom na Licu, žurno koracajući,

bos. Na Njemu se odražavala Blagost i Poniznost. Ali kad se Gospodin Isus posve približio,

uplašim se i počnem drhtati: "Gospodine, ne znam kamo da podjem. Dovala me Djevica i

ostavila gdje me i vidiš." Isus se srdačno nasmije i kaže: *"Julka, podji sa Mnom! Idemo Ja i ti*

s Nćba na zemlju da ti pokažem kako sada, u ovo vrijeme, izgleda Moja Majka Crkva!"

Pošli smo na jugoistok, prema zemlji. Kad smo napuštali Nebesku krasotu, ispružio se prema

zemlji krasan put, posut sitnim snježnobijelim kamenčićima. Sa strane, umjesto ograde, bili su

oblaci, kao ovčice. Kad je Isus dragi vidio kako se plašim doći u Njegovu Blizinu, pogleda

me, nasmiješi se i reče: *"Hajde sa Mnom, zajedno ćemo hodati!"* Ali ja sam i dalje koracala u

strahopočitanju, zaostajući za Njim. Nisam se usudila odviše približiti Velikom i Svetom

Bogu.

Kada se Gospodin sa Svojim stvorom približio zemlji, rekne: *"Pogledaj, Julka, već smo blizu!"*

Vidiš li sada kako ljudi hodaju po zemlji?" Odgovorim: "Da, Gospodine, vidim polja, šume i

bregove... Vidim ljude kako idu po putovima i vinogradima noseći svaki svoj alat... Vidim

njihove kuće... gradove i sela... Sve vidim s Tobom!" Isus nježno pogleda vidjelicu - i kao da

Mu je drago u njezinoj blizini.

Stupivši na zemlju, kaže mi Gospodin: *"Pokazat ću ti nešto što prije nisi vidjela. Koracaj uza*

Me da ti ne bude teško hodati za Mnom!" Po običnom putu dodjemo do raskrsnice. Isus dragi

pokaže koji je put pravi i mi krenemo njime, dok ne stignemo do velikog Križa, na kojemu je

bio Raspeti Isus. Blizu Raspela stajala je velika Žena, obučena u dugačke crne haljine. Iz Nje

je zračila tolika svetost da me je svu elektrizirala. Ali ta velika sveta Žena gotovo se rušila od

silnih bolova. Isus me dovede pred Nju i upita: *"Julka, vidiš li ovu Ženu?"* Odgovorim: "Da,

Gospodine, vidim!" Isus nastavi: *"To je Moja Majka Crkva! Klonula je i previja se u*

bolovima; hoće da se sruši... Idi i digni je!" Na to odgovorim: "Gospodine, ta pred Tvojom

Majkom Crkvom ja sam tek maleni mrav! Ka-

64

ko bih je ja mogla dignuti kada je tako velika i sveta?" Ali Isus zapovijedi još dva puta: "*Idi i*

digni je!" I ja podjem da joj objumim noge, bojeći se pri tom da će se srušiti na mene...

Ljudima u kružnici moram dodati Riječ Božju i Nauku Gospodina Isusa Krista.

Dva su puta:

jedan što vodi u smrt, a drugi u Život Vječni. Sveta Žena jest Kristova Zaručnica,

Rimokatolička Crkva. Isus nalaže veliku službu Svojemu malenome stvoru, siroti-udovici:

traži od nje da pomogne u pridizanju onih koji su klonuli u duhu; u ponovoj uspostavi

Zakonâ, koji su tokom vremena i tegoba izostavljeni i ublaženi. Kad se Isusove Riječi

ukorijene i utvrde u srcima i dušama na zemlji, i Majka Crkva neće više patiti.

"TI ĆEŠ MI NOSITI CIGLE!"

Na Zapadu, u prelijepoj Prirodi, pripremljenoj za buduće Stanovnike, opazim svetu Obitelj.

Nečim su bili zauzeti na tom Brijegu, i kao da na njemu stanuju. Sveti Josip je malo zastao

kao da nešto kupi, a Majčica Božja, s Malim Isusom u naručju, dodje bliže k Meni. Kad me

drugi Isus ugleda, počne se u krilu Majke vrtjeti i plakati, želeći da Ga pusti dolje. Nebeska

Majčica Ga tad spusti a On potrči meni u naručaj - premda sam se bojala uzeti Ga u svoje

ruke.

Jedno vrijeme Mali Isus ostane kod mene, a onda opet zaželi da sidje. Stavim Ga dolje, a

Majčica Božja se smijala. Zatim me Mali Isus uhvati za ruku i, onako malešan, ozbiljno mi

reče: *"Sazidat ću Svoju Crkvu, a ti ćeš Mi nositi cigle!"* A ja Mu odgovorim: "Hoću, Isuse!"

U blizini je bila hrpa cigala. Odem ja tamo i koliko god sam mogla donesem ih Malome Isusu.

A On počne zidati, a ja sam Mu dodavala materijal. Sve je imao pri ruci: i sanduk sa žbukom,

i žlicu, i ravnjaču... Zidao je kao vješt majstor i zidovi su bili lijepi. Kad je zid već bio

povisok, stane na povišeno. Sazidao je temelj crkve i dosta velik zid. Onda mi reče: "*Sad smo*

digli što je glavno! I dalje ćemo nastati viti!" A Majčica Božja je malo dalje takodjer nešto

radii i pripravljala.

65

KUŠNJE SE PRODUBLJUJU

"JA ĆU TEBE JOŠ JAČE ZALJULJATI!"

Našla sam se negdje na zapadu, u nepoznatoj prirodi. Stojeći na velikoj grani golema hrasta,

njihala sam se gore-dolje poput djece. Ipak sam se bojala da ne padnem na zemlju. A stablo

na kojemu sam se ljuljala tako se silno razgranalo i ispružilo svoje grane da su mu dosizale

sve do tla.

Odjednom ugledam dragog Isusa gdje se približuje s juga. Bio je bosonog.

Gospodin me

pogleda i, veselo nasmiješen, reče mi: "*Ljuljaš se?*" Odgovorim Mu: "Da, ljuljam se!" Na to

će mi On: "*Ja ću tebe još jaće zaljuljati!*" Ja se preplašim i uzviknem: "Joj meni!" Isus dragi

se slatko nasmije i ode otkuda je i došao.

A sa sjevera dodje mnoštvo svijeta razne dobi. Bilo ih je na milione! Kad su mi se približili,

sklopljenih su ruku tražili da se za njih zauzmem i molim. Govorili su raznim jezicima.

Veliko drvo označuje od Boga odabranu dušu. Opasno ljuljanje jesu teške kušnje koje

Gospodin pripušta radi spašavanja duša.

"OBUCI NAJSKROMNIJU HALJINU I PODERAN KAPUT!"

Nakon nekog vremena Gospodin zapovjedi vidjelici ovako: "*Obuci najskromniju haljinu i*

kaput poderan što si ga odbacila. Uzmi ga na sebe i u njemu polazi u dom Moj. Tako se

odjevaj mjesec dana i hodaj bosonoga da se poniziš preda Mnom, na zemlji." Vidjelica učini

po Gospodinovom zahtjevu.

A kad su je znanci susretali ovako jadno obučenu, čudili su se što se to s njom dogodilo. Jedni

su je sažaljevali: "Sirota, imala je jako dobrog i radišnog muža pa ju je njegova smrt veoma

potresla." Bilo ih je koji su nad njom i plakali. Drugi su opet govorili: "Jadnica, poludjela je!"

Neki su je, promatrajući je kako se ponaša, ovako branili: "Nije ona luda! Normalno radi, ide

redovito na Svetu Misu, pričešćuje se, ostaje dulje u crkvi, priča o Lijepome Bogu i Nebu...

Kad bi bila luda, ne bi se tako vladala."

66

Ipak, zbog ovog javnog poniženja, vidjelici je bilo najteže s vlastitom obitelji i rodbinom.

Osjetili su se duboko pogodjenima i strašno osramoćenima što imaju ovako "šašavo

stvorenje" u svojoj obitelji. Bojali su se da se njezine sestre zbog nje neće moći ni udati. Otac

ju je zbog toga htio čak izbrisati sa svoga prezimena. Rodbina je o njoj govorila da je dobila

potres mozga pa bi je trebalo poslati na liječenje u bolnicu za umobolne. Nisu joj dozvoljavali

ni da vlastito dijete pohadja, jer da bi mu mogla naudjeti. Dvije godine nije smjela ni zaviriti u

roditeljsku kuću.

A gazdarica kod koje je radila podje njezinom ispovjedniku i potuži mu se:

"Velečasni, Julka

je poludjela! Sve je razdijelila pa sad hoda kao prosjak. Inače, kod nas obavlja sve poslove

kao da nije luda, samo što malo govori i puno šuti. Odgovara samo na upit, a progovara jedino

ako što ustreba." Saslušavši ovu tužaljku, svećenik usklikne čvrstim glasom:

"Blago nama

svećenicima da hoće cijeli svijet poludjeti kao Julka!" I zaplakao je na glas, pred mnoštvom

svijeta kad je išao k Žrtveniku da prikaže Svetu Misu.

Dulje vremena hodala je mlada vidjelica obučena u dronjke izmedju lijepo odjevenih gradjana

- kao prosjakinja besmrtnih duša.

VEĆE KUŠNJE - VEĆE MILOSTI!

Jednom prigodom potuži se Gospodinu na teške kušnje što su je snašle. Reče
Mu da se boji

djavla i zlih ljudi, i zamoli Ga da joj oduzme te velike kušnje. Gospodin Isus
ovako odgovori

službenici Svojoj Julki: *"Što su veće kušnje na tijelu to dajem i veću Milost za
dušu, Kušnje*

*što sam ih za tebe odredio, moraš ih podnijeti do kraja života svoga Meni na
Slavu. Želim da*

*se uz patnje što ih trpiš spase i druge duše po Mojoj Neizmjernoj Ljubavi. Kada
te neće*

*napadati izravno djavao, napadat će te vlast poradi Mene; kada se ona smiri,
napadat će te*

*Moji sluge svećenici; kad se oni umire, napadat će te svijet i tvoji rođeni po
krvi. Sve ćeš ovo*

*trpjeti za Mene i za duše do groba. Bit ćeš žrtva Moja ugodnog Nebeskog
mirisa. Za Mene i*

za Moju Nauku i život ćeš dati. Zapečatit

67

*ćeš krvlju svojom život u Meni na zemlji. Obasjat ću duše molitvama tvojim i
pokora tvoja i*

odricanje biti će svježina Mojoj Nauci iz života Mojega na zemlji. Procvast će zemlja Mojim

krepostima i Duh Moj živjet će u njoj."

Drugom zgodom dao je Gospodin Isus ovu Pouku: *"Što dajem duši veću Milost to su i kušnje*

veće da dotična osoba spozna što je zlo a što dobro, i upozna razne naravi medju ljudima na

zemlji da ih zna poučiti. To je dar Moj koji dajem odabranicima Svojim."

SVEĆENICI I PORUKE BOŽJE

Vidjenja i Poruke što ih vidjelica Julka prima namijenjene su svim dušama dobre volje.

Gospodin želi preko njezinih usta doviknuti Svoj Spasiteljski Poziv svim Svojim stvorovima.

Zato joj zapovijeda: *"Piši sve što sam ti pokazao i što sam ti rekao za pouku ljudima na*

zemlji."

Medjutim, Gospodin Isus izabrao je Julku u prvom redu zato da preko nje doda Svoju

Božansku Nauku Svojim slugama svećenicima, pastirima Svojih ovaca. I zapovjedi joj:

"Rastumači im sve onako kako sam Ja tebi tumačio!"

Bilo je svećenika koji su radosna i zahvalna srca te s velikom duhovnom koristi slušali lijepa i

poučna Vidjenja, te pmrnali Božanske Pouke i Poruke. U više navrata vidjelica je i čitavim

malim zajednicama satima pripovijedala i tumačila Nebeska Zbivanja.

Drugi opet svećenici, smatrajući sebe mudrima, odbijali su i prezirali ove "privatne objave".

Za Svoje nevjerne i sumnjičave sluge reče Gospodin vidjelici: *"Pusti ih neka žive po svojoj*

mudrosti!"

"NE TREBA SVJETLU SVJETLO!"

Mladi i revni starješina samostana poštivao je Poruke Božje i od srca obilno pomagao

sirotinju. Gledajući kako se vidjelica pati dan i noć teškim radom

68

i još brine za dijete, ponudi joj da pomaže kod njih u kuhinji bratu kuharu, a oni će se

pobrinuti njoj i djetetu za stan i hranu. Ali Gospodin ovako progovori: *"Ne treba svjetlu*

svjetlo!" To znači da su svećenici i redovnici ionako duhovno dovoljno prosvijetljeni. Ona

kao vidjelica treba da živi među običnim narodom i dodaje mu Riječ Božju, Svjetlo Božje.

Osim toga Gospodin je upozori: *"Ovaj će te starješina primiti a drugi će te kasnije prezreti i*

odbaciti!" Ovaj starješina pristaje uz Riječ Božju i zato joj želi pomoći. Ali će doći drugi iza

nje, kojemu Riječ Božja neće biti po čudi, pa će je kao vidjelicu prezreti i odbaciti. Budući

da je ona bila jako sklona da prihvati ovako povoljnu ponudu - zbog preteškog rada što ga je

obavljala i neprikladne okoline u kojoj se kretala - Gospodin reče još i ovo: *"Idi, ali pustit ću*

ti takove bolove na tijelo da im nećeš ništa koristiti! Samo ćeš se osramotiti!"

"TI SI PREVARIO SEBE!"

Poletan mlad svećenik saznao za vidjelicu. Potrudi se on do nje i zamoli Gospodina da ga

pouči što mu je činiti u životu da spasi svoju dušu i duše povjerena mu stada.

Gospodin

prihvati slugu Svojega i reče mu: *"Jer si Me zamolio za Riječ Moju kazat ću ti. Ako hoćeš da*

ti dušu spasim, vrši ono što ti zapovijedam: u dan petka čini pokoru; Meni to prikaži. Uzmi

samo dva obroka. U podne krišku kruha i čašu vode od 2 deci. To potroži, i ništa više do

uvečer. Kad izadju zvijezde na svodu nebeskom, uzmi isto kao u podne. Izvan obroka ne

uzimaj ništa u usta svoja. Ujutro ne blaguj ništa, osim Moje Tijelo i Moju Krv kod Žrtvenika

Mojega. Za osobe tebi povjerene čini što hoćeš i u koje vrijeme hoćeš. Do sada sam bio s

tobom zadovoljan. Ali doći će kušač da te kuša u dan pokore. Pazi da ne odstupiš od Moje

Zapovijedi!"

Svećenik na to reče: "Nisam poludio Boga ostaviti, a djavlu služiti!"

Ali nakon kraćeg vremena ipak posumnja. Pred svećenikom znancem počne mudrovati: "Ma

nisam, valjda, lud slušati jednu ženu! Imam ja svoje poglavare i njihove direktive! I ode na

tavan da si nareže šunke.

Uzme zatim kruha, naliže si vina - i u dan petka, ujutro iza Svete Mise, najede se do sita! Kad

se najeo i napio, veselo se naruga: "Ha, misli vidjelica da Petar danas čini pokoru! A on se

lijepo najeo šunke i napio vina... Ha, ha, i vidjelica prevarena na račun mene! A za vjernike ću

moliti koliko budem mogao, tako mi je i rečeno." Subrat ga ozbiljno gledao, a onda mu reče:

"Ako je Bog vodi, ne igranj se s Njime!"

Ali on još i ozloglasi vidjelicu i kod biskupa i kod mnogih drugih.

Gospodin tad reče za njega: *"Nijesi ti prevario vidjelicu! Ti si prevario sebe! I vidjet ćeš koga*

si varao kada se nadješ pred Licem Mojim, na Sudu!... Ponizit ću ga, i to odmah!"

Uskoro se pročuje da je dotični zatvoren. Odsjeo je pet godina strogog zatvora.

"ŠTO ĆU S VAMA AKO BISKUP DODJE?"

Bio je malen lijep Blagdan. Po običaju podjem na ranu Svetu Misu jer sam kasnije morala na

posao. U samostanskom hodniku dočeka me uzrujan i sav usplahiren svećenik Aleksandar.

Poleti prema meni i oštro će na me: "Gdje ste!... Gdje ste!... Šta ću ja sad!?... Čitavu noć

nisam spavao... Javlja biskup da dolazi i da će vas preslušati... Kako ću ja njemu dokazati da

vi Isusa gledate i razgovarate s Njim i ostalim Nebesnicima?!..."

Onda odgovorim svećeniku: "Ako biskup dodje, ne trebate vi govoriti za mene! Samo prstom

pokažite: To je ona! Ja ću govoriti o zbivanjima što su u meni, nada mnom i oko mene. Ja se

bojim samo Stvoritelja koji će me suditi, a ne bojim se stvora koji je čovjek na odredjenom

mjestu, odgovoran Onome o Kome mu želim i moram govoriti... A kad bude htio govoriti sa

službenicom Gospodinovom Julijanom iz C., po nju ćemo nekoga poslati..."

Iza toga, na poslu, imala sam ovakovo vidjenje. Gledam istog svećenika kako je uzeo komad

drva, što se meće u peć, i udara Malog Isusa po Glavi. Tako Ga je žestoko udarao da je sve

odzvanjalo. A Isus dragi, Dječak od pet-šest godina, plačući dodje k meni i sakrije se pod

moju dugačku gornju haljinu. A ja Ga iz-

70

vučem ispod haljine i prigrlim: "Gospodine, a zašto se tu skrivaš?" Odgovori mi: *"Kad Me taj*

Moj sluga tuče!" I opet se On, plačući, sakrije pod haljinu. I kako sam Ga prigrlila, vidjenje

nestane.

Poslije sam dotičnom svećeniku ispričovjela što sam doživjela. On se rasplakao i pokajao i

molio je Isusa da mu oprost.

Gospodin kasnije rastumači da je jezik svećenikov bio drvo kojim Ga je udarao.

I još reče:

"Sluga Moj se poplašio da ne bude ponižen od poglavara poradi tebe. Boji se i hlače mu se

tresu."

Biskup je došao. Za vrijeme ručka narugao se na račun vidjelica-vračara.

Svećenici se

pokunjili i zašutjeli - a vidjelica Julka, iako pozvana, uzalud je satima čekala da je preuzvišeni

gospodin primi i počuje što Gospodin Bog poručuje Crkvi Svojoj.

"JA SAM MEDJU NJIMA ALI NEĆE DA ME SASLUŠAJU!"

Mnogi svećenici hodočaste u razna Svetišta i putuju raznim Božjim slugama i službenicama u

tudjini ne bi li došli do Božjih Objava i Riječi. U isto vrijeme ne znaju za one koje je

Gospodin izabrao uz njih, medju njima - ili ih, možda, čak i preziru. Zato je Gospodin i rekao

za ovakove: *"Traže Me po svijetu i potroše velik novac dok dodju do Mojih Riječi - a Ja sam*

medju njima, ali neće da Me saslušaju. Na žalost, mnogi od stvorova ljudl vrše svoju volju - a

ne Moju!"

Gledajući Svoje posude odabrane, ostavljene i zapuštene od svećenika, prezrene u svojim

okolinama, Gospodin Isus Krist ponavlja Riječi Svoje: *"Nijedan Prorok nije imao slave u*

svojemu kraju!"

"MOJI SLUGE SE PLAŠE DA ČUJU MOJE RIJEČI"

Došavši u hram Božji, podjem u samostanski hodnik da se pomolim pred
Raspetim Isusom i

zatim ispovjedim. Iza obavljenih molitava dugo sam čekala pred
ispovjedaonicom, ali nitko

od svećenika nije dolazio. Uzdahnem i pogledam Raspetog Isusa ne znajući što
da radim. Isus

dragi oživi, pogleda na me, te i On duboko i bolno uzdahne. Sidje zatim s Križa,
podje do

prve ispovjedaonice i pozove me da se približim. Kad sam

71

završila svetu Ispovijed, Isus dragi me odriješi i blagoslovi. Bila sam u tako
velikoj

Prisutnosti Božjoj da pod Svetom Misom, premda je bilo nazočno mnogo
svijeta, nikoga

nisam zamjećivala.

Ovo je ukor svećenicima što neće da saslušaju vidjelicu. Gospodin Isus je
prezren i mora da

čeka ne bi li se sluga Njegov udostojao saslušati Riječi svojega Gospodara.

"Moji sluge se plaše da čuju Moje Riječi.

Zato će odgovarati pred Licem Mojim,

kada dodju k Meni na Sud,

što su se oglušili na Glas Moj."

"TI JOŠ MORAŠ BITI NA ZEMLJI!"

Za vrijeme propovijedi svećenik je otvoreno napao i šibao mene i Julku iz C.

Proglasio nas je

vračarama koje zavode narod, jer smo ljudima koji su primali Riječ Božju
govorile o postu i

pokori. Zbog toga, a i mnogih drugih nerazumijevanja i progona, obuzela me
duboka žalost.

Onda sam doživjela ovo Vidjenje.

Gledala sam kako od Majke Božje, sa zapadne strane Neba, dolazi velika
Povorka Svetaca.

Bili su obučeni u dugačke bijele haljine i pjevali su u čast Majci Božjoj
prekrasne Nebeske

Pjesme. Na čelu Povorke stupao je Isus Krist noseći na svetim Ramenima
preteški Križ. Kad

je došao do mene, Isus dragi stane a za Njim i sva Njegova Prasnja. Gospodin
me je tad žalio i

tješio, a potom se zaputi prema Istoku, u Nebo. I Sveci, kako su prolazili,
takodjer su me žalili

i sućut mi iskazivali. A bili su tako lijepi i ćiisti da se nisam usudila ni dotaći ih se iako sam

bila od njih na dohvat ruke. Gledajući njihovo vladanje, rasplaćem se i rekнем im: "Idem i ja

s vama! Ne volim više biti na zemlji jer meni nije dobro na zemlji!" Na ove rijeći i na ovaj

plać stade sva Povorka, a Isus dragi, koji je već bio daleko odmakao, okrene se, pogleda me i

reće snažnim Glasom: *"Ti još moraš biti na zemlji!"*

72

VELIKA PROPOVIJED DJEĆAKA ISUSA

MALI PROPOVJEDNIK

Vidjelica je pošla u dom Božji da pribiva Svetoj Žrtvi. Nakon svršene Svete Mise, vjernici

odoše svojim kućama, a ona ostane sama u crkvi da se, u tišini, još neko vrijeme pomoli

dragome Bogu.

Dok je molila iz molitvenika, podigne oći prema Svetohraništu i ugleda kako se ono otvara a

iz njega izlazi velika Sveta Hostija. Išla je u zraku i spustila se na stranu Svetog Evandjelja.

Od Svete Hostije postane Dječak Isus, od dvanaest godina. Bio je bos, a obučen u prekrasno

bijelo misno odijelo. Kosica Mu je divno sjala, a bila je nježna i sva kovrčasta kao u janješca.

Oko Isusove svete Glave odsijevao je sjajni krug, znak Božanske Svetosti. I oko čitave

Njegove Osobe sjalo je kao sunce.

Stojeći na strani Evandjelja, Oječak Isus započne Svoju Svetu Propovijed.

GOSPODIN NAS JE STVORIO ZA SEBE

"LJUBIO SAM PUK SVOJ I SVE SAM MU DAO

da može Meni služiti i k Meni doći.

U Svojoj velikoj Darežljivosti

ukrasio sam puk Svoj premnogim darovima,

ali je mnogo ljudi iznakazilo Moju Sliku

i zaboravilo odakle su došli i kamo idu.

Suviše se brinu oko tjelesnih potreba,

a zaboravljaju Mene, Boga svojega,

i da sve što imaju izlazi iz Moje Ruke.

73

Ako sam kome dao više Mojih dobara,

da njima raspolaže i upravlja,

više će i odgovarati kako se njima služio.

Tko ima manje, manje će imati i odgovornosti.

Na Moju Riječ sunce izlazi i grije zemlju,

kiša se spušta i natapa poljane,

sve u Meni raste

i bez Mene ne može ništa živjeti:

na zemlji, pod zemljom i u visinama.

Na mnogim ustima, sinova Mojih i kćeri,

zamrla je molitva,

ali su još više zaboravili

da sam Ja njihov Bog

i Sudac svemu stvorenome.

Jedete hranu koju vam dajem za okrepu tijela,

liježete na počinak i ustajete na novi dan,

*a srce premnogih od vas i ne sjeti se
da poda hvalu Onome od Koga sve prima."*

"KADA BISTE VI MENE POZNAVALI,

svemu biste se u prirodi veselili

i u svemu Mene ljubili.

Sve stvoreno šaputalo bi srcima vašim

da sve vas puno ljubim.

Čeznuli biste vi za Mnom kao ja za vama

i na zemlji bi zavladao Moja Ljubav medju vama.

Živjeli biste u Mojem Blagoslovu

i primali obilje Mojih darova.

One koji žive po Mojim Zapovijedima

čeka u Nebu što srce čovjeka ne okusi na zemlji:

Mir i Ljepota, Pravednost Nebeska.

Pripravio sam Ja Lijepo Stanove

za Svoje vjerne sluge i službenice.

Ljubimci Moji!

Dajte Mi mjesta u svojim srcima

da u vijeke stanujem u njima!

U čistom i pokornom srcu rado boravim

i glas usta tijela toga pomno slušam;

ali malo imam srdaca koja vole Moju Blizinu

i primaju sa zahvalnošću Moj Boravak u njima."

74

"NE ZANEMARUJTE SVOJIH DUŠA!

Na zemlji ste samo putnici u pravcu Neba.

Živite tako da dodjete k Meni, u Vječne Stanove,

koje sam pripremio za svakoga koji Me slijedi,

živeći po Mojim Zapovijedima.

Na žalost, premnogi Mene još ne poznaju;

jedni su, istina, čuli, ali ne razumiju;

drugi opet ne mare za svoje Spasenje,

igraju se dušom svojom,

živeći onako kako im godi.

Tama je prekrila mnoge duše na zemlji.

Imam samo malo duša

koje hodaju putovima Svjetla

i revno vrše Moje Želje,

zauzimajući se i za druge duše

kojima je potrebno Moje Spasenje.

Žalim siromašne duše

čija tijela ne mare za svoje Spasenje;

u blizini Svjetla hodaju po tami.

Imam i takovih bijednika koji se Mene stide.

Ali tko se od Mojih stvorova stidi Mene

i Ja ću se stidjeti njega

kada se nadje pred Mojim očima

da mu sudim po njegovim djelima."

"SVE JE UZALUDNO AKO ČOVJEK DUŠU SVOJU IZGUBI!

Sve blago svijeta neće mu tad pomoći.

Više vrijedi jedna duša nego sve bogatstvo zemlje.

Zato djavo i ima računa bdjeti nad čovjekom

da ga upropasti i u svoje okove stegne;

da ga učini stanovnikom pakla i uveća broj prokletnika.

Kad se duša dijeli od tijela,

čovjek vidi sve svoje opačine

i sva svoja dobra djela

- ali za marljivost oko Spasa tada je prekasno!

Po Milosti Božjoj, čini dobro od mladosti,

jer kasno si progledao - na času smrti!

75

Kako tijelo osjeća glad za hranom vidljivom

tako i duša gladije za Bogom nevidljivim

- Stvoriteljem svojim i Zaručnikom!

Od Njega je ona i izišla u krilo žene

da tijelo svoje razvije

i rodjenjem dodje novi stanovnik na svijet.

I vraća se k Bogu, ostavljajući iza sebe sve,

a noseći sa sobom - tek dobro i zlo.

Tko Mene ljubi živjet će po Mojim Zapovijedima.

Pakao je pun onih koji nijesu živjeli u Meni

i po Mojoj Volji.

Nijesam Ja vas stvorio za pakao - već za Sebe!"

MOLITVA, RAD I DAN GOSPODNI

SLUŽBA BOGU JEST PRVI I NAJVAŽNIJI POSAO

"Prvi i najveći posao Mojim stvorovima

jest da Meni služe da im duše spasim.

Ostali poslovi su iza toga.

Nisam Ja stvorio čovjeka za zemlju!

Ja sam stvorio zemlju za čovjeka!

Molite i radite, da vas blagoslovim po mukama.

Ako radiš a ne moliš, nije potpuno.

Ako moliš a ne radiš, opet nije potpuno.

Tko neće da radi, neka i ne jede,

jer nije dostojan Mojih plodova.

Kada se molite, ruke pobožno sklopite

i držite ih usmjerene uvis, prema gore!

Nemojte ih okretati prema dolje,

nititi stavljati jednu u drugu na prsima.

Naučite se od Moje Majke

kako se trebate vladati u molitvi."

"Život bez molitve umire

i duša postaje mrtva u Božjim Očima."

RECI GOSPODINU NA KOJU NAKANU MOLIŠ!

"Kad obavljate molitve, u zajednicama ili na samo,

76

uvijek molite ovako.

Najprije preporučite molitve:

reci kome se moliš i zašto,

i koliko ćeš izmoliti.

Ja, Bog vaš, znam i misli vaše,

ali sam čovjeku stvorio jezik

da Aii kaže što od Mene želi.

Zato hoću da Mi za vrijeme molitve rekne

što traži i kome se utiče,

jer Nebo je veliko, ima mnoge Stanovnike!

Kada se šalju želje poštom, naznači se:

tko piše, kome piše i kuda šalje.

Ako toga nema uzalud trud, pismo se izgubi.

Tako je i s molitvom.

Koji na zemlji mole i mole,

a ne kažu za koga mole i što žele,

i kome upravljaju tu prošnju,

molba im se diže do svoda Nebeskog i izgubi.

Želim da Mi Moji stvorovi, kao dijete Ocu,

s pouzdanjem kažu što koji od Mene želi."

MOLITVA TRUDNA ČOVJEKA

"Kad umorna tijela sklapaju k Meni ruke,

gledam ih milo i blagoslivljam.

Kratku molitvu i iskrenu želju

primam od umornih kao od onih koji dugo mole,

ali im tijela ne okusiše napornih radova."

"Za obradjivanje zemlje odredio sam poslenike

da se brinu i uljepšavaju

sve što sam na zemlju dao."

VELIKE MILOSTI ZA MOLJENJA "ANDJEO GOSPODNJI"

"Na glas zvona

neka moli srce vaše i usta vaša,

pozdravite Moju i vašu Nebesku Majku:

molite Andjeo Gospodnji.

Kada ste došli do zaziva:

'I Riječ je Tijelom postala'

- pokleknite na desno koljeno

77

i ostanite tako sve dotle

dok vam usta ne izgovore:

'I prebivala medju nama'.

Sad se opet podignite

i ruku sa srca skinite

te nastavite dalje molitvu.

Kad ove Riječi izgovarate,

pokažite gdje da u vama prebivam.

Znam Ja kamo trebam doći,

ali želim od Svojih sinova i kćeri

da Mi rukom pokažu to mjesto.

Premnogi na zemlji,

kad ove Riječi izgovaraju,

srca se pravo ni ne dotaknu

već se hitro dižu,

a misli su im daleko, svuda naokolo;

ne misle što govore i Koga spominju.

U taj čas, na ove Rijeći,

dolazim u srca vaša Ja,

Bog i Gospodar svega.

Želim da Mi Moj puk savršeno služi.

Imam samo malo duša

koje Meni dostojno služe;

ostali iz običaja,

u žurbi života i nemarnosti,

hladno izgovaraju molitve,

a jedni se nikako ni ne mole."

KRŠĆANSKI POZDRAV

"U mnogim krajevima Moj narod je zaboravio

pozdravljati Ime Moje i Moje Majke.

Premnogi se stide Mene, Boga svoga,

i Moju Svetu Majku - nazvati pred smrtnicima.

Ali nijedan smrtnik koji hoda licem zemlje Moje,

a stidi se Mene i Moje Majke - nije Mene dostojan!

Želim da Moje Ime i Ime Moje Majke

puk Moj spominje u svim općinama,

pri susretu jednih s drugima.

Zaista vam kažem; Tko se Mene stidi u životu

i Ja ću se njega stidjeti u Vječnosti!"

78

Isus želi da se svi ljudi na zemlji pozdravljaju kršćanskim pozdravom: "Hvaljen

Isus i

Marija!" - "Hvaljen budi Bog!" - i slično.

"NISAM JA STVORIO ČOVJEKA ZA POSAO!

Ja sam stvorio posao za čovjeka.

Kada prestane sa Mnom razgovarati,

da mu ne bude dosadno, dao sam mu posao.

Neka si radom skraćuje vrijeme,

zaradjuje kruh svoj svagdanji

i pribavi što mu je potrebno za tijelo.

Neka se na zemlji u zaklon smjesti,

za olakšicu života na putu u Vječnost, k Meni.

Dao sam mu rad da se tijelo giblje i miče

te ne postane tromo i neotporno,

već da bude poletno i veselo

i raduje se u Mojim darovima.

Prekomjerni radovi, u lakomosti,

nijesu korisni za dušu.

Sredjen posao koristi duši i tijelu,

a prekornjeran rad vodi dušu u propast.

Umorno tijelo Meni ne služi,

jer se umorno tijelo moliti ne može."

"OPOMINJEM GOSPODARE KOJI DRŽE POSLUGU

da ne budu strogi izrabljivači snage siromaha,

jer će preda Mnom dati račun o svemu.

Neka gledaju u poslugu braću svoju i sestre,

a ne da ih omalovažavaju kao robove.

U srcima siromaha ja stanujem,

i neka vaše oči Mene gledaju

u svakome tijelu bilo koje boje kože.

Dobroga gospodara sluge poštuju

i hvale Ime Moje nad glavom njegovom.

Dobre gospodare blagoslivljam

i dodajem im sluge vjerne i poslušne.

Zli gospodari postupaju neljudski sa sirotinjom,

drže je manje vrijednom od pasa.

K Meni se dižu bolni vapaji potlačenih siromaha,

koje zli gospodari hrane otpacima stola svojega.

79

Kažem vam: primit će plaću svoju po djelima svojim.

Kako daješ, tako ćeš u Dan Suda i primiti.

Kakova zasluga, takova te čeka i plaća.

Premnogi sirotan griješi

gledajući zla djela gospodareva.

I siromah je Moj stvor, i on ima oči i srce

da prosudi što je dobro a što zlo.

Svojim nečovječnim postupkom mnogi Mi bogataši

zadaju boli i ranjavaju Srce.

Tko siromahe zlostavlja i izrabljuje,

bolje bi mu bilo da se ni rodio nije.

Dao sam Ja zemlji svega i za sve,

i svaki je radnik dostojan plaće svoje

i nagrade i obroka za tijelo svoje umorno.

Jao vama, raskošnici, siti i napiti!

Dao sam vam svega od Svojih darova

da se u obilju svome sjetite ubogih siromaha

- a vi ih ni gledati nećete.

Blago vama, siromasi, gladni i ubogi!

U trpećoj svojoj boli i bijedi

bit ćete najbliže Meni, Bogu svojemu,

jer ste na zemlji bili odbačeni i prezreni.

Ali ni svi siromasi neće se moći spasiti,

jer ih ima kojima je dušu zarobio djavao,

grijev u kojemu su ustrajali,

ne očistiše duše svoje u Ispovijedi,

na odlasku s ovoga svijeta;

griješiš u sirotinji

i ne obratiše se u vrijeme potrebno."

KAZNA NEMILOSRDNIM BOGATAŠIMA

"Gospodari kojima sam dao obilje Svojih darova

dužni su pomagati siromahe i udovice,

koji nemaju za život skromni dosta.

Dok bogataši obiluju za punim stolovima

i bacaju na djubrište što ne mogu potrošiti,

mnogi siromasi vapiju Meni za pomoć,

jer uz site i napite nemaju što da jedu.

80

Nijesam Ja dao Svoje darove ljudima

da ih razbacuju psima i svinjama.

Gospodaru koji zatvara vrata srca svoga

nad potrebama ubogih i siromašnih,

biti će zatvorena vrata Neba.

Premnogi se odijevaju raskošno,

dok siromasi žive u golotinji oskudno

i nemaju čime pokriti tijelo svoje.

Zato ću spustiti Ruku Svoju na ugledne,

a visoko podići potlačene,

da se nad djelima svojim zasrame bogataši

koji se nisu odazivali Nauci Mojoj.

Pred Mojim Očima vaše su sjajne haljine ništavne,

jer ste goli ako Moje Milosti nemate u sebi.

Ne gledam Ja na haljine ljudi kakve su,

Ja gledam srca vaša kako izgledaju."

"OPOMINJEM DAROVARELJE NA ZEMLJI:

Kada daješ milostinju ubogima i siromasima,

ne čini to u srdžbi i ne bacaj kao psima!

Pruži dar Moj radosno,

sa smiješkom na licu i ljubavlju u srcu.

Sjeti se da ništa nije tvoje, sve imaš od Mene.

I kako ćeš upravljati blagom Mojim na zemlji,

tako ćeš primiti i plaću za dušu svoju u Vječnosti.

S čijim blagom škrtariš?

Ne hvali se, ako što daješ, jer to je farizejski.

Činite dobra djela razne vrsti

na Slavu Meni i na Spas dušama vašim.

Neka ne zna tvoja okolica što čini tvoja desnica!

Jezici koji to poput zvona razglašuju

- neka umuknu i šute!

Ako ste sve od Mene primili, za tijelo i dušu,

a čime se hvališ, šako zemlje, praše i pepeo!

Veseli se u Meni i sve sa Mnom radi,

da budeš uvijek uz Mene!"

Ima dosta gospodara koji tlače sirote i uboge, zakidaju im zaradu, a neki je čak uskraćuju.

*Onda se siromah potuži na one kod kojih je radio, i poradi tvrdih gospodara
uprlja duju*

svoju. I tako od pravedna rada nastaje dvostruki

81

*grijev: škrtost i ogovor. Kad daješ radniku plaću, daj Mu od srca, i još i više
nego što je*

*zaradio. Time ćeš dva dobra djela učiniti: prvo, dar koji si primio od Boga, dao
si na Slavu*

*Bogu; drugo, radnik kojemu daš pošteno, i još i više, hvalit će Boga na lijepome
daru, a i tebi*

će biti od srca zahvalan, i vidjet će nad tijelom tvojim Božju Ruku.

"Čujte Riječi Moje, svi stvorovi Moji!

Kada što daješ rodbini svojoj ili bližnjemu,

čini to s radošću, u Ime Moje,

da ti djela tvoja budu,

u obilnoj mjeri na Spasenje kod Mene, u Nebu.

Ako te tko hvali bilo radi čega,

reci: Ja nijesam hvale dostojan,

Bog neka bude hvaljen uvijek!

Svi darovi, sve znanje i vještine,

svi udovi tijela i sve što imam

- sve je to Njegovo! zato: Bogu hvala!"

ČOVJEČE, ZAŠTO UZDIŽEŠ GLAVU SVOJU!

"Što je tvoje, čovječe, da uzdignute glave

srce svoje nasladjuješ

i riječima se razmećeš: Imam svega!

Zamisli se, slabo tijelo,

a tko je tebi to sve dao i daje:

pamet, razum, dobru volju,

marljivost i ostale kreposti,

pokretne i nepokretne udove,

koji svi brižno vrše Naloge Gospodara,

Stvoritelja svoga,

da mrtva zemlja može živa hodati i raditi,

gledati i slušati - dobro i zlo.

Sve ovo imaš od Mene, Boga svoga!

Sva priroda i svi njeni plodovi,

slatki i gorki - sve je Moje!

I s tobom upravljam, zemljo!

Ako činiš dobro, od Mene si potaknut;

ako li zlo, djavao te je zaveo

- i ništa svojega nemaš u sebi.

82

Ako je tko dobar, čini dobra u Meni,

jer je Moja Milost na njemu.

Ako je tko zao, djavao ga vodi svojim putovima.

Sve blago što ga posjeduješ Moje je, i od Mene;

ti raspolažeš tek dobrom i zlom.

Kako si učiniš na zemlji,

tako ćeš biti sretan uvijek.

Dao sam Ja čovjeku, stvoru Svojemu,

da upravlja Mojim blagom.

I zato neka se tijelo ne hvali,

jer Bogu pripada hvala

- za sva primljena dobra."

SLUŽI SE BOŽJIM DAROVIMA NA SPASENJE DUŠE

"Sve što čovjek ima od Mene - dobro je!

I služi se Mojim darovima

da mu pripravim ljepše mjesto u Nebu.

Čovjek Mojim blagom upravlja i raspolaže,

a Ja ga blagoslivljam.

Zli ljudi zlorabe Moje darove

i oni im neće biti na Spasenje nego na propast!"

OSKVRNJIVANJE DANA GOSPODNJEGA

"Premnogi u Mojemu narodu služe Meni i djavlu.

Idu u hram Moj da Mi se poklone,

ali Nedjeljom obavljaju razne poslove:

sijeku drva, kupe sijeno, rade u polju,

nose iz vrta za jelo, siju i glacaju...

- i tako bez potrebe Moj Dan oskvrnjuju;

Šest sam dana dao puku Svojemu

da radi za tijelo svoje.

Sedmi dan je počinak,

i neka posluži Meni za Spas duše svoje.

Nedjeljom i Blagdanom neka miruje sve!

I sluga vaš i marva vaša neka se odmori,

jer je dan odmora, i Meni na Slavu posvećen."

U dan Gospodnji nahrani stoku i perad, i vode im daj. Očisti svoje haljine i podji
u Hram

Božji. Ispovjedi se dobro i primi Sveto Tijelo Isusovo da nahraniš dušu svoju za
put u

Vječnost.

83

NA VRH

OBITELJSKI I BRAČNI ŽIVOT

"STVOROVI MOJI!

DAJTE MI MJESTA U SVOJIM SRCIMA

da Moja Ljubav zavlada u vama.

Gdje Moja Ljubav stanuje

grijev nema ulaza u srce.

Kad bi sinovi Moji i kćeri imali ljubavi bratske,

svi bi se osjećali kao djeca jednoga Oca.

Tko nema u sebi ljubavi kršćanske

- taj nije blizu Mene!"

PRESVETA DJEVICA - UZOR SVIM MAJKAMA

"Neka se žene u svemu ugledaju

u Moju Presvetu Majku.

Jer ste Djeca Božja,

treba da živite u svetosti,

poniznosti i pravednosti."

ODGAJATI DJECU U ISUSOVOM DUHU

"Neka se svaki roditelj trudi

da odgoji djecu svoju u Mojemu Duhu:

molitvom, riječju i djelom.

Jer kako stablo njeguješ,

takav ćeš i plod s njega uzbrati.

Može ti biti na veselje,

ali i na veliku žalost.

Iz ruku roditelja tražit ću djecu,

plod njihovih utroba.

Premnogi roditelji

neprijatelji su djece svoje:

ne vode ih putovima Svjetla,

već po tami,

i u tamu im djeca dospješe.

Ako djeca ne okuse slatkoga ploda

u krilu svojih roditelja,

poslije ga ni sami ne donose.

I tako uzrastu naraštaji

koji žive poganskim životom u zajednicama,

jer Mene, Boga svojega, ne upoznaše.

84

Tko Mene ne poznaje,

ne može Meni ni služiti."

"U OBITELJIMA U KOJIMA ŽIVI MOLITVA

i gledanje Mojih Zapovijedi,

roditelji i djeca živjet će u veselju uvijek.

Roditelji, budite primjer djeci svojoj,

da se ugledaju u vaš život

- jer kakvo je stablo takav je i rod!

Dobro stablo daje dobre plodove,

zlo stablo gorke i zle.

Dobar primjer osvaja sve oko sebe,

zlo plaši malo i veliko.

Lijepe i pobudne riječi,

iz blaga srca Bogom nadahnuta,

ostaju zarezane u dušama uvijek."

"GDJE SE JA NASTANIM ZLO STANA NEMA.

Bura životnih valova zapljuskivat će zidove duše,

ali se Mene, Boga, u duši stvora, nikada dotaknuti neće.

Gdje molitva i vršenje Mojih Zapovijedi

u obiteljima sve više zamiru,
tu se i život Milosti gasi zauvijek.
Kao što bez sunca ne može
nijedno drvo grane svoje širiti
i nijedan cvijet miris svoj rasprostrijeti,
tako niti jedno tijelo ne može bez Mene
niti časak u životu postojati,
jer sve što ima i posjeduje
prima od Mene, Boga svojega."

"RODITELJI, NE KUNITE DJECU SVOJU,

da na njih ne padne kazna za vaše grijehе.

Ja ne trebam grješnu žrtvu, već čistu,

kao zadovoljštinu za nanesene uvrede.

Do desetoga koljena grijeh kažnjavam!"

"Domaćica je kuhala ručak

i sve je k vragu poslala

85

pa i kokoš što će je zgotoviti

za jelo svojoj družini.

Eto, djavao je u svemu bio!

Neka usta čovjekova djavla ne zovu,

jer će on i sam doći

da kuša i osvaja za sebe duše.

Tko služi Meni, Mene i spominje,

a tko služi djavlu, djavla i spominje.

Po vašim se riječima poznaje kome služite."

"OPERITE ODJEĆU SVOJU I TIJELO

da budete čisti,

zadah tijela da ne zaudara!

Dao sam puku Svojemu sapun i vodu

da se ljudi operu!

Ima u narodu osoba, pa i koje Meni služe,

da se ne peru i svoje tijelo zapuste da smrdi.

Kada dodje čas da Me prime u svoje srce,

tek što došao moram izaći van,

jer ne podnosim nečistoću srca i tijela.

Ja sam Čist!

Volim čistoću tijela, duše i stana!

Kada se molite, Ja sam uz vas;

prolazim po vašim stanovima."

"MAJKE KOJE DAJU PLOD SVOJ OD SEBE

spasit će se poradi radjanja djece svoje,

iako se nalaze u manjim grijesima.

Dobre majke, koje svoju djecu odgajaju za Nebo,

čeka Vječna Radost.

Ali u sadašnje vrijeme premalo je žena

koje su dostojne nositi ime majke."

"SVAKI BRAK KOJEMU DAJEM PLODOVE

dužan ih je primiti i Meni dati.

Nisam ja uspostavio brak

da se u njemu tijelo nasladjuje;

ja sam uspostavio brak

da se iz njega daje Meni plod

- i to do kraja roda Žene! -

da Mi se stanovnicima napuni zemlja i Nebo.

86

Tko ne želi Meni od sebe dati ploda

neka ne stupa u bračne veze,

neka živi neoženjen - čisto, djevičanski!

Žene koje neće radjati ploda

neka ne pristupaju Stolu Mojemu

da prime Moje Presveto Tijelo

- nijesu Mene dostojne!

Tko ne želi živjeti u Meni

nije Me dostojan primati u svoje srce.

Čuvanje od začeca, na bilo koji način - grješno je!

Zato će mnogi Moji sluge svećenici odgovarati

za propuste koje ja nisam dao na zemlju."

"BRAČNI DRUGOVI, RASTAVE NEMA DO GROBA!

Bio život ne znam kako gorak

zajednica braka ne razdružuje se nikada!

Žene i ljudi koji žive rastavljeno

neka Stolu Mojemu ne pristupaju.

Koji su prekršili zakletvu preda Mnom danu

nisu dostojni blagovati Tijelo Moje

dok si duše u Ispovijedi ne očiste

i brak svoj po Mojim Zapovijedima ne uredite.

Za vrijeme nesloge i rastave

neka bračni drugovi ne žive u preljubu već čisto,

i neka se što prije izmire i sastanu

jer se neće nikada spasiti

ako ostanu nepokorni Mojim Zapovijedima.

Što sam jednom sastavio ne rastavljam do groba!"

"OVAJ SE NARAŠTAJ UTAPA U NEČISTIM GRIJESIMA

U sadašnje doba ima, na žalost, mnogo ljudi

koji žive u preljubu tijela, javno i potajno.

I onda dolaze da Mi se poklone

i čuju Moje sluge svećenike.

Ali u Ispovijedi ne otkrivaju svojih grijeha,

zataje ih i takvi primaju Moje Tijelo.

Preveliki je broj svetogrdja na zemlji!

Zašto primete Moje Tijelo u smrtnim grijesima?!

Zašto dolazite k Meni da Mi se poklonite,

87

a nećete da živite po Mojim Zapovijedima?!

Sotoni služite, a u dom Moj, u blizinu Moju,

dolazite samo da vas drugi vide."

"MOJ NAROD UZEO JE NOŠNJU OD SAMOGA SOTONE!

Sve golo hoda i golo će biti u Mojim Očima.

Premnoge žene odijevaju se u haljine paklene.

Djeci, Mojim andjelima, staviše na glavu rogove

i oblaće ih u bestidnu golotinju.

Majke koje djecu svoju odijevaju kratko i usko

gorjet će u vatri velikoj.

Ne hodajte u golotinji!

Ja Bog vaš i Spasitelj vaš

želim da se odijevate pristojno!

Neka tijela vaša budu pokrita;

haljine neka budu duge i s dugačkim rukavima.

Udate žene neka pokriju glavu svoju maramom,

jer ne dolikuje da im glave budu otkrite.

Zašto puk Moj na zemlji

neće da živi po Mojoj Volji?

Pogledajte Moju Majku kako se nosila!

Kada je Mene začela

stavila je maramu na glavu

i nosila ju je do groba,

iako je bila Čista Djevica!

Slijedite je u nošnji, postu i molitvi,

i bdijenju nad tijelom svojim.

Djevojke koje su izgubile svoju čistoću

neka metnu takodjer maramu na glavu.

Opominjem puk Svoj da se ostavi prevelike mode

i pravljenja frizura svakojake vrste.

Što koristi čovjeku da tijelu u svemu ugadja,

a dušu svoju izgubi zauvijek.

Poradi prevelike mode malo će se duša spasiti:

od tisuće ako jedna samo dodje k Meni

- koja reže kosu skromno

i u tome ne zna da griješi jer je čista srca."

Kratko, usko, prozirno, ženske hlače, kape s rogovima i tome slično - sve je to moda po

sotonskom ukusu.

88

"NEKA VAŠA LICA NE NOSE MASKE SOTONSKE

ni kad hodate po vašim mjestima,

ni kad primete Moje Tijelo.

Dodjete da se Meni, Bogu svojemu, poklonite,

a iznakaženi sotonskim maskama

djavlu vjerno služite.

Budite onakvi kakve sam vas ja stvorio i ukrasio.

Iza Mene se nemojte popravljati!

Neka nitko od Mojih stvorova

ne uljepšava tijelo svoje.

Lica vaša treba da budu čista."

[dodatak, vjerojatno autentičan, nota]

Nečednost i nečistoća

"Ženo ukrasi se".

Sotona je stajao pokraj neke žene i promatrao kako ju je Bog lijepo uresio.

Pristupi joj tad i

reče: "Ženo, što si tako skromno obučena i uređena! Ne budi luda! Dotjeraj se i ukrasi lice i

tijelo svoje"! Žena ostane zatečena: "Ja to ne znam!" Đavao pristupi još bliže i reče: "Gledaj

što ću ja raditi, pa i ti čini tako!" Na to uzme ugljen, pa si namaže trepavice i oči. Zatim

crvenilom namalja lice, usne i nokte. Kad se sav naličio, izgledao je tako nakazan da je

vidjelica prasnula u smijeh. No žena se nije smijala. Prijekorno pogleda vidjelicu, zatim se

okrene đavlu, uzme od njega crnilo i crvenilo, pa se i ona namaže - ali ugodnije nego li on.

Otada mnoge žene nose sotonske maske na svojim licima.

GRIJEH, OBRAĆENJE I POKORA

"MNOGE JE KRAJEVE OBUHVATILA TAMA

jer Moji stvorovi hodaju puni grijeha.

Srca im traže mira, ali ga neće naći

na bučnim ulicama gradova i sela.

Ja sam Mir duši vašoj,

no Mene se može naći samo u samoći.

Tko Mene ljubi samoću traži

da mu duša uroni u Moje Ranjeno Srce.

Premnogi od Mojih sinova i kćeri stide se

da Mi se poklone u svojim gospodskim odijelima.

Veliki su to siromasi jer im duše djavlu služe.

I kada dodje vrijeme da Mi se slučajno približe,

savjest im uzdrhta, strah ih obuzme

i žele se što prije udaljiti od Mene

da im se srce ne bi radosno uzbunilo

i tijelo poplašilo od svojega Boga.

"U SMRTNIM GRIJESIMA HODAJU ŽIVI MRTVACI

nižući grijeha jedne za drugima

od rane mladosti do kasne starosti.

To su teretnjaci, robovi grijeha.

Žive u strahu pred smrću

da ih još ovakove ne zatekne.

Lažu Mojim slugama u Ispovijedi,

ali Mene neće prevariti!

89

Zle ljude djavao [vodi, vjerojatno, nota] u svojim okovima

i služi se njima da naškodi dobrima.

Kad vidiš da tvoj bližnji nije kako treba,

povuci se od njega da ti ne naudi tijelu i duši.

Bježi od zla kada zlo neće da bježi od tebe!

Čuvaj se, i Ja ću te čuvati!

Molite za one koji vas mrze i progone

jer su više potrebni Mojega Milosrdja.

Molite Moje Presveto Srce

da oprostim vašim neprijateljima

jer ne znaju što čine,

a Ja sam pun Ljubavi i Milosrdja.

Molite da ih obaspem Svojom Ljubavlju

da spoznaju svoje grijehe

i obrate se od zlih putova.

Ja mogu od velikog grješnika

učiniti sveca i apostola Svojega

jer sam Gospodar svih srdaca."

"DVA GOSPODARA SE SLUŽITI NE MOŽE!

Ili će čovjek pristajati više uz jednoga

ili će pristajati više uz drugoga,

ali na kraju života dolazi samo jednome

- onome kojemu je više poslužio za života.

Dva gospodara ne možete jednako služiti.

Ako jednome udovoljite, drugi je prikraćen.

Meni i djavlu ne možete služiti.

Ako djavlu služite, njemu i pripadate.

Ako Meni hoćete služiti,

onda Mi zaista i služite - da vas spasim!

Tko od Mojih stvorova služi Meni i djavlu,

taj Moj nije, taj pripada djavlu

- jer k Meni ne može doći ništa nečisto.

Ja sam Svet i Čist, Pravi Bog Neba i zemlje,

ne podnosim smrtnih grijeha, nečistoće srca.

Koji dodju da Mi samo naoći ljudi služe,

a sluge su i robovi djavla

- u paklu im je mjesto.

Kome služite, tome ćete i dopasti!"

90

UŽIVANJE GRJEŠNIKA JE JADNO I KRATKOTRAJNO

"Koji Meni služe tužit će se jedan drugome:

Eto, služimo Bogu pa nam je gore nego onima koji Mu ne služe;

imaju svega, a mi trpimo i sve nas stiže.

Puče Moj!

Pusti one koji Meni ne služe neka uživaju!

Ali idu dani kada će biti kraj uživanju.

Tada će odmetni grješnici, goli,

u vatri velikoj, vikati i jaukati.

Ne zavidite im na ovo malo,

jer je tamo vječno i u bolima

i Mojega Lica neće nikada vidjeti.

Molite se Meni za ovakove siromahe,

koji u raskošima života

nemaju vremena da Mi služe.

Milosrdje je umrlo u domovima njihovim,

siromasi su izloženi ruglu na ustima njihovim.

Zato su im duše gole, bez Milosti Moje.

Prolazne naslade i sreća varljiva

oduzimaju im Vječne Radosti i Sreću Nebesku.

Žalim izgubljene ovce jer su zavedene od djavla.

Molite se usrdno Mojemu Presvetome Srcu

da ih rasvijetlim, obratim i k Sebi privučem.

Ja sam sama Ljubav i Milosrdje

- zove [zovem, vjerojatno, nota] duše u Svoj Zagrljaj!

U svakom čovjeku gledajte Mene, Boga svojega,

jer sam sve ljude stvorio na Svoju Sliku!"

NERODICE I NESREĆE KAZNE SU ZA GRIJEHE

"Kada bi puk Moj Keni vjerno služio,

dao bih mu toliko Svojih darova

da ih tijela ne bi mogla ni potrošiti;

zemlja bi jela plodove obilja.

Jer mi premnogi neće da služe,

uskraćujem oborine na zemlju,

presahnjujem izvore voda

i kažnjavam narode na razne načine.

91

Na prirodi ćete vidjeti grijehe svoje!

Dat ću plodove i sve ću ih uništiti;

Samo malo će ostajati i to neće valjati.

Izvana lijepo voće, povrće i ostalo,

a iznutra trulež, guba i smrad.

Takove su premnoge duše u dvadesetome vijeku.

To je slika grješnih ljudi i majka ubojica:

začnu lijepi plod

i ubiju ga pod srcem svojim.

Potresi, poplave, glad i bolesti,

nesreće, bune i ratovi

uznemirivat će zemlju dok ne dodjem

- i biti će Mali Sud!"

Da ljudi žive po Zapovijedima Božjim, Gospodin Bog dao bi toliki urod da bi od izobilja

hrana ostajala u polju; istrunula bi i služila za gnojivo.

"TOLIKO TRPIM SVAKI DAN

zbog nanesenih Mi uvreda od puka Mojega!

Vaši premnogi grijesi

učiniše Moje Tijelo jednom Ranom!

Gledam vas!

Između vas hodam selima i gradovima;

na svakome mjestu - Ja sam s vama.

Promatram vaše bolesne duše,

kako hodate i prezirno na Mene gledate

i nerado slušate Glas Moj

kao da sam Ja vaš ljuti neprijatelj

- a Ja vas toliko ljubim!

Moji dragi sinovi i kćeri, zašto Me ostavljate!?

Dobrog Oca ostavljate,

koji se brine za sve vas

i koji vas sve toliko ljubi

da se poradi vašega Spasenja

ponizuje do najmanjega između vas.

Jer Ja ne želim smrti grješnika,

već da Mene spozna i obrati se

- i živi u Meni uvijek!

92

Tko Mene upozna, upoznao je SVE

- i živjet će uvijek!

Zaista vam kažem, ako Mene ne upoznate

- nećete živjeti uvijek!"

"MRTVI SINOVI I KĆERI, DOKLE ĆETE SPAVATI

u smrtnome snu?

Zašto nećete slušati Mene, Boga svojega!?

Sva priroda na zemlji slavi Ime Moje

živeći po Zakonu Mojemu:

niče, raste, cvate i donosi plodove;

diže glavice u visine,

smiješi se suncu i Stvoritelju svojemu.

Samo premnogi čovjek, stvor Moj,

Mene u Zakonu neće da slijedi;

iako Me je spoznao, drži se po strani.

Očekujem od puka Svojega obraćenje

da se ostavi grijeha i odvrati od grješnih putova.

Zovem puk Svoj da se obrati

i čini pokoru za grijehе svoje.

Želim da na zemlji zavlada Moje Kraljevstvo

u srcima ljudskim, u dušama besmrtnim.

Čekam vas i stojim kao prosjak,

kucajući na vratima vaših srdaca.

Čekam da Mi se smilujete i otvorite vaša srca

da unidjem u njih kao Gospodar i Kralj.

Ne prosim ja od puka Svojega kruha

i potrebe za Tijelo Moje.

Ja sam Kruh Živi i SVE svakome stvoru Svojemu.

Ja gledam duše vaše koje sam stvorio

i Pregorkom Smrcu na drvu Križa otkupio.

Gledam kako da ih privučem k Sebi na Milosrdje."

OBRATITE SE I VIŠE NEMOJTE GRIJEŠITI!

Evo, moj dragi puče, koji si [se u orig., nota] Mene ostavio

i pošao putovima grijeha i naslada tijela,

Ja, Živi i pravi Bog, zovem vas

preko Svojih slugu svećenika

i preko Svojih posebnih odabranika

93

da vas lakše privučem k Sebi

i duše vaše spasim i dovedem u Nebo.

Puče Moj, idite i vidite u hramu Mojemu

što vas uče Moji sluge svećenici.

Upoznajte Me tamo dobro

i živite po Mojoj Nauci u životu na zemlji.

Slušajte Glas Moj preko usta njihovih.

Kada ste Me upoznali i Moj Glas čuli,

skrušeno se pokajte i oplačite svoje zloće

učinjene nehotice, hotimično ili u strasti.

Operite svoje haljine pred Mojim namjesnicima

u skrušenoj i dobroj Ispovijedi.

Neka vaša srca priznaju sve vaše prestupke:

male i velike, i broj njihov.

Kada se grješno tijelo skrušeno ispovjedi,

Ja ga zagrlim i dadem mu Poljubac mira.

Odriješeni od svojih grijeha, u Ime Moje,

pristupite raskajanih srdaca Stolu Mojemu

i primite Moje Tijelo u strahopočitanju

jer sam Ja Sveti i Svemogući Bog

od kojega ne možete ništa sakriti.

I više nemojte griješiti!

Tko se od Mojih stvorova nastoji popraviti

i očisti se od grijeha svojih u Ispovijedi,

Ja ću mu biti u pomoći.

Sve neprijatelje odstranit ću od njega

dok ne ojača u Mojoj Milosti

da Mi uzmogne vjerno služiti

i živjeti po Mojim Zapovijedima."

ISKRENO OBRAĆENJE POVEZANO JE S POKOROM

"Tko Meni vjerno služi ne želi više da griješi

i sam si zadaje pokoru tijelu svojemu;

na ustima svojim nosi lokot, zatvara ih da ne govore, osim u potrebi

i na Slavu Meni, Stvoritelju svojemu.

Budno pazite na udove tijela svojega

jer je slabo i sklono na grijeh

koji vodi dušu u pakao.

94

Tijelu svojemu ne ugadjaj,

već ga drži na uzdama stege i odricanja

da nadvladaš želje njegove,

napast koja te želi upropastiti.

Tako živite i bdijte nad tijelom svojim

da se veselite u Vječnosti navijeke.

Koji u životu podju odlučno Mojim Stazama

Ja ću ih krijepiti i voditi u Slavu Nebesku

i dati im Milost da spoznaju zlo i dobro

- na putu u Vječnost."

SVI SU DUŽNI DA POSTE JER SVI GRIJEŠE

"Tko od Mojih sinova i kćeri griješi

taj Mi je dužan i zadovoljštinu dati

da mu oprostim grijehe i kazne za njih.

Usta koja grijeh izgovaraju

i tijelo koje ga počinja neka znaju i dobro činiti, ne samo zlo.

Tko misli da za grijehe svoje ne može postiti,

pitam ga, kako će moći u vatri gorjeti?

Ako Me može i u starosti vrijedjati,

može Mi za prestupke i zadovoljštinu davati.

I djeca Me vrijeđaju raznim grijesima

- nerijetko i smrtnima -

zato su i ona dužna postiti

od navršene sedme godine pa sve do groba.

Tko ne griješi, ne mora ni postiti;

ali nema odrasla čovjeka da ne sagriješi.

Niti jedan čovjek na zemlji

ne može staviti ruku na srce i reći:

Gospodine, ja nijesam griješan!

I najveći pravednik pred Mojim Očima

pada svaki dan nekoliko puta.

Zato su svi dužni da poste jer svi grijese!

Nećeš li postiti - u vatri ćeš gorjeti!

Tražim od puka svojega da posti i pokoru čini

za svoje počinjene grijehе i prestupke

i da Me ponizno i usrdno moli

da mu u Svojoj Neizmjernoj Ljubavi

milostivo otpustim grijehe

i oprostim kazne koje za njih zaslužuje.

Ali imam samo malo sinova i kćeri

koji po Mojoj Volji vrše post i pokoru."

"POSTITE ONAKO KAKO TO JA VAMA OBJAVLJUJEM!"

"Puno se čita i govori o Mojem svetom Postu.

Ali Ja nijesam postio i činio pokoru

da se o Meni čita u Svetim Knjigama.

Ja sam postio da vama dadem primjer

kako morate živjeti da vam duše spasim.

Znao sam Ja da ćete vi, Moji sinovi i kćeri,

padati u premnoge grijehe i prestupke.

Stoga sam vam pokazao na Svojemu Tijelu

kako ćete Mi dati doličnu zadovoljštinu.

U dane posta, petkom i na Kvatre,

neka puk Moj za pokoru svojih grijeha

ne jede ni meso, ni ribu,

ni bilo koju hranu što potječe od životinje.

Blagujte samo posna jela,

sve ono što iz zemlje raste

- začinjeno na ulju, ili bez njega.

U dane posta tijelo držite u stezi!

Za grijehе svoje sami ga kažnjavajte

i samo mu tri puta obrok dodajte:

ujutro malo, u podne do sita,

uvečer samo malo ili ništa.

Ako uvečer ništa ne uzmeš,

pred Mojim Očima imaš veću zaslugu.

Izvan obroka ništa ne stavljaј u usta:

ni što ti je ponudjeno, ni sam.

To je pravi post!

Uzeti mlijeko, sir, jaja, mast

- nije pravi post!

Mlijeko izlazi od krave kroz meso,

jaja nosi perad i postaju meso,

a mast se cijedi iz slanine.

Ako ovo uzimate za tijelo svoje,

to je ublaženi na zemlji post.

96

Ne varajte tijela svoja u postu i pokori!

Ja, živi Bog, želim da postite onako

kako to Ja vama objavljujem.

Tko se ne drži Mojih Zapovijedi

i ne živi po njima - taj Moj nije!

"TO JE PRAVA POKORA!"

"Pokora je strože za tijelo:

blagovati samo dva obroka na dan.

Ujutro ništa ne uzimaj u usta svoja,

osim Mene Boga u Svetoj Hostiji.

U podne uzmi krišku kruha

i popij čašu vode od dva deci;

više ništa ne uzimaj do uvećer.

Kad izadju zvijezde na Nebu,

uzmi isto kao u podne:

krišku čistoga kruha

i čašu vode od dva deci,

ništa više do sutradan ujutro.

Ako uvečer tijelu uskratiš obrok,

imaš veću zaslugu za dušu u Nebu.

To je prava pokora!

Budite oprezni u dane posta i pokore

jer će doći kušač da iskuša vašu volju.

Nadvladajte djavla i tijelo

koji vode čovjeka u grijeh!"

ŠUTI! - A KAO GOVORIŠ, VAŽI RIJEČI!

"Vaše tijelo ima dobre prijatelje

koji ga ravno u Nebo vode,

ali, na žalost, samo mali broj ljudi,

hoće da se s njima stalno druži:

to su samoća, sabranost i šutnja.

Šutnjom se nadvladava grijeh.

Malo govori, samo koliko treba;

ostalo moli i šuti, misli o Meni.

Dugi razgovori obično su mreže djavlove

kojima on hvata kćeri Moje i sinove

97

Sinci i kćeri Moje, opominjem vas:

Čuvajte se praznih razgovora!

Govorite samo kada je potrebno

i neka iz vaših usta izlazi jedino istina.

Ne klevećite i ne proklinjite jedni druge

jer riječi i djela čovjekova ostaju s njime:

i zlo i dobro prati dušu do Suda, pred Moje Oči.

Sve znam, sve vidim: i misli vaše i srca vaša.

Blago duši označenoj Mojim Biljegom,

okićenoj pravdom poniznom.

Kada se nadjete u skupinama,

za vrijeme odmora ili idući putovima,

neka vaši jezici miruju.

Ako nemate snage i odlučne volje

da tijelo vaše Meni služi,

nemojte niti djavlu ugadjati.

Ne udarajte jezikom bližnje oko sebe

ne ozloglašujte i ne progonite

braću i sestre u Meni nedužne.

Svaki onaj koji to čini

neće doći k Meni, u Moje Nebo.

Ne sudite nikome, jer ne vidite

što se krije u čijemu srcu.

Ja sam Sudac Pravedan

i svaka će duša doći pred Moje Oči.

Neka vaše misli ne sumnjaju u bližnjega

dok se ne osvjedočite svojim očima i ušima."

SVEĆENIK I NJEGOVA SLUŽBA

SVEĆENIK JE ZAMJENIK KRISTOV

"Dao sam puku Svojemu

sve što mu treba za život tijela

i za dušu slobodu svakome

da si izabere što hoće: dobro ili zlo.

Dao sam vam namjesto Sebe Svoje sluge svećenike

da vas uče i vode k Meni, na pravi Put,

da ne izginete na stranputicama života.

98

Sve sam vam dao što sam imao,

i samoga Sebe vam dajem, u sve dane,

da se spase duše vaše, cijena Moje Krvi."

"Tražim od puka Svoga da poštuje Moje namjesnike,

koji su umjesto Mene do svršetka svijeta,

i da u njima gleda Mene, Živoga Boga.

Ja sam u srcima Svojih službenika

i na njihova usta Ja govorim puku Svojemu.

Znajte dobro, Moji ljubljene stvorovi,

svećenike sam Ja odabrao za Službu Svoju

da vrše na zemlji Volju Moju.

Po svećenicima vam dijelim velike Milosti

Po njima vam opraštam grijehe

i po njihovim rukama dolazim vam u srce.

Na njihove molitve uslišavam vaše vapaje

i pomažem vas u mnogim potrebama.

Kada vam se duša dijeli od tijela

i sprema k Meni u Vječnost,

donose Me k vama kao Poputbinu.

Na molitve slugu Svojih

izbavljam vam duše iz Čistilišta.

I najviše se molitava za Spas duša

diže iz svećeničkih usta.

Dragi Moj puče,

svećenik je potreban svakoj duši oko Spasenja.

Zato vas opominjem da poštujete Moje sluge

i cijenite Službu koju vrše na zemlji.

Tko poštuje i cijeni Moje sluge,

i pomaže ih u njihovim potrebama,

taj cijeni i ljubi Mene.

Tko od puka Mojega prezire Moje sluge,

taj prezire Mene i Moju Nauku.

Ne gledajte grijehе slugu Mojih

jer svaki čovjek ima djela svoja pred sobom,

a Ja sam Sudac živih i mrtvih;

svakoga ću suditi po djelima njegovim

- dobrim i zlim.

Koliko se Ja, Živi Bog,

ponizivam poradi stvora, puka Svoga!

99

Dajem vam Milost jer vas ljubim;

možete Me uvijek čuti

na usta slugu Mojih, velikih i malih."

GOSPODIN POZIVA RADNIKE U SVOJ VINOGRAD

"Ja, Živi Bog, gladujem za neumrlim dušama

koje sam s velikom Ljubavlju stvorio

i Pregorkom Smrću na drvu Križa otkupio.

Zato pozivam radnike koji hoće Meni da služe,

u dnevnim poslovima osvajaju duše za Nebo,

izgubljene ovce potiču u Vječnost

i dovode ih na Pravi put.

Kako milo gledam one koji podjoše za Mnom

i sve zovu k Meni!

Stoji to njih muka, napora i prezira,

ali sam Ja Radost srca njihova:

jačam, vodim i učim ih.

Sa Mnom podjite i ne bojte se!

Ja sâm korake vaše slijedim - i pred vama sam!

Tko se od Mojih stvorova brine za duše,

hrine se za Mene, Boga svojega,

jer Mi pomaže u Radu, u Mojoj Ljubavi nedokučivoj.

Ljepše Službe od ove i sigurnije nema:

biti Moj, i Meni u Službi, za Nebo.

Ugledajte se u Mene! Slijedite Me u Ljubavi!

Tko se brine za dušu brata ili sestre,

bližnjega svoga, spašava i svoju dušu,

i djela su njegova velika u Mojim Očima,

jer Mi pomaže naći ono što je izgubljeno

- da ne pogine zauvijek.

Kolike duše ukrašuje ovaj dragulj:

svećenike, redovnike i redovnice,

i u svijetu malene na oko, velike Moje apostole!

Ovi su spremni za Mene i život dati,

samo da se duše spase!

Ja sam toliko ljubio duše i stvora Svoga čovjeka

da sam za nj sve dao i sve pretrpio.

Sve duše na šemlji cijena su Moje Krvi,

koju sam Ja, Živi Bog, za njih prolio.

100

"TKO RADI OKO MOJIH BESMRTNIH DUŠA,

radi oko Mene i sa Mnom,

jer sam Ja s Neba došao na zemlju da ih spasim.

Pretrpio sam Smrt Pregorku na drvu Križa

da spasim stvora Svojega, čovjeka.

Koji se trude oko Spasa besmrtnih duša

biti će sa Mnom u Mojoj Slavi,

s dušama Meni milim,

i njihovoj radosti neće biti kraja.

Moja Ljubav opaja duše onih koji Mi služe;

srca se njihova uzdižu k Nebu,

a usta im zbore o Nebeskim Ljepotama.

Srce čovjekovo nije osjetilo,

niti su misli njegove dokučile,

što sam pripravio onima koji Mi vjerno služe [službe u orig., nota].

Ne žali truditi se malo vremena na zemlji

da uživaš vijek vjekova Ljepote u Nebu."

GOSPODIN NAS POUČAVA I PO VIDIOCIMA

"Ali mnogi preziru Moje sluge svećenike

i neće da čuju Glas Moj preko usta njihovih.

Zato iz naroda odabirem Svoje izabrane posude

kojima se poslužim u vrijeme potrebe

da lakše privučem k Sebi duše

da se spase i ne izgube na putu života.

Mnogo trpim kada moji sluge posumnjaju

u Objave Moje koje dajem preko Svojih odabranika,

malih u narodu, i velikih školovanih,

kojima se služim kao Svojim orudjem.

- jer je tako Moja Volja.

Ja, Živi Bog,

objavljujem vam preko njih Svoje Nakane

jer sam pun Ljubavi prema besmrtnim dušama

za kojima žudim i gladjem.

Želim da budete tako savršeni

u vršenju kršćanskih dužnosti,

kao na polasku s ovoga svijeta u Vječnost.

Znajte da je svaka duša u Mojim Rukama!

Bdijte, jer ne znate kada ću vas pozvati k Sebi."

101

ALI, SAMO MALO IMAM DOBRIH RADNIKA

oko besmrtnih duša u Vinogradu Mojemu.

Premnogi koji su pošli za Mnom

okrenuli su Mi leđa i vratili se u svijet

da uživaju ugodnosti raspadljiva tijela.

No bolje bi im bilo da se nijesu ni rodili,

nego što su Mene, Boga svoga, ostavili

- jer moraju doći k Meni na Sud

u dan posljednji života svojega.

Moji sluge moraju biti čisti kao Andjeli

i čuvati se zlih prigoda, pogleda i želja

da ih djavao ne zavede u svoje mreže

i ne stegne u svoje okove.

Moraju biti dobri duhovni oci

i u sebi povjerenima gledati Mene Stvoritelja.

Tko u bližnjemu svome gleda brata i sestru.

Taj neće sagriješiti mnogo - godinama."

SVETA MISA I PRIČEST

PONAŠANJE U CRKVI I POD SVETOM ŽRTVOM

"Ljubite mjesta sveta, domove Moje,

gdje se Moja Žrtva Nekrvna za vas prikazuje.

Ja, Živi Bog, čekam vas u njima

u sve dane do svršetka svijeta.

Na ulazu u Moj dom

učinite na sebi znamen svetoga Križa

i poklonite se s poštovanjem Meni,

svome Živome i Pravome Bogu.

Pokleknite s riječima na ustima:

'Hvaljen Isus i Marija!

Klanjam Ti se Isuse usred Svete Hostije!'

U domu Mojemu ne svojatajte sebi mjesta;

vaše mjesto nek bude kod Mene, pred Mojim Očima.

Gdje ste stigli prije Svetih Časova

tamo i ostanite, i mirno se,

pobožno i sabrano Meni molite

za svoje duševne i tjelesne potrebe.

102

Moji stvorovi ne znaju se vladati u Mojemu hramu:

dodju da Mi se poklone i služe,
a odu natovareni s više grijeha
nego što su ih donijeli na početku.

Za vrijeme Moje Nekrvne Žrtve

Jedni razgovaraju, drugi spavaju,
a trećima je dosadno i dugo - te jedva čekaju
da sluga Moj završi sa Svetim Činom i Obredom

Neki opet gledaju naokolo,
a neki misle na svoje blago
i što će raditi kada dodju kući.

Premalo ljudi na zemlji služi Meni dostojno!

Kada dodjete u dom Moj, pobožno se vladajte,
jer mjesto gdje se nalazite - jest sveto!

Ja sam Kralj nad svim kraljevima i vladarima.

Ako ste došli da Mi služite,
činite to dostojno, kao Moja djeca.

U Hramu Mojemu ne poznaje se nikog osim Mene!

Zato ne razgovarajte ni s ocem, ni majkom,

ni s bratom, ni sestrom, ni s bližnjim svojim.

Dok su vaša srca i usta u razgovoru sa Mnom,

sve dnevne brige i sav posao nek ostanu kod kuće.

Ne služite Mi samo iz običaja i da vas drugi vide,

već Mi služite skrušenim srcem,

jer sam Ja vaš Spasitelj i Bog.

Puno trpim poradi vaših grijeha i prestupaka,

zato Me molite da vam oprostim grijehe

i nastojte ublažiti boli Mojega Srca

nanesene Mi brojnim teškim uvredama.

Pod Mojom Žrvom ne hodajte od Oltara do oltara.

Oči vaše i srce neka za vrijeme Svetog Obreda

budu na Žrtveniku gdje se Meni služi.

Nejaka dječica, koja oko vas hodaju i razgovaraju,

neka vas ne smetaju u vašoj pobožnosti.

To su Moji Andjeli kojima je dosadno i dugo,

zato što se još ne znaju Meni moliti.

Kad slušate Moje Riječi na usta slugu Mojih,

pažljivo ih usvojite i u život provedite

da ne budete samo slušaoci iz običaja,

već izvršiocu Riječi Mojih,

koje je dužna svaka duša obdržavati."

103

"KADA SLUGA MOJ PODIŽE TIJELO MOJE I KRV,

kleknite svi iz poštovanja prema Meni,

jer sam za vas sve Pregorku Muku pretrpio.

Tada Mi se od srca poklonite i zaželite

da vam svima udijelim spas duše vaše.

Iza toga sjetite se i svojih pokojnika,

da se i njima smilujem,

ako se još nalaze u mjestu očišćenja.

Molite i za one koji vas progone i čine vam zlo

da im rasvijetlim duše i potrese srca,

da se zasrame i odvrte od grješnih putova

te im duše ne propanu [sic!, nota] u mukama zauvijek.

Sveta Misa nije samo za one koji su je naručili;

svi koji se pod njom pobožno Meni mole

imaju je zapisanu pred Licem Mojim u Nebu.

Budite pravedni u Očima Mojim i u očima bližnjih!

Neka se vidi na vama Moja Milost

i neka iz vaših grudiju odsijeva čisti duh."

PRIMATI SVETO TIJELO ČESTO - ALI DOSTOJNO

"Želim da Me puk Moj, iza skrušene Ispovijedi,

čistim srcem, što dostojnije, često prima.

Što Me češće vaše tijelo dostojno primi,

to je jače i otpornije prema napastima.

Djavli posebno jurišaju na one koji Meni služe.

Zato je svima onima koji Mene slijede

i žive po Mojim žapovijedima

potrebna Moja Milost

i često primanje Mojega Tijela

- da budu jaki u Meni.

Kada primete Moje Tijelo svi kleknite

jer nitko od ljudi nije dostojan

da Me prima stojeći u srce svoje.

Kada se dijeli Moje Tijelo,

neka oni koji su u smrtnim grijesima

ne pristupaju da Me prime u svoje srce.

Smrde premnogi kada Mene primaju;

i tek što me takovi u grijehu prime,

Ja izlazim van iz grješnih usta

jer ne podnosim prljavštinu i smrad

101

Ja sam Svet i Čist

i želim da i Moji sinovi i kćeri

budu čisti u duši, na tijelu i u kućama.

Dao sam Mojim stvorovima ljudima Milost

da operu svoje haljine od zloća svojih

i očiste si duše u svetoj Ispovijedi.

Dao sam im sapun i vodu

da si iza dnevnog rada očiste tijelo.

Kada sa Mnom, Bogom svojim, razgovarate,

neka srce vaše miriše Lijepim Nebom,
usta vaša da su čista i puna pravde,
a tijelo, uredno kad dočekuje Kralja svojega
radujući se Njegovoj Svetoj Blizini.

Nijedno tijelo da ne pristupa Stolu Mojemu
sa sotonskom maskom na licu svojem.

Kada dolazite preda Me da me primite u srce,
pokrijte tad svoju golotinju
jer će inače djavao, s užarenim šipkama,
paliti gole udove tijela vašega:
u mukama ćete biti velikim."

"NA KRAJU MOJE ŽRTVE OD SRCA MI SE ZAHVALITE

što sam vam dao Milost da ste Mi mogli služiti.

Zahvalite Mi i za sve Darove

koje ste primili pod ovom Svetom Misom,

kao i one primljene ranije u životu.

Kada Sveti Obredi završe i ostavljate Moj dom,

učinite s blagoslovljenom vodom

na tijelu svojemu znamenje Mojega Križa

i poklonivši se Meni od srca

podjite na svoja mjesta, gdje inače živite."

PRIBLIŽUJE SE SUDNJI DAN

"MNOGI SE VAPAJI DIŽU K MENI U NEBO:

Bože moj, Bože, zašto si nas ostavio

i u ruke neprijatelja naših pustio?

Zar smo mi, uistinu, toliki grješnici?

105

Sinci Moji i kćeri Moje!

Ja, Živi Bog, svima vam dovikujem:

nema većeg neprijatelja

nego što su grijesi vaši!

Kada vas tište nevolje razne vrste,

pogledajte u srca svoja kako izgledaju.

Ako su preda Mnom čista, blago vama,

jer vam pripravljam u Nebu lijepa Mjesta.

Veća patnja na tijelu, veća Milost za dušu.

Dušama koje Meni služe šaljem križeve

i pripuštam kušnje razne vrste,

jer Svako tijelo mora do groba

biti kušano i prokušano

toliko koliko ima dužnosti i kakve.

Zlatar stavlja zlato na vatru

da vidi je li pravo.

Tako i Ja kušam svoje

da vidim hoće li Mi ostati vjerni

i da kroz te kušnje dušu ukrasim.

i Stan joj u Nebu uljepšam.

Imam na milione duša, širom svijeta,

za koje netko treba da trpi da se spase.

Želim da pokraj jedne duše

koja će biti Stanovnik Neba

- i druge udju u Lijepo Nebo.

Zar nećete trpjeti i moliti

da uz vaše patnje i molitve

i mnoge druge obratim i spasim!?"

"GLEDAM SVOJIM OČIMA TU SUZNU DOLINU

kako je postala veliko groblje

po kojem zlodusi kopaju svojim motikama.

Duše umiru jedna za drugom,

a Moje Poljane ostaju puste i prazne

- obrasle suhim korovom.

Približava se dan Velikoga suda,

ispunjavaju se Riječi Moje.

Opominjem vas preko znakova na Nebu i na zemlji:

nesreće pogadjaju mnoga mjesta i krajeve,

snalaze vas trpljenja, bolesti i žalosti.

106

To Ja na vas pripuštam da ne stradate dušom,

da živite oprezno držeći poslušno Moje Zapovijedi

Opominjem vas preko odabranika Svojih i proroka,

ali imam samo malo revnih svećenika i redovnika

koji jakim glasom bude mrtvace oko sebe

da se probude od svog smrtnoga sna

prije Mojeg drugoga Dolaska.

Oni koji ne vjeruju da Ja Jesam

vidjet će Me na dan Suda gdje dolazim u Slavi

kao Bog Neba i zemlje, svega stvorenoga.

Dobrima ću biti tad na radost,

zlima pak na strah i žalost."

OTAC NEBESKI I DUH SVETI PROMATRAJU...

Dok je dragi Isus zanosno propovijedao, odjednom se na vratima što vode u sakristiju pojavio

Bog Otac sa Svetim Duhom. Bog Otac Nebeski bio je obučen kao Vladar.

Odjeća Mu je bila

kao od sjajne bijele svile. Po njoj su bili ukrasi i izradbe u raznim bojama: narančastoj,

limunastoj, plavoj, ponegdje kavenastoj i zelenkastoj... Te predivne haljine i svečani plašt,

koji je imao preko Ramena, bili su tako dugački da su se ispod njih vidjeli samo vršci

snježnobijelih papuča. Na Svojoj svetoj Glavi imao je prekrasnu Krunu, ukrašenu nevidjenim

Nebeskim ukrasima. Od Osobe Boga Oca odsijevala je i Njegova odjeća i Njegova prekrasna

Kruna. Bog Otac bio je Mlad kao da je u najljepšoj dobi Života. Blistao je Ljepotom kakove

zemlja ne radja, niti su je moje oči ikada vidjele.

Nad Glavom Boga Oca, ali malo sa strane - kao da su dvije osobe jedna blizu druge, pa u

sredini - lebdio je sjajan Golub, velik kao orao. Odsijevao je kao sunce koje svoje zrake

spušta prema zemlji.

Bog Otac stajao je Svojim svetim Nogama na pločicama crkvene zgrade, ispod zvonca kojim

se daje znak za početak Svete Žrtve.

107

Otac Nebeski i Bog Duh Sveti divili su se Dječaku Isusu kako lijepo i zanosno propovijeda.

Gledali su Ga i slušali s velikom Ljubaviju i s mnogo Pažnje. Onda Bog Otac, sa smiješkom

na Licu, pozove Mladog Propovjednika: *"Sine Moj, dosta si Ti propovijedao dok si vidljivo*

hoda po licu zemlje. Podji sad s Nama i budi kod Mene!"

Na to dragi Isus pogleda Svoga Nebeskoga Oca te gorko zaplače i
prozbori: *"Neću izaći od*

Moje Majke Crkve dok iz nje ne ponesem ono što sam u njoj uspostavio!"

Božanska Propovijed trajala je sat i pol. Mali Propovjednik nazvao ju je *"ISUS
NAS ZOVE!"* -

jer ima takav sadržaj.

Za vrijeme Vidjenja Bog Otac Nebeski pogledao je radosno i na vidjelicu Julku,
kao da želi s

njom zapodjeti razgovor.

108

1949. - 1953.

POST I POKORA

ŠTO JE POST A ŠTO JE POKORA

Ni ja nisam znala što je pravi post i pokora. Naša majka skuhala bi grah i
rezance. Onda ih

lijepo prelije kajmakom i, da bude hrana jača, ispeče još i jaja. Kad sam primila
milost, kaže

dragi Isus: *"Nije to post! Kazat ću ti što je post i što je pokora. Moja Majka već odavna*

propovijeda post i pokoru, ali samo malo ljudi pravo posti i pokoru čini." Onda me je

Gospodin poučio.

Uzmimo najprije p o s t . ima više načina kako se čovjek može ogriješiti o zakon posta.

Mnogi nisu upućeni da se u dane posta ne smije blagovati ništa što nije iz zemlje naraslo, pa

umjesto mesa troše sir ili jaja, a kao začin uzimaju maslac ili mast. Ali to nije posno jer je od

životinje poteklo! To se ne blaguje u dane posta. Posna hrana jest čaj, crna kava, sve voće i

povrće, kruh, tjestenina, riža, krumpir, grah i slično.

Drugi se opet ogriješuju o post jer uzimaju previše hrane. Ali u dane posta dopuštena su samo

tri obroka, i to onakva kakvi spadaju na post. Za doručak se uzima malo hrane, za ručak je

dopušteno najesti se do sita, a za večeru se opet uzme samo malo hrane. Izvan ta tri obroka

ništa - ni od hrane ni od pića! A mnogi i u dane posta stalno nešto stavljaju u usta: sad uzme

jabuku, sad suhu šljivu, pa komadić kruha, pa gucne malo vode... Za ručak se ionako do sita

najedu - i tako im je tijelo cijeli dan sito i napito. To nije post! Na takav se način ne daje Bogu

zadovoljština za grijeh. Tijelo mora osjetiti da čini pokoru za svoje prestupke.

109

Svećenici kažu: Kad je kome 60 godina, više ga ne obavezuje zakon posta. Ali dragi Isus

propisuje ovako: Kad ti možeš u starosti psovati, svašta izgovarati i svakojako grijешiti, a ti

moraš Bogu dati i zadovoljštinu. Dokle god tijelo grijеši, dotle je dužno da čini i pokoru. A jer

svi grijеšimo do smrt! - dužni smo i postiti do groba!

A što se tiče p o k o r e jasno je rečeno: ujutro ništa, pa ni vode; u podne krišku kruha,

odrezanu nemasnim nožem, i 2 dcl vode, iz čiste namasne čaše; navečer opet krišku kruha i 2

dcl vode. Ako izvan ovih obroka bilo što od hrane ili pića stavljaš u usta, već oskvrnjuješ

pokoru! Nije ti potpuna! I onda se nemoj zavaravati da činiš pokoru po
Gospodinovim

Propisima, jer On ti preporučuje, ako možeš, da i navečer ništa ne blaguješ!

I što se tiče onih količina: "uzeti samo krišku kruha i čašu vode od 2 dcl" - to je
Živi Isus

odredio! On me je poučio kako da to označim.

Još je dragi Isus rastumačio i ovo. Kad bi ljudi postili i pokoru činili, ne bi bilo
toliko preljuba

i nečistih grijeha. Ugojeno i sito tijelo ima odviše jaku krv pa postaje sklono
razuzdanosti jer

se u njemu radjaju neuredni prohtjevi. A kad tijelo krotiš, krv postaje slabija i
tijelo nema

toliko napasti.

Zato je Gospodin veoma nezadovoljan što su za vrijeme Drugog svjetskog rata, i
poslije

njega, mnogi crkveni Poglavari odobrili razne olakšice u obdržavanju posta. I
tako danas

jedva tko živ, bilo od vjernika bilo od svećenika i redovnika, obdržava post i čini
pokoru u

duhu Evandjelja i Poruka s Neba. Evo što Gospodin Isus kaže svećenicima na
ovo ublaživanje

i odbacivanje posta i pokore:

"TKO JE VAMA REKAO DA SE NE MORA POSTITI

i tko vam je dozvolio da si ublažite post

i tako svojim sablažnjivim primjerom

smućujete puk Moj na zemlji?!

To je učinio djavao!

To nije od Mene dano Slugi Mojemu,

Poglavaru Crkve Moje, Papi.

Dao sam Ja vlast Mojim slugama svećenicima

110

da upravljaju Mojom Majkom Crkvom,

ali sam Majku Crkvu Ja uspostavio!"

Nijedan sluga Božji ne smije voditi narod na svoju ruku, niti činiti što protivno Nauci Božjoj.

Božji Siuge moraju upravljati Crkvom Božjom po Božjoj Volji, a ne dozvoljavati ono što Bog

zabranjuje. Nije čovjek nad Bogom, već je Bog nad čovjekom!

DANI POSTA

Gospodine, kojih propisa da se držimo obzirom na post? Da li post vrijedi kao u starini?

Odgovor Gospodina Isusa Krista: Postom su obvezani svi od sedme godine do groba. Kada

može staro tijelo i mlado griješiti, može i postiti. Postiti treba po starom običaju, tj. svakoga

petka, u dane Kvatra, u sve dane Korizme (osim Nedjelja i zapovjedanih Blagdana), te uoči

velikih Blagdana.

Gospodine, da li je koji dan u godini za sve zapovjedjena pokora (kruh i voda) ili se to samo

preporučuje, već prema mogućnostima?

Gospodin kaže ovako: Tko čini pokoru taj ima veću zaslugu za dušu u Nebu. Teški bi

grješnici morali, prema svojim mogućnostima rada, za svoje grijehe činiti pokoru na zemlji,

jer ih inače u vječnosti čekaju strašne muke kao kazna za teške prestupke.

I bez naloga svećenika dužan je postiti svaki grješni čovjek.

RAZNI SLUČAJEVI

"Mrsiti, tj. u dane posta jesti meso i jela začinjena mašću, dozvoljeno je samo vojniku u vojsci

i zatvoreniku u zatvoru jer si ne mogu uzeti što hoće; kako dobiju tako blaguju.

Oni koji žive na hrani u tuđoj kući, ne griješe što moraju jesti ono što se pred njih stavi; ne

mogu si uzeti za hranu što hoće.

Radnici koji se hrane u raznim kuhinjama i menzama pa petkom jedu meso, dužni su za

pokoru svojih grijeha postiti u Nedjelju, kada ne rade.

111

Posluga u kućama privatnika dužna je postiti jer se u petak i dane Kvatra na stolovima

gospodara nadje posne hrane i mogu je zamoliti i uzeti sebi za obrok.

Bolesnicima koji jedu meso i masno u dan posta, pripuštam na tijelo još veće muke.

Teški radnici smiju uzeti posni obrok malo veći, jer im naporan rad troši snagu.

Ja, Spasitelj vaš i Bog, želim da postite i pokoru činite! Nemojte se sablažnjavati na štetu

vaših duša, svi mali u puku i vi veliki, koje sam postavio za sol zemlji i da budete uzor Mojih

Riječi i Djela."

OORICANJE BLAGDANOM

Gospodin jednom reče da se post, pokora i odricanje u hrani učinjeni Nedjeljom i Blagdanom

u Nebu bilježe na posebnom mjestu, kao zaslužniji nego inače. Samo, On to ne traži od

svakog pojedinoga. To su posebni miljenici Božji, duše dobre volje koje u Nebu grade kuću

od zlata.

Inače, post, pokora i razna druga dobra djela mogu se namijeniti za obraćenje grješnika, za

obraćenje kojeg pojedinca, za Spas pojedine duše, ili više njih, na ovome svijetu ili drugome -

i na mnoge druge nakane.

"BEZ OVIH ČETVERO K MENI SE NE DOLAZI!"

Žene su za vrijeme rada i odmora o koječem razgovarale. Onda se povede riječ o vječnosti. I

počele one lijepo sortirati: ova će u Nebo, ova neće - i tako redom. A dragi Isus se javi i

progovori ovako:

"Molitva, post, dobra djela,

i Život po Božjim Zapovijedima

- vode čovjeka u Nebo!

Bez ovih četvero k Meni se ne dolazi.

Ako čovjek vrši jedno, a ispušta drugo,

nije mu djelo potpuno za Spasenje Vječno."

MUKE IZJELICA

Negdje na jugoistoku, u nepoznatu kraju, hodala je vidjelica uskom bijelom stazom, u društvu

jedne udovice. Išle su jedna za drugom jer je staza bila vrlo

112

uska. U tom kraju drveće, trava, poljsko i šumsko cvijeće izgledaju nekako drugačije nego na

zemlji.

I dodju do ogromne zidane štale, oko koje je šetao djavao, s puškom na ramenu.

Vidjelica se

tad okre neznanici [ne znanici, orig., nota] pa joj reče: "Idem da vidim što je u toj dugačkoj

štali kad je djavao čuva." Zidovi su joj bili sagradjeni od kamenih blokova. Pred štalom su bili

torovi, ogradjeni bodljikavom žicom. Teška željezna vrata visjela su na dvjema željeznim

šipkama, dolje i gore po jedna, pa ih je trebalo povući na stranu kao na teretnim vagonima.

Kad udje u štalu, ugleda mnogobrojne torove pune ljudi-svinja. Samo u jednome toru bilo ih

je, valjda, stotinu i pedeset! Ti jadnici ležali su na golom hladnom betonu, povaljeni kao

prasad. Osim glave i vrata - sve je na njima bilo svinjsko: papci, tijelo, dlaka, pa i rep.

Kad ugledaju vidjelicu, začude se njenom posjetu. Budući da im je bilo dano do znanja da ona

služi Bogu, nekoliko njih ustane pa je sklopljenih papaka zamole neka se zauzme za njih da ih

oslobodi iz sotonskog logora.

Opazivši djavao vidjelicu u blizini svoga roblja, žestoko se rasrdi i poviče: "Tko je tebi

dozvolio da hodaš po mojem terenu! Izlazi, jer ću te inače ubiti!"

Požuri vidjelica iz štale, a nekoliko jadnika podje par koraka za njom. Jedan od njih, s

Krunicom na sklopljenim papcima, plačući je molio: "Izbavi me!" Ali vidjelica, neraspložena

zbog njihovog odvratnog izgleda, odgovori mu: "Što da molim za vas kad ste svi marva!"

Dotle se djavao približi i već je htio početi udarati. Vidjelica ga pogleda, digne se uvis i odleti

otkuda je i došla.

Na ovome mjestu trpe oni koji su za života teško griješili, a za pokoru svojih grijeha nijesu

nikada postili ni pokoru činili. Mrsili su i gostili se čak i u dane posta.

Vidjelica upita Gospodina: "Da li mogu za njih moliti i što da molim?"

Gospodin odgovori:

"Kako su živjeli na zemlji tako neka im bude u vječnosti. Nije dano za njih moliti!"

113

Jednom zgodom Gospodin ovako rastumači: *"Nije svaka duša dostojna molitve. Ako za života*

nije molila, niti je molitvu cijenila, u vječnosti joj molitva ne koristi. To je tijelo na zemlji

omalovažavalo Boga i sve ono što k Bogu vodi."

Za udovicu koja je pratila vidjelicu dio puta Gospodin reče: *"To znači što si joj tumačila o*

dušama, slušala je Moju Riječ. Poslije si ti otišla svojim putem, a ona je ostala na svojem

putu."

DJEČICA BLAGUJU S PRESVETIM TROJSTVOM

U tegobama života i u mnogim odricanjima poradi Boga, vidjelica jednom pomisli: Ovdje na

zemlji ne uživam ništa zemaljskog, a Bog zna što me i tamo Gore čeka, što ću jesti i gdje ću

biti!

Nedugo iza toga nadje se na Nebeskom tlu, pred velikom zgradom. Bila je tako velika da ju je

očima jedva mogla obuhvatiti, a uredjena kao najljepše Predvorje Neba. U velikom predsoblju

pod je bio parketiran, ali neulašten. U prostranoj blagovaonici stolovi su bili lijepo poredani i

prekriveni bijelim stolnjacima. Stolice su bile jednostavne, s naslonom, ali niske kao za djecu.

Dvije djevojke donosile su duboke bijele tanjure i zajedno sa žlicama slagale ih po stolovima.

Odjednom evo Dječice! Bile su to same curice, u dobi od pet-šest godina. Moglo ih je biti oko

stotinu pedeset. Dječica se vratila sa šetnje po Nebu. Došla su u povorci, u svakome redu po

četiri. Naprijed, sa strane, bila je njihova Voditeljica. Moglo joj je biti do pedeset godina.

Kad su Dječica ušla u dugački hodnik, povezan s ogromnom blagovaonicom, u najvećem

miru i u najljepšem redu počnu skidati sa sebe nepotrebnu odjeću. Rukavice i kapice objese

na lijepe vješalice, koje su izgledale kao palmine grane. Kaputiće metnu na najgornju granu.

Izuju i cipelice, a umjesto njih obuju papučice.

Diveći se tome ponašanju, zapita vidjelica Voditeljicu: "Pa tko ih je naučio tolikome redu?"

Ona joj odgovori: "Ovdje Djeca znaju red i drže ga se!" Na to

114

će joj vidjelica: "Vi njih vodite kao da ste njihova Učiteljica!" Ona odgovori:

"Dok sam

boravila na zemlji, ja sam i bila učiteljica. A i sada gore u Nebu, povjerena mi je ista

dužnost." Gledajući Dječicu ovako čistu i ovako ugladjenu, primijeti vidjelica:

"Niti njihove

majke nisu se za njih ovako brinule kao što se Vi brinete!"

U taj čas začuje se iz Blagovaonice zvono. Pozivalo je Djecu na Ručak. Dječica podju k Stolu

i svako sjedne na svoje mjesto. Tada iz posebnih Prostorija dodje i Presveto Trojstvo, u pratnji

Nebeske Majke i Svetoga Josipa. Bog Otac i Bog Sin stanu na čelo Stola; Duh Sveti lebdio je

u liku sjajnog Goluba u sredini. Ali i On izadje iz tog Sjaja i kao Prekrasan Mladić pristupi k

Stolu. Sveti Josip je bio na strani Boga Oca, a Nebeska Majka na strani Svoga Božanskog

Sina.

Medjutim, u Blizini Presvetoga Trojstva i Svete Obitelji, jedno mjesto ostalo je nepopunjeno.

Odjednom Bog Otac zapovjedi vidjelici neka pristupi k stolu na ono prazno mjesto. A ona se

poboja približiti Velikome Svetome Bogu, pa u smetenosti reče: "Gospodine, nijesam

dostojna da blagujem s Tobom za stolom Tvojim. Ja sam slabo dijete, grješnica! Nijesam

dostojna Tvoje Blizine."

Na te riječi progovori Učiteljica: "Ti moraš poći za Stol gdje ti je pripravljeno po Zapovijedi

Božjoj!"

U to se ulazna vrata otvore i na njima se pojavi neki svećenik. Htio bi i on unići. Ali nad

Presvetim Trojstvom začuje se čvrst Glas: "*Ne ulazi u Moje Svetište! Nijesi Mene dostojan.*"

Kad svećenik začuje osudu, počne gorko plakati. Vidjelica se nad njim sažali pa zamoli:

"Gospodine, taj svećenik plače! Pusti ga unutra i daj mu da sjedne u Blizinu Tvoju." Ali Bog

Otac oštro odgovori: "*Neka plače! Nema mu ulaza u Moje Nebo! Dao sam mu da ga vidi, ali*

mu nema ulaza k Meni jer je zlostavljao i mučio sirote i udovice, i skraćivao im zasluženu

plaču."

Na to Gospodin zapovjedi vidjelici: "*Sjedni za Stol Moj i jedi, da vidiš što Mi u Nebu*

blagujemo!" I vidjelica učini tako.

U to Djevica, koja je izgledala kao časna sestra, donese Jelo. Stavi zdjelu na stol i, iza

Presvetoga Trojstva i Svete Obitelji, nagrabi u tanjur svima po redu. A bila je pripravljena

krasna krumpirova juha. Krumpir je bio narezan u sitne kockice, a juha nježno začinjena

kajmakom. Bila je vrlo tečna i imala je slastan okus.

Kad su svi blagovali, gledajući u vidjelicu, Otac Nebeski rekne: *"Sada vidiš kako Mi u Nebu*

živimo i što smo jeli."

Vidjelica tad pogleda prema vratima. Svećenik je još tamo plakao, a onda podje nekud

napolje.

"TIJELO MORA BITI PRIPRAVNO ZA MOJ DOLAZAK!"

Stoljećima je Majka Crkva tražila da vjernici prije blagovanja Presvetoga Tijela Gospodinova

budu natašte od pola noći. Kad je to svedeno na samo tri sata Gospodin ovako prekori sluge

Svoje:

"Tko je vama dozvolio da si ublažite post prije primanja Mojega Tijela?! Tijelo mora biti

pripravno za Moj dolazak!"

Nije Bogu do toga da čovjek bude gladan dok prima Njegovo Tijelo. Bog može doći, i dolazi,

u bilo koje vrijeme u srce čovjekovo - na duhovan način. Ali kada Ga puk Njegov prima

vidljivo, Gospodin traži stegu tijela, kao zadovoljštinu za počinjene grijeh.

Nitko, živio on u

samostanu ili vani u svijetu, nije u Očima Božjim toliko pravedan da mu ne bi trebalo pokore

i posta.

ODGOJ DJECE

"GDJE SU MOJI ANDJELI,

tu kuća i dvorište Nebom miriše.

Majke, okićene plodovima,

ako u mnogim radovima vaša tijela i klonuše,

Ja ću vas spasiti po radjanju djece vaše."

DIJETE KRSTITI ŠTO PRIJE!

Smije li svećenik uskratiti roditeljima krštenje njihova djeteta ako dotični imaju kakvih

zapreka?

Ovako govori Gospodin Isus:

"Neka se dijete krsti što prije

da ne ode u Vječnost, k Meni,

bez Mojega Znamenja.

A roditelji, ako se ne poprave,

za svoje prestupke dati će Meni račun.

Ako li se pokaju i očiste od grijeha,

sve ću im oprostiti

kao da nijesu ni sagriješili.

Ja poznajem ljudsku slabost.

Gdje je krv jaća, tijelo postaje slabije.

Zato je potrebna stega života, post i pokora."

PRETJERANA SKRB ZA DIJETE

Mlada majka toliko se brinula za svoje djetesce da je njegove pelenice čak i Nedjeljom prala i

iskuhavala. Kad ih je rasprostirala da se suše, bila ih je puna bašča.

Zgodnom prilikom upitam je: "A zašto ti svaki dan trošiš tolike pelene, a jedno dijete!" Na to

mi odgovori: "Nekad se dijete uznoji, nekad pomokri, nekad ovo, nekad ono... Svaki put mu

drugo dam." Onda je poučim: "Ma preperi malo u mlakoj vodi, ili u hladnoj ako nemaš mlake,

i stavi da se osuši i dobro je. Jedanput ili dvaput tjedno iskuhaj - i dosta je!

A ona svaki dan napuni mašinu rubljem što dječjim što drugim. Pa uzme prašak za pranje,

istrese ga u stroj, pa vrti, vrti...

Dragi Isus ju je bio prekorio što se pretjerano brine za ta razna iskuhavanja.

Nedjeljom neka

opere dijete i to ispod njega, da ga ne grize, ali neka u dan Gospodnji ne iskuhava.

ODGOJ U DUHU BOŽJEMU I STEZI!

Druga majka upitala je za savjet u odgoju djece. Gospodin joj poruči: "*Neka otac djecu svoju*

odgaja

117

kako je sam bio odgojen u roditeljskoj kući, u Duhu Mojemu."

Dalje govori dragi Isus svim roditeljima na zemlji kako treba odgajati djecu:

"Savijaj šibu dok je mlada

jer kad izraste i otvrdne

nećeš to moći učiniti nad djecom svojom.

Što uzraste u njima u mladosti

to će činiti i u starosti. Amen."

Majci, koja je pitala za svoju djecu, Gospodin ovako odgovori:

"Kako si ih odgojila, takve ih i imaš!"

ŽENE KOJE NISU DOBRE MAJKE:

"Ima mnogo žena na zemlji

koje nijesu dostojne nositi ime 'majka'.

Takove žene radjaju djecu po želji

i onda ih odgajaju kao maze

a ne kao Moje andjele;

druge opet svoju zlu volju

iskaljuju na nedužnoj dječici,

koja trpeći razne tegobe života

i ne znaju, jedna, što je majčinska ljubav.

Makar živjela u bilo kakovoj sirotinji,

djeca moraju gledati na svojim roditeljima

blage riječi, ljubav roditelja,

molitvu i strah Božji

- da se to utisne u njihove duše.

Gdje ognjište roditeljsko

Božjom Ljubavi prožeto nije,

tamo malena srca nema što da grije."

"NE UDARAJ PO TOJ DJECI!"

Djeca bila jako nemirna i zločesta. Često su i štetu pravila. Mati reče da ne zna što bi s njima

počela pa ih je jako tukla. A dragi Isus joj poruči:

"Ne udaraj po toj djeci. Bolje uzmi Kronicu pa se moli za Moj Blagoslov nad njima kako

napast ne bi ima-

la vlasti da se njima posluži. Djeca imaju krv tvoju, i očevu, i djedovu. Kakvi su oni bili, takva

su i djeca. Ne mogu ona biti dobra kad ne valjaš ni ti, ni muž, ni djed."

"NIJESI TI DALA DJECI SVOJOJ NIŠTA!"

Žena srednjih godina, hvalisavka kao što ih je mnogo na zemlji, ovako se pred drugima

uzidizala: "Nisam ja kao tolike druge žene. Dok one još spavaju, ja već radim. Zato ja imam

svega i sve mi je uredjeno, u polju i kod kuće. Svojim dvjema kćerima dala sam kruh u ruke i

osigurala im život. Jednu sam kćer poslala u škole i svršila je fakultet, a druga je izučila zanat.

Stavila sam ih na noge i sretna sam. Uživat će u sve dane!"

Na ove samohvale Gospodin Isus zapovjedi vidjelici: "*Reci toj majci. Nijesi ti, ženo, djeci*

svojoj dala ništa - jer im nijesi dala Mene! Upitaj svoje kćeri kako se mole, kada su bile u

hramu Mojemu kod Moje Nekrvne Žrtve, kada su zadnji puta očistile haljine svoje u Meni i

primile Me u srce?"

Na ovaj strogi upit žena se zbuni i postidi: "Neka mi Bog oprosti! Pa ja ni ne znam da li Mu

one služe i kako se vladaju. Daleko su od mene, u gradu, a kada se sastanemo, to ih i ne

pitam."

Gospodin još upita ovu ženu, koja se pretjerano brinula za vremeniti život: "A kako i ti Meni

služiš?"

Žena na to zaplače: "Bože, oprosti mi! Ta ni ja sama ne stignem se od silnoga posla i umora

pomoliti. Imam marvu, moram je namiriti; imam njivu, trebam je obraditi; imam polje,

moram ga okopati. Dok to obavim, već sam tako umorna da ni moliti ne mogu; svlada me

san."

Gospodin prihvati ovu zgodu i poruči premnogima na zemlji koji se toliko trude oko škola, a

premaio misle na Spas duše:

"UZALUDNO JE RIBANJE KLUPA

ako se stečenim znanjem Meni ne služi.

Koliko je mnoštvo Mojega naroda,

119

u svojoj prevelikoj mudrosti,

ludo prošlo pred Mojim Očima, na Sudu."

Drugom zgodom Gospodin reče:

ŠKOLE OVOGA SVIJETA KORISTE LJUDIMA

da si tim znanjem i zvanjem

zarade kruh svoj svakidašnji.

Ako Meni u tom ne posluže,

beskoristan im je život na zemlji,

jer je mudrost ovoga svijeta

mnogim dušama na vječnu propast."

U mnogima koji pohađaju škole, osobito više, razvije se pomalo umišljenost i oholost. U isto

vrijeme sve više zanemaruju svoju Svetu Vjeru i Boga. Zato Gospodin ovako progovara na

račun velikih škola, koje pohađaju uglavnom djeca bogataša i uglednika:

"Duboki džepovi djavle odgajaju!"

"Tko misli da je nešto,

a ne živi po Mojim Zapovijedima - nije ništa!

Veliki je siromah svaki onaj

kome Ja ne stanujem u srcu!"

"Pred Mojim Očima, na Sudu,

ne poznaje se velikane ovoga svijeta:

ni kraljeve ni careve!"

Duše, kako ih je Bog stvorio, izgledaju sve jednako: kao prekrasna pšenica kad se stavi na

hrpu. Razlikuju se samo po svojim dobrim i zlim djelima.

PO SVILENIM STEPENICAMA U CARSKI DVORAC

U Vidjenju se nadjem sa svojim sinčićem ispred prekrasne zgrade, koja se dizala u visine

Neba. Onda uhvatim dijete za ruku i kažem mu: "Hajdemo u tu zgradu!"

Pridjemo bliže i

gledam - a to se uz zgradu uzdjižu sjajne svilene stepenice, mekane kao jastuk, a bijele kao

snijeg. Kao da u toj zgradi carevi stanuju! Na to kažem zabrinuto djetetu: "Pa mi ne smijemo

ići tim stepenicama!"

120

Tada začujem odozgo Glas: "*Dodji gore!*" Počnemo se uspinjati, ali nakpn dvadesetak

stepenica dijete se stane rušiti; par puta se i poteplo. Pobjah se da će zamazati te prelijepe

stepenice pa ga ukorim: "Što se rušiš? Naprijed!"

Na stepenicama su bile dvije krasne ruže, malo razmaknute. Jedna je bila veća, a druga manja.

Kad smo se uspeli do veće ruže, promatrala sam je s udivljenjem. Bila je bijela i sjajna, i

činilo se kao da je s drškom otkinuta i ovamo, na tu stepenicu, stavljena.

Tada ugledam gdje malo poviše na stepenicama stoji Majčica Božja i smiješi nam se. Onda je

upitam: "Draga Gospo, je li to Tvoja ruža? Hoćeš li da Ti je podignem i donesem?" Majčica

Božja odgovori: "*To je tvoja ruža!*" A za manju, ružičastu, reče: "*To je tvoje dijete! Moraš ga*

voditi kroz život."

Poslije dragi Isus rastumači da vebna zgrada označuje Nebo, a svilene stepenice označuju

molitve, put u Nebo. I još Gospodin reče: *"Koliko Mi više poslužiš, toliko si viša u Nebu!"*

"ČOVJEKA SAM STVORIO NA SVOJU SLIKU!"

Slušala sam nećaka kako živo raspravlja sa svojim kolegom. Učili su u školi da je čovjek

postao od majmuna pa su sad o tom debatirali. Istog dana javi se dragi Isus i kaže ovako:

"Ja sam čovjeka stvorio od zemlje

i udahnuo sam mu Svoj duh!

- pri tom Gospodin snažno dahne.

Svaki čovjek ima besmrtnu dušu

koja razvija tijelo u kojemu će boraviti.

Živite i razvijate se u Duhu Mojemu,

zdravi ste i bolesni u Duhu Mojemu,

govorite i slušate u Duhu Mojemu,

radite zlo i dobro u Duhu Mojemu.

Sve to Moj Duh dopusti

jer imate slobodnu volju.

Nije čovjek postao od majmuna!

Ja sam životinje stvorio kao životinje,

a čovjeka sam stvorio na Svoju Sliku!"

121

PAZITI NA IZBOR ZVANJA!

Mladiću se pružila zgodna prilika da postane šofer. To ga je jako privlačilo jer da onda neće

morati teško raditi. Ali dragi Isus poruči njegovoj majci da je to zvanje veoma opasno.

Nedjeljom i Blagdanom često puta neće moći prisustvovati Svetoj Misi, a i samo Spasenje

duše biti će mu u opasnosti. Majka je iza toga mnogo molila, sve dok sina nije prošla ta velika

napast.

ANDJELOVA ČEDNOST

Kad sam jednom mijenjala gornje rublje, opazim kako se moj Andjeo okrenuo ledjima prema

meni.

Isprispovjedila sam doživljaj svećeniku, a on na to reče: "To je pouka o čednosti!"

NE IDE MU PO PLANU

"ŽIVIM ŽIVOTOM MUKOTRPNIM SVAKI DAN..."

Jednog Blagdana poslije podne povukla sam se u samoću da štogod duhovno pročitam. U toj

prostoriji bio je pospremljen namještaj kojim se u to doba nije služilo.

Odjednom začujem u

svojoj blizini glasnu pjesmu. Dignem pogled s knjige i ugledam gdje nasred stola sjedi lijep,

elegantno obučen mladić. Ruke je prekrizio po bećarski, noge spustio dolje, pa mi se smiješi i

pjeva: "Živim životom mukotrpnim svaki dan, svaki dan; s-i-r-o-t-a-m, s-i-r-o-t-a-m i djavo je

stran..." Zadnje riječi je razvlačio kao da me razapinje. Ali u prvi mah pjesma mi se učinila

nekako sadržajnom pa mu rekнем neka je još jednom ponovi. On to učini, još se malo smijao,

a onda nestane. Na to kaže moj Andjeo Čuvar: "*To je djavao!*"

Mučilo ga što se nasladjujem s Božjom Naukom pa mi zapjevao da me rastrese.

A njegove

riječi znače da se sirote najviše priklanjaju Bogu, pa djavao nema pristupa medju njih.

122

"NAŠAO SAM SI DRUGU!"

Jednom je došao srdit pa mi kaže: "Kada nećeš biti moja zaručnica, evo ti sve što sam uzeo i

ne trebam te! Našao sam si drugu!" i nešto baci u dvorište i ode ljut od mene.

"TAKO SAM ZABRINUT!"

Bila sam u posjetu kod rođakinje. Kući sam htjela pješice, preko polja, moleći usput Krunicu.

Tek što sam izašla iz vrta, opazim da pokraj živice netko sjedi. Pomislim da je lugar, ali kad

bolje pogledam, vidim da je to djavao, obučen u žućkasto-zelenkastu odoru, s kapom na glavi,

ispod koje su virili rogovi. Jako sam se poplašila i nisam znala što ću i kuda ću.

Staza je

vodila baš pokraj njega pa sam se bojala da će me napasti. Ako li se vratim natrag, pa na vlak,

opet će on mene dočekati na drugom mjestu. Onda pomislim, ako me i napadne, vikat ću;

blizu je željeznička čuvarnica i selo, pa će me netko, valjda, čuti.

Ali, kad sam prolazila mimo, on ostane sjedeći i samo mi zamišljeno rekne:

"Tako sam

zabrinut! Imam samo ovo malo uniforme, i ako mi i to uzmu, ništa neću imati!"

Ne bi narod bio ovoliko grješan da nije takovo vrijeme. Kaže dragi Isus: Kakovo je vrijeme

takav je i narod.

"ŠTO SE TI MENE TOLIKO BOJIŠ!"

Pošao djavao prema meni, a ja se uplašim i vrisnem. On na to oštro vikne: "A što se ti mene

toliko bojiš!"

"JULKA, MA ŠTA TU RADIŠ!"

Molila sam u kapucinskoj crkvi. Odjednom se otvori Svetohranište i izađe velika Sveta

Hostija. Kad se spustila na podnožje Oltara, na stranu Evandjelja, postane od nje Dječak od

pet godina. Bio je tako mio da sam bila kao u zanosu. Držeći u ruci veliku Svetu Hostiju,

Dječak podje prema meni.

123

Odjednom začujem ljutit povik: "Julka, ma šta tu radiš!" Prepoznavši glas svećenika

Aleksandra, čudeći se u sebi što u crkvi na mene viče, okrenem se prema njemu.

I vidim ga

kako drži šešir u ruci, ali mu ništa ne rekнем. Okrenem se opet naprijed... ali miloga Dječaka

više nisam vidjela...

Drugom zgodom Isus dragi mi reče: *"A zašto si se okrenula? Bio bih te pričestio!"* A ja Mu

odgovorim: "Dragi isuse, pa ja sam mislila da je to svećenik Aleksandar!" Onda mi Gospodin

rastumači: *"Nije, djavao je bio, Samo je uzeo njegov oblik! Htio te je preplašiti da ne primiš*

Moje Tijelo iz Moje Ruke."

"AKO TI SE JA TAMO PRIPNEM!"

U vidjenju sam stajala na visokom pročelju crkve, kao na nekom balkonu. Na meni je bila

dugačka bijela haljina. Dolje na zemlji bila su dva djavla, goli do pola tijela i okrvavljeni. Kad

me opaze gdje stojim, jedan od njih ljutito mi zaprijeti: "Što si se popela tako visoko! Ako ti

se ja tamo pripnem, raskidat ću te na komadiće!" Onaj drugi mu pridje i rekne: "Pusti je,

hajdemo se prati!" I podju do vodovoda - ali krvi nijesu mogli isprati.

ČITAVE NOĆI DJAVOLSKE SMETNJE

Čim sam iz radione došla u svoju sobu i počela se prati i presvlačiti, već je Lucifer došao i

počeo po meni pljuvati. I dok sam ja kasnije molila, on je letio u zračnom prostoru i svaki čas

na mene pljuvao. Poslije je u gazdaričinoj smočnici počeo sve odreda bacati i razbijati. Onda

je prešao u kuhinju pa i tamo slupao sve sudje i posudje. To je bila takova buka i lomljava da

sam mislila kako će do ujutro i kuću srušiti. Čak sam i plakala bojeći se da neću moći platiti

toliku štetu. Pred zoru primijetim da se otvaraju vrata, a ja sam ih bila zaključala. Vrata se tad

opet kao pritvore, a onda opet kao malo otvore. Kad sam pošla k vratima da vidim što je,

ugledam pletenu korpu za drva punu malih djavola. Htjeli su provalit!

124

u sobu da me i oni muče, ali je Andjeo Čuvar držao vrata i nije im dao pristupa.

PRIVIKNULA SE NA KUŠNJE

Jednom zgodom upita je Gospodin kako se osjeća usred mnogobrojnih kušnja.

Vidjelica

odgovori: "Gospodine, priviknula sam se na kušnje kao i pokorno magare da svaki dan prima

batine." Ako kroz neko vrijeme ne bi bilo kušnja, već bi se pobjerala da je Gospodin nije,

možda, ostavio.

POZVANA U TREĆI RED

"IMAM JA NJIH U ZAJEDNICAMA DOSTA!"

Više svećenika i redovnica poželjelo je da bi i vidjelica Julka stupila u koji samostan. Evo što

je Gospodin odgovorio na te prijedloge:

"Imam Ja njih u Zajednicama dosta, ali je potrebno da imam Svojih slugu izmedju Moga

naroda - tamo gdje Moji sluge svećenici ne mogu doći - da ga pouče i k Meni vode."

"OVO JE MOJ SIN, DODJI K NJEMU!"

U zračnom prostoru, iznad Oltara svetoga Franje, ugledam dragog Isusa i Majčicu Božju.

Zatim je dragi Isus prikazivao Svoju Svetu Žrtvu a Nebeska Majka je za to vrijeme klečala na

podnožju Žrtvenika. Onda me blago pogleda, nasmiješi se i reče, pokazujući na Gospodina:

"Ovo je Moj Sin, dodji k Njemu!" Ja pristupim, a Isus dragi se okrene i pruži mi od Oltara

trećoredski pojas i škapular, te mi pokaže na svetoga Franju.

Gospodin je želio da stupim u Treći Red svetoga Franje i tim putem podjem k Njemu u Nebo.

125

IMENA ZAPISANA ZLATNIM SLOVIMA

Na blagdan svetoga Franje, prigodom stupanja u Treći Red, odjednom se nadjoh u Predvorju

Neba. Netko me je tamo uzdigao, ali nisam vidjela tko. Kapela u kojoj sam se našla prekrasno

je uređjena. Takove ljepote nema na zemlji. Sprijeda je velik Žrtvenik uređen i pripravljen za

Svetu Misu. Nad Žrtvenikom vise krasne zavjese. Pokraj su vrata koja vode u drugu

Prostoriju. Uz Žrtvenik je postavljeno klecalo, slično onom na kojemu je klečala Blažena

Djevica Marija kada joj je Andjeo Gabrijel navijestio Utjelovljenje Gospodinovo. U blizini je

stalak na koji je položena velika Knjiga. Tako je golema da je ja ne bih mogla podići.

Na Zapovijed Božju velika se Knjiga sama otvori. I vidjeh imena i prezimena ispisana velikim

zlatnim slovima. U toj velikoj Knjizi upisani su svi Trećoreci na zemlji.

Odjednom se otvori

čista stranica. Tada začuh nad sobom Glas: "Julka ..., Trećoredica!" U isti mah upisano je i

moje ime i prezime. I Knjiga se zatvori.

Neko vrijeme promatrala sam tu prelijepu kapelu. Onda se približim vratima u blizini Oltara.

Htjedoh ih otvoriti da vidim što je u drugoj Prostoriji. Ali začuh nad sobom Glas: "*Ne ulazi*

tamo. U onoj prostoriji jest Presveto Trojstvo."

Trećoredac ima na sebi, u Očima Božjim, posebnu haljinu. Izgledala sam u njoj kao nijedna

kraljica na zemlji. To je bilo na meni kao stvoreno. Haljina je bila narančaste boje, a duga do

podu. Po njoj su bili razni ukrasi i prekrasne ruže.

"VIDIŠ KAKO LJUBIM ONE KOJI MENI SLUŽE!"

Jedne Nedjelje, za vrijeme Svete Mise, ostanem u dnu crkve, kod Oltara Gospe Lurdske.

Odjednom opazim u zraku neobičan prizor. Dragi Isus stajao je na bijelom oblaku, obučen u

bijelu prozirnu haljinu, duga kroja i dugačkih rukava. Na Presvetome Tijelu vidjele su se

Svete Rane na Rukama i Nogama, a lijevo se vidjelo i Probodeno Presveto Srce. Kestenjasta

kosa spuštala se po svetim Ramenima. Isusu zdesna stajao je

126

jedan Franjevac. Nisam ga mogla prepoznati jer mu je glava bila prekrita bijelim oblakom, kao

velom.

Gospodin se tad nasmiješi i dade na neobičan posao. Pogleda Franjevca, uzme Svoje Sveto

Probodeno Srce i stavi ga u njegove grudi. Zatim uzme srce toga Franjevca i stavi ga u Svoje

Grudi. Tri puta je Gospodin uzimao Svoje Srce i davao ga tom redovniku, i tri puta je uzimao

njegovo srce i stavljao ga Sebi, u Svoje Svete Grudi. Iza ove dirljive zamjene srdaca, Isus

pogleda u mene, sa smiješkom na Licu, i kao da bi mi veoma želio nešto kazati.

Drugom zgodom, na moj upit koji je to bio Svetac, reče Gospodin: *"To je Moj miljenik,*

Franjo iz Asiza. Vidiš kako ljubim one koji Meni služe! Dajem im Svoje Srce, a njihovo

uzimam za Sebe!"

ZA VRIJEME DEVETNICE VELIKE RUŽE S NEBA

Jedna Julkina sestrična, znatno starija od nje, bila je veoma pobožna i jako dobra srca. Rado je

drugima pomagala i mnogo je molila, naročito svete Krunice. Oko nje su se okupljale i druge

pobožne žene, osobito Trećoredice, pa bi podvečer znale dugo moliti. Za lijepog vremena te

su Pobožnosti obavljale kod obližnje kapelice. U mjestu, naime, nije bilo crkve, nego samo

malena kapeličica gdje se zvonilo Andjeo Gospodnji. U nju bi stalo tek nekoliko osoba.

Na te Pobožnosti vidjelica je i kao djevojčica rado polazila. Kad je u kasnijim godinama

prigodom jedne Devetnice opet dolazila, ugleda kako se prema kapelici spuštaju ogromne

ruže. Bile su velike kao košara za kruh. Koliko je dana Devetnice prošlo, toliko se ruža

spuštalo s Neba nad taj zvonik gdje su molile.

Kad je sestrična čula za ovaj čudesni događaj, usklikne: "Je, vidiš kolika je to milost! Kažem

ja našim ženama: Poso, poso! Morate imati vremena i za molitvu, a ne samo skroz trčati..."

A Gospodin je još rekao da i najmanja kapelica ima Nebesnikâ koji u njoj borave i čuvaju taj

hram gdje se Bogu služi. Osobito za vrijeme Svete Mise dolaze, po Nebeskom Rasporedu,

Čete Andjela i Svetaca da počaste Žrtvu Gospodinovu i mole za Svetu Crkvu.

NA VRH

SLIJEPIH OČIJU I TVRDA SRCA

"POĆI ĆEŠ U GRAD, U KUĆU NEVJERNIKA!"

Protivštine na koje je vidjelica nailazila zbog življenja po Gospodinovim
Zahtjevima množile

su se i rasle. Kad je postalo opasno da štogod protiv nje i poduzmu, Gospodin
joj zapovjedi:

*"Dosta si ti učinila Meni po Mojoj Volji. Dati ću Ja tebi dobar kaput da se
zaodjeneš i obuću*

*da je obuješ... Spremi se na put. Poći ćeš u grad... u kuću nevjernika. Pouči
Moju djecu o*

Meni!"

I pošla je da vodi kućanstvo svoga strica koji je ostao udovac s troje djece.
Budući da je on

već od djetinjstva živio po gradovima, daleko od roditelja, polako mu je u srcu
ugasnula vjera

u Boga. Kad je vidio njeno povučeno ponašanje i kako se skromno nosi, počeo
joj se rugati i

nastojao je da promjeni vladanje: "Ti si postala druga osoba! Tebe su svećenici izopačili. Gdje

ti je pamet! Izgledaš kao smeće grada. Dobro je da ljudi ne znaju da sam ti ja stric. Bilo bi za

mene poniženje da kao majstor na glasu imam takovu rođakinju. To bi mi smanjilo ugled..."

Kad se saznalo da je to njegova rođakinja, više uvažениh mušterija prigovaralo mu je zašto

dozvoljava da se tako mlada tako skromno odijeva. Obećali su joj naći zaposlenje u bolnici ili,

ako joj to ne odgovara, u tvornici. Htjeli su je upoznati s mladim ljudima da si nadje životnog

druga. Ali ona im reče: "Hvala na ponudi, imam ja svojega Zaručnika!" Oni tad upitaju: "A

gdje živi?" Vidjelca im rastumači: "Na Lijepome Mjestu kamo ću i ja poći!" Ali oni nisu

razumjeli što govori. Mislili su da žali za pokojnim mužem pa su je pustili na miru.

"JA SAM MEDJU VAMA, ALI ME VI NE VIDITE!"

Pošla sam kući da pohodim dijete. Prije povratka podjem u crkvu na Svetu Misu, a onda

požurim na stanicu da mi ne ode vlak. U blizini samostana namjerim se na
prosjaka koji je bio

više gol nego li odjeven.

128

Siromah mi reče da je jako gladan i zatraži milostinju. Sažalih se nad njim, ali
jer u taj čas

nisam imala novaca uza se - osim za kartu - da ga u gorčini utješim, obećam mu:
"Pobrinut ću

se za vas kada dodjem na mjesto! Na povratku ću vam donijeti i kolača!" On me
pogleda,

ustane na noge i reče: "*Hajde sa Mnom, na groblje da nešto vidiš!*" Poslušam ga
i podjem za

njim. Išla sam za njim u razmaku od par koraka.

Kad smo ulazili u groblje, začujem nad sobom Glas: "*To nije prosjak. On je iz
Roda*

Židovskoga!" Na groblju zatečemo dotjeranu i našminkanu gospodju kako plače
i vapi: "*Bože,*

pomozi mi!" U taj čas prosjak se podigne u visine i preobrazivši se u Gospodina
Isusa,

progovori nad grobovima: "Ja sam medju vama, ali Me vi ne vidite!" I nestane s
vida.

Groblje označuje ovaj grješni svijet. Grobov! su duše u smrtnome grijehu.

Govori Gospodin:

"Kada bih ti pokazao kakvih sve grobova ima, odmah bi se preselila od straha u Vječnost!"

Gizdava našminkana žena predstavlja današnje grješno pokoljenje, koje Boga ustima zaziva,

ali ne živi u duhu Evandjelja, i ne vidi da je Bog na razne načine uz njega prisutan.

"TE RAZVALINE JESU DUŠE NJIHOVE!"

U više navrata pokazao mi je Gospodin kako izgledaju, u Očima Njegovim, pojedina mjesta.

Bile su to takove ruševine kao da je te gradove zadesio strašan potres. ili kao da su pretrpjeli

strahovito bombardiranje. Iz tih ruševina stršili su jedino ostaci uništenih kuća.

Na njima su

bili maleni prozorčići, jer Su u tim razvalinama stanovali i živjeli ljudi!

Gospodin reče za ove prizore: *"Te su ruševine mjesta u kojima ljudi stanuju.*

Razvaline su

duše njihove u raznim smrtnim grijesima."

PROSJAK BESMRTNIH DUŠA

Stričeva djeca lijepo su prihvatila pouku o Bogu i nastojala je izvršavati u životu. Ali

njihovom ocu to nije bilo pravo.

129

Jednom zgodom, kad je ručak već bio spremljen i stol prostrt, zakuca netko na vrata. Na

poziv: "Naprijed!" udje skromno obučen prosjak. Pogleda mene i djevojčicu od šest godina i

nasmiješi nam se. Upitam ga, hoće li jesti. On šuteći sjedne za stol - i dalje ništa ne govoreći.

Ipak mu dodam od srca jelo, ali nije ništa uzeo. Onda još jednom pogleda značajno dijete i

mene, i kao da bi želio i ostalim ukućanima, koji još nisu bili stigli, nešto reći...

Zatim ustane i

podje prema vratima.

Pohitim za njim da vidim kamo će... Kad je izašao, okrene se i nasmiješi, tada se uzdigne i

preobrazi - i ode u Nebo...

Isus dragi ogledavao se za dušama ove obitelji.

"BIT ĆE JEDAN DJAVAO VIŠE U PAKLU!"

Kako je stricu bilo sve teže podnositi pobožnost njegove djece, jednom mi oštro predbaci:

"Otkako ti dodje k nama, djeca poludiše! Moja kuća postala je samostan. Tjeraju me da se i ja

molim. Više vole tebe nego li mene. Pa potraži si ti lijepo drugo mjesto za rad!"

I tako sam, nakon šest mjeseci boravka u njegovoj obitelji, morala u potragu za drugim

poslom. U svojoj tjeskobi zavapih Onome koji vodi brigu o svima: "Gospodine, pobrini se za

mene da ne smetam nikome!"

Gospodin prihvati moj vapaj i kaže mi ovako: *"Kupi novine i pročitaj gdje se traži podvorba*

za bolesnika. Otidji tamo i naći ćeš bolesnicu koja leži uzeta već pet godina.

Nastani se kod

nje da osvojimo njezinu dušu."

U blizini katedrale ležala je bogatašica, udovica. Tražilo se i tražilo poslugu, ali nijedna nije

htjela prihvatiti tu ponudu radi njezine veoma teške bolesti. Svaki dan trebalo ju je čistiti kao

malo dijete.

Kad je vidjelica kao malena sluškinja pristupila bogatašici, ova je sa suzama u očima rado

primi. A imala je uza se rođenu sestru, također udovicu, ko-

130

ja joj je kuhala i vodila evidenciju o svemu blagu - da štogod ne propadne.

Bogatašica ubrzo zavoli vidjelicu. Onda joj jednom progovori: "Vi mi se svidjate kao nijedna

dosad. Samo Vas žalim što živite previše duhovno. Vi ste još mlada... u cvatu života..."

Vidjelica prihvati pa joj odgovori: "Zato i hoću, dok mogu, što više koristiti dar mladosti za

Lijepo Nebo."

Uplašeno će bolesnica: "Ja ne griješim... A u crkvi i na ispovijedi nisam već dugo bila..."

"Gospodjo to je lako! Doved ću vam dobrog i prijaznog svećenika. Bit će vam na radost i

tijelu i duši. A svetu Ispovijed možete obaviti po žei.

Ali bogatašica uplašeno odgovori: "Ne bih se volila ispovjediti, nisam ja grješna!"

Svećenik dodje, ali bolesnica odbi Ruku Božju. Nije htjela da se ispovjedi. Na to reče

Gospodin Isus Krist za tu dušu, nepokornu svome Bogu: *"Bit će u paklu jedan djavao više! A*

tijelo će istrunuti od ležanja, za kaznu grijeha!"

Pusti sad vidjelica na miru neskrušenu bogatašicu i još se samo molila za nju.

"JOŠ SAMO MALO I SVE ĆU VAS POMORITI!"

Spavala sam u istoj sobi s bolesnicom da joj noću budem lakše pri ruci. Jedne večeri, nakon

obavljene molitve, opazim da sa zapadne strane nema zida. Onda se s Neba spusti velik bijel

oblak i stane nada mnom. A u bijelom oblaku je bio veliki Isus, obučen u crvenu haljinu, duge

kestenjaste kose.

Kad se Gospodin posve približi, veoma ozbiljna Lica pogleda bolesnicu, pa mene. Podigne

zatim desnu Ruku s ispružena tri prsta - dva su bila malo savinuta, a jedam uspravan - i

prijeteći progovori: *"Još samo malo, par mjeseci, i sve ću vas pomoriti!"* Iza ovih Riječi oblak

Ga podigne u Visine.

A ja ostadoh tako uplašena da sam u velikome strahu hodala po sobi amo-tamo.
[amo-tamo..

orig., nota] Tada začujem nad sobom Glas: *"Ne boj se! Tebe, i još njih, neću pomoriti!"*

131

Nakon nekog vremena Gospodin zapovjedi vidjelici: *"Izlazi iz te kuće. Ne dam Ja da sluga*

Moj djavla služi!"

Gospodja je nudila veću plaću, ne bi li vidjelica ipak ostala uz nju, ali ona odbi ponudu, jer

Zapovijed Boga vrijedi više nego sve blago.

"TAKO IH SVI ZOVITE!"

Pozdravljala sam svećenike na način kao i ostali vjernici. Onda me Gospodin Isus opomene i

pouči:

"Ne govori svećenicima 'velečasni' ili 'gospodine' ['velečasni ili gospodine' u orig.m nota]!"

Moje sluge, svećenike, oslovljavaj sa 'duhovni oče'! Tako ih svi zovite! Samo sam Ja

Gospodin!"

Kad sam iza toga počela svećenicima govoriti 'duhovni oče', neki su to rado primali, drugima

to nije bilo baš po čudi, a neki su se i vrijeđali. Tražili su da ih i nadalje oslovljavam sa

'velečasni, presvijetli...! Na upornost nekih svećenika Gospodin je dozvolio da ih zovem tako

po svjetski, da nemam nepotrebnih neprilika. Ali ako bih komu rekla "gospodine", znala sam

zbog toga jako trpjeti.

"TI SI PRETAMNI!"

Kad je jedan mlađji svećenik, koji je držao do Nebeskih Objava i Poruka, saznao za vidjelicu

Julku, zamoli je da zgodnom prilikom dodje malo u njihovo mjesto kako bi se mogli

porazgovoriti malo dulje.

Jedne subote podvečer vidjelica doputuje, a mladi župnik je upozori neka pred njegovim

ujakom, svećenikom, ne govori mnogo o Porukama. On inače živi u Zagrebu, i sada se

sklonio kod njega na župu. On do Poruka i Objava ništa ne drži...

Kad je vidjelica pokušala i tog svećenika osloviti po Božjem Nalogu sa 'duhovni oče' - on joj

održi lekciju kako ona ne zna tko je on... On je presvijetli... Bio je po svijetu... u Americi... u

New-Yorku! Tada nabroji one gradove... I dok se on hvalio i isticao, Gospodin Isus reče

vidjelici za njega: *"Ti si pretamni!"*

132

Pošto je presvijetli otišao na počinak, vidjelica se zadržala s revnim svećenikom u razgovoru

o Nebeskim Stvarnostima. Dugo su u kancelariji govorili o Bogu i Božjim Porukama.

U Nedjelju ujutro, pod Svetom Misom, pred punom crkvom, okomi se presvijetli na privatne

Objave. Rekne sakupljenom svijetu da se medju njima nalazi ženska koja kaže za sebe da vidi

Isusa. Upozori oštro vjernike neka nitko, za živu glavu, ne prima od nje nikakvih pouka ili

bilo kakvih savjeta, osobito o Postu i pokori... jer su oni za to mjerodavni da daju pouke i

naloge... I još im pripomene da će tu osobu veoma lako prepoznati, budući da su oni svi

obučeni bijelo, u narodnu nošnju, a ona nosi na sebi dugačke crne haljine...

Za to vrijeme vidjelica Julka stajala je blizu propovjedaonice, svima pred očima...

Medjutim, za vrijeme Svete Mise ugleda vidjelica kako od dna crkve, između toga naroda,

prema Oltaru vijuga velika crna zmija... I jako se preplaši... A na toj velikoj zmijurini umjesto

zmijske glave bila je glava tog svećenika, koji je sebe smatrao toliko prosvijetljenim i

presvijetlim...

Iza Svete Mise bilo je ljudi koji su pošli za vidjelicom, želeći se s njom porazgovoriti. Ali ona

je izbjegavala susrete. A u ponedjeljak, kad je odilazila sa župe, narod je okapao krumpt,

razgovarao o nedjeljnoj propovijedi i ogledavao se neće li gdje opaziti onu što gleda Isusa...

NEMAR PREMA MAJCI BOŽJOJ

S Neba se naglo spuštala prema zemlji draga Nebeska Majka, s Malim Isusom u naručju. Bila

je u zlatnim haljinama. I spustila se potpuno nisko. Kad sam je ugledala gdje dolazi, povičem:

"Ljudi, eto naše Majke! Dolazi k nama!" Ali ljudi se nisu mnogo osvrtni na moje upozorenje.

Sami nisu ništa vidjeli pa ih nije ni zanimalo.

Vidjenje označuje da mnogi ljudi ne mare za Ukazanja i Poruke drage Nebeske Majke.

133

U IME GOSPODINOVO

RAD U VINOGRADU GOSPODNJEM

Negdje na jugu, usred nepoznatih polja, obradjivala sam velik vinograd. U to se s Neba spusti

velika sjajna Kugla. Na njoj nije bilo ni prozora ni vrata već samo veliko živo Oko, koje me je

promatralo. Sjajna Kugla sidje nad moju glavu a Oko se rastvori i spusti prema meni Krunicu.

Kad se Oko zatvorilo, sjajna Kugla podigne se u Visine. Ostadoh na zemlji i dalje obradjujući

veliki vinograd.

Rad u Vinogradu Gospodnjem označuje obradjuvanje duša; moram im dodati Nauku Božju. U

liku sjajne Kugle bio je dragi Bog. Njegov nas Pogled svuda prati. Gospodin me je poučio da

molim Kronicu, koja mi je najmilija i najsladja molitva.

"PODJI OD SAMOSTANA DO SAMOSTANA!"

Gospodin Isus naloži joj uoči Korizme: *"Podji od samostana do samostana
Mojih slugu i*

*službenica i zatraži samo poglavara. Reci im ovako: 'Govori vam Gospodin: Svi
u zajednici*

*činite pokoru u dane petka na Slavu Moju, da vam duše spasim!' Pouči ih što je
pokora!"*

Na ovu Zapovijed vidjelica reče Gospodinu: "Isuse, a tko će mene neuku poslušati? Oni su svi

školovani i primaju naloge od svojih starješina."

Gospodin će na to: *"Kazao sam Ja tebi što ti je činiti!"*

Iako nevoljko, poradi velikih poniženja što će ih doživjeti, vidjelica ipak odluči: Poći ću danas

ili sutra da izvršim Nalog Božji.

Malo kasnije podje u dvorište po neke stvari i opazi samoga Gospodina gdje stoji na uglu

kuće i čeka je. Onda Mu reče: "Gospodine, evo me, samo da uzmem kaput!"

Pohiti po kaput i

izadje, a da nikome u kući nije rekla kamo ide.

Gospodin krene ulicom u kojoj su stanovali, zaobidje tvornicu i onda se zaputi ravno prema

katedra-

134

li. Malena Julka koraca za Njim, prolazeći između brojnih građana, koji i ne slute da

Gospodar Neba i zemlje hoda ulicama grada, pokraj stvora Svojega čovjeka.

Kad su došli do župnog ureda, Gospodin otvori vrata i unidje. Onda stane malo na stranu i

pogleda vidjelicu. Ona sad otkrije župniku Božji Nalog. Župnik je pogleda, ustane uvrijedjen

sa stolca i oštro joj reče: "Ma tko ste vi da meni zapovijedate! Imam ja svoje poglavare i ne

trebam vas da mi na račun Boga diktirate!" Župnik se tad jako razbjesni i srdito poviče:

"Marš van!" Gospodin izadje pognute glave. Onda Mu malena Julka reče:

"Vidiš, Gospodine,

kako smo ovdje primljeni! Kazala sam ja Tebi što će se zbiti sa mnom!"

U pratnji Gospodinovoj dodje u kapucinski samostan. Starješina je pažljivo saslušala i ne

provjeravajući tko je ona. Onda se ponizi do dna srca, klekne na oba koljena i progovori:

"Gospodine, odviše smo nedostojni Tvoje velike Ljubavi! Prekršismo Zapovijedi Tvoje. Budi

nam milostiv jer smo grješnici." Starješina samostana obeća da će u zajednici izvršiti Volju

Božju. Gospodin pohvali Svoga dobrog slugu: *"Ovo Je srce Moje, u njemu ću Ja stanovati!"*

Jedan župnik baš se spremao da podje na Oltar. Kad mu je vidjelica prenijela Gospodinovu

Zapovijed toliko se raspalio da je zamalo nije udario. U srdžbi mu je ispao i kalež na stol.

U maloj isusovačkoj zajednici starješina je bio na putu pa je vidjelicu primio njegov zamjenik,

dugogodišnji pučki misionar. Zamoli je da mu otkrije tko je ona. Kad mu je ispunila želju,

saslušala je očinskim Srcem. Onda joj reče da je u životu čekaju još mnoge kušnje zbog velike

zadaće koju joj je Bog povjerio. I doda: "Ako vam ustreba moja pomoć, javite se gdje god

bili. Nastojat ću vas zaštititi i pomoći vam." Božanski Spasitelj reče za ovoga dobrog slugu

Svojega: *"Moj Duh sašao je u njegovo srce i gorio je Mojom Ljubavlju. Želio je sve dobro*

saliti u tvoje srce da Mene razveseli u tebi na zemlji."

135

Vidjelica je obišla sve muške i ženske samostane i sve župne urede, ali je samo malo Božjih

slugu i službenica prihvatilo Gospodinov Nalog.

POTREBNA JE SLOGA I LJUBAV

Kada je između svećenika i redovnica dolazilo do nesuglasica i protivljenja, Gospodin ovako

progovori:

"Moji slugi i službenice, Moji sinovi i kćeri, moraju biti kao jedno tijelo, jedan duh, jedna

ljubav, jedna mudrost, jedna poslušnost. Nijedan od Mojih sinova i kćeri neka se ne uzvisuje

bilo u čemu. Veća dužnost zvanja veća odgovornost pred Mojim Očima. Više Mojih darova

primiste više ćete Meni i odgovarati. Nije svima jednako dano, već kako tko može nositi i

raspolagati, prema svojim dužnostima."

Onda je Gospodin Isus Krist tumačio vidjelici kakova će vremena doći na svijet.

Mnogi ljudi,

svećenici i redovnice izopačit će Duh Gospodinov u sebi. Jedno će im usta govoriti, a drugo

ruke njihove činiti. I reče Gospodin: *"Pomutit ću pameti njihove da će tri puta jedno te isto*

činiti, a neće znati što rade!"

"JULKA, DUGO SAM TE ČEKAO!"

Dok sam se nalazila u hramu Božjem, doživjela sam ovo Vidjenje. Odjednom budem

prenesena na ravno tlo, pred veliku crkvu. Želeći se ispovjediti, pridjem i pokucam na vrata

jednog svećenika. Kad začujem odgovor "Naprijed!", unidjem - i ugledam povišenu

prostoriju, veliku kao crkva. Na čelu, na papinskoj katedri, sjedio je Sveti Otac.

A crkva je

bila bez krova; nebo joj je bilo krov. Pred Svetim Ocem, na velikom polju, stajalo je mnoštvo

svećenika. Bili su svrstani u redove - i po stotinu u jednome redu - a špalir je bio veoma dug.

Svećenici su bili na nešto nižem terenu od Svetog Oca, tako da su im glave dosezale do visine

njegovih nogu.

Kad sam sve promotrila, uplašim se, kud sam ja to dospjela! Onda u nepravilici progovorim:

"Hvaljen Isus i Marija! Oprostite mi Sveti Oče što sam tako nenada-

136

no došla među vas." On me blago pogleda i, kad je vidio da se bojim doći pred nj, zovne me

po imenu: "*Julka, dodji k meni!*" I zapovjedi da pristupim njegovoj katedri.

Uplašena podjem

k Svetome Ocu, kleknem ispred njega i poljubim mu noge. On me tad pomiluje po glavi i

reče: "*Julka, dugo sam te čekao!*" I skroz me gladio kao otac dijete svoje.

Nekoliko puta je

ponovio: "*Julka, dugo sam na tebe čekao!*" A svećenici su znatiželjno gledali što se zbiva.

Na to Sveti Otac uzme veliku Knjigu i zapovjedi mi: "*Julka, evo ti ova Knjiga!*

Uzmi je i

odnesi svećenicima!" Primivši Knjigu u ruke, otvorim je i na prvoj stranici nadjem Isusovu

košuljicu i svećeničku štolu. Košuljica je bila od sjajne ružičaste svile.

Pogledam dalje Knjigu

i vidim da su to Isusove Riječi i Poruke, Sveto Evandjelje. Pred Svetim Ocem Knjigu opet

zatvorim i podjem k svećenicima. Kad sam im počela u ime Isusovo govoriti, jedni su me

pažljivo slušali, a drugi se nisu mnogo obazirali na mene nego su i dalje radili svoje poslove.

Na odlasku čujem ovakav Glas s Neba: *"To što vidiš jesu svećenici cijeloga svijeta!"*

Riječi i Vidjenja što ih je vidjelica Julka primila od Gospodina, treba predati Svetome Ocu da

budu izručeni svećenicima cijeloga svijeta.

Sveti Otac dulje će vremena proučavati što sve Gospodin želi da se opet uspostavi u puku

Božjemu. Koji će to Papa biti, vidjelici nije bilo dano do znanja. Kaže dragi Isus za njega:

"Gladit će Moje Riječi što deš mu ih predati!"

"DOBAR PRIMJER JE DAO BRAČI SVOJOJ!"

Na blagdan Svetog Petra i Pavla bila sam na proštenju u Djakovu, kod posvete novog biskupa

Stjepana Ba[a+diareisis, nota]uerleina. Pod Svetom Žrtvom mnoštvo Nebesnika ispunilo je

zračni prostor katedrale. Sveci i Andjeli, obučeni u krasne dugačke haljine, veselili su se i

oduševljeno letjeli po crkvi. Kada je na Podizanje novoposvećeni biskup podigao Presvetu

Krv, veliki Isus, s trnovom Krunom na Glavi, spustio se s Križa u nje-

137

gov Kalež. Kod Svete Pričesti primio Ga je u svoje srce. - Nebesnici su slavili Boga sve do

kraja Svete Mise. Giedajući njihovu radost i njihov zanos, teško sam se rastajala od katedrale.

Ovaj događaj označuje da će novi biskup doživjeti mnoge tegobe u svojem životu.

Nakon više godina Gospodin je pohvalio njegov krepostan život u Bogu: *"Dobar primjer je*

dao braći svojoj u životu svojemu."

NALOG ZA PUT I PRIPRAVA

"TI MORAŠ POĆI DO MOJEGA SLUGE..."

Pod konac zime, još je bio snijeg, za vrijeme rada dobije vidjelica ovu

Zapovijed:

"Ti moraš poći u Rim do Mojega Sluge, Glavi Crkve Moje, da mu kažeš neka čini pokoru i on

i Moj narod na zemlji!"

Uplaši se vidjelica zbog tako velike Zapovijedi pa progovori: "Mili Bože, što da činim!

Novaca za put nemam, jezika ne znam, a ni putovi mi nisu poznati. Ali Tvoju Zapovijed,

Gospodine, moram izvršiti, jer će duša moja k Tebi na Sud!"

Na ovu jadikovku Gospodin odgovori: *"Otvorit ću ti putove kojima ćeš prolaziti u Ime Moje, i*

pokazati krajeve i mjesta kojima ćeš prolaziti, i ljude koje ćeš susretati. Ja ću biti s tobom na

prolazima tvojim, u sve dane. Ne boj se i ne plaši!"

Iza toga vidjelica dadne otkaz na poslu. No jer su još trajale neprilike s obitelji, povuče se na

selo i prikloni uz pobožnu udovicu kojoj je muž poginuo a nije imala djece. Kod nje se željela

malo odmoriti od prenaporna rada i pripremiti za teški put. Cijele je Korizme živjela samo o

kruhu i vodi.

"DOĆI ĆEŠ I TI POD KLJUČ!"

Nakon Blagoslova s Presvetim Sakramentom svećenik je stavio Sveto Otajstvo u Svetohranište i grubo zaključao vratašca. Vidjelici, koja je klečala na pri-

138

česnoj klupi, bilo je žao što svećenik sa Živim Isusom postupa tako bezosjećajno, pa uzdahne:

"Moj Bože, kako dozvoljavaš da te drsko zatvaraju, poradi Spasa naših duša!"
Na to se javi

Gospodin iz Svetohraništa: *"Kako vidiš Mene zaključana, tako ćeš i ti doći pod ključ. Ali Ja*

sam Gospodar od svakoga ključa!"

I ostane vidjelica još dugo uz Gospodina. Kad je sakristan upozori da mora zatvoriti crkvu,

izadje tužna srca sa suzama u očima.

KALEŽ PATNJE PUTUJE

Stajala sam na obali mora držeći Kalež u ruci. Najednom se on izmakne iz mojih ruku, spusti

na površinu mora i zaplovi kao ladjica. A iznad sebe začujem Glas: *"Ode Kalež do svećenika*

B.!" I vidjela sam Kalež kako se sve više udaljuje, dok se nije izgubio na pučini.

Vidjenje se doskora ostvarilo. Najprije sam ja dospjela u sužanjstvo, za Ime Božje, a nedugo

zatim i svećenik B., koji je u to doba bio kapelan na jednoj otočkoj župi. Kalež označuje

veliku patnju. More jest ovaj svijet.

"IZUJ OBUĆU JER JE ZEMLJA SVETA!"

Bila sam donijeta na neko brdašce, obraslo velikim prekrasnim crvenim ružama.

Dok sam ih

promatrala, začujem nad sobom Glas: *"Izuj obuću jer je zemlja sveta."* A ja kažem: "Kakvo je

to tlo da je zemlja sveta?" Odgovori mi: *"To je Sveta Zemlja, Jeruzalem!"*

A stajao je tu postavljen i ogromni točak. Dok sam se pred njim izuvala i čudila otkud ovdje

toliki točak, kaže Gospodin ovako: *"To su putevi tvoji na zemlji!"*

Kasnije sam se spuštala uskim ulicama prema središtu grada. Ljudi su mi izgledali neobično

obučeni. Onda ugledam prekrasan Dvorac i u njemu lijepe Djevice, sve jedna
ljepša od druge.

Hodale su snježnobijelim stepenicama gore-dolje. I počnem tim krasnim
Djevicama nešto

govoriti, ali mi jedna rukom pa kaže da

139

ona ne govori. Upitam je da li možda ne razumije jezika, no ona pokaže
znakovima da je

nijema.

Dragi Isus mi je poslije rastumačio da su te Djevice za života bile nijeme. Ali jer
su predano

podnosile svoju sudbinu i čisto živjele, zaslužile su u Vječnosti ovo mjesto
boravka. Poradi

patnje svojega života najbliže su Otajstvu Gospodinova Križa.

"TO JE GRGUR VELIKI!"

Zaputim se u samostan da se duhovno porazgovorim s jednim svećenikom. Na
ulazu u hodnik

iznenadi me Vidjenje. S Neba mi dodje ususret veliki Papa. Bio je u sjajnoj
snježnobijeloj

odori, a cijeli mu je lik obavijao sunčev sjaj. A usred grudi nosio je Živog Isusa,
kao djetešce

od dva-tri mjeseca. Mali Isus, u snježnobijeloj haljinici, zlatnožute kosice i plavih Očiju -

odsijevao je ljepše od sunca.

Kad se divni Papa približio, veseo i nasmijan, duboko se zagledao u moju dušu.

Gledajući ga u tolikoj Nebeskoj Ljepoti, uskliknem: "Koji je ovo Papa, nosioc Živoga Isusa?"

Glas Božji odgovori nad njim: *"To je Grgur Veliki!"*

Grgur Veliki radovao se promatrajući velike Milosti što ih je dobila vidjelica Julka za Obnovu

Svete Majke Crkve.

I vidjelica je bila obuhvaćena sjajem Malog Isusa.

POVORKA MUČENIKA DOLAZI USUSRET

Par tjedana prije polaska na put doživi u Vidjenju kako joj dolazi ususret mnoštvo Mučenika.

Silazili su s Neba u Povorci, po četiri u redu i, držeći u rukama srebnaste palme, pjevali su

Nebeske Pjesme. Bili su u dugim bijelim haljinama, dugačkih širokih rukava, a oko vrata

okrugla kroja i zatvorenim. Na čelu svečane Povorke, sjedeći na magaretu, dolazio je

Gospodin Isus. I On je bio u bijelim haljinama, kroz koje su se vidjele Njegove Presvete

Rane. Kad se približio vidjelici, Gospodin Isus zaustavi živinče. A Sveci su još silazili

Odozgo.

140

S desne strane vidjelice stajao je njezin Andjeo. I dok je ona stajala i s velikom radošću

promatrala Gospodina i Njegove Miljenike, Andjeo klekne i duboko se pokloni Gospodinu,

čelom do tla. I onako naklonjen, sklopljenih ruku, ponizno zamoli: "*Gospodine, molim Te,*

uzmi od nje bremena jer ona neće moći to sve nositi!" Isus pogleda u vidjelicu i zapovjedi

Andjelu neka donese dio tereta. Andjeo se podiže, zahvati dobar dio bremena što je ležalo na

zemlji izmedju njega i vidjelice, i odnese Gospodinu. Isus dragi pogleda što mu je Andjeo

donio, stavi to pred Svoje Probodeno Srce - i breme najedanput nestane kao da ga nije ni bilo.

A vidjelica skroz stoji i gleda Povorku i dragog Isusa. Andjeo se vrati do vidjelice, opet se

duboko pokloni Gospodinu i još jednom ponizno zamoli: "*Gospodine, lijepo Te molim,*

oduzmi od nje još bremena jer ona to neće moći podnijeti!" Isus dragi opet pogleda vidjelicu i

zapovjedi Andjelu neka donese još jedan dio od one hrpe. Kad je Andjeo donio drugi dio

bremena pred Gospodina - ono opet nestane u Njegovome Božanskome Srcu.

Odjednom se Gospodin podiže u zrak i stojeći u zračnom prostoru gleda u vidjelicu kao da bi

joj želio mnogo toga kazati. A njeno srce najednom izadje iz grudi i poleti ususret Gospodinu.

A bilo je u njem zabodeno veoma mnogo većih i manjih strelica. Iznenada iz Gospodinova

Srca poleti još jedna velika strijela prema njenom srcu. Kad to opazi, otvore joj se usta i

glasno poviče: "Gospodine, poginuh!" I onda se potuži: "Gospodine, od tolikih žena što si ih

odabrao Sebi za službu, mene si najviše ranio!" Dragi Isus, nasmiješen, blago odgovori:

"Moje Oči uvijek na Tebi počivaju. Ranit ću te jako ovom strijelom, ali nećeš od nje

poginuti!" Sveci tad zapjevaju Nebesku Pjesmu - i cijeli prizor nestane ispred njenih očiju.

Veliko breme izražava velike muke što je čekaju na putu. Strelice zabodene u srce označuju

razne tegobe što ih je podnijela poradi Gospodina. Velika strijela slika je gorkih patnja što će

ih podnijeti u sužanjstvu.

141

"I TEBE ĆU DATI DA JE ČUVAŠ NA PUTU!"

Bila sam u Visinama i oblaci su oko mene letjeli. Ugledam neke zidove koji su se dizali i

povrh oblaka. Uza zid je stajao velik Anđeo, odjeven u duge prekrasne haljine. Imao je

krasnu dugu kosu, a u licu je bio veoma lijep. Dok se on zagledao u mene, iznad nas dodje

Glas s Neba. *"I tebe ću dati da je čuvaš na putu da joj se ništa ne dogodi!"* Anđeo me tad još

bolje promotri, a zatim iščezne.

UPUTE ZA PUT

Malo pred Uskrs 1952.g., pouči me Gospodin kako ću se na putu ponašati:

"Na put ne nosi ništa od odjeće osim onoga što imaš na sebi i kaput. Hrane ne uzimaj. Novaca

sa sobom ne ponesi. Uzmi samo Kronicu na kojoj ćeš se moliti na putu. Nikome ne govori

kamo ideš. Na putu se ne upuštaj u razgovor; šuti kao da ne znaš jezika.

Ako si žedna, pij iz vrela ili potoka; ako ih u blizini tvojoj nema, zatraži vode od djece. Ako si

gladna, naći ćeš korice kruha. U dane pokore uzmi kruha u pekari; ako više nemaš novaca,

naći ćeš na prolazima na putu kruha da blaguješ.

Kad hodaš izvan mjesta, obuću skini i budi bosonoga; podji pješice kolikogod možeš. Kad

ulaziš u mjesto, stavi obuću na noge da ne budeš upadna. Ako si od hodanja umorna, u kuće

ne ulazi; odmori se u prirodi, pod drvetom.

Kada se spusti mrak, unidji u siromašnu kuću i zamoli konak. Ako ti ga domaćin poda, odmah

legni, ne razgovaraj s njima. Ako ne dobiješ konaka, povuci se dalje od puta da ne budeš

*zamijećena. Mnoge ćeš noći probdjeti pod vedrim nebom. Tada moli i bdij,
spavati nemoj, jer*

*ima zmija. Moli za Moje sluge svećenike i redovnice, moli za obraćenje
grješnika i Spas duša*

koje su se već preselile s ovoga svijeta u Vječnost.

*Tako čini i na putu skroz moli da Moja Milost udje u njihova srca. Moli se da
dignem Majku*

*Crkvu jer se ruši. Cijelim putem posti i pokoru čini u te nakane. Umor puta i sve
patnje*

podnesi za ljubav Meni, i prikaži ih za sve one za koje ćeš moliti."

142

Gospodin još upozori vidjelicu: *"Sakrij svoje tragove ispred očiju ljudi da ti ne
spriječe Moju*

zapovijed, put do Rima."

OPROŠTAJ OD DJETETA

Prije odlaska na put podje u roditeljsku kuću da pogleda sina. Dijete se
obradovalo posjetu

svoje majke. Ona mu na oproštaju podijeli Božji blagoslov, ali dijete, sa suzama
u očima,

potrči za njom: "Majčice, a kada ćeš ti opet k meni doći?" Zaplače vidjelica u srcu i pomisli:

Vidiš me sada i možda više nikada na zemlji. Pogladi tad dijete po glavici i rekne mu: "Idi

baki i djedu! Bog te čuvao za Sebe u sve dane!" Tad rekne u sebi: Podjimo, Gospodine, da

izvršimo Volju Tvoju!

NA TEŠKOME PUTU...

I ONI BI NA PUT

Odmah iza Blagdana Uskrsnuća Gospodinova, po svoj Prilici na Uskrsnu srijedu, krene na put

ne noseći sa sobom ništa doli Krunice u ruci, legitimaciju u džepu i par dinara da si u potrebi

kupi hranu.

Kad je izašla iz udovičine kuće, dotrče joj ususret dva malešna Andjela. Jedan od njih srdačno

je zamoli: "Hoćeš li ti nama dozvoliti da idemo pred tobom na putu?" Vidjelica ih pogleda i

veselo im odgovori: "Hoću! Podjite sa mnom!" A oni tako radosno potrče pred njom da su im

petice udarale o tijelo.

Najprije se zaputi u susjedno mjesto gdje je pribivala Svetoj Žrtvi, ispovjedila se i pričestila, a

onda u Ime Božje krene naprijed.

"KUD SI POŠLA, LUDA ŽENO!"

Prvog dana noćila je kod neke sirotice s puno djece; muž je otišao u šumu na rad. A ujutro,

dok još

143

sunce nije izašlo, i prije nego što joj je siromašna žena dospjela spremiti štogod za jelo, već je

krenula na put.

Pred V. dočeka je sotona. Stoji on i odlučno joj progovori: "Kud si pošla, luda ženo! Vрати se

natrag! Tvoj ti Isus neće zamjeriti; zna On da ti to ne možeš podnijeti." Na to vidjelica

odgovori: "Da sam pošla na put po zapovijedi čovjeka, vratila bih se odmah. Ali jer sam pošla

po Zapovijedi Boga, neću se vratiti pa makar od glada i umora poginula!"

Sotona tad odstupi,

a vidjelica proslijedi put. Ali tako ju je smeo da je izgubila smjer. Iza Svete Mise i Pričesti

upita svećenika koji put vodi prema K.

Neka žena dozvolila joj je da prespava u šupi. Ali pas je u dvorištu bijesno lajao i otimao se

kao da će raskinuti lanac, a pijani muž je dugo hodao amo-tamo izgovarajući užasne psovke.

Od tog laveža i od te psovke nije mogla spavati, nego je u sjeni molila - i pokupila se dok je

još bio mrak.

SVETA OBITELJ JE KRIJEPI

I dodje u blizinu K. Premda je bila mlada i otporna, ipak je iznemogla od tolikog pješaćenja,

nespavanja, molitve, gladovanja i toplog proljetnog sunca. Noge su počele otkazivati. U to se

nebo zamračilo, počelo je sijevati i grmjati - spremala se oluja. Iznemogla, podigne umorne

oči prema Nebu i zavapi: "Isuse, Marijo i Sveti Josipe, krijepite me da izvršim Naloge Božje!"

Odjednom se između tmastih olujnih oblaka pojavi i jedan sjajan bijel oblak.

Spusti se prema

vidjelici, do visine velikog stabla. Sveti Josip i Majčica Božja, s dragim Malim Isusom u

naručju, slatko joj se smiješe - i kao da će je zagrliti. Čim ih je ugledala ostala je kao

preporođena: odmorena, svježā, krepka i poletna. I produži korake - radujući se nad susretom

s Najmilijima.

Na ulazu u grad obuje se i zamoli jednu ženu da se malo zakloni pod njihovu nadstrešnicu.

Kad se kiša ispadala, produlji put.

144

Noćila je, izgleda, pod vedrim nebom - a bilo je hladno, sredina travnja.

"JA IMAM NAJVEĆI FAKULTET!"

Nakon dugog pješāčenja kasno navečer stigne u Zagreb i zaustavi se blizu željezničke stanice,

u Zrinjevačkom parku. Izmorena od puta sjedne na klupu, u tamnome mjestu, da tu provede

noć u molitvi i bdijenju. Odjednom joj se hitro približi zgodan, nasmijan mladić. Sjedne bez

pitanja uz nju i zapita je: "Što si ti u srcu utučena i potištena?"- i pruži ruku da je zagrlī.

Vidjelica ga tako snažno odgurne da je pao na zemlju. Ali on se podigne i, kao da se nije

uvrijedio, sjedne opet na klupu i nastavi: "Vidiš li ovaj lijepi grad? Ja u njemu imam najveći

fakultet i najviše sam cijenjen. Gdje god prodjem sve osvajam i svi mi se klanjaju. Zašto i ti

nećeš biti moja? Uživala bi sva dobra i svi bi te cijenili!" Vidjelica ga pogleda i gurne od sebe

još snažnije nego prvi puta. I ode napasnik par koraka i nestane.

U ranu zoru podji u Baziliku Srca Isusova. Tu se ispovjedi i poslije zamoli svećenika da je

uputi kako bi našla put za Karlovac. Iza Svete Mise i Pričesti nastavi putovanje sipajući na

prolazu Božji blagoslov - moleći Krunice i druge molitve.

"DA SU SVE ŽENE KAO TI..."

Umorna od pješaćenja jedva je izašla van Karlovca. Sidje tad s glavnog puta i sjedne u hlad,

pod drvo, da se malo osvježi. Zamalo se na cesti, iza zavoja, pojavi nizak crnomanjast čovjek,

noseći u ruci malen kovčeg. I on skrene s ceste pa se zaputi ravno prema vidjelici, koja ga

dočeka s primjedbom: "Zar se nemaš gdje odmoriti, nego baš ovdje!" Čovjek se nasmiješi i

zapita: "A kamo ti putuješ?" Odgovori mu: Kamo ja putujem tebi nije važno znati!"

Kad je ustala i zaputila se dalje, neznanac izrazi želju da joj se pridruži na putu. Vidjelica će

mu na to: "Šta ćeš ti meni na putu! Imam ja svoga Zaručni-

145

ka!" Odgovori neznanac: "I to mi je zaručnik koji tebe mladu ne žali da prevaljuješ pješice

toliki put!" Hodajući uz vidjelicu, počne se on udvarati: "Budi moja zaručnica i sve ću ja tebi

dati!" A ona će mu: "Da si jedan jedini na svijetu, ne bih te htjela tako gadnoga!" Neznanac

primijeti: "Da su sve žene kao ti ja se nikad ne bih mogao oženiti. Ali ja ih imam po pet koje

mi se same nude!" Na to će mu vidjelica: "One su iste kao i ti!"

Kad se približila Duga Resa, neznanac opet zapodjene razgovor: "Takove žene ne sretah u

životu! Tko si ti?" Odgovori mu: "Nije važno da ti znaš, tko sam ja. Imaš oči pa gledaj s kim

imaš posla!" A on će joj: "Oprosti mi što sam te smetao na putu. Možda si imala druge

planove putujući sama. No, hajde da na ulazu u ovo mjesto popiješ sa mnom
čašu vina da se

okrijepiš. Ako si gladna, naručit ću ti i jelo." Ona mu odvrati: "Da i pijem, ne
bih od tebe ništa

uzela. Gadiš mi se kad te samo i pogledam!" Neznamac tad odstupi i, gledajući
još za njom,

nestane...

Iza toga pristupi Andjeo i reče joj: "Sada, kad izadješ iz mjesta, moli se!"

Ono je bio kušač. Smetao je toliko koliko mu je bilo dopušteno.

Kad se spustio mračak, zamoli konak u nekoj siromašnoj kućici. Ženica je primi,
ali ne u

kuću, jer se je bojala muža. Odvede je u štalicu gdje su dolje imali blago a gore
držali sijeno. I

rekne joj čim svane neka kreće dalje. Sjedinivši se u duši sa Svetom Obitelji,
vidjelica

provede noć u štali.

DANJU UMOR I GLADOVANJE - NOĆU STRAH I BDIJENJE

Čitav dan pješakeći, stigne duboko u Gorski Kotar. Već su stotine kilometara iza
ledja.

Umorna je i gladna. Ono malo novaca što je imala potrošila je, a hrane nije
nigdje našla - i

tako je jela samo kiselicu. A i inače je srijedom, petkom i subotom živjela samo o kruhu i

vodi. Jer nije našla nigdje konaka i opet je, negdje iza Vrbovskog, probdjela noć pod vedrim

nebom.

146

"GOSPODINE, NEKA I MENI MALO OSTAVI!"

Nakon mukotrpnog hodanja kroz Gorski Kotar, stigne navečer u Rijeku.

Premorena je od

teškog puta i dugog gladovanja. Dva su dana već da nije imala ništa u ustima.

Prepustila se

posve dragome Bogu kao žrtva - pa poginula ili ostala za Njega i Njegov narod na zemlji.

Ako putem štogod nadje za jelo, Bogu hvala; ako li ne nadje - i opet Bogu hvala! Da ipak

nekako utaži tešku glad i žedj, u više je navrata pošla na livadu i potražila kiseliće.

Udje sad u željezničku stanicu da se malo odmori. Ali Gospodin je upozori neka se dugo ne

zadržava; čim dodje čišćenje neka ide dalje.

Umorna, gladna, neispavana, sjedeći između svijeta, odjednom opazi malog miša kako

povlači po podu komadić kruha. I zamolt tad Gospodina: "Ne daj, Gospodine, mišu, da sve

pojede! Neka i meni malo ostavi!"

I miš prepusti koricu kruha putniku koji je bio gladniji od njega. Vidjelica se neopazice

približi, podigne kruh i poljubi ga, zahvali tad Bogu - i osladi usta svoja.

Pred zoru se povuče iz čekaonice i podje do crkve Gospe Lurdske. Neko je vrijeme ispred nje

hodala, jer je crkva još bila zatvorena, a onda produlji put prema Opatiji.

Na lijepome groblju (valjda na Voloskom) našla je nešto mrvica da koliko toliko utaži glad.

Preumorna od naporna puta i noćnog nespavanja malo je prodrijemala - a onda nastavi put

prema Istri.

NEBESKI PUTOKAZ

Kad je odmakla na putu, spustio se tvrdi mrak. Naidje na raskršće, ali tako jadno osvijetljeno,

da nije znala kuda. I zaplače i zavapi za pomoć: "Gospodine, pokaži mi put, jer ne znam kuda

da idem!" Odjednom se na tamnom nebu pojavi svijetla traka, sjajna kao sunce.
Ona krene

tim pravcem, dodje na pravi put - a sjajni putokaz se izgubi.

147

NOĆ PUNA TJESKOBE

Bilo je već kasno kada je prispjela do nekog mjestašca. Tek se ponegdje vidjelo
svjetlo. Udje

na vrata jedne kuće i u Ime Božje zamoli konak. Žena sumnjivo pogleda
umornoga putnika pa

odgovori: "Pričekajte vi malo pred kućom dok ja dodjem!"

Kad je žena nestala u mraku, Andjeo upozori vidjelicu: "Bježi iz mjesta i s puta!
Traže te!"

Kud sad, mili Bože! U noći, u nepoznatom mjestu! Brzo izađje iz mjesta, skrene
s ceste i

sakrije se u gusti grm. I sjedne pod grm, i jednom se rukom drži a drugom
prebire zrnca

Krunice, kako joj je Andjeo naredio. Ali na ruci osjeća nešto vlažno, kao da
nešto po njoj

štrca.

Za čas evo motorkotača. Traže vidjelicu i govore: "Ma gdje je samo i mogla
tako brzo

nestati!" Prodju dalje, pa se opet vrata - ali je nisu našli.

Ostade tad u mraku, nižući Krunicu za Krunicom. Jer kad ispruži nogu - ode u dubinu. Kad se

mjesec pojavio i zasjala mjesečina, pogleda dolje, a to kao neko jezerce... A pokraj sebe

ugleda neku crnu hrpu... Bila je to velika zmija. Ali Andjeo joj zapovjedio da se njezin žalac

ne smije dotaći tijela vidjelice. Samo je štrcala na nju - da je sva bila mokra. I tako umjesto

sna - tjeskoba i molitva...

Čim je malo osvanulo, Andjeo zapovjedi: "Kreći naprijed prije nego sunce izađe da zameteš

trag svojega puta!"

ANDJEO OSUJEĆUJE DALJI PUT

Napokon se približila graničnom prelazu. Prevalila je već oko pet stotina kilometara, gotovo

uvijek bosonoga. Noge su joj otečene od dugog putovanja tvrdim, a često i kamenitim

putovima. Iako nema potrebnih dozvola, mirno ide glavnim putem znajući da je Gospodin

vodi. Proljetno sunce već toplo grije kad prolazi pokraj višestrukih straža i raznih službenika,

te prelazi granicu a da je nitko ne pita ni tko je ni kamo ide.

148

Ali u času kad se približila talijanskoj straži, Andjeo je iznenada hvata s ledja i u zraku vraća

na naše tlo. Postavlja je pokraj lokve, na obližnje brdašce, po kojemu je paslo stado ovaca.

Andjeo se tad opet sakrije, a vidjelica ostane potresena. Sjedi pokraj vode i, kvaseći krvave

tabane, plače i potajno briše gorke suze. I potuži se: "A sada što da činim, Gospodine? Izveo

si me na tako dalek put da me opet vratiš natrag!..." Ali odgovora niotkud.

Andjeo se ušutio,

Gospodin se ne javlja. U blizini sjedi pastir stada - i on šuti. Oko nje prolaze straže, izvidnice i

vojnici, pogledavaju prema njoj, ali misle da čuva ovce što naokolo pasu i u lokvi se napajaju.

MALI ISUS PRAVI DRUŠTVO

I počne razmišljati da, valjda, nije pošla pravim putem. Možda Gospodin želi da ide u Rim

drugim putem, a ne kud svi ljudi. Kad se malo odmorila, spusti se prema potočiću, udaljenom

tridesetak metara. Tu sjedne da malo promisli kuda će dalje.

Odjednom se uz nju pojavi Mali Isus, od jedno pet godina, i smiješi joj se. Ona Ga veselo

pozdravi: "Dobro došao, moj Isuse! Sad neću biti sama u potoku!" Mali Isus je pogleda i

počne se igrati kamenčićima što ih je voda nanijela. Radujući se Blizini Gospodinovoj -

vidjelica zaboravi na sve! Dragi Mali Isus zamalo nestane a ona okrijepljena i obodrena reče

sama sebe [orig., možda: 'sama sebi'?, možda 'sama za sebe', nota]: "E, moj magarče, dosta si

se odmorio vrijeme je da podjemo dalje!"

"PODJI TAMO U VRT!"

Onda začuje nad sobom Glas: "*Podji tamo u vrt!*" Poslušša Glas Božji i zaputi se prema

obližnjoj šumici pokraj koje je bio vrt i u njemu velika katnica za pograničnu stražu. Uz

šumicu je žuborio potočić. Promatrajući divnu prirodu, približavala se vrtu i mislila je proći

kroz jelovu šumicu dalje...

Odjednom začuje povik: "Stoj!" - i ugleda komandira straže kako trči uzbudjeno prema njoj.

Svjesna da

149

je njezin put završen, podje mu mirno ususret. On se začudi njezinom ponašanju i onda joj

rekne neka podje s njim, a ostale stražare otpusti. Reče joj da ju je već ranije uočio, ali je

držao da ima preko granice zemlju za obradjivanje. Na njezinu izjavu da traži posla, zapita je

njezinu legitimaciju. Kad razabra iz kako je dalekoga kraja, podvrgne je kratkom pregledu.

Našavši na njoj redovnički pas i u džepu Krunicu, posumnja da nije, možda, htjela poći u

Italiju i Rim s kakvim porukama. Zatim je predvede zapovjedniku, koji sastavi povoljan

izvještaj i otpravi je na sud u Sežanu. Odvedena je u zatvor u Sežani da čeka presudu. Ispitana

je, ali je ostala zagonetna svrha njezinoga puta. Kad su od kuće došli od mjerodavnih

odgovarajući izvještaji, počela su višestruka različita ispitivanja... Ali odgovor je bio uvijek

isti: "Pošla sam za poslom." Onda je zaključeno: Ne nalazimo na njoj ništa zla osim što služi

Bogu i drži se popovskih priča. Ali moramo je zatvoriti radi opomene drugima. Presuda - tri

godine strogog zatvora.

"SKINUTA S KRIŽA"

U samici doživi Gospodina skinuta s Križa, okrunjena Trnovom krunom. Uz Njega je ležao

još jedan Isus, živa slika Njegova.

Gospodin rastumači: *"Skratio sam ti put i skinuta si s križa, i Ja pokraj tebe!"*

"KUŠAO SAM TE DA VIDIM TVOJU POSLUŠNOST!"

Onda zapita Gospodina: "Dragi Isuse, a zašto si me izveo, a nisi dao da prodjem?" Gospodin

Isus odgovori: *"Što ti dajem veće Milosti za dušu, to ti pripuštam i veće kušnje na tijelo da se*

ne uzneseš poradi Mojih Objava. Kao što sam te doveo do toga mjesta, mogao sam te dovesti

i u Rim, pred Slugu Mojega, ali sam ti skratio put, da budeš u ovoj zemlji, uz svoje dijete, koje

si ostavila na Moju milost i poradi Mene. Ja sam tebe kušao da vidim tvoju poslušnost prema

Meni. Meni se pokorava sve i svi stvorovi ljudi, zato sam te vodio Mojim putevima."

150

"OVO JE ČISTILIŠTE!"

Iza raznih patnja spopade je teška bolest. Na smrt bolesnu, još u noći, prevezu je u ambulantu.

Uz liječničku njegu i po milosti Božjoj ipak se malo pomalo oporavila.

Onda je obuzme strah pri pomisli u kakovo se društvo mora vratiti. Njezine su supatnice

govorile svakakove prostote i izricale strašne psovke. I potuži se Gospodinu.

Malo iza toga, dragi Mali Isus, od godine dana dodje u prostoriju u kojoj je bolesna ležala i

spusti joj se na desnu ruku. Obučen u ružičastu haljinicu slatko joj se smiješio.

Onda je gledao

i druge zatvorenike, milo im se smiješio i raširio Ručice kao da ih želi sve zagrliti. A Glas

progovori nad svima njima: *"Ovo je čistište!"* Zato joj se jednom zgodom
sotona smijao i

rugao: "Sad si pod mojom komandom! Ha, ha, ha!"

Kada je vidjela koliko ih dragi Isus voli i ona ih je zavoljela. Iako ju je grijeh i
dalje bolio,

strpljivo je podnosila njihove nedostatke i grubosti. Gledala je u njima djecu
Božju koja ne

znaju što čine.

"NE DAM VIŠE DA SE GAZI BOG NA ZEMLJ!!"

Na velikom polju ugleda Raspetoga Krista, oborena na tle od bijesa nevremena.
Odjednom se

na tome polju stvori sva sila ljudi. Mnogi od njih gazili su po Raspetome
Spasitelju kao da Ga

hoće usmrtiti. Promatrajući te drznike, poviče odlučno: "Ne dam ja da se Bog
naš s Neba gazi

na zemlji i bude ljudima poput smeća!" I pristupi bliže, gurne one ljude u stranu,
podigne

veliki Križ s Raspetim Živim Isusom uvis i stavi ga sred polja. I stane uz Križ
kao budna

straža da čuva Raspetoga Boga. Pazila je da Ga ljudi više ne vrijedjaju i ne
ranjavaju Njegovo

Sveto Tijelo. Narod je prolazio uz Raspetoga Krista. Jedni su Ga samo pogledali, drugi nisu ni

to učinili - a malo njih se poklonilo Bogu svome u strahopočitanju.

Gospodin je zgažen jer Ga ljudi ne priznaju svojim Bogom, niti drže do Njegove Nauke.

Vidjelica je

151

[VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO,
VAŽNO,

VAŽNO, VAŽNO, VAŽNO,

Ovdje nedostaje dio teksta - cijela 152. str., nota]

[152]

1953. - 1960.

DUŠE SE SPAŠAVAJU ŽRTVOM

JEDVA SAM DOČEKAO DA DODJEŠ K MENI!"

Neki zanatlija imao je punu kuću djece, ali je bio i velik psovač. Pogrdjivao je sve što je na

Nebu i na zemlji. Uz to je mnogo pio pa je ženu zlostavljao i branio joj da ide u crkvu. A sam

nije bio na Svetoj Misi, valjda, otkad su se vjenčali.

Žena se mnogo molila za njegovo obraćenje, i da to postigne činila je godinama pokoru, ali

više potajno da je ne grdi i ne pravi joj poteškoće.

Jedne Nedjelje nešto ga je potaklo i on se spremi pa ode u crkvu. A propovijed je bila baš o

grješnicima. I učini mu se kao da svećenik samo njega gleda i o njemu propovijeda. Bio je

tako dirnut da je iza Svete Mise pošao ravno službenici Božjoj u obližnje mjesto. I plakala je

ona, i plakao je dragi Isus - i onda mu reče: "*Jedva sam dočekaao da dodješ k Meni da te*

Privinem na Svoje Srce!" I pomogao mu je dragi Isus, preko Svoje službenice, da napiše sve

što je sagriješio. I zabrani mu da se ne vraća kući dok se ne ispovjedi. Medjutim, kako je već

bilo kasno poslije podne, nisu ga htjeli ispovjediti, jer u to doba još nije bilo poslijepodnevnih

Svetih Misa nego samo Večernjice. Ali kad je rekao, što mu je dragi Isus zapovjedio,

gvardijan ga ipak ispovjedi; pričesti se sutradan.

Žena se toliko čudila njegovu obraćenju da od radosti nije mogla vjerovati. A i drugi, kad bi

ga vidjeli gdje pred kućom čita Sveto Evandjelje i druge Pobožne knjige, u čudu bi ga pitali:

"Pa kad si ti postao svet?!" A on bi im odgovorio: "Šta sam bio bio sam. Ljudi, budite

pametni, slušajte me i spasite se!" onda bi im kao apostol tumačio iz svetih knjiga.

153

Sada je jako pobožan te uvijek ide u crkvu, na svetu Ispovijed i Pričest. I kao što je nekoć na

glas psovao, tako sada na glas mnogo moli, osobito Krunice.

"NE PLAČI! JOŠ GA NISI BILA NI RODILA..."

Siromašna obitelj imala je desetero djece. Onda se jednom od sinova na poslu dogodi teška

nesreća. Kad je za vrijeme vršidbe vozio traktor, na nizbrdici se izvrne, traktor se zapali, a on

zadobije teške opekotine od kojih je u bolnici umro. A imao je tek oko šesnaest godina. Majka

ga nije mogla preboljeti. Kuda god bi pošla, uvijek je bila u suzama. Neprestano je plakala i

jaukala. A bila je Trećoredica. No njezin muž joj reče: "Pa, ženo Božja, sad ćeš umrijeti radi

jednog djeteta, a tolika djeca u kući!" I onda je molila dragog Isusa što da radi da toliko ne

plače.

Dragi Isus joj ovako odgovori: *"Ne plači! Još ga nisi ni rodila, a Ja sam već odredio koliko će*

se duša po njegovoj žrtvi spasiti!" Rekao je dragi Isus koliko, tridesetpet ili četrdesetpet, tako

nekako. I te duše u vatri jedva su čekale da se on rodi. A kad se rodio, kamo god bi polazio

svuda su ga pratile. Čak su mu ruke i noge ljubile. A dan njegove žrtve čekale su kao svoj

Uskrs!

Isus dragi još poruči žalosnoj majci da griješi što toliko plače. Kad Mladići u Nebu idu u

šetnju, njezin sin ne može s njima jer mu je njegova bijela odjeća sva mokra od majčinih suza.

I od onoga dana ne plače.

TREBAO JE PRETRPJETI ZA JEDNU DUŠU

Malo iza prve Svete Pričesti jedinac u majke udovice teško oboli. Kad ga je liječnik

pregledao, ustanovi upalu mozga. Upozori stoga rodbinu neka se pripravi na smrt, jer dječak

neće ostati na životu. Ležao je neprestano u velikoj vrućici i stalno bulazio.

Medjutim, dvije dobre duše mnogo su molile da Bog dragi ostavi dječaka na životu. Klečeći

pod vedrim nebom, nizale su Kronicu za Kronicom. Prikazivale su na tu nakanu i Svete Mise

i Pričesti. Devet dana živjele su o kruhu i vodi.

154

Onda dječak dodje malo k sebi, a svećenik mu podijeli bolesničko Pomazanje i Svetu

Poputbinu. Iza toga tvrdo zaspe. Iscrpljen od neprestane groznice i nespavanja pao je u tako

dubok san da čitav dan i noć nije dolazio k sebi. Čak su ga drkali da se probudi bojeći se da

ne usne zauvijek. Kad se je probudio zatraži jelo. Od tog dana krenulo mu je na bolje.

Gospodin kasnije rastumači da je dječak trebao pretrpjeti za jednu dušu koja bi inače otšla u

pakao poradi svojih grijeha. U toj bolesti Gospodin bi ga uzeo s ovoga svijeta. Ali na temelju

onih pokora, i molitava, i plača, ostavio ga je još na životu.

A one dvije dobre duše, koje su se bez znanja dječakove majke dale na veliku molitvu i

pokoru, jedna je također udovica, čiji se sin sprema za svećenika, a druga je njezina neudata

sestra koja se od petnaeste godine posvetila Bogu.

"ZAR NEĆEŠ DATI DIJETE ZA ČISTU ŽRTVU?"

Jednom se nadje u nepoznatu gradiću. Hodajući ulicom, opazi gdje joj s desne strane dolazi

neobična pogrebna povorka. Naprijed je lebdjelo Raspelo koje se samo kretalo. Iza njega,

krasne Djevice, lijepe kao Andjeli, nosile su plavi lijes. Pratilo ih je još nekoliko Djevica, u

dobi od šesnaest do osamnaest godina. Stupale su bose i pjevale predivne Nebeske Pjesme.

Duga raščešljana kosa padala im je niz ledja, a haljine nježnih boja i široka kroja
- ali u struku

malo stegnute - sezale su im do tla.

Kad se povorka približila, vidjelica se zapita u čudu: "Tko li je taj mladić da ima
tako malen,

ali tako krasan sprovod?" Iznad kovčega dodje Glas: "Sin je to jedinac, koji je
poginuo daleko

od svoje majke, sirote i udovice!"

Na to se vidjelica priključi malenoj Povorci koja se neprestano lagano kretala.

Povorka tad

skrene prema jugu i, došavši izvan grada, nadje se pred ovećim zdanjem koje je
izgledalo kao

mrtvačnica. S jedne i druge strane zgrade bila je visoka željezna ograda. Kroz
zgradu se

ulazilo na tlo koje je izgledalo drugačije nego na zemlji.

155

U blizini se uzdizao malen brijeg, pred kojim je stajao čovjek od preko šezdeset
godina. Bio

je skromno obučen i ozbiljna držanja. Uz njega je stražarilo veliko pseto, koje je
strašno

lajalo. Kad se vidjelica približila ogradi, pas se smiri a ona upita neznanca:

"Kako će ljudi

doći ovamo kad imate tako oštra psa?" Čovjek joj na to odgovori: "Taj pas mora

biti tu! Duši

koja je određena da ovamo dodje neće nauditi, ali onoj koja nije određena ne

dozvoljava

pristup!"

Djevice su dotle unijele lijes u veliku prostoriju i stavile ga tad na tlo a zatim

nestale. Došavši

na vrata, vidjelica se nasloni na dovratnik i počne promatrati. Naprijed je bio

velik pisaći stoli

za kojim je sjedila Prekrasna Djevica. Moglo Joj je biti četrnaest-petnaest

godina, a bila je

obučena poput Djevica koje su išle u Povorci. Prekrasna Djevica gledala je

pažljivo u veliku

otvorenu Knjigu i nešto je u nju bilježila.

Onda se lijes otvori, a vidjelica ugleda mladića gdje spava u snu mira - i

prepozna svoga sina.

Kad je briznula u plač, Prekrasna Djevica digne pogled, zagleda se u rasplakanu

majku, milo

joj se nasmiješi i blago je upita: *"Zar nećeš dati svoje dijete za čistu žrtvu Bogu na Slavu?"*

Majka odgovori kroz suze: "Hoću! Dati ću!"

Na to lijes podje zrakom, zaobidje Prekrasnu Djevicu i spusti se opet na tlo.
Odjednom lijesa

nestane, a od mladića postane Raspeti Isus. Gleda majka u čudu i pita se, pa zar to nije njezin

sin! I dok ona u sućuti promatra Raspetoga Gospodina, pretvori se On opet u njezina sina. Ali,

sada je bio mlad i lijep kao rosa, a oko njega se stvorio prekrasan Vrt, prepun cvijeća

nevidjenih boja.

Mladić će stradati daleko od svoje majke i rodbine. Na Vječni Počinak pratit će ga Djevice s

Neba. Nebeska Majka primit će mu dušu i odvesti je u Lijepo Nebo. Raspeti Isus označuje da

mu je proći kroz patnju Čistilišta. Vidjenje će se ispuniti i na mnogim drugima koji će

poginuti kao čiste žrtve u naknadu za ljudske grijeh.

"ZAR NEĆEŠ TRPJETI DA MLADIĆA OBRATIM!"

Neki je mladić, u vrijeme kad nikoga nije bilo u kući, provaljivao u župni stan i potkradao

župnika. Da prikrije svoje nedjelo okleveće vidjelicu da ona uzima novac. I ljudi su o njoj

razglabali i nevinu je ponizivali. Kad vidjelica sazna za lažna svjedočanstva, bilo joj je teško

pa zaplače. Kasnije se javi Raspeti Spasitelj i progovori: *"Zar nećeš trpjeti da mladića*

obratim i spasim?" Odgovori vidjelica: "Hoću, Gospodine!"

Za kratko vrijeme saznalo se da su ona bila lažna svjedočanstva.

OZLOGLAŠENA I OKLEVETANA

Dvojica školovanih i uglednih ljudi smišljali su kako da vidjelicu javno ponize.

Sastavili su

sočan članak, pun kleveta i laži, i objavili ga u novinama. Čitajući ga, mnogi su se

sablažnjavali nad takovom "nemoralnom pobožnjačom" i župnikom kod kojega radi.

Vidjelica je tad bila pozvana na saslušanje zajedno sa svojim djetetom.

Saslušana je posebno

majka i posebno dijete. Nakon što su se mjerodavni raspitali i na drugim mjestima o životu

vidjelice, ustanovili su da je ozloglašena poradi pobožnosti i duhovnog života.

Ipak, htjeli su

joj uzeti dijete i dati ga na školovanje u koji zavod. Ona im se žestoko opre i rekne da im to

živa neće dozvoliti. I doda: "Da prosim kruha kao prosjak ne bih dala dijete od sebe. Ono ima

majku koja se za njega brine i uči ga."

Neki su svećenici tražili da se isprave te ružne laži i klevete. Vidjelica je tu sramotu prikazala

Bogu za ljubav i kao zadovoljštinu za grijehе pokvarenih ljudi i raspuštene mladeži.

Gospodin Isus poučio ju je jednom zgodom ovako:

"Koji Mene slijede u životu

svijet će ih mrziti i progoniti,

jer potresaju savjest njegovu.

Zato će uzgovoriti sve zlo na vas,

jer ste Moji pravi sluge;

zamržit će vas i osuditi,

pravedne progoniti zbog Imena Moga."

157

"TRPIŠ ZA NJU I ZA NJEZINE GRIJEHE!"

Neka djevojka dobila je od Gospodina velik dar liječenja bolesnika. Ali
Gospodin je tražio od

nje da Mu služi u čistoći. Kad bi bolesnik molio da mu pomogne u njegovoj
patnji, ona bi se

za njega molila i neko vrijeme činila pokoru, živeći o kruhu i vodi. Metnuvši
kasnije ruku na

njega, ako je bila Volja Božja, bolesnik bi ozdravio u ime Isusovo.

Ali neiskusna službenica Božja počne Gospodinu prigovarati zašto od nje traži
da čisto živi,

dok su druge neke službenice Božje udate i imaju djecu. To da nije pravo. I
počne se okretati

za momcima i na koncu podje za nekog vojnika a da se crkveno nije ni vjenčala.
Kad je to

učinila, izgubi dar liječenja. Bila je to velika sablazan za vjernike i golema šteta
za duše u

Očima Božjim. Da je ostala vjerna u mnogima bi se bila učvrstila vjera i mnoge
bi se duše

obratile gledajući čudesa Božje Dobrote i Svemogućnosti.

Nešto iza toga Julku spopadne teška bolest. Podnosila je strahovite muke i dva se mjeseca nije

dizala iz kreveta. Nikakav joj lijek nije pomagao i liječnik reče da će umrijeti.

Ali Isus dragi

progovori: *"Još ćeš ti hodati! Trpiš za nju i za njezine grijehe, samo ćeš izgubiti od životne*

snage."

NESREĆA STALNO ZA PETAMA

Jednom doživi ovo simboličko vidjenje. Iznenada dodje u prostoriju mladja ženska, od nešto

preko dvadeset godina, i smiješi joj se kao da je poznaje. Imala je na sebi suknju i bluzu,

onako naravno, u bojama. Začudi se kako je i ona došla ovamo za njom, pa joj kaže: "Kako

ste vi znali da sam ja ovdje!" Ona će na to: "Ja sam tvoja kolegica! Pratim te kamo god

podješ!" Onda je vidjelica upita: "A tko ste vi?"Odgovori joj ženska: "Ja sam nesreća!"

"SPASIT ĆEŠ SE!"

Gospodin je gledao moje križeve i oštro promatrao smutljivce koji mi smetaju i one koji bi me

htjeli upropastiti. Onda mi reče: *"Spasit ćeš se! Spasit ćeš se! Ne daj mjesta djavlu koji se*

njima služi u blizini tvojoj!"

158

"VIŠE SI TI MENI UČINILA..."

Godinama je vidjelica živjela u velikoj stezi i odricanjima. Mnogu hranu nije uopće trošila i

mного je postila. Osim toga, tri dana u tjednu živjela je, samo o kruhu i vodi, a tako i

nekoliko Korizma (uključivši i Nedjelje i Blagdane). Bogu za ljubav i za spas neumrlih duša

činila je i druga odricanja i obavljala različita mrtvenja...

Gledajući ovo djelo stvora Svojega, Gospodin joj jednom reče: *"Više si ti Meni učinila nego*

što sam Ja od tebe zatražio!" I zaplače Bog nad djelom Svojim.

Čovjek bez Boga nije ništa; tek u Bogu i po Bogu postaje velik. Ako smo učinili štogod

dobra, Bog je to učinio u nama i po nama. Ako smo učinili štogod zla, djavao je to učinio u

nama i s nama. I tako pripadamo ili Bogu ili djavlu - trećega nema.

JEDNI PRIMAJU DRUGI ODBIJAJU

NIJE JOJ BILO PO ČUDI!

Neka je ženska tražila da joj se doda Riječ Božja. Kad je dobila onako kako je zaslužila - a

mislila je da će dobiti nešto kićeno - našla se pogodjena, pa je počela prigovarati i nije htjela

poslušati. Gospodin na to progovori:

"Zemljo, što si?! Šaka pragine!

Možeš zamirisati mirisom zanosnim,

a možeš i zasmrdjeti smradom odvratnim."

"NE KUŠAJ ME!"

Bilo je ljudi koji su mnogo i koješta pitali i tražili... Onda me dragi Isus pouči:

"Dva puta, tri puta jedno pitanje pitati nemoj! Ne kušaj Me!" I reče neka ne budemo nikada

jako znatiželjni. Bolje je da tražimo ono što Mu služi, i što nam je najpotrebnije, a drugo će

On već nadodati ako Mu vjerno služimo...

159

"KAD JE MOJA VOLJA..."

U početku nisam razumjela značenje pojedinih Vidjenja i primljenih Riječi.

Onda me je

Gospodin poučio i kaže: *"Ne znaju ni sluge Moje rastumačiti što znači. Dat ću ti na javu da*

znadeš odgovoriti kad je Moja Volja." A kad nije Božja Volja, onda dragi Isus šuti. Ne

dozvoljava da se sve znade; ne daje sve u javnost.

NE RAZBACIVATI BOŽJE DRAGULJE!

Želeći da se Riječi Božje prošire i obdržavaju, u više navrata napisala ih je na papir i dala

ovome i onome. Ali Gospodin je odlučno upozori: *"Ne bacaj Moje Dragulje svinjama."* I

rastumači joj da oni do Njegovih Riječi ne drže, ismijavaju se od njih - i bacaju ih u vatru.

Njegove Riječi neka doda samo onome koji vjeruje.

SVEĆENIK PO SRCU ISUSOVOM

Nakon dvosatnog razgovora o Lijepome Nebu i dragome Bogu, nadbiskup mi reče ovako:

"Sve što vam Isus nalaže izvršujte do i jedne Riječi. Ako od kušnja i patnja klonete, tad malo

odahnite i okrijepite se, pa opet dalje za Isusom koracajte. Živite onako kako vam Isus

zapovijeda jer On ima s vama velike Nakane."

Još je rekao da bi uveo, kad bi mogao, strogi post u petak i na Kvatre. On sam živio je cijele

Korizme posno i u pokori.

Kad je bio bolestan, pitala sam kakove su njegove potrebe i što bih molila da mu bude lakše u

bolesti i ostalim teškoćama. A dragi Isus, smiješeći se, odgovori mi:

"Postavio sam ga među puk Svoj kao Mojsiju, da svojim primjerom pokaže kako treba živjeti.

Još samo malo i uzet ću ga od vas i izbavit ću ga."

Iza njegove smrti Isus dragi reče: *"Dao sam mu da vidi Čistilište, ali ga okusio nije!"* i onda je

ovako pohvalio njegov uzorni život:

"Trapio je svoje tijelo i služio Mi je do kraja života. Živio je za Mene i duše spašavao.

Izbjegavao

160

je časti i obilan stol, siromahe je pomagao, a sam skromno i ponizno živio."

Kad sam pitala za njega da li je svetac, dobila sam odgovor: *"Kada mu posvetim tijelo, bit će*

svet!"

"TO SU ZAGREBAČKI BISKUPI!"

Došavši u crkvu, ugledam jednu stranu doma Božjega prekrasno okićenom. Sav zid, odozgor

do temelja, bio je urešen Nebeskim cvijećem kakova na zemlji nema. Ispred okićenog zida

stajali su u zraku, poredani jedan do drugoga, biskupi. Kada sam ih ugledala, upitam otkuda

su. I čujem Glas s Neba: *"To su zagrebački biskupi koji su prije vladali, duše njihove!"*

Gospodin mi je pokazao kako izgledaju u Očima Njegovim.

"Kako si vidjela tako jest! Piši ovako: Sluge odabrani za Službu Moju, poglavari, bili su u

duhu po redu onakvi kako si ih vidjela. kako si je koji pripremio vječnost takav je izgledao.

Amen."

Nebesko cvijeće označuje dostojanstvo i ljepotu biskupske službe u Očima Božjim.

U OČIMA BOŽJIM!

Gospodin je u vidjenju pokazao službenici Svojoj držanje Svog Namjesnika
usred povjerenog

mu stada, i kako izgleda duh njegov u Očima Božjim.

"VEĆ SI DALA SJEME I JOŠ MORAŠ DATI!"

Obavljajući neki posao, odjednom se nadjem u prenosu. I dodjem na nepoznato
tlo, slično kao

na selu. S jedne strane pružao se red običnih kuća, a s druge strane, i dalje
naprijed, sterala se

nepregledna polja.

Prolazeći uz kuće, opazim na jednoj ogradi, ispod velike jabuke, debeljkasta
čovjeka, s

velikim šeširom na glavi. Nešto je gledao napolje. Jabuka ispod koje se nalazio
bila je veoma

lijepo razgranata i toliko rodna da je na njoj bilo više ploda nego lišća.

U blizini, na raskršću, stajao je mlad čovjek, obučen u žutozelenu odoru, a u ruci
je držao

nešto slično prometnoj palici.

U polju, malo dalje od njega, bila je oveća grupa žena, srednjih godina. Stajale su na početku

velike table koja je obuhvaćala stotine i stotine jutara krasne crnice. Zemlja je bila lijepo

uzorana i posve crna a sipka kao brašno; nigdje u njoj grude.

Pozdravim službenika i upitam ga da li se mogu priključiti ženama koje se spremaju raditi na

ovoj krasnoj zemlji. Službenik mi odgovori: *"Ne, ti ne spadaš među njih! Pričekaj malo!"*

I dok sam stajala pokraj njega, čudeći se što mi ne da k njima, odjednom on podigne

"prometni znak" - a ženske sve u zrak kao ptice i odlete daleko u polje!

Službenik se sad okrene prema meni pa mi se smije i klima glavom... Zatim pokaže na drugu

stranu i reče: *"Ovo je tvoje. To moraš obraditi. Već si dala sjeme i još ćeš dodati toliko koliko*

vidiš da ima zemlje. Onda ćeš poći na svoje mjesto." A bilo je to kao velik vrt s lijepo

uzoranom zemljom, podijeljenom u gredice, između kojih su bile staze.

Razgranato stablo, prepuno lijepih jabuka, označuje duhovnu plodnost onoga čovjeka. Za

službenika na raskršću kaže Gospodin: *"Stražar kojega si vidjela, mjerodavan je nad onim*

dušama da im zapovijeda po Mojoj Odredbi." Sjeme koje moram posijati u njivu jest Riječ

Božja. U sužanjstvu su mi stradale obje bilježnice u kojima su bila označena Vidjenja i

Gospodinova Propovijed "Isus nas zove". Riječi su bile označene onako snažno i evandjeoski

kako sam ih doživjela i čula. Kad sam se povratila kući, bila sam jako utučena. Više nisam

mogla pravo opisati ono što sam prije doživljavala. Onda dragi Isus reče: *"Dat ću ti snage da*

to opet napišeš!"

PROTIVILI SE BOŽJIM PORUKAMA

Negdje na zapadu, iznad zemlje, usred dvorane sličnoj crkvi, stajalo je u vatri desetak

pokojnika. Razmaknuti jedan od drugoga trpjeli su muke svaki za se. Oko njih je gorjela čista

i bistra vatra, a oni su stajali u njoj kao panjevi. Bili su mirni i pokorni poput jaganjaca. Jedni

su bili zahvaćeni vatrom do tri četvrtine tijela, jedni do polovine, a neki manje.

A bili su od vatre jako iznakaženi. Sažali se vidjelica nad tim dušama pa upita:

"Kakve su to

pojave da im se ne može ni lica prepoznati?" Dok su dotični i dalje šutjeli, kao da nemaju

vlasti govoriti, nad vatrom se začuje Glas:

"U ovoj su vatri rimokatolički svećenici, i to oni koji nisu držali do Božjih Objava i vidjenja.

Tu je i Petar, tvoj znanac!"

Vidjelica ih zaokruži pogledom, ali Petra ne prepozna. *"Tu je, evo ga! Moli se za njega!"* Ali

oni su bili toliko izobličeni od vatre da ga nije mogla prepoznati. Zgrozi se vidjelica nad

mukama duša i zaboravi da je još U životu.

Koliko je koje tijelo bilo uronjeno u vatru, toliko još kazne mora izdržati; koji su bili

četvrtinom tijela u vatri, moraju izdržati još četvrtinu kazne. To je simbolički prikazano.

"TKO OD MOJIH SLUGU IMA VEĆE ZVANJE I DUŽNOSTI

više će i odgovarati kad se nadje pred Mojim Očima.

Od svakog sluge Svojeg tražit ću

kako je vodio duše koje sam mu povjerio.

Sve što vam je s Neba dano kao Moja Milost,

hoću da do kraja izvršite

da Mi ništa ne manjka od toga."

"NEKA ŽIVI PO SVOJOJ MUDROSTI!"

Izvjescnom svećeniku nisu odgovarale primljene Riječi pa se pokušao ovako snaći: "Ah, Julka,

to ste vi izmislili!..." - ili drugom zgodom: "To, doduše, jesu Božje Riječi, ali pitanje je

otkuda ste ih vi izvadili." - Gospodin za njega reče: "*Pusti ga u miru! Neka živi po svojoj*

mudrosti!"

"TOMO, TOMO! PUNO SLUŠAŠ, MALO VJERUJEŠ

Narav tvoja ostaje u tebi,

ne nastojiš da je promijeniš u Meni."

"DAJEM MILOST, ALI NARAV OSTAVLJAM U SVIMA ONU,

koju su primili od svojih roditelja.

Malo je Mojih slugu promijenilo narav svoju u Meni.

Imam mnogo slugu Svojih koji Meni ne omiliše!"

163

"NE TJERAJ BOGA IZ BLIZINE SVOJE!"

Svećenik M. bio je pun nevjere u Božje Poruke. Kad se na Blagdan Svetog Josipa održavalo

Proštenje, iskoristi priliku i pred mnoštvom vjernika u propovijedi napadne "privatne objave"

i vidjelicu Julku. Iza završene Svečanosti navrati motorom u župu gdje je vidjelica radiiia,

žestoko je izgrdi i zaprijeti joj na razne načine. Ona mu odgovori: "Ne bojim se i ne plašim

ljudi smrtnika! Ja se bojim Boga i držim Njegovu Riječ. Što će tko o meni govoriti nije važno.

Važno je Boga ljubiti i po Njegovim Zapovijedima živjeti!"

Svećenik ode srdit dalje, a ljudi kojima je u propovijedi spomenuo gdje vidjelica živi, nagrnu

u dvorište župnog stana da upitaju za Riječ Božju. Župnik izađe u dvorište i kad vidi da to

nijesu njegovi župljani upita ih: "Što vi tražite?" Oni odgovore: "Tražimo Julku koja gleda

Isusa i Majku Božju! Hoćemo da nas pouči kako trebamo živjeti." Rasrdi se župnik pa im

reče: "Imate vi svoga svećenika i neka vas on uči! Hoćete li mene i nju odvesti u veliko zlo,

od kojega se nije još ni oporavila!" Ali ljudi su uporno tražili vidjelicu, i kad je ona izašla

poslom u dvorište, brzo je zaokruže i obaspu raznim željama i upitima.

Rasrdjeni žppnik

počne tjerati narod iz dvorišta, a vidjelici oštro reče: "Ne trebam ja proroka u svojoj kući!

Dosta imam i sam naobrazbe. Možeš ići otkuda si i osvanula, pa vodi narod kako hoćeš. Svi

moji župljani, kad se sastanemo, pitaju samo za Julku, što radi i kako je, a ja kao da nijesam

ovdje važan i mjerodavan. Više cijene što im ona kaže nego ja. Odlazi kamo znaš, meni više

ne trebaš!..."

I ode vidjelica bez i jedne riječi. Sa suzama u očima pozdravi župljane, a oni gledajući je i

plaćući za njom ostanu zaprepašteni nad postupkom svoga župnika. I dogovore se da će ga

istjerati iz svoje župe. Kad je ovaj bio o tome obaviješten, ostavi noću potajno župu.

Gospodin Isus reče kasnije za njegov postupak: *"Ne tjeraj Boga iz blizine svoje jer On zna*

zašto je baš tu želio biti, da Bog tebe ne istjera zauvijek iz Blizine Svoje!"

164

RODJENJE GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA

Gospodin Isus Krist zapovjedi vidjelici:

"PIŠI O MOJEMU RODJENJU

službenice Moja, Julija,

da se sluge Moji, svećenici, ne [orig.: 'na', nota] sablažnjavaju

o Čistoći Moje Majke Marije, Bezgrježne.

Bila je čista kao sunce, i sada je.

Poslužila Mi je da dodjem vidljivo

stvoru Mojemu, čovjeku na zemlji.

Tko ima uši neka sluša Moj Glas

i sad - i do vijeka! Amen.

Moja Majka, vidljiva, zaručnica Moja,

duša Njezina je Najčistiji Cvijet,

i Najljepši - na Nebu i na zemlji.

Za Sebe sam ga stvorio

da Miomirisom Njezinim opojim Nebo i zemlju. Amen."

Kaže Živi Isus, isti Onaj Mali iz Betlehemske Štalice, ovako:

"NEKA MUDRIJAŠI U CRKVI MOJOJ, sluge Moje, [sic!, nota]

ne lome mozga svojega

ribajući klupe da steknu doktorate,

jer Moja Milost i Mudrost, s Neba dana,

veća je od cijele zemlje

i svega što na njoj ima.

Ja kao Bog rodio sam se Božanski

i pripravio sam si Posudu

gdje ću devet mjeseci prebivati

poput nejakoga Djeteta.

Cijeli Plan Vizije Moje odvijao se Božanski,

po uputama s Neba.

Zato je Moja Zaručnica,

vidljiva Majka pred očima ovoga svijeta,

lebdjela preda Mnom

u vremenu kada još na zemlji stvora nije bilo.

Sve sam dobru učinio u Mudrosti Svojoj

- i Riječ je Moja postala među vama.

Sve mudrosti i učenosti

neće dokučiti Mojih Božanskih Putova.

165

Što uzeh Sebi, u Mudrosti Svojoj,

za službu oko Spasavanja duša,

sve je Meni podložno,

jer Mi srce svoje otvoriše

kada pokucah na njega. Amen."

KAKO SE PORODIO GOSPODIN NAŠ ISUS KRIST

Gospodin Isus ovako je rastumačio vidjelici Juliji Svoje Utjelovljenje i Rodjenje.

Nebeska Majka začela je Isusa po Duhu Svetome. U tome času Njezino je Srce postalo kao

velik krasan Hram, urešen Nebeskim nakitima. Veliki Bog, Druga Božanska
Osoba, postao je

malen poradi nas grješnih ljudi i utjelovio se u Nebeskoj Majci, pod Njezinim
Srcem. U

Prečistom Srcu Marijinu živio je Isus kao sa tijelom koje će se roditi. Na Oltaru
Mu je, u

Hramu Njezinoga Srca, bio ležaj, kao djetetu zipka.

U određeno vrijeme, kada se Isus trebao vidljivo roditi - budući da je Bog koji
je stvorio sve

udove tijela - nije bilo problema da sačuva Djevičanstvo Blažene Djevice
Marije. Po

Božanskoj Jakosti i Mudrosti zapovjedio je - na oko Mali Isus, a u stvari veliki
Bog - udovima

Blažene Djevice Marije, lijevome rebru, da se kao naravna vrata otvore svome
Stvoritelju. I bi

tako. Udovi oko rebra, i samo rebro, otvore se sa smiješkom, bez problema,
svojemu Bogu, i

ON, malen kao janješce, izađe ispod Srca Nebeske Majke na ovaj svijet, kojega
je On stvorio

u vrijeme Svoje Mudrosti. Kad je Isus dragi izašao iz Tijela Majke, rebro i ostali
udovi postali

su kao netaknuti. Zato je Nebeska Majka ostala u Djevičanstvu.

Jer Isus Bog nije se začeo i rodio kao ostala djeca Evina i Adamova - u grijehu.

Bog i

Gospodar svega rodio se je dostojan Slave i Hvale - Božanski! Ne kao duh, već je uzeo Tijelo

od krvi Nebeske Majke da bude vidljiv čovjek i sličan po tijelu ostalim stvorovima svojim,

ljudima na zemlji. Ali je On bio i u malome čistome Tijelu isti Onaj veliki Bog koji je stvorio

Nebo i zemlju, i sve ljepote u njima i na njima, i život je svemu dao. No prikrio se je da ne

bude izvrgnut prije vremena ljudskim pakostima i progonima, jer bi Njegovim roditeljima,

hraniocima, bilo nemoguće skroz se skrivati i bježati od surovih ljudi.

166

Božji Naum kako će se roditi Isus, Druga Božanska Osoba, bila je Božja Mudrost, što je um

čovječji ne shvati, niti će je ikada dosegnuti mudrošću svojom. Mali Isus se u Marijinom Srcu

smijao kako se je sakrio pred očima ljudi. Kao da se igra sa stvorovima Svojim u spasavajućoj

apostolskoj službi na zemlji. On Veliki malim se učinio, ali je u tom malenome Tijelu bio isti

po Veličanstvu, Znanju, Snazi i Viasti - Vječni Bog!

POMOĆ I UTJEHA

MALA MARIJA

Dok sam u župnom stanu obavljala neki posao, u mojoj se blizini pojavi slatka mala

Djevojčica, od oko tri godine, obučena u lijepu ružičastu haljinicu. Njezina kovrčasta kosica

bila je zlatnožuta. Djetešce je gledalo u mene i smiješilo mi se - a i ja sam, razdragana srca,

gledala u njega. Nakon kraćeg vremena sakrije se za peć i nestane mi s vida.

Ta draga Djevojčica bila je Mala Marija. Promatrala je što radim za Isusa.

PRESVETI SAKRAMENAT U POSJETU BOLESNICI

Iza Božićnih Blagdana krečila sam župni stan. Pošto nije bilo četke za krečenje, poslužila sam

se četkom za cipele. Ali, kreč mi je polako sve više izjedao prste. Otvorile su se žive rane i

morala sam u krevet. Trpjela sam užasne muke i spopala me velika vrućica.

Na Novu Godinu, kad je u crkvi bila Poldanica i Izlaganje Presvetog
Sakramenta, ugledam

kako se Odozgo spušta Pokaznica. I postavi se na stol, uz moj krevet. Dok sam
ushićeno

gledala u Presveti Sakramenat, Pokaznica se spusti na moju desnu ruku. Ali ja
sam se

Pobjala što će reći svećenik kada dodje pa ugleda Presveto u mojoj sobi. Zato
ustanem i

uzmem Pokaznicu

167

u ovijene bolesne ruke i htjela sam je ponijeti u drugu sobu. Kad sam se zaputila
iz sobe,

Pokaznica mi nestane iz ruku.

Isus dragi došao je kao Nebeski Liječnik da mi pomogne u bolesti. Ubrzo iza
toga prsti na

rukama potpuno su zacjelili.

MALI ISUS ŽELI DA GA HVATA

Svršivši neke poslove, unidjem u kuhinju - i imam što vidjeti! Mali Isus, od
jedno pet mjeseci,

u ružičastoj haljinici, trči veselo po kuhinji i pogledava u mene. Želio se sa
mnom igrati.

Zanesena Njegovom Milinom počnem Ga hvatati. Ali On trči... izmiče mi... i od srca se

smije... Kad sam Ga gotovo već dohvatila, poleti po zraku...

Odjednom župnik otvori vrata, zastane i začudjeno me upita: "Koga vi hvatate?"

Odgovorim

mu zadihana: "Malog Isusa!... Trči po kuhinji..." Pogleda me župnik pun nevjere pa reče: "Ne

budite smiješna!" Iza toga je dragi Isus nestao.

U to sam vrijeme bila progonjena i puno trpjela pa me Mali Isus htio utješiti.

ANDJELI SE KLANJAJU ISUSU U JASLICAMA

Za vrijeme Božićnih Blagdana, dok se u kapelici na groblju služila Sveta Misa, Andjeli u

zlatnim haljinama hodali su između vjernika. Došli su se pokloniti Malome Isusu u

Jaslicama.

U ovome gradiću crkva je upotrebljena u druge svrhe, pa se Sveta Misa služi na groblju u

malenoj kapelici.

MAJČICA BOŽJA IZNENADILA JE

Kad župnika nije bilo kod kuće, očistila bih malo temeljitije župni stan. Dok sam jednom

takovom zgodom ribala pod, najedanput nešto silno zasja. Nebeska Majka došla je u

takovome sjaju da sam se uplašila. Sjala je kao sunce i sav je onaj prostor bio obasjan.

Tih sam dana bila molila dragu Nebesku Majku da mi pomogne u nekim potrebama.

168

"ANDJEO TE JE TVOJ SPASIO!"

Trebala sam poći na tavan po hranu za blago. Uzmem zdjelu i popnem se po ljestvama. Kako

sam u žurbi preneglo podigla tavanski poklopac i pridržala ga da ne lupi o zid, povuklo me

uvis pa sam ostala visjeti u zraku. S druge je, naime, strane bio panj da olakša otvaranje. I

jako sam se preplašila. Najedanput me netko uhvati s ledja i lijepo metne dolje, pokraj lje

stava. Sva se tresući, pogledam oko sebe, ali nikoga nisam vidjela.

Poslije mi reče dragi Isus: *"Andjeo te je tvoj spasio! Bila bi se ubila!"* Pala bih po ljestvama

na beton, a bilo je visoko četiri metra.

I ČETICA ANDJELČIĆA BDIJE

Rano ujutro, dok je još bila mjesečina, najednom ugledam iznad svoga kreveta
Četicu

Andjelčića. Moglo ih je biti desetak, onako nejakih, od par mjeseci. Stajali su na
oblaku.

Odjeća im je bila do pola tijela, a na leđjima su imali krilašca. Kosica im je bila
žuta, crna,

kestenjasta... već prema tome kakovu su imali za zemaljskog života. Bili su
živahni i

nasmijani. Gledajući ih razdragano, uskliknem: "Joj, što ste slatki!" Kad sam
htjela jednoga

da dohvatim, on se uplaši i odmakne - a njegov susjed slatko se nasmije.

Poslije mi dragi Isus rastumači: *"Kad spavaš i kad ideš na put, uvijek je ta
Četica nad tobom,*

*nad tvojom glavom. Odredjeni su da te prate kamo god podješ da ti se što ne
dogodi."*

U BOLU SRCA NEBESKA UTJEHA

Bila sam tako ponižena i prezrena od jedne duhovne osobe da mi je mač boli
probadao srce.

Stojeći iza toga blizu prozora i gledajući u nebo, odjednom ugledam kako
Odozgo silazi bijeli

oblak. Kad se posve približio, oblak se malo odstrani a preda mnom se pojavi
Križ s velikim

raspetim Isusom. Gospodin me bolno pogleda i kao da će zaplakati. Sidje tad s
Križa, nasloni

ga na oblak i podje k meni raširivši Ruke kao da će me zagrliti - i u taj čas
nestane.

169

Istoga dana posjetila me i draga Nebeska Majčica s Malim Isusom u naručju.
Ostali su kraće

vrijeme uza me, blago mi se smiješeći. Iza toga ih bijeli oblak opet ponese u
Visine.

BOG SVE UZDRŽAVA

Nešto sam iz dvorišta trebala donijeti. Izišavši iz župnog stana, zastanem u čudu.
Sav je zrak

bio prožet zrakama sjajnim kao sunce, a gustim kao da pada jaka kiša. Blještave
zrake

prolazile su kroza me... kroz mačke... psa... živad... preko drveća... preko kuća...
i dolje u

zemlju. Kroz sve su prodirale, svuda su bile prisutne.

Pogledam gore i ugledam Boga Oca Nebeskoga kako mi se smiješi. Te sjajne zrake izvire su

iz Njegovog Presvetoga Srca i u liku trokuta pružile se prema zemlji.

I onda mi Gospodin protumači da u Njemu hodamo i gledamo, u Njemu govorimo i griješimo.

U Njemu Ga hvalimo i slavimo - u Njemu živimo i jesmo! Bez Njegove Prisutnosti nitko ne

može ni hodati, ni gledati, ni govoriti, niti išta činiti. Kad bi On samo jedan časak uskratio

Svoju Prisutnost, cijela bi se zemlja, i sve što god na njoj postoji, i sav svemir - vratili u prah,

nestali bi!

"DOK JA ZIVIM, TI SE NE BOJ."

Usred zime vidjelca je bila istjerana od osobe kod koje je radila: "Idi, ne trebam te više! Neka

te hrani tvoj Isus!" Pokupi ono malo svoje sirotinje što je imala, posudi od jedne vjernice

novaca za put i krene na stanicu. Lijući suze, gazila je duboki snijeg i razmišljala - kuda da se

skloni dok ne nadje kakav posao?!

Bog, koji Svoje ne ostavlja, pusti jaki san na pobožnu udovicu koja je rado primala Riječi

Kristove. Pokaže joj prežalosnu i ucviljenu vidjelicu i zapovijedi: *"Idi u stanicu pred vlak što*

dolazi, uzmi je k sebi i drži uza se dok se Ja za nju ne pobrinem!" Udovica se probudi, skoči

na noge i uzme kaput pa se po

170

onoj smrzavici zaputi do stanice, udaljene šest kilometara.

Kad je vlak stigao, skoči ona žalosnome putniku ususret, zagrli je i utješi: "Dok ja živim ti se

ne boj! Bog će se za nas brinuti!"

I Gospodin je ubrzo za Svoju službenicu pripremio mjesto gdje će raditi.

NA VRH

VIDJENJA I POUKE O GRJEŠNOSTI SVIJETA

Moderni ljudi su zabavljeni svakovrsnim rasonodama, očarani nevidjenim raskošima i

zavedeni kojekako vim izmišljotinama pa nemare niti za Nebo niti za Boga. Što bi oni

vjerovali "iluzijama" bogomoljaca! Zato dodje onaj kome svjesno ili nesvjesno služe i još se

više nastani u njihovim domovima - i tako im tijela postaju roblje njegovo zauvijek.

DUŠE U GRIJEHU I DUŠE U MILOSTI

Gospodin mi je pokazao kako izgledaju duše grješnika, a kako onih što Mu služe čista srca;

kakove su duše svećenika u grijehu, a kakove onih koji su dobri i čisti; kakove su časne sestre

u grijehu, a kakove one u Milosti.

Nema na zemlji ljudske ruke koja bi mogla vjerno naslikati kako nakazno izgledaju u Očima

Božjim grješne duše. Tako su ružne i tako odvratno zaudaraju da sam se od njih poplašila.

Strahota je pogledati u ljudske duše! Sačuvaj nas Bože od gadnih grijeha! I ne razlikuje se tko

je bogataš a tko siromah - jednako šire od sebe pakleni smrad.

Dušu jedne osobe, koja još živi na ovome svijetu, gledala sam kao njivu punu drača i korova.

Gledajući je u ovakovome stanju, povičem: "Pa kako će se ta osoba znati očistiti od svega

toga?!"

Jednom za vrijeme Svete Mise opazim nešto čudnovato. Kako je narod klečao u klupama,

ispred više osoba stajala su tolika bremena da dotični nisu mogli

171

vidjeti ni Oltara ni svećenika. Te duše, iako dolaze u crkvu da se mole, ipak ustrajno ostaju u

svojim teškim grijesima. I tako djavao u mnogim dušama bezbrižno spava tvrdi san. Zato Isus

drugi kaže ovako: *"Premnogima na zemlji koji idu u hram Moj da Mi se poklone i slušaju*

Riječi Moje preko Mojih slugu, mjesto je u ognju paklenome, jer ne vrše Volju Moju i ne drže

se Mojih Zapovijedi."

Iza ovakovih doživljaja nastojala sam biti na osami. Tu se odmorim i osjećam zaštićena od

nasrtaja grješnoga svijeta. Uz malenu djecu posebno mi je lijepo biti, jer čiste duše mirišu

Nebeskim miomirisima. Obučene su u prekrasne kraljevske haljine. Nema na zemlji usta koja

bi mogla opisati Ljepote što ih čiste duše gledaju u Nebu. Za pravednike su pripravljeni

Stanovi ljepši od sunca, cvijeća, nakita - i bilo čega na zemlji.

"RECI MI, GDJE JE PRAVDA?!"

Dok sam obavljala redoviti dnevni posao, začujem upit Božji: *"Reci Mi, gdje je pravda?!"*

Dugo sam razmišljala i konačno zaključila: Kud god oči upravim, svuda na nepravdu

nailazim. Zato odgovorim Gospodinu: "Bože, samo Ti si Pravedan - a na zemlji pravde

nema!"

Gospodin na to potvrdi: *"Dobro si rekla, samo sam Ja Pravedan."*

GRAMZIVOST ZA OVOZEMALJSKIM DOBRIMA

Neka se žena hvalisala: "Ja sam ranom zorom uranila i dok su lijenčine još spavale već sam se

naradila!" Zatim počne naveliko ogovarati. Božanski Učitelj se javi i progovori njoj, ali i

mnogim drugima:

"Bolje bi ti bilo, ženo, da si dulje spavala,

a manje sagriješila.

Premnogi i premnoge rano rane,

ali na svoje prokletstvo,

jer ne počinju radove dana sa Mnom,

moleći se da im duše spasim."

172

"NE SLAVITE SEBE I SVOJE TIJELO!"

Premnogi blaguju, a da se prije jela uopće ne pomole. Onda opet slave svoje imendane i

rodjendane, a Bog da se slavi - "To nije moderno!" Zato Gospodin ovako govori:

"Kad zvona zovu djecu Moju na molitvu,

kad se naziva Ime Moje i Moje Majke,

mnogi se drže kao da čuju nepoznate zvukove

koji tko zna što označuju.

Neka usta vaša slave Stvoritelja svoga!

Ne slavite sebe i svoje tijelo

koje će propasti zauvijek!"

STARAC - A JOŠ NIJE NIŠTA ŽIVIO!

U društvu redovnice prolazila sam kroz šumu. Na jednom proplanku sretnemo dva starca gdje

čuvaju stado. Kad ih ugledasmo, dragi Isus progovori za jednoga od njih: *"Pogledaj toga*

starca! Još samo malo, par dana, i doći će k Meni, ali još nije ništa živio!"

Pošto nijesam razumjela što znače ove Riječi, Gospodin mi odmah rastumači: *"Ovaj starac*

došao je do kraja svoga života, ali nije Meni služio da mu dušu spasim. Budući da nije živio

kršćanskim životom, držeći se Mojih zapovijedi, u Mojim Očima je mrtav!"

SLABA PŠENICA...

Vidjela sam polje tako slabe pšenice da se pretvarala u korov. Kroz to polje jahao je Gospodin

a iza Njega išao je svećenik. Gospodin tad reče Svojemu sluzi: *"Ovdje ćemo se zaustaviti i*

pripraviti pšenicu za žetvu!"

U tom mjestu dulje vremena nije bilo svećenika, a i ovaj koji je sada došao ostao je samo

deset mjeseci - pa su vjernici bili duhovno jako zapušteni.

KOROV OKO CRKVE

Približivši se domu Božjem, ugledam na vratima crkve i svuda naokolo silan korov, visok kao

čovjek. Malo dalje, na ulaznim stepenicama, opazim Andjela od

173

četiri-pet godina. Stajao je bos i smiješio se, promatrajući me kako se čudim tolikom korovu

na svetome mjestu. Upitam tad Andjela: "Zar ovdje nema svećenika?" Andjeo odgovori:

"Ima!" Onda mu rekнем: "Kad sam jučer bila ovdje na Misi nije bilo korova oko crkve!"

Andjeo sad rastumači: *"Bio je, samo ga ti nijesi vidjela. Svećenici su neprestano ovdje, ali ne*

kore grijehe u srcima ljudi bojeći se da ih narod ne zamrzi. Zato je toliki korov izrastao

unaokolo. I u crkvi ga ima."

"POSTUPAŠ S NJOM KAO DA IMAŠ ROBA UZA SE!"

Neki svećenik grubo je postupao s osobom koja mu je vodila kućanstvo.

Gospodin ga zato

opomene: *"Postupaš s njom kao da imaš roba uza se. Nije ona tvoje roblje! Ona je tebi dana*

za ispomoć u potrebi da uz nju i ti više Meni služiš. Nijesi imao dosad posluge koja je Meni

služila u čistoći i vršila sve poslove u kući tvojoj, niti ćeš je imati ubuduće."

DJAVLI ŽANJU

U vidjenju se nadjem na tako velikom polju da ga očima nisam mogla obuhvatiti. Ali umjesto

lijepo pšenice na njemu je izrasao korov velik kao čovjek. A djavli pakleni veselo su se

smijali i taj stari i uveli korov oduševljeno želi. A bili su gadni kao nakaze: šiljatih noseva i

pljesnivosive kose. Kad me opaze da ih iza ledja promatram, počnu mi se rugati, a ja od njih

bjež' u obližnju kapelicu.

Zapušteno veliko polje jest ovaj svijet. Korov su grješni ljudi koji su od djece Božje postali

roblje djavolsko.

MORE MRTVIH RIBA

Prenesena na obalu velikog mora, stajala sam i promatrala njegovu nepreglednu pučinu. Sva

površina bila je prekrivena mrtvim ribama svih veličina. Tek tu i tamo poneka je riba ili ribica

s velikim naporom plivala prema obali. Kako bi koja dosegla obalu odmarala se i duboko

udisala.

174

A na kopnu se nalazila živica od gustog crnog trnja. Neke ribe, koje su uspjele doplivati do

obale, izmorene naporima ugibale bi u gustoj živici.

Onda najednom od riba postanu živa i mrtva ljudska tjelesa.

Velike ribe označuju ugledne ljude na zemlji, a srednje i manje ostale ljude, već prema

položajima i zvanjima.

NEČEDNOST I NEČISTOĆA

"ŽENO, UKRASI SE!"

Sotona je stao pokraj neke žene i promatrao kako ju je Bog lijepo uresio.

Pristupi joj tad i

reče: "Ženo, što si tako skromno obučena i uredjena! Ne budi luda! Dotjeraj se i ukrasi lice i

tijelo svoje." Žena ostane zatečena: "Ja to ne znam!" Djavao pristupi još bliže i reče: "Gledaj

što ću ja raditi, pa i ti čini tako!" Na to uzme ugljen pa si namaže trepavice i oči. Zatim

crvenilom namalja lice, usne i nokte. Kad se sav naličio, izgledao je tako nakazan da je

vidjelica prasnula u smijeh. No žena se nije smijala. Prijekorno pogleda vidjelicu, zatim se

okrene djavlu, uzme od njega crnilo i crvenilo pa se i ona namaže - ali ugodnije nego li on.

Otada mnoge žene nose sotonske maske na svojim licima.

DVA MLADIĆA

Na radnome mjestu uredjivala sam sobu. Najednom opazim gdje prema meni idu dva mladića,

lijepi kao ruža a mladi kao rosa. Bili su svečano i elegantno obučeni. Ali dok je na jednome

sve bilo lijepo i čisto, dotle je drugome oko vrata visjela velika debela zmija.

Bila je toliko

dugačka da mu je dosegala od jedne noge do druge, do poda. Pripijena uz njegovo tijelo

držala se pitomo, a mladić kao da nije ni opazio da je nosi kud god podje.

Prvi mladić je još potpuno čist, a drugi je počinio velike grijeha.

175

"MALO ĆE SE SAMO DUŠA SPASITI!"

Došla jedna duša iz Čistilišta. Kad je sjela, čula sam je kako zabrinuto govori: "*Malo će se*

samo duša spasiti." Nakon časka šutnje opet reče: "*Malo će se samo duša spasiti!*" I još

jednom ponovi iste riječi. Onda je upitam zabrinuto: "A zašto će se samo malo duša spasiti?"

Na to se ona okrene prema meni i kaže: "*Poradi prevelike mode i golotinje!*"

GOSPODIN PLAČE NAD SVOJIM SLUGAMA

Gospodin Isus dugo je i gorko plakao. Pobjah se da, možda, plače nada mnom, pa zaplakah i

ja. Na to mi se Gospodin potuži:

"Ne plačem Ja nad tobom;

kazat ću ti zašto plačem.

Gledam Svoje sluge svećenike koji su Me ostavili.

Jedni su pošli putovima ovoga svijeta;

osvaja ih sve čime se ljudi služe;

zaboravljaju na svoje zvanje i čijega su Duha;

žive za tijelo;

vrše Moju Službu, ali Moji nijesu.

Drugi žive u preljubu, javno i potajno,

sablažnjavajući puk Moj svojim zlim primjerima.

Samo malo imam dobrih i svetih svećenika

koji Mi revno služe i žive po Mojim Zapovijedima.

Oni slijede Moje Stope i hodaju Mojim Putovima

živeći u čistoći duše i tijela.

Njih nosim u Svojemu Božanskome Srcu.

Ostali sluge vrše Moju Službu, ali Moji nijesu.

I bolje bi im bilo da se nijesu ni rodili

nego što su za Mnom pošli,

a poslije se Meni iznevjerili

i opet se svijetu povratili."

"ŠTO JE U NJOJ TO JE) U NJEMU!"

Malenome samostanu dodijeljena je redovnica puna svjetskog duha. Uskoro počne ona

trčkarati za župnikom i duboko uzdisati. Govorila je kako u sebi ne osjeća redovničkog zvanja

- i da je znala ne bi bila

176

pošla u samostan. Dotični svećenik, koji je sebe smatrao pametnijim i znatno kreposnijim od

ostale svoje subraće, ipak upita Gospodina kakav stav da zauzme prema toj časnoj što za njim

uzdiše. Gospodin Isus pouči ga ovako: *"Budi s tom redovnicom služben kao i s ostalima. Kaži*

joj na samo od njezinih sestara: Ovako ti govori Gospodin Bog tvoj: Čuvaj ugled svoj

duhovni i promisli što si i Kome ti služiš!"

Ove su Riječi redovnicu pogodile, pa se prilično zamislila. Ali, kasnije je došlo do raznih

spletkarenja i razmirica, laži i kleveta. Vjernici su se sablažnjavali. A Gospodin reče: *"U*

mrežu sotonsku došao je Moj sluga i službenica Moja. Još samo treba da ih djavao stegne u

svoje okove. Što je u njoj to je i u njemu; iste misli goje u srcu svojemu."

Vidjelici je bilo pokazano duhovno stanje pojedinih osoba koje su u svemu tome učestvovala.

Djavao je bio uzorao duboke brazde u njihovim dušama.

KAO DIJETE OD DVIJE GODINE

Neki se svećenik požali vidjelici da ima poteškoća s tijelom i ne zna kako bi ukrotio njegove

zahtjeve. Onda je znao biti nervozan i vrijeđjati sve oko sebe. Čeznuo je i za svjetskim

životom i žalio što ne uživa njegove radosti. Promatrajući vidjelicu, čudio se kako ona još

tako mlada živi u velikoj Prisutnosti Božjoj. Jednom joj reče: "Vaše ponašanje za tijelo je kao

drvo... Zar vi nemate kušnja i smetnja?"

Onda mu je Gospodin naložio da čini pokoru i preporučio da obilazi siromahe po svojoj župi,

i neka ih se sjeti u odricanju od jela i pila.

Gospodin je tom zgodom preporučio i svima drugima koji su u sličnim poteškoćama da se

služe stegom i pokorom, postom i bdijenjem. Tada će duh biti jači od tijela i nadvladat će

njegove zle sklonosti.

Jednom zgodom reče Isus dragi Svojoj službenici Julki da je zbog svojih mnogih postova i

pokora tako slobodna od tjelesnosti kao dijete od dvije godine.

Mlad svećenik predbaci vidjelici kod jednog susreta: "Ti mene ni ne gledaš!"

Odgovori mu

ona: "Čuvam oči svoje, čuvajte ih i vi!"

177

BEZ SVLADAVANJA NEMA KREPOSTI!

"Premnogi Moj sluga i redovnica premnoga

ima tijelo puno strasti i predrasuda,

jer ga ne ukroti u bilo čemu

da duh Moj bude jači u njemu.

Tko tijelu ugadja, propast će s njime;

tko duhu ugadja, živjet će u Meni i sa Mnom,

u Slavi Mojoj uvijek.

Gdje je duh Moj u tijelu snažan,

tamo je tijelo slabo

i nema jakosti za pad u grijeh,

jer je iscrpljeno i oslabljeno

postovima, odricanjem i molitvama.

Tijelo pokornika postaje andjeosko

i ne pada u grijeh nečistoće!

Ugojeno tijelo,

koje udovoljava svojim sjetilima,

živi djavlu na veselje;

ali bolje bi mu bilo da se ni rodilo nije,

nego što oskvrnjuje Moje Dostojanstvo

popuštajući svojim neurednim pohtjevima[sic!,orig., nota].

Premnogi su i premnoge stupili u Moju Službu,

ali ih je malo koji Mi služe dostojno."

SAKRISTAN SE OŽENIO

Redovniku sakristanu pomagala je neka ženska čistiti crkvu i kititi Oltare. A bila je jako

umiljata. Medjutim, kako su često zajedno radili, pomalo se medju njima razvije privrženost a

kasnije i strast. Sakristan tad napusti svoje zvanje i oni se vjenčaju. Poslije kraćeg vremena on

oboli i umre. Bilo je osoba koje su ga osudile na vječne muke. Ali on se javi iz Čistilišta, a

Gospodin ovako rastumači njegov slučaj:

"AKO NEMA DOVOLJNO POKORE I SVLADAVANJA,

tijelo i krv tako ojaćaju

da duh više ne može svladavati tijelo.

Duh onda klone, a tijelo radi što hoće.

Ali ako se dotični skrušeno ispovjedi,

178

ili se od srca pokaje na času smrti,

ili se netko usrdno zauzme za tu dušu

- onda mu opraštam, jer Mi je žao duše.

Medjutim, tko hotimično griješi,

i kao da želi Bogu prkositi

- nikada se neće spasiti!"

SOTONSKO JEZERO I MUTNO NEMIRNO MORE

Prolazila sam nepoznatim tлом kroz lijepu i privlačnu prirodu. S lijeve strane puta dizali su se

bregovi a s desne strane prostirala se velika ravnica. Kroz nju je vodio širok put kojim je

hitjelo mnoštvo svijeta, svih naroda i rasa. Promatrala sam izdaleka te ljude i žene, mladiće i

djevojke kako poletno žure iz toplog juga prema hladnom sjeveru.

Onda podjem da vidim što je to tamo tako zamamno da privlači srca tolikoga svijeta. Kad sam

se približila, ugledam veliko jezero. U njemu su stajali goli crni djavli, s rogovima na glavi.

Jezero je bilo puno gada što su ga oni ispuštali. I u toj gnusobi kupali su se svi oni koji su

širokim putem dospijevali u jezero. Izgledali su tako gnusno da me je uhvatila muč-nina i

počela sam povraćati.

Nakraj jezera uzdiže se kameni zid, visok kao najveća planina. Iz jezera nema izlaza. Ili se

vratiti, ili u njemu propasti.

S ovim sotonskim jezerom graničilo je veliko nemirno more. Neprestano je izbacivalo na

površinu mnoštvo uginulih riba. Mutni valovi nosili su ih kao gusto smeće. Od nepreglednog

mnoštva mrtvih riba more je zaudaralo užasnim smradom. Tek ovdje ondje plivala je i

praćakala se poneka živa i zdrava riba prkoseći oluji vremena i valovima mora.

Sotonsko jezero slika je današnjega raskalašenog naraštaja. Tijela i duše premnogih ljudi guše

se u nečistim strastima što ih raspiruje sotona. Mutno nemirno more slika je ovoga svijeta.

Uginule smrdljive ribe jesu duše u nečistim grijesima, dok žive ribe predstavljaju čiste duše u

Milosti.

179

"DA IMAM VLAST NAD PRIRODOM..."

Vidjenja o jezeru bluda i mutnome moru jako su me potresla. Žalostila sam se poradi tolikih

duša koje propadaju zauvijek. Dok sam jednom molila i o tome razmišljala, pomislim: "Da

imam samo pet minuta vlast nad prirodom, jedno bih samo uništila u čovjeku.

Oduzela bih

strasti od svih ljudi na zemlji da im ne stradaju duše!"

U taj čas javi se u blizini Andjeo pa me zamišljen upita: "*A kako bi se onda rasplodjivdo*

ljudski rod?!"

Na te riječi se zastidim i okrenem od njega.

Moleći dalje, da ublažim boli povezane s ovim vidjenjima rekнем odlučno: "Da imam vlast

nad djavlima samo pet minuta, sve bih ih sasjekla u sto komada. Ne bi više ljude na zemlji

mučili i duše im upropaštavali!"

Sad se u blizini pojavi djavao i, da mi napakosti, pusti gadan smrad iz sebe pa mi se naruga:

"Evo ti, pa miriši! Ne možeš ti meni ništa!"

Gospodin Isus jednom reče ovako:

"JAČA KRV, VEĆA OPASNOST ZA TIJELO I DUŠU

Nagon je potreban tijelu,

jer da njega nema ne bi došlo do ploda,

ali nagon mora biti reguliran!"

ŠIROK JE PUT U PROPAST!

Jednom zgodom upitam: "Gospodine, a koliko će ljudi, od tog silnog mnoštva na zemlji, doći

k Tebi u Nebo?" Gospodin mi rastumači na mojoj ruci:

"Pet prsti je cijeli svijet, svi po redu. Samo ovaj dio, vršak malog prsta, ide u Nebo! Sve drugo

odlazi u pakao!"

Na ove Riječi ostadoh skamenjena. Zar će Nebo, osim djece, imati tako malo Stanovnika!?

MUKE ZA NEČISTE GRIJEHE

Našla sam se na zapadu, na nepoznatome tlu - ali pod zemljom. Negdje u tom podzemlju, u

lijepoj priro-

180

di, postoji manje mjestance sa skromnim kućama. Ali na mjestu glavne ulice i trga nalazi se

čudnovato udubljenje, dugačko preko kilometar i prilično široko. U njemu je mnoštvo uskih

kanala, poredanih jedan do drugoga.

Na početku udoline stajala je grupa žena koje su bile u najljepšoj dobi života.

Nešto su se

dogovarale s jednim Lijepim Mladićem, obučenim u plave hlače i bijelu košulju.

Stajao je

pokraj njih i davao im je naloge. Klima je tamo blaga, a priroda lijepa kao u proljeće. Sunce

obasjava tlo svojim toplim zrakama, ali sunca se ne vidi.

Tada me neka sila stavi pokraj tih žena i kaže: *"Vidjet ćeš sada kako će te duše hodati po ovim*

suhim, dubokim i dugačkim udubinama."

Svaka ženska stane nogama u dva kanala, a tijelo je imala na zemlji. Onda krenu prema

drugoj strani. Mučno su napredovale korak za korakom. Kad su prošle jedan dio, više ih je

gotovo iznemoglo.

Gledajući ove muke, stanem i ja u kanale i krenem za njima da vidim koliko trpe. Ali

koracanje tim tvrdim tlom, tim uskim, dubokim kanalima bilo je tako teško i mučno da sam

ubrzo klonula. I povičem za ženama koje su već odmakle: "Ja ovim putem ne mogu hodati!"

Izvucite me van jer ću inače tu i ostati!" Njima je taj put već bio poznat i lakše su snosile ove

tegobe.

A Lijepi Mladić hodao je uz njih, ali gore izvan udoline, stazom uz kuće. Kad sam zazvala

pomoć, jedna ženska stane i nasmiješi se, zatim pogleda u Mladića kao da moli dozvolu da mi

smije pomoći. Mladić se slatko nasmije i daje joj znak pristanka. Ona me tad ponese uvis i

postavi na stazu iza Njega. Ali staza je bila tako uska da se njom moglo hodati samo

postrance. No Lijepi Mladić koracao je njom tako lagano kao da Njemu ne smeta što je staza

preuska. Hodao je kao po zraku.

Nakon izvršenoga naloga ženska je odletjela u grupu onih koje su već prošle udolinom i sada

su čekale Mladića. Neke su stigle na drugu stranu prije a neke kasnije.

Koracajući uskom stazom za Mladićem, bojala sam se da ću pasti u dubine pa se uhvatim za

ogradu. Ali

ograda se odlomi kao da je gljiva a ne drvo - i ja se zaljuljam i zamalo nisam pala dolje.

Mladić me pogleda i opet se slatko nasmije, a ja Mu kažem: "Tko bi samo i mogao proći

ovakovim putovima? Dolje ne možeš noge dizati, gore staza za mačku a ne čovjeka, pa još ta

ograda, pljesniva kao da je tisuću godina stara! Kako onda nećeš stradati ili dolje ili gore!"

Mladić me pogleda, nasmiješi se - i kao da mi želi reći kako treba proći kroz dosta muka, tko

želi k Njemu doći...

Konačno dodjosmo na lijepi široki teren. Umorna od svega stanem u stranu, pokraj žena, da

se malo odmorim. Mladić me pogleda, približi se i sažalno me zagrlji. Ponašao se kao da me

voli. A ja prihvatim Njegovu ruku i bacim je sa svojih ramena: "Šta me grliš! Nisam ja za

udaju!" Sakrijem se tad medju žene, a On se slatko nasmije, pristupi mi i zagrlji od Srca i

privuče k Sebi na Grudi. Na to Mu kažem: "Što je tebi? Već sam ti rekla da se neću udati!

Živim čisto i Bogu služim. Evo, imaš ih ovdje dosta pa izaberi koju želiš!"

A ženske su šutjele. Onda ih Mladić rasporedi kuda će koja poći, a mene pogleda sa

smiješkom - i nestane. A ja budem stavljena na zemlju, u mjesto gdje sam živjela.

Taj podzemni teren jest Čistilište za one koji su bludno živjeli, a kasnije se obratili i

ispovjedili, ali nisu činili pokoru za svoje grješno življenje. Muke što ih podnose odgovaraju

počinjenim grijesima.

Gospodin Isus je kao Mladić mnogo mislio na Svoje vršnjake. Žalio je iz dubine Srca što

postaju robovi niskih strasti i razmišljao je kako bi ih spasio i zapalio im srca Svojom

Božanskom Ljubavlju.

Gospodin je zagrlio vidjelicu jer iz ljubavi prema Njemu živi čisto i podnosi mnoge teškoće i

križeve.

Duša koja koraca uskom stazom za Isusom, mora oči svoje upirati samo u Njega i ne smije se

pouzdati u ništa drugo - jer je sve ostalo "trulo"!

"ŠTO SE TO ZBIVA!"

Gospodin jednom zgodom reče da ima svećenika koji padnu u grijehe a nikada se od njih ne

ispovijede i

182

ne očiste. Kad je jedan takav svećenik otišao s ovoga svijeta, više cura i žena dočekalo ga je u

grupi - pred paklom. I onda su te ženske, u vatri paklenoj, po redu prolazile preko njegove

košulje. Začudjena upitam Gospodina: "Što se to zbiva?!" Odgovori mi

Gospodin: *"Što vidiš*

to se i zbiva, iza zemaljskoga života, s Mojim slugama svećenicima, redovnicama i običnim

ljudima koji se ljube i zaljubljuju, uživljavaju djelom i željom."

Gospodin Isus kaže da ženska koja sa svećenikom sagriješi u paklu ide amotamo vijek

vjekova preko njegove košulje.

BIJELA KUGA I ČEDOMORSTVO

USPOREDBA O NEPLODNOJ NJIVI

"Kada bi zemljoradnik uzorao njivu svoju,

nadjubrio je i bacio u nju sjeme,

a Ja ne bih dao da plod uzraste,

koju korist bi imao od rada svojega?

Ovo je slika zajednice muža i žene. Njiva je njihovo tijelo. I kad se oni njime služe, griješe ako

se čuvaju. Neka ne stupa u brak nijedno tijelo koje neće da radja i daje plod od sebe!"

Gospodin Isus je dalje rastumačio. Kad se dvoje zaruči, dok još čisto žive, već je On odredio,

koliko će im djece dati. Sad, kad je On tako predodredio, tko to sprečava griješi.

Ne smije se

ni čuvati, ni koristiti neplodnim danima, ni upotrebljavati pilule. Ako se služi brakom, mora

živjeti naravno.

Muž i žena koji svjesno čine ovakove smrtne grijeha, ne mogu se spasiti dok se od srca ne

pokaju i iskreno ne ispovjedu. Gospodin traži da te grijeha tri puta priznaju u Ispovijedi, jer

On to smatra ubojstvom ploda ljudskoga roda.

Jednom zgodom, kad me je poučavao, Gospodin reče i ovo. Ljudi se boje djece.

Ali da narod

živi onako

183

prirodno kako je nekoć živio - bez ikakova znanja o toj mudroliji - On bi nešto uzeo k Sebi a

nešto bi ostavio na zemlji da se od tog pokoljenja opet radja novo pokoljenje.

Nebo je prazno! Proći ćete mnoge Prostore i Predjele Neba, ali nećete naići na puno duša.

Ovdje desetak, tamo dvadesetak, ponegdje i više - a Prostor velik kao naša domovina! Tek se

u nekim zgodama susretne na tisuće Svetaca.

"A GDJE SU TI DJECA!?"

Žena s petero djece ostala je u ratu bez muža. Išla je redovito u crkvu, na svetu Ispovijed i

Pričest. Bila je radišna i uzorna. Onda upita Gospodina dvije stvari: za Spas svoje duše i da li

joj je muž živ ili pokojni.

Niti je dobila odgovor gdje joj je muž, niti hoće li se spasiti. Umjesto toga dobila je pitanje:

"A gdje su ti djeca?"

A ja kažem: "Gospodine, a kako ću joj to kazati! Ona će se još više ucviliti, a već je ionako

jadna!"

Ali Gospodin mi reče: *"Kako sam ti rekao, tako reci! Niti smiješ uveličati, niti umanjiti - osim*

ako ne žališ svoju dušu da dodješ u vatru."

MUKE ZA ČUVANJE DJECE

Žena imala troje djece. Jednom zgodom zapovjedi mi Gospodin: *"Kada dodje k tebi, pouči je*

neka se tri puta ispovijedi od grijehâ što ih je počinila." Žena dodje, a ja joj prenesem što

Gospodin od nje traži. Bila je sva izvan sebe. Rekla mi je da se čuvala djece, jer šta će

sirotinja na svijetu! Onda sam je poučila.

Nedavno sam hodala u Čistilištu medju ženama koje su počinjale takove grijeha. Previjale su

se u mukama kao da će roditi, a roditi ne mogu. Jedna mi se od njih učinila poznata. Kad sam

poslije o tome malo razmišljala, sjetim se da je to ona.

ODE MUŽ U PAKAO!

Jedna udovica poručila je da želi sa mnom na samo razgovarati jer ima takovu tegobu da je ne

može ni svećeniku otkriti. Kad sam['samo', orig., nota] došla k njoj, izjada mi se. Muž nije

htio da imaju djece pa ju je tjerao neka se čuva. Ona se služila s čim je znala. Sad on svaku

večer dolazi kao djavao i strašno je napastuje. Sva je već očajna i ne zna što da počne.

Kad sam pitala za nju, Gospodin joj poruči: "*Znaš ti što je to!*" Rečeno joj je koliko mora

moliti, koliko Svetih Misa dati odslužiti, i neka se tri puta ispovjedi od toga grijeha. Kad je to

sve obavila - pokojnik je više nije smetao.

Čak sam i ja morala za nju moliti da on više nema pravo k njoj dolaziti, već da bude na mjestu

što ga je zaslužio. Ne znam ni sama koliko sam Pedesetnica izmolila u tu nakanu: valjda

preko 300 Očenaša. I Svete Pričesti sam prikazivala za nju.

Dva sam takova slučaja ['sam', orig., na ovom mjestu --ili nepotrebno, --ukupno dva u

rečenici, ili treba stajati 'sama' na ovom mjestu, nota] doživjela.

NEMA NJIMA ODRJEŠENJA!

"U mnogim gradovima i selima

premnoge['premnogoe' orig, nota] žene ubijaju plod svoje utrobe.

Pobacuju vlastita čeda, mala i velika;

bacaju ih na djubrište kao smeće.

Ovakove zle žene i djevojke

površno se ispovjedaju, sebe ispričavaju

i na razne načine varaju Moje sluge svećenike.

Ali Mene, Boga, nitko neće prevariti

jer poznajem i vidim srca i misli sviju.

Zato njima nema Odrješanja

niti ovdje na zemlji niti gore u Nebu.

Svećenici ih odriješuju, ali odriješene nijesu!

I onda pristupaju k Stolu Mojemu

i primaju Moje Tijelo - samo da ih se vidi!

Ali nijedna ubojica djece svoje nije dostojna

primiti Mene u srce - čini svetogrdje!

U očima ljudi izgledaju dobre katolikinje,

ali su im duše pune smrtnih grijeha.

Zle majke, koje ovako žive, čeka velika kazna

185

kojoj ne mogu izbjeći iza zemaljskog života.

Djeca će im njihova suditi

jer ih nijesu donijele na krštenje.

Umjesto djece, Mojih malih andjela,

vode po ulicama pse na uzicama."

RADI GRIJEHA MAJKE NE MOŽE DO ŽRTVENIKA

Kad je već sve bilo pripravljeno za Mladu Misu, mladi se bogoslov najednom predomisli i

kaže: "Neću!" i nije se htio dati rediti za svećenika. Njegov vjeroučitelj bio je toliko žalostan i

ojadjen da ga je i čušnuo. Ali Gospodin progovori:

"Pusti ruku dolje i ne pljuskaj ga.

Ja ću ti kazati zašto ovaj mladić

ne može vršiti Moju Službu.

Griješ njegove majke ne da da Mi služi.

Ubila je u utrobi svojoj toliki broj djece,

i sad želi da njega posveti Meni

i goji oholost u srcu svome nad Mojim slugom.

Zato mu ne dopuštam da dodje do Oltara.

Nije dječak kriv već majka - ubojica tolike djece."

"ODRJEŠUJ SAMO i DALJE ŽENE UBOJICE!..."

Za vrijeme služenja Svete Mise jednog svećenika često su boljele noge. Koji puta morao je

čak i sjesti. Zbog toga je i Brevijar molio sjedeći. Onda upita Gospodina, što je to. A

Gospodin mu poruči: "*Odrješuj samo i dalje žene ubojice pa će te boljeti još i više!*" Kad je to

čuo, zamisli se i preplaši, i prestane odrješivati takove žene. Noge ga više nisu boljele.

"MAJKO, ZAŠTO NAS NIJESI NA SVIJET DALA!"

Neka žena, sada već pokojna, kad je prolazila osamljenim putovima, doživljavala je mučne

prizore. Dočekivala su je djeca koju je poništila u utrobi svojoj, bacala su za njom drvlje i

kamenje i plačući joj vikala: "*Majko, zašto nas nijesi na svijet dala!*" Žena

186

je tad plačući prigovarala mužu: "Ti si kriv što naša djeca sada pate!" Ali muž se tvrdokorno

branio: "Neću umnažati oko sebe sirotinju!"

Poslije ih vidjelica doživi u velikoj vatri.

"MAJKO, DAJ NAM KRUHA!"

Jaka nevidljiva sila odnijela me je prema istoku, daleko od zemlje, na neki kao otok, obavit

gustim crnim oblacima. Tu nema sunca nimalo i zato vlada užasan mrak, crna tama.

Onda progovori nada mnom: "*Pazi što ćeš sada vidjeti!*" Odjednom se guste tmine prorijede i

počnem razabirati oko sebe. Stajala sam pred golemim logorom, koga očima nisam mogla

obuhvatiti. Bio je opasan velikim zidom, visokim, valjda, i deset metara. Po njemu je svuda

unaokolo bila bodljikava žica. Preda mnom su bila ogromna željezna vrata, ali bez ključa i

ključanice. Ljudska ih ruka otvoriti ne može. Čovjek je pred njima patuljak.

Tada začujem Glas: *"Udji unutra da vidiš što se ovdje nalazi."* Na Zapovijed Božju vrata se

počnu otvarati. Udjem par koraka pa stanem, jer je unutra bila velika tama. Kad sam počela

malo raspoznavati što se ovdje krije, srce mi zastane. Ugledam nepregledno mnoštvo gole

nejake dječice, različita uzrasta. Bilo ih je malenih kao lutkice; i još manjih, kao prst na ruci; i

tako malenih da su ih oči jedva mogle primijetiti. Jedni su opet bili u dobi od nekoliko

mjeseci. Bilo je i već rodjenih, ali umrlih bez svetoga krštenja. Veća dječica držala su manju

za ručice. Dječica su plačući kružila naokolo i previjala se od bolova i muka. Veća djeca

vapila su: *"Majko, daj nam kruha!"*

Gospodin mi tada reče: *"Ovo nepregledno mnoštvo dječice koju gledaš jest nekršteno! Majke*

su ih poubijale u utrobama svojim. Zato se previjaju od bolova i traže od svojih majki sveto

Krštenje."

STRAŠNE MUKE U VJEČNOSTI

*"Kada bih Ja pustio ubojicu djece svoje iz vječnosti na zemlju da tisuću godina
puzi po*

kamenju i trnju na koljenima svojim, i da nikada ne stane na taba-

187

*ne svoje, a cijeli svijet da po njoj pljuje i za njom se kamenjem nabacuje - ne
može se spasiti!"*

Kada je u vječnosti obrok, Sveti Josip pušta te žene iz vatre i svaka od njih
pojede tijelo što ga

je pobacila. Samo glavu ne može pojesti - jer dijete nije kršteno.

Gospodine, da li se te žene ipak na neki način mogu spasiti kad Sveti Josip ima
vlast nad

njima?

Gospodin Isus je odgovorio da se te žene neće nikada spasiti! Sveti Josip,
Polgavar Slavne

Obitelji, na zemlji ima vlast nad dobrim obiteljima kao Zaštitnik. U vječnosti
otključava vrata

bezdana majkama-ubojicama. Vječno proklete, one za vrijeme obroka jedu
djecu svoju, koju

su u utrobama začele i potom bezdušno pobacile. Iza obroka odlaze opet u muke
koje traju

vijek vjekova.

Duše iz muka imaju određeno vrijeme odmora - kao i zločinci na robiji - ali pod nadzorom

Nebeskih Stanovnika, određenih za upravljanje. Iako u samoj vatri djavao pazi na svoj plijen,

ipak Nebesnici, a ne on, otvaraju vrata bezdana kad prokletnici izlaze - jer je i sotona

osudjenik.

Duše iz muka jedu na terenima pokraj paklenih bezdana. Duše iz Čistilišta imaju obrok pokraj

Čistilišta. Stanovnici Neba blaguju svoju Hranu u Nebu. Gdje je duša određena, tamo se i

hrani - onim što je zaslužila!

"ZAŠTO NE PSUJEŠ KAO MI!"

Bilo je hladno pa sam molitve obavila u toploj kuhinji. Kad sam došla u sobu i otkrila krevet,

čujem kako oko mene leti čitav roj osa. Kasnije utrnem svjetlo, a to me počnu udarati brojne

ruke. I htjela sam zazvati u pomoć, ali mi nečija ruka zatvori usta. I te ženske su posjedale po

meni, i gazile me, i nemilice udarale šakama. Pri tom su mi psovale i oca, i majku, i svašta, i

upotrebljavale svakojake prostačke izraze vičući na mene: "Zašto ne psuješ kao mi! Zašto

nećeš da griješiš!" i tako do u duboku noć. Svaki puta kad sam pokušala zazvati u pomoć, one

bi mi zatvorile usta.

188

Na zadnje več, prema jutru, dodje mi u krevet velika zmija. Zavuče se ispod spavaćice i

položi glavu na bedro da me ugrize. Onda sam vrisnula i zazvala: "Isuse, Marijo i Sveti

Josipe!" U taj čas sve su se digle kao veliki vjetar. I čula sam ih na tavanu kako žamore.

Kad sam ujutro došla u crkvu, redovnice i župnik čudili su se mojem izgledu.

Bila sam puna

modrica i jedva sam hodala.

Drugom zgodom Gospodin rastumači da su to bile nečiste duše, koje su me htjele ugnjaviti iz

mržnje što služim Bogu.

OVAJ NARAŠTAJ ĆE STRADATI

"BIT ĆE TREPETUS!"

Gospodin mi zapovjedi: *"Idi Mojim slugama svećenicima i reci im da sam Ja Alfa i Omega!"*

Bit će trepetus!"

Jer nisam razumjela značenja, upitah Gospodina, a On mi odgovori: *"Nije potrebno da ti*

razumiješ te Riječi. Moji sluge svećenici znaju dobro što to znači!"

Drugom zgodom Gospodin reče: *"Rim će zauzeti neprijatelji."*

"UZDRMAT ĆU OHOLICE..."

Širom svijeta podignuto je mnoštvo visokih gradjevina u duhu oholosti.

Gospodin Isus za njih

reče:

"Uzdrmat ću oholice i temelja im neće biti!"

TVRDOKORNI NARAŠTAJ

Ovako govori Gospodin o pokoljenju dvadesetoga vijeka: *"Ovaj naraštaj neće da se obrati i*

zato ga moram uništiti!"

A vidjelicu uhvati sućut pa se ponudi: "Gospodine, a da li bi poštedio ovaj naraštaj kad bih ja,

u zadovoljštinu za uvrede Tebi nanesene od puka Tvojega, cijeloga svog života činila pokoru,

živeći samo o kruhu i vodi?"

Gospodin Isus ovako odgovori vidjelicu Julki: *"Mogla bi ti živjeti cijeli život u pokori. Ja bih*

krijepio tijelo tvoje, ali ovaj se naraštaj ipak ne bi obratio. Naraštaj koji će doći iza njega, što

će se tek roditi, on će gladovati za Mojom Naukom."

ŽENA U CRNINI JEDE BOBICE S TRNJA

Gledala sam neku vojsku koja se u metežu pripravljala za pokret. Žena u crnini promatrala ih

je i pri tom jela bobice s trnja.

Žena u crnini označuje žalost. Jela je bobice s trnja jer će na zemlji, poradi sukoba, u

pojedininim krajevima biti glada i neimaštine.

190

1960. - 1966.

NEČASTIVI PAKOSTI I PRIJETI

SMETNJE ZA VRIJEME PISANJA

Kada sam počela pisati Poruke Božje i Vidjenja u novu bilježnicu, oko stola i po mojoj sobi

kružila je prekrasna Nebeska Pojava.

Ali i kušnje sam imala tolike da sam mislila kako neću moći ništa čestito označiti. Kao da su

svi paklenjaci došli da me smetaju. Lupanje i pjevanje, vika i cika orili su oko mene u tolikoj

mjeri da sam se počela buniti. Morala sam nabaviti novu bilježnicu i započeti iznova.

GURNUO JE NA UŽARENU PEĆ

Iz kuhinje sam ponijela žeravicu da naložim željeznu peć u svojoj sobi. Kasnije, kad sam

lagano hodajući molila - baš sam obavljala Devetnicu - najednom me djavao tako snažno

gurne u ledja da sam poletjela na peć te raskrvarila bradu i opekla ruke.

Dragi Isus reče, da mi Andjeo Čuvar nije pomogao bila bih razbila sve zube.

HTJELI IZVRNUTI VAGON

Pošla sam na vlak da pohodim kod kuće sina. Do željezničke stanice trebalo je pješačiti četiri

kilometra. Prolazeći cestom uz brda, molila sam Krunicu. Najedanput opazim da preda mnom

idu dva nečista duha. Onda sjednu pokraj ceste, uz hrpu tucanika. Kad sam prolazila mimo

njih, bacali su na mene kamenje, i još sam ih čula gdje govore: "Kako bismo još štogod

izmislili da joj napakostimo!..."

Došavši u stanicu, izvadim kartu, udjem u vlak i sjednem na slobodno mjesto.

Najedanput se

vagon počne

191

naglo naginjati kao da će se izvrnuti. Ja se uplašim pa glasno vrisnem. Onda me upitaju:

"Gospodjo, što vam je? Jeste li, možda, bolesni?" Ja pak bržebolje prikrijem:

"Nešto sam vani

vidjela pa sam se uplašila."

Kaže dragi Isus, kad bi djavao imao vlast da napadne one koji Bogu služe, rasjekao bi ih na

komade. Ali on smije učiniti samo ono što mu je dozvoljeno.

STALNO VUKLI S KREVETA

Neki činovnik otišao je na more, a njegova žena me zamolila da budem malo kod nje i

poučim je o Bogu. Djavlu je to bilo krivo pa kad sam navečer iza molitve legla u krevet,

zlodusi su me skroz vukli dolje.

DODIJAVA POBOŽNOJ OSOBI

Udovica, već u godinama, imala je mnoge smetnje od strane djavla. Moli Kronicu, a on je

uznemiruje: "Šta prebireš, pa prebireš, kad se spasit ne možeš!" Ona mu hitro odgovara: "Šta

se ne bih mogla spasiti! Čitav svijet se može spasiti!"

Ide u posjete pobožnim osobama, a djavao joj dodijava: "Ne idi tamo! To nije tvoj par.

Previše ćeš naučiti..."

Nedjeljom ostane i na tri Svete Mise, a djavao opet zanovijeta: "Ne idi toliko u crkvu! Puno

slušaš pa će te glava boljeti!..."

Na njezine žalbe zbog tih smetnja Gospodin joj ovako odgovori: "*Nemaš muža, nemaš djece,*

nisi ničija sluškinja; u svojoj si kući i imaš svoj kruh pred sobom; a šta bi trpjela da ne trpiš

to što sam ti pripustio!"

UZEAO LIK BOGOBOJAZNE STARICE

U jednoj obitelji prala sam rublje. Najedanput se nadjem kod kuće u dvorištu i vidim kako

prema našem stanu ide vuk s ljudskom glavom. Prepoznam lice pobožne starice koja je za

života revno Bogu služila. Svaki dan išla je u crkvu i slušala po tri-četiri Svete

192

Mise. Dodje, dakle, vuk do otvorenog prozora, zaviri unutra i maše repom. Onda podje do

vrata, udje u kuću, razgleda unutra, a potom izađe napolje i promrsi: "Nije kod kuće!" I ode

ljut.

Poslije upitam Gospodina što ovo vidjenje znači. On mi odgovori: "*Ma uzeo sotona lik one*

koja Meni služi!" Onda zapitam a zašto je vuk imao samo glavu čovječju. Isus dragi mi

rastumači da čiji već lik uzme, ipak glavu nema vlast mijenjati, jer je glava primila sveti Krst.

Ako je i iznakazi, ali ne smije na nju metnuti rogove dok je dotični u Milosti Božjoj.

VELIKI BIK HOĆE DA SRUŠI CRKVU

Na vratima crkve bio je veliki Križ s Raspetim Živim Isusom. Na istom ulazu stajao je i rikao

golemi bik. Od njegove strašne rike sve se zemlja tresla. Htio je provaliti u crkvu, porušiti je i

usmrčiti sve one koji su bili unutra. Ali nije mogao unići - raspeti Isus mu nije dao.

JULKA ODE, DJAVLI SLAVE

U vidjenju doživim kao da sam u župnom dvoru u B. Unidjem u svečanu prostoriju i ugledam

mnoštvo djavola gdje skaču i bučno se vesele. U to dodje i sedam-osam Djevica, koje upitaju

gdje je Julka. Kad im odgovorim da sam to ja, Djevice me okruže i izraze sućut, jer sam u te

dane bila progonjena poradi imena Božjega.

Gledajući djavolsko veselje, Djevice se upitaju: "A što se djavli toliko vesele?!"

A oni

odgovore: "Veselimo se što smo uspjeli istjerati Julku iz ovoga mjesta!"

Dotle je par žena na župnikovom štednjaku skuhalo crnu kavu. Jedan djavao dodje tad u

kuhinju, uzme kavu i odnese je Luciferu. A taj je sjedio na časnome mjestu, u fotelji. Na glavi

je, iza rogova, imao okruglu crvenu kapicu. Djavao s crnom kavom nakloni se svom Šefu i

pruži mu kavu da je popije.

Djavli su me uspjeli preko kleveta žena odstraniti sa župe.

193

"PRIPRAVIO SAM MJESTO GDJE ĆU TE MUČITI!"

Dok sam jednom oko podne molila, najedanput netko pokuca i otvori vrata. I udje djavao,

obučen u hlače i kaputić, a na glavi mu rogovi. Ulazi i ceri se kao ludjak: "He... he... ha...

ha..." Ostanem zatečena i nisam znala što da počnem. A on sjedne, prebaci nogu preko noge i

kaže mi onako rastegnuto, odugovlačeći kao da čita: "Ubit ću Julku ... zato što širi vjeru

Rimokatoličku. Pripravio sam mjesto gdje ću te mučiti!"

I onda se nadjem u nepoznatu kraju. Na maloj šumskoj čistini, uz neku ogradu, bile su

poredane lomače na kojima su spaljivali ljude. Jedni su već izgorjeli i vidio se samo žar i

pepeo. Drugi su upravo gorjeli - a bilo je i par lomača koje još nisu bile potpaljene i koje su

još čekale svoje žrtve. U blizini je stajala i hrpa drva za nove lomače.

K06A JE BOG IZABRAO TOGA ĆE I OSPOSOBITI

"ZAŠTO JE GOSPODIN SEBI ODABRAO MALOUKU?"

Svećenik Aleksandar prekorio je vidjelicu jer da gadno piše i ne zna gdje dodje zarez, a gdje

točka. Onda još prigovori: "Zašto je Gospodin Sebi odabrao malouku? Zašto nije uzeo Sebi za

posudu nekog školovanog i načitanog, kojeg svećenika ili redovnicu - da zapišu Njegovu

Nauku prvoklasno!"

Gospodin Isus ovako odgovori na te prijedloge:

"Tko će od vas Meni zapovijedati što da si uzmem! Radim što hoću i kako hoću! Odaberem si

koga hoću, i poslužim se kime hoću! Uzmem za Svoju službu ženu od muža, muža od žene,

*dijete, udovicu, redovnika, redovnicu, mladića, djevojku... Uzimam ono što će
Mi služiti*

*onako kako Meni dolikuje. Ja gledam na srce koje će Mi vjerno služiti i koje je
sposobno*

*primiti Moju Nauku neustrašivo. Gledam tijelo koje je spremno i život svoj dati
za Mene i za*

Moju Nauku. Mudri se boje za svoje tijelo, a maleni i život svoj za Mene pola-

194

*žu, u sve vrijeme, i žive onako kako Ja od njih zatražim. Gledam junake, a ne
kukavice*

*kojima se hlače tresu kad treba da Me javno priznaju. Kažu da žena nema prava
u Crkvi*

govoriti. Ali Ja govorim i po ženi. Ja sam Stvoritelj i muža i žene."

A za vidjelicu Julku Gospodin ovako govori:

*"Kakav pisac takvo pisanje! Nije važno tko piše i kako piše, niti su važni zarezi
ili točke u*

*pisanju, već je važno što piše i tko govori. Ako si tko od čitatelja želi uljepšati
pisanje - nisam*

protiv toga."

U ŠKOLI S BOGOSLOVIMA

Uoči imendana, u vidjenju dodjem u nepoznato mjesto. Udjem na vrata zgrade i nadjem se u

prostranoj učionici s mnogo klupa. Naprijed, na zidu, visjelo je Raspelo. Ali klupe su bile

gotovo prazne. Samo na desnoj strani bilo je desetak bogoslova. Svećenik u talaru stajao je

među njima i učio ih je o dragome Bogu. Tako im je krasno govorio da sam i ja sjela u klupe,

na suprotnoj strani, i uživala slušajući Riječi Božje.

Nakon završene pouke svećenik i bogoslovi stanu nešto pričati i gledati na mene. Svećenik im

tada, smiješeći se, kaže: "Julka sutra ima imendan! Što da joj dademo na dar?" A ja se

zasramim što sam dovedena u njihovu školu i što na mene obraćaju pažnju pa pustim pogled

dolje. U krilu tad opazim prekrasno Djetuš ce, od dva-tri mjeseca, kako slatko spava. Mali

Isus imao je dugačku bijelu haljinicu koja Mu je prekrivala i nožice. Bila je sva u zraku, kao

uštirkana, i odsijevala je.

GOSPODINOVA PROPOVIJED U NOĆI

Iza dnevnoga rada, nakon večernje molitve, utonula sam u sladak san. Najednom me probudi

jak Glas. Nad krevetom začujem Gospodina kako snažno propovijeda. Skočim na noge i

pogledam na sat da vidim koje je doba noći. Bilo je točno dva sata. Gospodin Isus

propovijedao je svim ljudima i staležima. Govorio je svećenicima kakvi moraju biti; poučavao

je redovnice, obične ljude i one školovane. Od Njegova čvrstoga i

195

zvonkoga Glasa sva je kuća odzvanjala. Gospodin je učio, opominjao i korio sve Svoje sinove

i kćeri na zemlji. Pozivao ih je na pokoru i post. Žalio je puk Svoj da će propasti ako se ne

obrati Bogu. Zemlja će ostati pusta ako se ljudi ne poprave.

Slušala sam u strahopočitanju. Kada je Gospodin završio Svoju Svetu Propovijed, opet

skočim i pogledam na sat: bilo je dva sata i 35 minuta. Te noći više nisam spavala. Ovo je

druga Propovijed Isusova, što su je moje uši slušale.

Isus nas zove, ali teško nama ako se ne odazovemo Njegovome Pozivu.

SVETA HOSTIJA UTISNUTA NA USTA

Hodajući nepoznatim krajem, kroz lijepu ravnicu, dodjem do velikog željezničkog mosta. Na

zapadnoj strani ugledam procesiju u kojoj je bilo dosta ljudi i žena. Na čelu procesije stupao

je svećenik noseći Pokaznicu. Lijepo se vidjela velika Sveta Hostija. Dolazili su moleći i

pjevajući svete Pjesme. Kada su se približili, duboko se poklonim dragom Isusu a zatim

ustanem. A svećenik pristupi i stavi mi pokaznicu na usta. Tako ju je čvrsto pritisnuo da sam

osjetila Svetu Hostiju. Poslije mi je ostao utisnut njezin lik. Procesija tad produlji prema

istoku.

Dragi Isus je urezao Svoje Riječi na moja usta da ostanu u meni, kako bi ih mogla predati

svećenicima i poučiti one s kojima dolazim u dodir.

Kada sam se jednom prilikom htjela povući od svih i svega, opomene me Gospodin: *"Moja je*

volja da budeš u vezi s Mojim slugama svećenicima i da živiš u pustinji ovoga svijeta. Govori

im Moju Nauku i pouči ih." Ovaj svijet Gospodin naziva pustinjom.

"MOJE RIJEČI SE VOZE U TOM VLAKU!"

Jednom zgodom Isus dragi reče: "Piši lično ti sama da te saslušaju."

I napisala sam pismo kako mi je dragi Isus izdiktirao i ubacila ga u vlak za Zagreb. Onda sam

u vidjenju gledala kako jedna krasna ptica leti nad tim vla-

196

kom. I kako je vlak jurio, ptica ga je stalno pratila.

Poslije upitam Gospodina: "A kakova je to bila ptica?" Odgovori mi: *"To je bio Duh Sveti!"*

Moje Riječi su se vozile u tome vlaku!"

Ali iz Zagreba nisam dobila nikakva odgovora ni poruke.

NA KAMENU S KNJIGOM U RUCI

Više puta gledala sam u vidjenju kako stojim na velikom kamenu, držeći u ruci oveću knjigu.

Isus dragi mi rastumači da kamen označuje nepokolebivu vjeru, a knjiga Riječi koje sam već

dobila i još ću ih dobiti.

"VINOGRAD ĆE IZGORJETI!"

U velikom vinogradu, koji se uzdizao prema gore, radila je grupica radnika. Dio vinograda što

su ga već prošli bio je lijepo obradjen. Na to i ja stanem u red pa počnem uredjivati i vezati

loze. Odjednom u mojemu redu izbije vatra, koja ubrzo zahvati sav red, pa i loze daleko

naprijed, do kojih još nisam ni došla s radom. Velik i snažan plamen, žut kao sunce, dizao se

prema nebu. A ja se uplašim pa počnem dozivati u pomoć: "Vinograd će izgorjeti!"

Veliki Vinograd označuje Crkvu Božju. Grupica radnika u njemu jesu dobri svećenici. Vatra

koja je zahvatila red što sam ga obradjivala, označuje Ljubav Božju koja će planuti u srcima

ljudi koji će primiti Poruke Božje.

NEBESKI POSJETI I OBILNE MILOSTI

PREOBILNA PRIČEST

Vidjelica dodje u crkvu i pristupi pričesnoj ogradi da se pokloni Presvetom Oltarskom

Sakramentu. Tada nastupi Vidjenje i opazi kako na glavnom Oltaru nepoznati svećenik služi

Svetu Misu. Kad je došlo vrijeme Svete Pričasti i drugi kleknu na pričesnu klupu na ko-

197

joj je i ona klečala, Svećenik['klečala. Svećenik', orig, nota] podje ravno k njoj i napuni joj

puna usta Svetih Hostija; jedva ih je i progutala. Ostale u taj čas nije pričestio. Onda se vrati

na Oltar da završi Svetu Žrtvu.

Svećenik je bio dragi Isus. Dao je vidjelici mnogo Svojih Milosti da bude jaka u Njemu za

nošenje križa i izvršenje Njegovih Naloga.

NEBESNICI GROMKO PJEVAJU ANDJEO GOSPODNJI

U crkvi se prestalo moliti i pjevati Andjeo Gospodnji. Župnik je proglasio da je to sada

zabranjeno.

Obavljajući večernju molitvu, često sam ostavljala otvoren prozor da bolje vidim crkvu. Onda

se lakše sjedinim s dragim Isusom u Svetohraništu i sladje molim. Tek što sam jednom

zgodom počela tako moliti, začujem kako orgulje veselo sviraju a iz crkve ori pjesma kao iz

tisuće grla. Snebivala sam se od čuda. U ovo odmaklo noćno doba, dok svuda vlada duboka

tišina, crkvena zgrada ječi od zanosnog pjevanja!

Medjutim, župnik bi koji puta s pjevačima ostao malo dulje u crkvi da vježbaju pjevanje.

Pomislím stoga da su se to, možda, oni raspoložili i razjunačili pa veselo zapjevali Andjeo

Gospodnji.

Sutradan, za vrijeme doručka, upitam župnika: "Nisam znatiželjna, ali me radi jednog

doživljaja ipak zanima u koliko ste sati sinoć napustili crkvu?"

"O, kaže, pa otišao sam u svoju sobu čim sam večerao. Još sam imao posvršavati molitve i

neki posao."

"Oče, bilo je pola jedanaest kad je u crkvi, valjda, tisuću glasova uz pratnju orgulja pjevalo

Andjeo Gospodnji! Tako su zanosno pjevali da je i sama crkva podrhtavala od njihovih

snažnih glasova!"

"U to doba ja nisam bio tamo! I vi ste to čuli?"

"Pa da! Kako vi sad mene čujete, tako sam i ja čula njih! I bila sam tako ushićena da sam

zastala s molitvom."

"Hm, ja sam zaključao vrata crkve, i nikoga od ljudi nije moglo biti tamo."

To su Nebeski Stanovnici slavili Majčicu Božju i dragoga Boga.

198

SVETAC NA STOLČIČU

Župnik je više puta blagovao u kuhinji. Kad bih ga podvorila, nagrahim i sebi i dok je on

blagovao za stolom ja sam blagovala na malom stolcu uz štednjak. Tih malih, gotovo dječjih

stolčića, bilo je nekoliko u kuhinji.

Jednog dana, kad župnika nije bilo kod kuće, dodje neobičan čovjek. Nisam ni čula kako je

ušao. Bio je vitka stasa a izgledao je kao redovnik. Kosa mu je bila kako su se nekoć nosili

samo sveci; tako mu je bila i odjeća i izgled lica.

Pozdravim ga sa "Hvaljen Isus i Marija!", a on mi odgovori, smiješeći se:

"Uvijek hvaljeni

bili!" Onda mu rekнем: "Vi ste trebali župnika? Odsutan je, ali će se brzo vratiti. Izvolite

sjesti u pokrajnju sobu i malo pričekati." Ali on zahvali: "Ne, ne, ja ću tu uz tebe sjediti!" Na

to mu rekнем: "Kad već hoćete, izvolite pa sjednite ovdje za stol!"

Ali on se nasmije i sjedne lijepo na stolčić pokraj štednjaka. Pogledam u njega pa si mislim:

Eto poniženja ako dodje župnik! Šta će reći kad vidi da gost sjedi na stolčiću! Zato nakon

malo vremena opet ponudim gostu: "Izvolite sjesti u onu prostoriju ili ovdje za stol!" A on mi

rastumači: "Ne, ne! Ja sam zato i došao da sjednem na taj stolčić na kojega ti uvijek rado

sjedaš!"

Onda ustane, napravi par koraka kao da će izaći, milo me pogleda - i nestane.

Poslije dodje župnik. Kad mu ispričam što se dogodilo, čudio se: "Pa je li to moguće!"

Kasnije dragi Isus otkrije da je to bio Svetac: *"Poslao sam ga s Neba da sjedne na mjesto gdje*

ti je najmilije!"

"SAD ĆEŠ OKUSITI LJUBAV BOGA OCA!"

Jedne noći probudilo me i čujem Zapovijed: "*Ustani i molit ćeš se!*" Kad sam već počela

moliti, reče mi: "*Sad ćeš okusiti kako je jaka Ljubav Boga Oca!*" Na to sva protrem i

obuhvati me strepnja pred Velikim i Svetim Bogom.

199

Odjednom nastade zbivanje. Bog Otac Nebeski bio je tako blizu mene da sam mislila kako ću

od Njegove Svetosti umrijeti. Smiješio se i govorio mi je: "*Još malo i doći ćeš k Nama.!*"

Ljubav Božja koja me je obuhvatila bila je tako snažna da sam se topila u njoj kao led na

jarkome suncu. Da je to potrajalo malo dulje umrla bih. Te noći više nisam spavala. Hodala

sam po sobi, s Krunicom u ruci, i samo sam se nasladjivala Svetim Bogom i Lijepim Nebom.

ISPOVIJED KOD PATRA PIJA

U teškoj kušnji obavljala sam devetnicu Patru Piju. Dok sam se molila, dodje mi misao: "Ma

zar ću njega siromaha mučiti za svoje potrebe! Ima['potrebeI ima',orig, nota] on dosta boli i

bez mene!" Ali molitve i ostalo izvršila sam do kraja. Onda sam imala ovo vidjenje.

Nadjem se u S. Giovanni Rottondo, pred njegovom ispovjedaonicom. Tri mladje ženske

nestrpljivo su čekale na njegov dolazak. U drugom kutu sobe čekao je meni poznati svećenik i

molio se. Ja stanem čekajući da dodje red na mene.

Odjednom Pater Pijo otvori pokrajnja vrata i sve nas pogleda. Upre tad pogled u mene i slatko

se nasmiješi. Pozove me da dodjem u ispovjedaonicu. Kad sam mu otkrila savjest, za vrijeme

pouke reče mi: "To nije grijeh!" Ja mu odgovorim: "Dragi Isus kaže da se tako ispovijedam."

Onda će Pater Pijo: "Kada Isus želi da se tako ispovijedaš, onda, ja te odriješujem u Ime

Isusovo od toga!"

Razgovarali smo jedno petnaest minuta na hrvatskome.

Kako poslušno Pater Pijo izvršava Riječi Gospodinove!

PRIČEST VELIKOM HOSTIJOM

Jednom prigodom eto me, u Vidjenju, u mjestu K. Našla sam se u glavnoj ulici, nedaleko

hrama Božjega. Ljudi i žene klečali su poredani s desne strane puta, skroz od crkve pa do

izlaza u obližnje mjesto. Kad sam se približila, kleknem kao najzadnja u redu. Tada

200

iz crkve izadje nadbiskup Alojzije, držeći lijevom rukom Kalež a desnom rukom svećeničku

Hostiju. Podje uz one koji su klečali i gleda kao da nekoga traži. Dodje već i blizu kraja, ali

još nikoga ne pričešćuje, samo nekoga traži i traži. A ljudi se okreću za njim i gledaju. Kad se

približio, zaklonim se iza ledja jedne ženice da me ne vidi. On me ipak spazi, srdačno se

nasmiješi i podje ravno k meni. Pričesti me tad velikom Svetom Hostijom i vrati se u hram a

narod se razidje['razdije',orig., nota].

"DOK SMO NAS DVOJICA BILI U SAMOSTANU..."

Oko pet sati izjutra, za vrijeme molitve, kod zaključanih vrata, unidjoše u moju sobu dvije

osobe. Podju ravno k meni i stanu u blizini. I prepoznam Svetog Ivana Krstitelja i svetog[sic!,

nota] Franju Asiškoga. Sveti je Ivan bio odjeven tako čudno da ne znam ni označiti. Na glavi

je imao visoku krunu, ukrašenu prekrasnim draguljima. Ali to nisu bili dragulji kao na zemlji,

nego nešto drugo, ni sama ne znam što. Sveti Franjo Asiški bio je u franjevačkom habitu, a

oko glave je imao svijetao kruh, sjajan kao sunce. Obojici su krune odsijevale Nebeskom

Ljepotom.

Sveti Ivan Krstitelj, nasmijan i veselo raspoložen, gledao je u mene kao u najboljeg prijatelja i

mного mi je govorio. Između ostalog reče i ovo: *"Dok smo nas dvojica bili u samostanu, ja*

sam jeo travu i korijenje. Lijep je to bio život!" I pri tom se srdačno smije, pun mladenačkog

zanosa i radosti. Svaka njegova riječ odicala je Nebeskom Vedrinom. Gledao je u mene kao

da bi mi rado u svemu pomogao. Dalje reče: *"I živio je moj duh među braćom, u stezi života,*

još sedamdeset godinar!"

A sveti Franjo je ponizno slušao. Dok sam ja razdraganog[*'razdragonog, orig., nota]* duha

govorila sa Svetim Ivanom, promatrao me je veseloga lica, gledajući mi duboko u srce. Ali

čim bih ja pogledala u njega, zastidio bi se poput djeteta i spustio bi oči dolje. Čuvao je svoje

poglede za Lijepoga Boga.

Ostali su kod mene oko četvrt sata. Nakon ovog susreta s Nebeskim Gradjanima, duša i srce

bili su mi puni Nebeskih misli i osjećaja.

201

Kada bi čovjek na zemlji znao kako je Lijepo Nebo, ne bi zemlja imala što ima, jer bi ljudi

čeznuli za onim Gore i ne bi ih više toliko zanimalo zemaljski život. Svaki pravi vidioc gubi

smisao za tijelo i njegove potrebe. Zato su se odabranici Božji često uklanjali od ljudi da im

se u samoći duh lakše uzdigne do Nebeskih Stvarnosti.

Gospodin voli junake dobra srca, nasmijana lica i hitra koraka na dobro duše i slavu Bogu.

Sporog vojnika neprijatelj lako zarobi jer zaostaje.

Sveti Ivan Krstitelj želio je reći da su njegovi učenici koracali putem njegova primjera još 70

godina iza njegove smrti.

Dragi Isus kasnije reče: *"Poslao sam ih k tebi da te posjete!"*

GOSPODIN PRISLUŠKUJE POBOŽNOME RAZGOVORU

Bila sam kod obraćenika koji je veoma želio da češće posjetim njegovu obitelj.

Upustili smo

se u razgovor o Lijepome Bogu i kako moramo živjeti da dodjemo k Njemu.

Dok smo se

zanosili Nebeskim Stvarnostima, primijetim da netko proviruje na poluotvorena vrata.

Pomislivši! da me traži poradi posla, oprostim se nešto ranije. Izišavši napolje, vidim da je to

redovnik u crnom talaru, s ogrtačem preko ramena. Tada ga upitam, sve pomalo se

pribojavajući: "Vi mene čekate?" On na to reče: *"Ne boj se! I Ja sam služio istoga Gospodara*

kojemu i ti služiš!" Onda ga zamolim: "Kad Vi služite Bogu, onda me čuvajte da mi ljudi ne

naškode!" Odgovori mi: "*Hoću!*" A kako je vani padala kišica, zaogrne me svojim ogrtačem i

pratio me dobar dio puta. U vidjenju onda doživim kako uz put stoji grupica poznatih žena.

Gledajući kako me prati redovnik, primijete jedna drugoj: "Pustimo je! Ne smijemo joj ništa

jer i ona ima svoga Zaručnika!"

Kad smo došli do glavne ulice, gdje je već bilo dosta svijeta, svećenik nestane.

Drugom zgodom reče mi dragi Isus: "*Ja sam to bio! Gdje usta ljudska slave Boga, sam Bog*

silazi u blizinu čovjekovu!"

202

NIJE LAKO BITI POSVE BOŽJI

"JEDVA ČEKAM TVOJU DUŠU!"

Teško bolestan['oblestan',orig., nota] otac brojne obitelji žarko je želio da pitam dragog Isusa

za njegovu dušu. Ali mati se nije mogla maknuti od bolesnika, a nije pravo ni znala gdje

stanujem. Zato su počeli obavljati Devetnicu Srcu Isusovu, da sama k njima dodjem. Dok su

oni molili, ugledam ih u vidjenju kako stoje sklopljenih ruku i gledaju na mene,
a on me

znakovima poziva da dodjem k njima.

Kad sam stigla, rekoh mu: "Vi ste me trebali?" "Joj, sestro, usklikne on, toliko te
trebam! Pitaj

dragog Isusa za mene što treba činiti - ja neću više dugo!"

Po cijele noći već nije spavao, a jedva je i govorio. Imali su oni desetero djece i
živjeli su u

velikoj siromaštini. Zbog tolike djece nitko ih nije htio primiti na stan. Onda su
od svojih

žuljeva kupili neku staru kućicu koja samo što se nije srušila.

I ja molim i pitam za njega, a Isus dragi reče ovako: *"Jer si proživio patnički
život i prošao*

*preko velike siromaštine, pripravio sam ti Lijepo Nebo i jedva čekam tvoju
dušu!"*

Nije nikada psovao. Kaže njegova žena da se ne bi ni u jednoj riječi zaletio ili
tako što rekao.

Jako je bio pažljiv. Kad bi došao s posla, ne bi ništa ni pitao, već pogleda amo-
tamo i

pomogne gdje treba: nahrani blago, baci živadi, donese vode, opere sudje...

Kad je pročitao što mu dragi Isus poručuje, zaplače od radosti. Onda reče ženi:
"Ovo pismo,

babo, čuvaj! Metni ga na počasno mjesto, uz Srce Isusovo i Raspelo. Nek čitaju
svećenici i svi

koji dodju... Babo, ja moram otići, a ti ćeš sada kako znaš. Boga nikada ne
ostavi!... Drži se

Boga i Kronicu moli..."

Jako je volio Kronicu. Kad bi posvršavao poslove, čekajući dok žena pripremi
večeru, sjeo bi

umoran, uzeo Kronicu u ruke i molio. Ovo ili ono nejakom dijete oponašalo bi ga,
pa bi i ono

držalo Kronicu u ruci i nizalo zrnca za zrcem. Mislilo je u svojoj bezazlenosti
da je dosta

samo prebirati zrnca.

Poslije nekoliko dana blago u Gospodinu premine.

203

"DA TI JE DOĆI SAMO DO TRI KAPI LURDSKE VODE!"

Starija bogobojazna žena obolila je na prsima. Kad je već bilo jasno da je rak,
djeca su je

natjerala u bolnicu dok je zlo posve ne upropasti. Ali bolest je već uhvatila
toliko maha da su

joj htjeli odrezati cijelu dojku. Medjutim, kako se ona nije dala operirati, a lijekovi joj više

nisu koristili, pošalju je kući da ne zauzima krevet u bolnici.

Onda pošalje po mene. Željela je da se zauzmem za nju jer sam joj i prije dodala Riječi Božje.

Kad sam došla k njoj, već je susjeda odmahivala rukom da joj nema spasa. Ali ona izjavi: "Ja

se uzdam u dragoga Boga da će mi pomoći!" Susjeda mi samo namigne.

I pomolim se za nju, a dragi Isus reče ovako: *"Jer je vjerovala i vjeruje, i služi Mi u sirotinji,*

djecu radja kao brižna majka i s velikom ih patnjom odgaja, i do sada nije imala smrtnoga

grijeha na duši - ozdravit ću je! Samo da joj je doći do tri kapi lurdske vode!"

Molila sam za nju desetak dana, svaki dan po jednu Pedeseticu. Ona je takodjer molila, samo

što je njoj, kao teškoj bolesnici, bilo naloženo znatno manje. Činila sam i pokoru za nju. I ona

je dragovoljno uzimala samo kruh i vodu, premda dragi Isus nije to od nje tražio.

Onda sam susrela svećenika koji se vratio iz Lurda i imao je punu bočicu lurdske vode. Kako

je i drugima dao po nekoliko kapi, dao je i meni za ovu bolesnicu.

Kad je bolesničin sin saznao da se zauzimam za njegovu teško bolesnu majku, kod jednog

susreta mi reče: "Mrtvoga se ne može dići!" Medjutim, kad se bolesnica jednom probudila,

osjeti da je više ne boli. Naglo joj je krenulo na bolje. I bila je tako vesela i toliko je hvalila

Boga da se po noći ustajala i po tri Krunice izmolila u zahvalu za ozdravljenje.

A susjedi, i svi oko nje, snebivali su se: "Pa je li to moguće da je njoj bolje. Pa to je bio rak!

Kako to da je njoj bolje?" A ona je otvoreno govorila da je dragi Isus rekao neka moli to i to, i

da će je On ozdraviti. Pa bi ženama znala reći: "Pogledajte!" - i izvadi prsa i kaže: "Gledajte

ovu i gledajte ovu! Potpuno mekana i naravna prsa!"

204

Takovih čudesa je dragi Isus više učinio. Ali Gospodin kaže da je potrebna: "*Pokora, molitva*

i vjera! - i nadodaje - *Za koga ti kažem da moliš, moli! A za koga ne, ne!"*

SVE JOJ POZOBLJU CRNE VRANE

Vidjela sam prekrasno polje: lijepa crnica zemlja a redovi poredani kao na uzicu. Ali u

redovima su bile crne ptičurine, nalik na vrane. Pozobale bi sve sjeme što se sijalo po njivi. I

nisam znala što znači ovo vidjenje.

Jednom kasnije, kad sam rano ujutro pošla u dvorište po vodu, čujem kako netko hoda oko

vodovoda. Bilo mi je neugodno jer je još bio mrak. Kad sam se vratila u kuhinju, pristupi k

meni pokojna baka, susjeda. Onako malo teško, kako je već za života govorila, reče mi:

"Julka, pouči moju kćer! Reci joj da joj nečisti duhovi sve odnesu. Koliko Bogu posluži toliko

joj oni ukradu. Nema ništa u redovima."

Njena kćer bila je pošla u samostan. Otpustili su je nakon godinu dana radi prevelike

razmaženosti. Sada je živjela kod kuće. Ali kako je bila sama kao tuga - nije imala ni pileta ni

mačeta - kad bi joj samoća dodijala, pošla bi u selo. Pa brblja ovo brblja ono - i vrati se tek o

podne. Kad podje u crkvu, na povratku opet svrati u selo pa klepeće. I tako svu milost što je

primi pod molitvom i u crkvi - u selu izgubi.

Gospodin Isus kaže ovako: *"Poselarke neće doći k Meni u Nebo!"*

UMIŠLJALA SI JE DA JE SVETICA

Jedna se redovnica isticala obdržavanjem reda i savjesnim obavljanjem duhovnih vježbi.

Zbog toga je bila u velikoj cijeni kod starješice koja je s njom postupala obzirnije nego li s

ostalima. Kad bi koju sestru htjela prekoriti, upirala bi prstom u dotičnu:

"Ugledajte se u nju

kako se služi Bogu! Možete se stidjeti!" Drugim sestrama to nije bilo pravo; osjećale su se

pogodjene i ponižene.

205

Kad je ta redovnica umrla, starješica je pitala za nju gdje se nalazi jer da je tako uzorno živjela

da su gledale u nju kao u ogledalo.

Gospodin reče da je u vatri snažnoj kao u paklu. Kad god je, naime, čula da je hvale,

uzdignulo joj se srce u oholosti. Umišljala si je da je svetica. Prikazano je za nju mnogo

Svetih Misa, ali tek 200-ta joj je pomogla. *"Kad god se Moje Tijelo podiže, puštena je iz*

velikih muka. Poslije ide natrag u muke."

Kaže Gospodin da u teškom čistilištu ima duša koje nijesu dostojne Njegovih Žrtava, i one ne

mogu izaći iz vatre prije nego što je određeno. Svete Mise koje se za njih prikazuju Gospodin

namijeni dušama koje su za života Boga ljubile i služile Mu, a došle su u Čistilište zbog nekih

nedostataka, i sad na zemlji nema tko za njih naručiti Svete Mise ili ih se nitko ne sjeti.

DUŠA PUNA PRAŠINE

Neka redovnica naginjala je svjetskome životu i govorila da će izaći iz Reda, jer da je ionako

ušla u samostan preko volje. Potekla je, naime, iz mješovitog braka; otac joj je bio druge

vjere. Kad je kao dijete ostala bez majke, njezina teta, dobra Trećoredica, nagovori je da podje

u samostan.

Vidjela sam dušu te redovnice kao otvoren ormar prepun prašnih knjiga. Prašina je bila tako

debela da je sve urastala u knjige. Kao da 100 godina nije nitko čistio taj ormar.

Dotična niti je usvajala redovnički život, niti je kako treba molila. Duša joj je bila otvorena

utjecaju ovoga svijeta pa je zato bila puna svjetskih misli i želja.

ŽIVE KAO I OSTALI SVIJET

Gospodin se potuži na jedan samostan redovnica: *"Ove sestre razlikuju se od ostalih ljudi*

samo po tome što obavljaju duge molitve i pod Mojom Žrtvom svaki dan primaju Moje Tijelo.

Inače žive kao ostali svijet."

206

U SAMOSTAN PROTIV SAVJETA GOSPODINOVA

Djevojka iz siromašne obitelji živjela je sama sa svojom majkom. U obližnjem mjestu radila

Je kao nadničarka. Na poslu upozna pristala i radišna mladića koji je zavoli. I lijepo se

dogovorili kad će on u prosee. Ugovorenog dana evo zaručnika['razučnika',orig., nota]. Došao

je u pratnji djevojčina brata koji je donio sa sobom vina i rakije da proslave
zaruke. Kuca brat

na vrata, ali nitko ne otvara. Udara on jače, ali se nitko ne javlja... Prodje čitav
dan, a djevojke

nema. Prodje i drugi dan, a o njoj ni glasa. Onda su se prosac i brat morali vratiti
na svoj

posao...

A majka i kćerka bile su pobjegle prvim jutarnjim vlakom - jer se djevojče
predomislilo. Tih

dana, naime, bila je u posjetu svojim jedna redovnica. Kako je djevojka s njom
razgovarala,

ova ju nagovorila da podje u redovnički stalež. I tako mjesto u brak - ode mlada
u samostan!

Ali majka nije bila oduševljena. Upozoravala je kćerku: "Pazi, nemoj da nas
kasnije

osramotiš! Zar nije dosta što smo siromasi, pa da nam još i ti izvedeš štogod
nezgodno. Svi će

za nama pljuvati."

Prošlo je šest godina od nesudjenih zaruka. Djevojka je već položila i vječne
zavjete. Bila je

revna i sposobna za mnoge poslove tako da je dva puta bila i starješica. Ali najednom počne

majci stizali list za listom. Kćerka joj piše neka se ne uplaši ako je jednog dana vidi kod kuće.

Nije joj teška ni disciplina ni molitveni život, ali pati na tijelu. Sad vidi da se trebala udati.

Preporučuje se majci u molitve jer će morati napustiti samostan.

Sirotu je majku ta vijest veoma pogodila. Mnogo se za kćerku molila. Zamoli i vidjelicu neka

se zauzme za nju. Medjutim, Gospodin odgovori ovako: *"Jesam li Ja njoj kazao da ne stupa*

tamo gdje nije odredjena! Ima prejaku krv! Trebala je biti majka!" Onda je Gospodin rekao

da će joj pripustiti bolove kako ne bi imala poteškoća s tjelesnim napastima.

Iza toga spopadnu mladu redovnicu velike poteškoće i bolest. Morala je i na operaciju. I nikad

više pravo zdrava. Uvijek je nešto boli. Jedva nekako svrši kakav posao već mora leći. Onda

tek može opet nešto raditi. Katkad se ne može ni moliti.

Jednom zgodom reče vidjelici: "Vidim da sam pogriješila što sam otišla u samostan."

Vidjelica joj na to odgovort: "Kad si već krenula tim putem i Bogu obećala da ćeš Mu služiti,

što ćeš sad ludovati za svijetom! Nemoj Boga ostavljati i djavlu u zagrljaj ići. Sad budi žrtva

kad si htjela biti žrtva!"

"RIBAJ I OSTALE KLUPE!"

Poučavala sam dvije Trećoredice o Bogu i govorila im što dragi Isus želi od nas u životu.

Poslije u vidjenju ugledam u hramu Božjem, na strani Trećoredaca, tako prljave klupe da su

se čak crnile. A ja uzmem oštru četku i dvije klupe dobro oribam. Dok sam promatrala razliku

između čistih i prljavih klupa, začujem Glas: "*Ribaj i ostale klupe da ne budu tako nečiste!*"

Ovako govori Gospodin:

"ZA PREMNOGE BI BOLJE BILO

da nijesu nikada stupili

u treći Red svetoga Franje

i da im imena nijesu zapisana

u Nebu pred Mojim Očima

- jer ne žive po Pravilu Reda

i po Mojim Zapovijedima.

Nose odijelo svetoga Franje,

ali ga u životu ne slijede.

Malo ima dobrih i uzornih Trećoredaca!

Trećoreci moraju biti zaključanih usta:

govoriti malo, ali istinito i korisno;

treba da nastoje živjeti povučeno,

iako se kreću izmedju mnoštva svijeta

za vrijeme rada ili putovanja;

Božje Zapovijedi moraju u tančine izvršavati;

razne opačine grjeznoga svijeta

ne smiju imati mjesta u njihovim srcima.

Ima mnogo zajednica u Družbi svetoga Franje,

ali ih samo malo uistinu živi

po Pravilima Reda i Mojim Zapovijedima.

Bolje biti običan čovjek

i Meni služiti koliko može,

208

nego li se obavezati Pravilima,

pa ne izvršavati dužnosti Reda.

Za sve propuste Gore se odgovara!"

Eto, što znači Treći Red! Nije to samo tako: zapisati se bilo gdje, a poslije se toga ne držati.

Neka se svaki Trećoredac dobro ispita kako živi i kako se ispovijeda. Ne može se svjetski

disati i Bogu služiti! Tko služi svijetu i ugadja svojoj voljici, daleko je od dragoga Boga i

svetoga Franje.

DJAVAO NAPASTUJE I ROVARI

"Po cijelome svijetu i u premnogim samostanima, djavao, otac laži, maše repom svojim, jer

mu se prikloniše srca ljudi na zemlji. Mene ostaviše, a sotoni vjerno služe."

NA VRH

SVEĆENIKOVA SLUŽBA

"ODVEST ĆU TE SRCU MOM..."

Svećenik Aleksandar nagovarao me je da podjem na dulji put, k njegovom prijatelju

svećeniku, radi lijeka za jednu tešku bolesnicu. Ponešto sam se nećkala jer tamo nisam nikad

bila - a bilo je još i hladno. Kad sam se ipak počela spremati na put, začujem Glas

Gospodinov: *"Odvest ću te Srcu Mom i opet te dovesti domu tvom!"*

I krenem vlakom na put. U S. sam morala presjesti u drugi vlak. Kako je trebalo dugo čekati,

izadjem iz čekaonice i šetajući počnem nepimjetno moliti Krunicu. Najednom opazim kako u

zraku, iznad tračnica, dolaze čudnovata kola, slična kočiji. Bila su kratka, četverokutna, crno

lakirana - i išla su sama, bez zaprege. U njima je sjedilo pet-šest prekrasnih Djevice u bjelini.

I pjevale su tako lijepe svete Pjesme kakovih nisam čula nikad u životu. Kad su se Djevice

približile, vidjela sam kako mi se smiješe - a onda se čitav prizor izgubi.

Isus dragi toliko ljubi Svoje svećenike da ih naziva Srcem Svojim. Nebeske Djevice poslao mi

je ususret jer sam pošla na put duhovnoj osobi.

Dobri sluge i službenice Gospodinove vladaju se pobožno i sveto - i Isus ih ljubi. Bog je tako

Lijep i Presvet da se smrtno tijelo ruši kad ugleda Njegovu Svetost. Zato i oni koji Mu služe

valja da odsijevaju Njegovom Ljepotom i odišu miomirisom Njegovih Kreposti, da se puk

Gospodinov nasladjuje Bogom svojim gledajući uzore Evandjeoskoga duha.

"I JA SAM TOGA CARA SLUŽIO!"

U vidjenju se nadjem u nekoj prostoriji u kojoj se mnogo muškaraca i žena bezbrižno

zabavljalo. Opiti pićem plesali su, pjevali i vrištali. Odjednom se zbiju svi u hrpu, kao da nisu

pri pameti.

U blizini je bila crkva u kojoj je svećenik služio Svetu Misu. Kad je poslije došao u blizinu

onih koji su bučili i pijančevali, promatrao ih je pun žalosti.

Kasnije dodje i Gospodin, a ja se potužim kako se ti ljudi nedolično ponašaju prema

svećeniku. Gospodin odgovori: *"I Ja sam toga Cara i tu vojsku služio!*

Svećenike nosim u

Svojemu Srcu."

Isus dragi hoće reći da je i On bio Svećenik pa razumije gorčinu svećeničke službe, medju

svijetom koji ne mari za Spas svoje duše.

"KAD BI SVE BLAGO ZEMLJE I SVE UKRASE NJENE

sakupio u hrpu i metnuo na jednu stranu,

a na drugu stavio svećenički ugled,

čast samo jednog jedinoga svećenika

dragocjenija je od sveg blaga onoga."

Kao što je Nebo udaljeno od zemlje, tako je i svećenik, ako je dobar, udaljen od svijeta na

zemlji, u duhu. Svećenike, kao zamjenike Božje, čekaju u Nebu posebni Stanovi!

Ovako govori Gospodin Isus:

"ŽELIM DA MOJI SLUGE BUDU ČISTI

na duši i tijelu - kao Andjeli."

210

"NE GLEDAJTE LIJEPE HALJINE I KAPUTE,

i neka vas ne zanose mirisi po odjeći ljudi.

Pogledajte duše njihove kako izgledaju

pa vas neće osvajati laskanje ljudi

koji su slatki u svojim riječima,

ali im u dušama paklene zmije mirno spavaju.

Vrata svojih kuća i usta širom vam otvaraju,

ali su srca njihova zatvorena

i duše paklenim pečatom zapečaćene."

"NE BUDITE MLITAVI SIJAČI MOJE NAUKE

i sol zemlje koja je obljutavila!

Ne budite tamni u svojim djelima,

jer ste svjetlo svijeta

- i to sluge Vječnoga Svjetla!"

"MOLI ZA SVEĆENIKE!"

U jednom vidjenju biskup uzorna života reče mi: *"Julka, operi haljine moje i uglaćaj ihu"*

Onda sam razmišljala kakove su to haljine. U prvi čas pomislim da bih morala, možda, ukoriti

svećenike - kad imam takovu dužnost.

Iza molitve za prosvjetljenje kaže mi dragi Isus: *"Ne tako! Moli se za svećenike jer često*

klonu! Neka se ljudi mole za svećenike!"

NE ŽURI U SLUŽBI BOŽJOJ!

Ima dosta svećenika koji su prebrzi u vršenju svetih svećeničkih dužnosti: brzaju kada mole

svoj Časoslov, žuri im se kad prikazuju Svetu Žrtvu, površni su u ispovijedanju, nemaju

vremena za pohode Presvetom Sakramentu - i tako dalje. Zato Gospodin Isus ovako

upozoruje: *"Teško Mojim slugama koji se žure u službi Mojoj!"*

Ne žuri se, jer ti je samo jedno važno i potrebno: spasiti svoju dušu i one koje su ti povjerene!

Sva ostala trka i briga - beskorisna je i štetna!

U Božjoj službi budi polagan i dostojanstven, sabran i pobožan!

"ISPITAJ DUBINE SRCA!"

Neki svećenik prebrzo je ispovijedao. Dok drugi ispovijedi jednoga, on ih već otpravi tričetiri.

Samo odrješuje pa odrješuje. Još je i drugima prigovarao da su prespori... Ali Gospodin

ga upozori:

"Ne valja tako!"

Ne budi brz u Mojoj Službi

niti u ispovjedaonici, niti kod Oltara!

Ispitaj dubine srca!

Ne križaj dok ne vidiš što u njemu spava.

I ako se grješnik ne može sjetiti,

malo mu napomeni."

Kad je primio pouku, laganije je ispovijedao.

"NIJE IMAO GRIJEH JER NIJE ZNAO!"

Svećenik Aleksandar vrati se jednog dana ljut iz crkve, jer da mu je pokornik u ispovjedaonici

psovao i oca i mater i sve popreko...

Dotični nije bio dovoljno poučen pa je svećeniku ponavljao psovke doslovce onako kako ih je

u srdžbi i svadji izlanuo.

Dok se o tom razglabalo, a ponešto i smijalo na račun ove nespretnosti, javi se draga Nebeska

Majčica: *"Nije imao grijeh, jer nije znao!"* - On se skrušeno ispovijedao kako je, siromah,

najbolje umio.

"KOLIKO SAM PUTA MILOŠĆU SVOJOM

doveo ljude da očiste svoje haljine,

ali ih Moji oštri slugе rastjeraže.

Smrtnik pun grijehа u strahu pristupa do rešetke

i ako je Moj slugа oštar

odilazi kući svojoj s tugom u srcu

- prljav kakav je i došao."

"Moji stvorovi, opterećeni grijesima,

plaše se pristupiti Mojim slugama

da se očiste od svojih prestupaka.

Kada ih Moja Neizmјerna Ljubav dovede

u blizinu Mojih slugu,

neka ih saslušaju kao majka dijete svoje.

- jer tijelo je slabo i sklono zlu."

212

"Koga Moja Milost dovede do ispovjedaonice

tu sam Ja nad glavom tijela toga.

Moj sluga neka ga očinski primi i sasluša

i blago s tim sirotanom postupa,

da ga privede k Meni u Zagrljaj."

MAJKA i PRLJAVO DIJETE

"Kada majka dodje s posla i nadje svoje djetešce prljavo od glave do pete, ona mu se slatko

nasmije i, ne obazirući se na njegovu prljavštinu, radosno ga zagrlji i poljubi.

Onda čedo

svoje brižno očisti i daje mu od srca prsa, vesela što je njezino dijete uz nju.

Tako činite i vi,

Moji sluge, s bijednim grješnicima. Nemojte se zgražati nad njima, već ih iz ljubavi prema

Meni očistite u Moje Ime, da u krilu vašem odahne bijedna duša. Dajte joj, u Ime Moje, cjelov

mira. Duh se diže gore k Meni, ali ga tijelo ruši jer je zemlja i sklono zlu."

"NE BUDITE OŠTRI KAO MAČEVI,

već budite blagi kao Moje Srce!

Naučite se od Mene živjeti

jer sam Blaga i Ponizna Srca.

Kada vam dodje da se zgrozite,

u ispovjedaonici ili izvan nje,

sjetite se prispodobe o majci

i recite tijelu svojemu:

A što bi sve i ti činilo

da te ne držim na uzdi u Bogu.

Tako će napast odstupiti

a ljubav prema grješniku ostati."

"I NAJVEĆEM GRJEŠNIKU..."

Dok je vidjelica radila na raznim mjestima, imala je prilike čuti grijehе kakovih uho svećenika

ne čuje. Više takovih osoba očistilo je svoje srce u ispovjedaonici. Evo što kaže
Gospodin

Isus na ovakove doživljuje:

"I najvećem grješniku, ako se skrušeno pokaje

i ne čini više onih grijeha,

opraštam kao da nije nikada sagriješio."

213

NE USKRAĆIVATI SVETO KRŠTENJE!

Ovako govori Gospodin Isus Krist: *"Tražim od Svojih slugu svećenika da djecu
i odrasle*

*pokrste kada ih Moja Milost dovede pred njih. Što od djece nije pokršteno, Ja ću
sâm pokrstiti*

u dan Suda."

Svećenik ne smije uskraćivati ili odgadjati Milost čovjeku Odozgo danu.

"NE TREBAM JA NIKOGA SILOM U NEBO!"

Muški svijet običavao je zakašnjavati na Svetu Misu, a za vrijeme Propovijedi
dosta

muškaraca izlazilo je iz crkve i napolju pričalo. Svećeniku je to bilo veoma
krivo pa ih je

korio i gotovo silom tjerao u crkvu. Onda Božanski Spasitelj daje slijedeću Pouku:

"Ne tjeraj nikoga k Meni u Moj hram!

Znaju oni svi da se Moja Žrtva prinosi.

Ne trebam Ja nikoga silom u Nebo.

Ti daj od sebe koliko možeš

a kako će tko primiti tako će mu i biti.

Stvorio sam Ja muža Adama

i dao sam mu Milosti da Mi služi.

Žena dolazi u službi Meni iza muža;

muškarci su prvi pozvani u službu Moju.

Žene sagriješe često, i više nego muškarci,

ali se one prije skruše i ponize

i pristupe k Sakramentu Pokore

da preda Mnom očiste duše svoje.

Muškarci se drže pametnima

i udaljuju se od Mene i Nauke Moje."

NAOPAKA VELIKODUŠNOST

Stanovit župnik poveo je bogata mladića na more i priuštio mu sve što je bilo najbolje. Kad su

se vratili s mora, župnik reče vidjelici: *"Pitajte Isusa da li Mu je ovaj put bio po Volji."* Isus

drugi odgovori slugi Svojemu ovako:

"Da si to učinio jednom od sirota

imao bi sačuvano pred Mojim Očima,

ali pošto si učinio bogatašu

214

nemaš ništa preda Mnom

jer je i on sam dužan dobro činiti

budući da sam mu dao obilje Mojih darova."

Ako imaš, daj siromasima, a debeloj guski vrat ne maži jer će uginuti!

"USPJETI ĆE, ALI NE SADA!"

Upitala sam Gospodina da li će uspjeti ono što Koncil sada uspostavlja.

Gospodin mi ovako

odgovori:

"Uspjeti će, ali ne sada, već iza nevolja koje će doći na svijet. Sada se samo priprema ljude, a

onda će to biti. Ljudi će biti bogobožni iza ovih nevolja i svi će vjerovati u Boga, jer će ga

vidjeti svojim očima; i bit će jedno Maleno stado i jedan Pastir."

MALO JE BILO ISTINSKIH OBRAĆENJA

OBNOVA OŠTEĆENE CRKVE

Doživjela sam, u Vidjenju, kako se na našoj crkvi popravlja ono što je bilo porušeno i

oštećeno. Crkva je bila jako okrnjena poradi nepažnje ljudi. Pred crkvom je bio Raspeti Isus i

ja sam oko njega kružila i uživala što se hram Božji popravlja i uljepšava. Onda su mi dva

Nebesnika dala da kušam tajanstveni plod. Dok sam ga u hramu blagovala, u ustima mi je bio

sladak kao med.

Popravljanje i uljepšavanje crkve označuje duhovnu obnovu za vrijeme održavanja dvotjednih

Pučkih Misija. Za okrnjeni hram Gospodin kaže: *"Moje Dostojanstvo je umanjeno i*

iznakaženo u životu onih koji ga vode i njime na zemlji upravljaju."

"Tajanstveno voće jesu Moje Milosti što si ih primila za vrijeme Misija... I našla si velike

Tajne u Srcu Mojemu, koje su ti dane da se njima sladiš i nasladjuješ." Više puta mi dragi

Isus otkrije razne stvari Nebeske.

215

"OBRATIT ĆE SE ON!"

U drugom vidjenju gledala sam kako se ispred kuće jednog teškog pijanca u blatnoj lokvi

veselo bučkaju četiri gola djavla. Na glavi su imali jake rogove.

I njegova žena doživi nešto strašno. Ležeći kraj njega, ispruži ruku i napipa mu rogove na

glavi. Zaprepaštena odmah ustane. Kad se pijani muž probudio i malo otriježnio, upita ženu

što je toliko uplašena. Odgovori mu da je vidjela djavla. Mislila je da će se on, možda, malo

zamisliti i preplašiti. Ali on odvrati: "Kakav djavao! Nema djavla! Ljudi su djavli!"

Žena je molila za njegovo obraćenje otkako su se uzeli. I pokoru je činila, i suze lijevala, i

mučan život provodila. Kad me je zamolila da se i ja zauzmem za njegovo obraćenje,

Gospodin joj odredi stanovite molitve, ali ne mnogo jer je već bila gotovo iznemogla.

A meni je bilo naloženo mnogo više i odredjena teža pokora. Molila sam za njega velike

Pedesetnice, odricala se u hrani, ležala na tvrdom, i drugo. Onda me snadje takovo trpljenje da

sam počela vapiti. Mislila sam da neću moći izvršiti sve što mi je naloženo. Pa se jednom

zgodom potužim Gospodinu da je šteta vremena i sila što ih gubim za njega kad on ne samo

što se ne obraća, nego još i više pije i psuje.

Ali Gospodin me ovako pouči: *"Do sada je u smrtnim grijesima zbog teške psovke i pijanstva.*

Zato i ima rogove na glavi. Obratit će se on kako sam i rekao, i bit će dobar. No Meni se

mora dati toliko zadovoljštine, s tvoje strane i sa strane drugih, koliko je on Mene uvrijedio."

Malo iza toga, pod molitvom, usred bijela dana doživim kao da sam u nekoj prostoriji.

Kreveti su bili složeni na tri kata, onako po vojnički, a ja sam sjedila na najgornjemu. Kad eto,

kod zatvorenih vrata ulazi taj čovjek. Začudim se ja: "Pa kako ste mogli unići?"

On mi

odgovori: "Mogu ja unići kamo hoću!" I htio se i on popeti gore. Pokuša prvi puta, ali padne.

Opet pokuša, pa opet pane[sic!, nota]. Desetak puta nastojao je on da se popne, ali bi svaki

puta pao natraške. Na koncu se ipak popne i sjedne gore.

216

Za vrijeme održavanja Pučkih Misija, jednog dana kaže on odlučno: "Ženo, više neću piti!"

Ona mu nije mogla pravo vjerovati jer je već nekoliko puta odlučivao da će se ostaviti pića,

ali nije izdržao. Ovaj puta mu je ipak uspjelo. Pošao je na ispovijed i postao uzoran čovjek,

uredan i dobar. Prestao je piti i psovati, počeo je usrdno moliti i Nedjeljom i Blagdanom

redovito polaziti na Svetu Misu. I mnogo čita svete knjige. Sad će on vas učiti što je Nebesko.

I druge odvraća od psovke i pijanstva, govoreći kako je i sam bio lud jer da je mogao imati tri

kuće koliko je toga zapio. Jako je zadovoljan i sretan zbog svojega obraćenja.

"VIDIŠ GDJE ĆEŠ BITI!"

Djevojka je hodala dulje vremena s mladićem koji ju kasnije zavede i ostavi.

Vidjelica joj

pomogne da se lijepo pripremi za svetu Ispovijed. Još prije nego se ispovjedila, usni ovakav

san. Vidjela se u zraku, u krasnoj haljini. I dodje dragi Isus pa joj kaže: *"Spasit ću ti dušu jer*

si bila dobra i nehotično si pala. Ali budi opet dobra kakva si bila. Vidiš gdje ćeš biti!" I

pokaže joj prema Nebu. Tada ugleda lijepu djevicu u bjelini, koja je obodri neka ostane dobra

i čista pa će u Nebu biti poput nje.

Gospodin reče još i ovo: *"Jer joj se mladić iznevjerio, a s njom je hodao četiri godine; smeo*

ju je i prevario a zatim ostavio; i pošto je dijete dala na svijet, nije ga ubila, potpuno joj

opraštam grijehe; neka to dalje ne čini. Spasit će se. Neka živi čisto ako se ne uda."

SAMO PET-ŠEST ISTINSKIH OBRAĆENJA!

Za vrijeme Misija narod je hrlio iz grada i okolice i svakog dana ispunjavao prostranu crkvu.

Jedne je večeri trebala biti staleška propovijed za žene. Došla sam u crkvu znatno prije

početka programa. Kad sam svršila svoje uobičajene molitve, počnem moliti Gospinu

Kronicu. U medjuvremenu se crkva napunila svijetom.

217

Najedanput ugledam dragog Isusa kako hoda amo-tamo po Oltaru, od strane Poslanice prema

Evandjelju i od strane Evandjelja do Poslanice. Kad bi došao do Svetohraništa, okrenuo bi se

prema vjernicima, pogledao ih, onda se sagnuo i nešto podigao te stavio iza Sebe, pred

Svetohranište. Tako je učinio nekoliko puta. Zatim stane i ozbiljno, ukornim pogledom

promotri prisutne, kao da im hoće nešto kazati.

Najedanput dragi Isus krene zračnim prostorom prema ljudima. Gledam ja kamo će - a On

dodje preda me, na naslon klupe. A moje srce hoće da izadje iz mene k Njemu. I zagrlim

Njegove svete Noge i kažem: "Dragi Isuse, oprosti meni grješnici!" A On se sagne pa me

zagrli oko vrata. Kad sam došla k sebi, pokušavala sam slušati što misionar govori, ali mi je

duša bila u onome što sam proživjela.

Svećenici nisu znali što znači Vidjenje, pa su tražili neka pitam dragog Isusa za razjašnjenje.

A Gospodin rastumači da se od tolikog mnoštva vjernika, osim djece i čiste mladeži, samo

ovoliko odraslih dobro ispovjedilo i istinski obratilo. Pet-šest iskrenih obraćenja - ništa više!

ZATAJENI GRIJESI OSTALI NA TABLI

Stajala sam u redu za svetu Ispovijed, nešto udaljena od ispovjedaonice. Kaže Gospodin da ne

smijemo jedni drugima prisluškivati grijeh. Svaki mora sam svoje otkrivati i svoje ispaštati.

Dok se meni nepoznata ženska ispovijedala, ugledam nad njezinom glavom bijelu tablu. Na

njoj su bili velikim pismenima ispisani svi njezini grijesi, do u tančine. Jedan bijeli oblak

brisao je sve što bi ispovjedila. Medjutim, kad se ona prekrižila i udaljila od ispovjedaonice,

na snježnobijeloj tabli ostala je neizbrisana još trećina njezinih grijeha.

Iza ovog prizora bila sam toliko preplašena i smetena da se nisam znala ni ispovjedati. Kad

me je svećenik pitao za uzrok, rekoh mu što sam doživjela. "Pa zbilja je to strašno!" - potvrdi

on.

Što može čovjek zatajiti kada je sve zapisano nad njegovom glavom! Boga neće nitko

prevariti. Neke duše izgledaju kao da se nikad u životu nisu ispovjedile.

218

MALO JE DOBRIH KRŠĆANA!

Gospodin Isus kaže ovako za premnoge Svoje sinove i kćeri: *"Idu od običaja u crkvenu*

zgradu da Mi se poklone, a ne služe Mi. Puni smrtnih grijeha i prestupaka sklapaju ruke svoje

prema Meni, na oko ljudi, da ih se vidi i hvali kao dobre kršćane. Samo malo ljudi drži Moje

Zapovijedi i živi za Nebo!"

KRŠE SE BLAGDANI!

Oni koji Nedjeljom ili Blagdanom moraju raditi, nemaju grijeha. Isus dragi kaže da će za te

grijehe odgovarati oni koji nalažu ljudima da rade Blagdanom. Medjutim, ljude koji rade

svojevoljno u dan Gospodnji, čeka u vječnosti posebno mjesto muka.

MNOGE SVETOGRDNE PRIČESTI

"Premnogima koji primaju Moje Tijelo svaki dan, mjesto je u ognju paklenom jer ne žive po

Mojim Zapovjedima."

Vidjela sam u hramu Božjem kako Sveta Hostija odmah pocrni ako se tko nedostojno pričesti.

Drugi puta ugledam kako netko prolazi zračnim prostorom od Oltara Majke Božje prema

Svetohraništu na glavnome Oltaru. Nosio je veliku košaricu za kruh, punu Svetih Hostija. Ali

sve su bile crne, osim dvije ili tri koje su bile bijele kao snijeg. To je Andjeo Božji nosio

svetogrdno primljene Hostije u toj župi.

ODBAČENO RASPELO

Kad je frizerka nosila smeće iz svoje radnje nadje na smetlištu dva Raspela, izbačena iz

obližnje javne zgrade. Jedno Raspelo pokloni svojoj majci, a drugo vidjelici, koja je kod nje

dva puta tjedno prala rublje i spremala joj stan. Vidjelica uzme s poštivanjem Tijelo Isusovo -

jer drva nije bilo - očisti ga, i zatim sama oboji zlatnom bojom. Onda kod kuće u sobi uredi

stol i postavi Tijelo Gospodinovo kao na Oltar. Za vrijeme Pučkih misija zamoli oca

misionara da blagoslovi obeščašćeno Gospodinovo Tijelo. Malo iza toga, ulazeći u sobu da

nešto uzme, ugleda kako prema Raspelu leti malešan Andjeo, u zlatnim haljinama.

219

NEDOLIČNE PROCESIJE

Održavala se procesija. Svi se veselili: "Kakova velika i lijepa povorka!" Ali Majka Božja

reče:

"Samo par osoba od odraslih koji su u procesiji, uistinu služi Bogu, i mole se i ponašaju

onako kako se u procesiji mora moliti i vladati. Ostali otpadaju od procesije. Idu, doduše,

vidljivo u procesiji, ali pred Bogom nijesu označeni - u procesiji duhovnoj!"

Mnogi su, naime, sudjelovali u toj pobožnosti tek iz običaja. Budući da im je bilo dosadno,

razgovarali su, okretali se i koješta jedni drugima dobacivali.

"UNUTRA, SMUTLJIVCI!"

Dok sam išla u hram Božji, u obližnjoj zgradi opazim nečiste duhove. Budno su pazili na

svećenike da ne bi što god prekršili. Ispred same crkve šetao je djavao s puškom na rarnenu.

Odjednom iz hrama izađe procesija s Presvetim Sakramentom i zaputi se prema gradskom

trgu. Na čelu procesije bio je Sveti Križ, a iza njega su išla djeca u bjelini. Kada djavao opazi

da procesija hoće u grad, skoči ljutito i poviče jakim glasom: "Unutra, smutljivci! Nema vama

izlaza!" Procesija na to ustukne i povuče se unutar crkvenog prostora. Pobožnost je obavljena

oko crkve, a djavao je ostao i dalje na straži.

Vidjenje se odnosi na procesije po raznim krajevima svijeta. Premnogi kršćani gaze Božje i

Crkvene Zapovijedi: služe, dakle, djavlu - a htjeli bi služiti ujedno i Bogu. I tako su sami

smušeni, a smućuju i mnoge druge koji, gledajući njihov nevaljao život, pogrdjuju svetu

Vjeru.

OTPADI OD VJERE

Da li se može spasiti onaj koji je ostavio svoju Rimokatoličku Vjeru?

Gospodin Isus Krist ovako odgovara:

"Onaj čovjek koji je u Mojem Stadu i Mene ostavi,

neće se spasiti nikada ako se natrag ne povрати

i ne očisti od grijeha svojih.

Rimokatolik ima da bude u vjeri svojoj do groba!"

220

"AKO SE ČOVJEK RODI IZVAN RIMOKATOLIČKE VJERE,

i ne zna pravoga puta,

spasit ću ga po zakonu u kojem žvi

i Meni služi na zemlji."

Za vrijeme molitve djavao mi je svašta govorio i pljuvao je po meni. A onda reče: "Dokle ćeš

ti svome Bogu služiti! Ja vas učim kako trebate živjeti po vašem Isusu!..."

Djavlu je veoma draga revnost sektaša u ponekim stvarima, jer im daje povoda da si utvaraju

kako su jedino oni na pravome putu spasenja. U isto vrijeme djavao se veseli, jer mu je

uspjelo da im zatruje vjeru i uvede ih u razne zablude. Kršćanin mora sačuvati živu vjeru u

sve što je Gospodin naučavao, a ujedno radosno živjeti u stezi i odricanju što ga nalaže

Evandjeoski Zakon.

"NA SVĚ OPOMENE I PORUKE S NEBA

zemlja je ostala gluha.

Preko Svoje Majke pozvao sam puk Svoj

da se obrati i čini pokoru,

ali se samo maleni broj ljudi odazvao

i slijedi Stope Moje u postu i pokori."

VELIKA NEVOLJA PA MALENO STADO

"DOLAZI MALI SUD!"

Gospodin Isus, Spasitelj naš, i Njegova Prežalosna Sveta Majka plaču nad sudbinom grješnog

čovječanstva koje neće da se obrati. Govori Gospodin Isus Krist: "*Dolazi Mali sud!*"

MAJKA ĆE IH BOŽJA ZAŠTITITI

Za vrijeme molitve opazim na južnoj strani neba, u velikoj visini, Majčicu Božju. Gledala je

tužno i ozbiljno na zemlju i sklapala ruke prema Nebu. Dugo

221

se tako molila Ocu Nebeskome, dok već nije postala nemoćna i ruke joj počele klonuti.

Odjednom ugledam Dječaka Isusa, od desetak godina, kako silazi s Neba. Kad je pristupio

Žalosnoj Majci, nešto joj je šaptao u uho. Na to je Ona Njemu nešto šaptala. I tako par puta

kao da se o nečem dogovaraju. Zatim Dječak Isus ode opet u Nebo, a pred svetim nogama

Marijinim odjednom se nadje mala grupa ljudi. Majka Božja počne ih žurno zakriljivati

Svojim svetim Plaštem!

Bogobojazni kršćani, vjerni štovatelji Marijini, biti će u Zlu koje dolazi pod posebnom

zaštitom svoje Nebeske Majke.

MARIJIN PLAVI PLAŠT

Kada je započela Propovijed, vidjela sam Majčicu Božju kako, s Malim Isusom u naručju, leti

povrh ljudi, od zadnjih klupa prema glavnom Oltaru. Imala je na Sebi dugačku bijelu haljinu i

plavi plašt, koji je rukom podigla kao da njime želi zaogrnuti prisutne u hramu Božjem.

CRNA TAMA I KRASAN MLADJAK

Na sjeveroistoku se podigla strašna crna tama koja je zahvatila sav zračni prostor. U toj

strahovitoj tami sjao je krasan velik mladjak. Bio je odijeljen od užasne tame i tama ga nije

obuhvatila.

Gospodin Isus kaže ovako: strašna crna tama[tame, orig., nota] jesu teški grijesi što ih ljudi

počinjaju. Lijepi mladjak označuje Maleno Stado, ljude koji će ostati u životu iza

Nevolje[Nebolje, orig., nota]. To će biti lijep naraštaj koji će odsijevati čistoćom duše i tijela.

"KOSI DOKLE HOĆEŠ!"

U ulici malena grada, hodajući ispred Raspela, molila sam Kronicu. Odjednom ugledam kako

mi ide ususret elegantno obučena žena. Vlasi su joj bile ondulirane po modi, a na nogama joj

prozirne čarape i elegantne cipele. Kad se približila, izgledala mi je ne-

222

kako poznata, ali mi je došlo na smijeh - jer je preko ramena imala prebačenu veliku kosu za

travu! Pa si mislim: što će ti kosa, moderna damo!

Prodje ona iza Raspela a da se Bogu ni ne pokloni. Držala se kao da Raspetog Isusa i ne vidi.

Spusti se prema sjeveru, gdje su, iza Raspela, ležale dvije goleme njive žita. S desne strane

Raspetoga Spasitelja šuštalala je visoka prekrasna pšenica, lijepih velikih klasova, punih zrnja.

Samo je čekala žeteoce. Na njivi s lijeve strane Gospodinove pšenica je bila sva zelena i

rdjava, crna i gurava, puna raznih mana i svakojako izrasla. Žalost je bila gledati taj usjev na

kojemu nijedan klas nije bio kako treba.

Moderna žena stane na tu bijednu njivu i skinu kosu s ramena. Držala se kao da će kositi, ali

je bila, jako žalosna. Okrene se prema meni i Raspelu pa upita: "Dokle ću?"

Pogledam je u

čudu: Što, zar će to zeleno i jadno kositi?! Onda joj kažem: "Pa, kosi dokle hoćeš!" U taj čas

nesta pšenice s njive. Ležala je sva na zemlji, pokošena do zadnje stabljike.

Gospodin Isus kaže za te njive: *"Zrela pšenica su dobri kršćani koji drže Moje Zapovijedi i*

hodaju u Zakonu Mojemu. Oni čekaju Žetvu, dan kada će doći k Meni da prime Plaću za

svoja dobra djela i uživaju Lijepo Nebo koje sam im pripremio. Zelena njiva, sva puna

nedostataka, označuje ljude koji ne žive po Mojim Zapovijedima i ne služe Mi.

Moderna žena

jest moderni naraštaj koji neće ni da Me pogleda; drži se kao da Me ni nema.

Zato ću pokositi

sve što nije dobro u Očima Mojim."

"TAKO ĆU LUPITI GRIJEH NA ZEMLJI!"

Velika Sveta Hostija kružila je zrakom od jednog kraja sobe do drugoga.

Zaustavi se na metar

od mene i stane u zraku kao da me gleda. Odjednom naglo padne i svom snagom lupi o pod.

Čuo se tako žestok prasak da sam se uplašila - i vidjenje je prestalo.

Dragi Isus kasnije reče: *"Kako si vidjela da sam pao na tlo, tako ću lupiti grijeh na zemlji!"*

Gospodin će jako kazniti grijeh na zemlji.

223

NEBESKE SILE POČINJU SE KRETATI

Jednom sam u vidjenju doživjela kako se Nebeske sile počinju kretati i nastaju velike strahote.

Gledajući to, jako sam se uplašila i stala dozivati u pomoć - ali nikoga nisam mogla dozvati.

U tom času nestane vidjenja.

POTRES ČITAVE ZEMLJE I VATRA

U vidjenju se nadjem u vrtu, radeći oko cvijeća. Odjednom je palo na zemlju nešto tako teško

da se sva stresla i svinula kao da će se prelomiti. A zrak je počeo gorjeti kao da je polit

benzinom. Sav zračni prostor, od zemlje prema gore, bio je u velikom plamenu. Okružena

vatrom opazim gdje mi ususret dolazi župnik. I povičem: "Joj, velečasni!" - a on se već ruši

mrtav. Kad sam se i ja počela onesvješćivati, vi djenje prestane.

STRAŠAN ORKAN

Drugom zgodom doživim kako strašan orkan ruši i obara sve na što naleti. Za sobom je

ostavljao samo gomile ruševina i hrpe mrtvih ljudi.

VELEGRAD SE RUŠI

Neki grad, u kojemu je bilo mnogo visokih zgrada, zahvati tako žestok potres da su se visoke

zgradurine upravo mrvile a ljudi iz njih ispadali kao mravi.

"JOJ, MAJKO MOJA!"

Nadjem se u voćnjaku s dvoje nepoznatih ljudi. Dok smo mi razgovarali, u našoj se blizini

odjednom sruše sve zgrade dotičnoga mjesta kao da ga je pogodio snažan potres.

Ostale su

samo velike hrpe ruševina. Malo dalje od nas čuo se glas mladića gdje vapi:

"Joj, majko

moja!" I vidjela sam ga kako se ruši i umire.

IZA VELIKE TAME ZARUČNIK I MALENO STADO

Za vrijeme molitve nadjem se izvan sobe, pod vedrim nebom, i na istoku ugledam jako veliko

sunce, crveno kao krv. A prema suncu se polako dizala, poput

224

guste magle, velika tama, crna kao ugljen. Zahvaćala je sve viši zračni prostor.

A sunce je

stajalo skroz na istome mjestu. Kad je tama dohvatila sunce, počela ga je

zaklanjati; do

polovice lagano, onda sve brže, da ga na koncu za čas posve prekrije.

Odjednom se crna tama naglo spusti na zemlju i svu je obuhvati. Nastade tako crna noć da se

ništa nije razabiralo. Sva uplašena počnem vapiti: "Bože moj, izginusmo! Tama je započela,

nema nas više!..." Kao da je nastupila propast svijeta...

Dok sam u velikome strahu vapila Bogu, odozgo, s desne strane, obuhvati me veliko svjetlo,

sjajno kao svijetložuta vatra. U zraku, dvadesetak metara nad zemljom, okružen bijelim

obacima, stajao je Živi dragi Isus, kao slavni Vladar. Crna se tama tad odstrani i nestade je sa

zemlje, a Gospodin obasja Svojim Sjajem zemlju i ljude koji na njoj ostadoše. Isusova krasna

haljina prelijevala se u bijeloj, plavoj, narančastoj, zelenkastoj, svijetložutoj i ružičastoj boji -

koje su na Njegovoj odjeći odsijevale poput sunca. Bio je zaogrnut svečanim, kraljevskim

plašem, zlatnih boja. Sveto je Lice Isusovo izgledalo poput najljepše nježne ruže, a Oči su bile

plave kao plavi cvjetovi. Kestenjasta kosa spuštala se do svetih Ramena. Vidjele su se i

Njegove velike Svete Rane na Rukama i Nogama, kao i Rana Presvetoga Srca.

Isus dragi je bio naklonjen prema zemlji, gledajući je milo kao što majka gleda svoje ljubljeno

čedo, i raširio je Svoje Svete Ruke kao da želi to malo preživjelih stanovnika staviti u Svoje

Sveto Srce. Ljubomorno je promatrao zemlju kao Zaručnik i kao da je želi k Sebi uzeti. Želto

je puno toga reći Svojim stvorovima, ali nije mogao od sućuti i radosti.

Presveto Srce buktjelo je kao vatra i odsijevalo kao sunce, spuštajući Svoje Zrake na zemlju. I

kucalo je tako jako da je htjelo izaći iz Svetih Grudiju. Tri-četiri puta otkinulo se iz Svetih

Grudiju i pošlo prema ljudima, gotovo na dohvat, kao da se želi s njima sjediniti.

Ali je zemlja iza tame ostala gotovo pusta. Izašlo je lijepo toplo sunce da obasja zemlju i sve

živo

225

na njoj, ali je tek tu i tamo ostao po koji čovjek na životu. Priroda, od Boga stvorena, ostala je

prazna - bez ljudi.

Gospodin Isus utješi vidjelicu i ostavi je u Malenome Stadu. Onda se, na pogled svih koji su

Ga gledali svojim smrtnim očima, diže u Visine i nestane.

Gospodin je kasnije dao ovu Pouku o Vidjenju.

Tama što sam ti dao da je vidiš, između ostaloga, znači i ovo: tako su crni grijesi ljudski, koji

hoće obuhvatiti sve na zemlji i sav čisti zračni prostor. Moju Nauku, koju naučavam preko

Svojih slugu, grijeh želi prekriti.

Sunce koje grije zemlju označuje Mene, Stvoritelja njezina; nevjernici na zemlji govore da

Mene nema i hoće Me pokriti da Me se ni u čemu ne vidi.

Kako si gledala tako će i biti! Doći ću brzo i slavno! Vidjet će Me svi Moji stvorovi koji

ostanu živi iza Nevolje. I nitko neće moći reći da Mene nema jer ću biti blizu zemlje; i Glas će

Moj čuti sva stvorenja na zemlji. Vidjet će Me sada, i drugi puta na Sudnji dan.

To će biti Maleno Stado i nad njim ću lebdjeti. U te će dane biti jedan Pastir i jedna Vjera,

Rimokatolička, koju sam uspostavio kada sam vidljivo hodao licem zemlje. Iza ovih nevolja,

koje ću sada pustiti na zemlju, na nepokorni puk Svoj, biti će lijepi i čisti naraštaj. Dati ću im

lijepo vrijeme i zemlja će obilovati Mojim darovima. Sinovi i kćeri Moje vršiti će Moje

Zapovijedi. Tako će sve rasti i živjeti u Mojem Blagoslovu trideset godina.

Poslije će opet sve više biti skloni zlu i grijehu. Onda ću poslati s Neba Svoje glasnike Iliju i

Henoha da pouče ljude u pravoj vjeri. Doći će i Lucifer - i puno će Mojih sinova i kćeri dati

život svoj za Mene i za Moju Nauku. U te će dane biti tjeskobe i nevolje kakvih nije bilo od

postanka svijeta, niti će ih više ikada biti."

Biti će puno mučenika za Gospodina Isusa Krista, Boga Živoga. Svete Mise neće se smjeti

služiti nigdje na svijetu dulje od tri godine.

226

Dragi Isus je još rekao: *"Ako produljim godine Malenoga Stada, biti će u miru najviše trideset*

i četiri godine; trideset je određeno. "

Najprije će s juga doći jak topao vjetar. Zahvatit će cijelu kuglu zemaljsku i prouzrokovati

veliko nevrijeme. Zatim će desetak gromova, kao jedan, ošinuti zemlju tolikom silom da će se

sva potresti. To je znak da dolazi Zlo i počinje tama, koja će trajati tri dana i tri noći. Zato se

treba požuriti u kuću, dobro je zatvoriti, zastrti prozore i posvetiti zgradu i sebe te zapaliti

blagoslovljenu svijeću. Napolju će se zbivati takove grozote da će umirati od užasa oni koji će

se usuditi to gledati. Svi će djavli biti pušteni na zemlju da svoje žrtve sami unište.

"Demoni će urlikati zemljom i mnoge dozivati - da ih usmrte. Oponašat će glas rodjaka i

znanaca koji se nijesu dospjeli sklonuti na sigurno mjesto. Kada nevolja jednom započne ne

otvarajte više nikome vrata!"

"Na mnogim mjestima bit će, od straha, sakupljeno i po više ljudi. Iz iste grupe jedni će

poginuti a drugi će se ostaviti na životu. Za taj dan i čas, za tu tamu, mnogi će imati

pripravljene blagoslovljene svijeće, ali im neće gorjeti ako nisu živjeli po Mojim

Zapovijedima; drugi je od straha neće moći ni zapaliti. Onima pak koji vjeruju, makar imali

samo komadić blagoslovljene svijeće, kroz ta tri dana i tri noći neće im izgorjeti.

Neki će

utonuti u dubok san, od Mene dan, da ne vide što se zbiva sa zemljom. Srušit će se sve zgrade

na zemlji, a ostat će samo ovdje-ondje koja skromna kućica i u njoj će tinjati svjetlo svijeće. U

mnogim će mjestima biti tolike gomile tjelesa da se od njih neće moći ni prolaziti, niti će ih

imati tko ukopati."

Andjeli Čuvari bdjeti će nad ljudima koji će biti pošteđeni, a i zgrade koje će biti sačuvane,

biti će Božjom moću, u časovima najvećih strahota, uzdignute i zaštićene.

Kad je vidjelica rekla Gospodinu da će umrijeti od straha u tim strašnim časovima, odgovori

joj Gospodin: *"Ne boj se! Ostati ćeš na životu jer još moraš puno ljude učiti - biti će malo*

svećenika!"

JUTARNJE SUNCE NAD PUSTIM MJESTOM

Osvanuo je prekrasan sunčan dan. Nebo je vedro a zrak bistar i ugodan kao u svibnju. Ali

ulice nekadašnjeg mjesta prazne su i puste. Tek ovdje-ondje čuje se kako gladna marva traži

hranu, jer su gospodari mrtvi. Ponegdje plače i osamljeno dijete ne snalazeći se u životu. U toj

velikoj pustoši i sama se poplašim ne znajući ni kuda da podjem ni gdje da se sklonim.

OSAMLJEMO DJEVOJČE I DUŠE ŠTO TRAŽE POMOĆ

Nadjem se u nepoznatom gradu koji je bio razvaljen i sravnat sa zemljom. Sve je odisalo

smrtnom tišinom.

Odjednom u toj pustoši opazim djevojčice od šesnaest-sedamnaest godina. Očajno i osamljeno

hodalo je amo-tamo kao da nekoga traži. Najednom uzme komad žice i počne dozivati kao da

telefonira: "Dodji, dodji, dragane, čekam te!" Onda žicu ispusti, gorko zaplače i podje dalje...

A za djevojkom se čuo glas, kao iz velike daljine: "Ne čekaj me, moja dragana, neću ti ja doći

nikada!"

Odjednom u zraku počnu letjeti ljudi... A ja u čudu stanem i gledam - pa gdje je to da ljudi

lete! I govore mi našim jezikom! A tražili su od mene uporno: "Daj nam kruha! Gladni smo!"

Odgovorim im: "Nemam ja toliko kruha da vas sve nahranim!" Na to će oni: "Imaš! Nahrani

nas da ne budemo gladni!" I dugo su letjeli oko mene.

Djevojka je ostala sama, bez igdje ikoga, jer su joj svi stradali u Zlu. Ljudi što lete jesu duše

poginulih gradjana. Tražili su da za njih prikažem molitve, dobra djela, Svete Mise i Pričesti

kako bi postigli Spasenje, jer se nalaze u mukama.

SVETA MISA IZA NEVOLJE

Našla sam se u maloj ravnici izmedju velikih bregova. Kraj mi se činio poznat, ali bio je sav

opustošen. Nigdje nisam vidjela ni kuća ni ljudi. Tlo je bilo[bili, orig., nota] isprevrnuto kao

da ga je uzorao veliki plug. Hodajući po golemim brazdama toliko sam iznemogla da sam

već gotovo klonula. Posrćući i plaćući u toj strašnoj pustoši, najednom opazim kako iz velikih

bregova izlazi jedan čovjek. Sva presretna podjem prema njemu, ali i on je bio sav izvan sebe

zbog proživljenih strahota. I ne svraćajući pažnju na me, bolno uzdahne, pogleda prema Nebu

i zahvali Bogu što je ostao živ. Bio je to svećenik. Imao je na sebi plavo odijelo, a oko vrata

bijeli kolar. Bio je srednje visine.

Iza njega pojavi se iz špilje i mladja ženska s dvoje-troje nejake dječice.

Izgledala je kao

svećenikova sestra. Sva satrvena stalno je uzdisala, a dječica su se neprestano stiskala uz nju.

Kad svećenik ugleda široki i visoki panj, pridje k njemu. Sa zemlje tad uzme polomljene

grančice i postavi ih da budu umjesto svijeća. Napravi i križ, pa ga stavi u sredinu. Zatim s

velikim strahopočitanjem, pod vedrim nebom, okrenut prema Istoku, počne služiti Svetu

Misu. Iako nije imao ni misnog ruha, ni svetog sudja, ni Misala - ponašao se kao da ima sve.

Kad je na svišetku davao blagoslov, bio je toliko potresen da je izgledalo kao da ne

primjećuje nikoga oko sebe. Majka s dječicom stajala je na strani Poslanice, a ja sam stajala

na strani Evandjelja. Djeca su privinula svoje glavice na majčino krilo.

Isus dragi kasnije reče: *"Tako će i biti! Zemlja će ostati pusta i prazna. Mogo će svećenika*

izginuti u tome Zlu. Koji ostanu na životu biti će siromašni jer će mnoga dobra ovoga svijeta

propasti."

KAKOVI GRIJESI TAKOVE I KAZNE

"OVDJE ISPAŠTAJU ZA SVOJE GRIJEHE!"

U visinama, između zemlje i Nebeskog Podnožja, na nekoj kao planeti, vidjelica se našla u

krasnoj prirodi čarobnih boja. Usred tog lijepoga kraja na prostranoj livadi, obrasloj niskom

travom, sjedilo je mnogo ljudi i žena, mladića i djevojaka, djece i staraca. Bilo ih je, valjda, tri

do četiri tisuće. Sjedi-

li su izmiješani staro i mlado i, ne radeći ništa i ne brinući se za život tijela,
nešto su čekali i u

Nebo gledali. A bio je lijep sunčan dan, iako se sunca nije vidjelo.

U blizini je žuborila riječica. S povišene obale pogleda vidjelica u njeno korito,
pa kad vidi

kako je voda čista, usklikne: "Kad si tako lijepa i bistra, isprat ću u tebi znoj od
puta i

osvježiti se od vrućine dana." Spusti se u korito i počne si prati lice. Najednom
primijeti da joj

se pod nogama nešto savija i mota. Opazivši zmiju, skoči iz vode. Prestrašena
podje medju

one ljude i rekne im: "Jadnici, vi se ovdje perete, a zmija kruži vodom! Može
vas i ujesti!" A

ljudi je samo pogledaju i ništa ne odgovore.

Ustane tad neki mladić, od osamnaestak godina, i zaputi se do drugog jednog
mladića.

Približivši mu se, počne ga nemilice tući. Udarao ga je žestoko po čitavome
tijelu. Kad se

umorio, vrati se na svoje mjesto i opet sjedne. Vidjelica se sažali nad mladićem
koji je bez

ikakva otpora primio tolike udarce. Pristupi mu i upita ga: "Što si mu učinio da te ovaj drzonja

toliko natukao?" Mladić blago odgovori: "Misam ga ja ničim izazvao!" Opet će vidjelica: "A

zašto mu se onda dadeš toliko udarati?" Ali mladić nije dao odgovora od sebe.

Na obali riječice podignuta je kapelica u slavu neke Svetinje. Odjednom iz mnoštva ustaje

majstor soboslikar. Moglo mu je biti oko 45 godina. Obučen u radno odijelo, zaputi se prema

kapelici i udje kao da će nešto izradjivati. Tek što je ušao, s južne strane livade pojavi se zmaj

s nekoliko glava. Jureći bijesno prema kapelici, udje unutra i zgrabi soboslikara. Najprije ga je

udarao svojim tijelom, a onda ga je bacao u zidove i do stropa kapelice. Bilo je strašno i

slušati. Ali ti su ljudi tako mirno slušali ovo mučenje kao da su i oni svi na redu nešto

pretrpjati.

Napokon ugleda i jedno poznato lice. Taj je čovjek izašao iz neke čekaonice duša, kao iz

nekih ureda za informacije. Kad ga je ugledala, veselo mu poviče: "Što ti tu radiš?" On je

milo pogleda, nasmije se, i ode dalje bez riječi; kao da je zauzet brigom nad svim tim ljudima.

230

Nakon tih neočekivanih zbivanja, upita te ljude: "Što vi svi ovdje tako mirno sjedite? Koga

čekate?" Ali oni i dalje ostanu šuteći, a na vidjelicu su gledali kao da bi od nje nešto željeli.

Onda se nad njihovim glavama začuje Glas: *"To su duše pokojnika! Ovdje ispaštaju za svoje grijehe."*

"PLATI OD SVOJIH ŽULJEVA..."

Gospodin Isus zapovjedi jednom vidjelici: *"Plati od svojih žuljeva dvije Svete Žrtve za*

Mojega Slugu Papu. Prikazana je za njega Žrtva Moja mnogo puta, ali što je dobiveno bez

muke ne djeluje za dušu kao ono što je teškom mukom stečeno i od usta otkinuto." I dala je

odslužiti dvije Svete Mise da pomogne Papi u Čistilištu.

UREDJIVALA KAPELICU I BRZO SE SPASILA

U selu je bila kapelica Snježne Gospe. Mještani bi je očistili i okitili dvaput godišnje. Jedna

pak pobožna žena dala si truda pa bi svake subote donijela svježeg cvijeća, pomela kapelicu te

uredila i okitila Oltarić. A kad je umrla, brzo se spasila iz Čistilišta. Dragi Isus reče da joj je

puno oprošteno što se revno brinula za kapelicu: *"Spasila je dušu svoju što je Majci Mojoj*

uredjivala mjesto gdje je njezin kip."

ČISTILIŠTE PREKRŠITELJA DANA GOSPODNJEGA

Na jednoj kao planeti ima golema četverokutna jama, duboka četrdesetak metara. Na dnu

jame je žuto blato. I visoki, okomiti zidovi od iste su klizave žutice. A na dnu jame mnoštvo

svijeta gura se prema okomitim zidovima nastojeći uz velike napore da izadju iz udubine. Jer

iako se sunca ne vidi, ipak odozgo dolazi tako žestok sjaj da je vrućina nepodnosiva.

I sav onaj svijet gura se nemilice. Penju se jedni preko drugih, pa grebu rukama i nogama

klizavi blatni zid, ne bi li se nekako izverali. Znoj im curkom teče niz tijelo, ali oni ne sustaju

jer je u jami nepodnosivo. I dok se jedan ili drugi, skrajnjim na-

231

porima uzvere i po nekoliko metara pa opet padne u blato, dotle se većina, uza svu muku, ne

može izvući ni za trećinu tijela.

Kad je vidjelica promotrila sve ovo, zgrozi se i uzdahne: "O bijednici, kad ćete se vi

osloboditi ovih muka!" I začuje Glas iz Neba: *"To su duše koje nijesu poštivale dana*

Gospodnjega, niti su Bogu u taj dan služile. Nedjeljom i Blagdanom vršili su razne poslove."

PREDJELI MUKA ZA DUŠE HLADNA SRCA

Negdje postrance od zemaljske kugle, u dubokoj provaliji, teče bistra ledena voda. Iznad

rijeke, u okomitim stijenama, nalaze se ćelije. Kada duša udje u taj prostor, teška vrata sama

se za njom zatvaraju. Samica je tako uska da se u njoj ne može sjesti već jedino uspravno

stajati, kao vojnik na straži. Nisko nad ćelijom prolaze oblaci, a dolje, iz dubokog ponora,

kroz željezne rešetke, na kojima stoji, prodire ledeni zrak. Vidjelica se tek nagnula da vidi što

je unutra pa se gotovo sledila. Kad ju je nevidljiva sila izvukla van, bila je već jedva živa.

Onda zavapi: "Bože mili, što je ovo i čemu služi?"

Tada se začuje Glas odozgo: *"To su predjeli za duše koje otidjoše sa zemlje u vječnost, a za*

života nisu ljubile Boga. Bile su prema Njemu hladna srca i nijesu Mu služile."

STRAHOTA DUŠA U VATRI

Pod velikom Svetom Misom najedanput ugledam kako duše iz vatre trče prema meni. A tako

su strašno izgledale da sam od užasa pala u nesvijest. Valjda pola sata nisam znala za sebe. I

onda su me hvatali i polijevali, vukli... Nisu znali što je sa mnom.

Gospodin kaže da se ne smije tako postupati s onim koji ode u prenos ili ga zahvati ekstaza -

jer mu se može veoma naškoditi! Neka ga se ostavi na miru dok mu Gospodin ne povрати duh

u tijelo.

232

NA VRH

1967. - 1973.

ŠKODI KOLIKO MOŽE

KRIVO MU JE PA MUTI

Mnogo sam pomagala siromahe i puno se molila. Djavlu to nije bilo po ćudi pa mi ovako

progovori: "Tebe je Bog već sit! Dodijala si Mu s tolikim svojim molitvama i dobrim

djelima..."

OMETA MOLITVU

Drugom zgodom, dok sam molila, reče mi djavao koji je nekoć bio čovjek na zemlji: "Šta

toliko blebećeš! I mi smo bili ljudi kao i vi, i mi smo molili - a sad smo u paklu!"

Djavlu nije pravo da vidjelica mnogo moli, pa joj kaže da je dospio u pakao, premda se je na

zemlji molio. Ali djavao ne kaže koliko je molio i kako je molio - i još više:
kako je živio!

SNUJE SPLETKE DA JE IZBACI IZ STANA

Već je bilo vrijeme da podjem na posao, a sin još nije stigao kući na ručak.

Izadjem na ulicu

da vidim ako dolazi. Medjutim, opazim kako djavao prolazi mjestom i ulazi
redom u svaku

kuću. Negdje bi ostao dulje a negdje kraće. Svega u dvije ili tri kuće, u cijeloj
ulici, nije

mogao nikako unići.

Kada je došao bliže, izdere se na me: "Šta si ti došla u moju kuću na stan! Znaš
da ja tu imam

pravo jer mi svi u njoj služe. A ti još svetiš dvorište da ja ne mogu unutra!"

Na to mu odgovorim: "Dok sam ja tražila stan za zaklon tijela, nisam ja gledala
gdje je tvoja

kuća. Gdje sam dobila ondje sam uselila..."

233

Ali mi on poviče ljutito: "Izlazi napolje, to su moji!"

I morala sam uskoro iseliti jer je djavao nastavio rovariti i uspio je u svojim
spletkama.

NE DAJU DIMU NAPOLJE

Htjela sam naložiti vatru no nikako da se primi. Sipala sam čak i petrolej na trešće, ali nije

ništa pomoglo. Kuhinja je bila puna dima, iako je dan ranije dimnjačar očistio dimnjak a ja

sam očistila štednjak. Kad već nisam znala što bih počela, javi se

Gospodin: *"Posveti dimnjak*

sa svetom vodom, jer djavli na njemu sjede i ne daju dimu napolje!" Uzmem tad svetu vodu i

poškropim dimnjak, najprije u kuhinji, a zatim izadjem na dvorište pa ga posvetim tri puta

izvana. Vatra se sad lako zapalila i veselo je gorjela.

POUČAVA U MRŽNJI NA SIROMAHE

Pristupi kušač k vidjelici da je pouči u svojem duhu: "Bogatima na zemlji djela ne diraj.

Siromaha lupi, Boga u njemu ubi!"

Djela bogataša jesu razni grijesi. Djavao želi da se s bogatima postupa blago i obzirno - kako

bi i dalje ostali u teškim grijesima.

Siromaha udariti znači poniziti ga i gurnuti od sebe da se sablazni i klone na uskome putu

Evandjeoskoga života.

UPROPASTIO BI ON ZLURADO...

Dodje Sotona u dvorište vidjelice da obavi svoju namjeru. A Bog pogleda zlobna Lucifera i

pošalje desetak Nebesnika da ga obuzdaju. Debelim konopcima stegnu mu ruke i noge i

čvrsto ga smotaju od glave do pete. Četvorica ga zatim počnu vući za uže a ostali su ga gurali.

Onda vidjelica upita: "Što je učinio da ste ga tako čvrsto sapeli?" Nebesnici odgovore:

"Gospodin nas je poslao da ga svežemo i odvedemo u pakao jer je htio pogubiti tebe i tvoje

dijete, i uništiti njegovu kuću."

234

KROZ OLUJE ŽIVOTA

SVETI JUDA TADEJ SE ZAUZIMA

Kad se je sin vratio iz vojske, zaposli se u Sloveniji na gradnji ceste. Kasnije ponestane

novaca i radovi su obustavljeni. Radnici podju svojim kućama bez zadnje plaće.

Kad je prošlo

više mjeseci, a plaća nije stizala, počnem Devetnicu na čast svetom Judi Tadeju.

Za vrijeme

Devetnice opazim, u vidjenju, kapucina na putu. Pitajući se koji je to svećenik, začujem

odgovor: *"Idem da isposlujem da tvoje dijete dobije svoju plaću!"* Kroz kratko vrijeme poštar

donese njegovu plaću, dok je drugi radnici nijesu primili

"U CRKVI MORAJU BITI KRIŽEVI!"

Našla sam se u kraju nepoznatom očima ljudi. Straga su bili bregovi, a ispred njih ravnica s

blagim brežuljcima, obraslim drvećem, travom i poljskim cvijećem. Na jednom povišem

brežuljku ugledam bijelu crkvicu, s ulaznim vratima na sjevernoj strani. Malo dalje od

crkvice, prema sjeveroistoku bili su poredani golemi križevi, visoki četiri-pet metara.

Načinjeni su od tvrdog drva, a tako teški da ne znam bi li i tri čovjeka mogla podići jedan

jedini. Križevi su bili prazni, bez Tijela Isusova - kao da su za druge namijenjeni.

Nešto sa strane, malo niže od križeva, bio je Oltar sa Svetohraništem. Uz Oltar su stajala dva

prekrasna Andjela, sa svake strane po jedan. Haljine su im bile nježnoružičaste, dugačke do

tla i urešene velikim grančicama divnih ruža. Kao da su svježe ubrane i na njihove haljine

prikopčane. Prekrasne kose prekrivale su im cijela ledja. Stojeći u blizini Žrtvenika i pažljivo

sve promatrajući, opazim na sebi haljinu sličnu Andjeoskoj - ali nešto bljedju. Onda rekнем

Andjelima: "Moja je haljina od mnogog hodanja po suncu i nevremenu promijenila malo boju

i izgubila svježinu. Vaše haljine nisu od sunca stradale. Na zemlji je vrijeme promjenljivo pa i

odjeća strada." Andjeli samo gledaju i šute - kao da nemaju vlasti odgovarati na pitanja, jer su

Počasna straža.

Stojeći između Križa Gospodnjega i žrtvenika, opazim kako od crkvice dolazi Otac Nebeski.

Kad se posve približio, utješim se i upitam: "Čemu toliki križevi da se od njih ni ckrve pravo

ne vidi?!" Otac Nebeski odgovori sažalno: "*U Crkvi moraju biti križevi!*" Na to bolno

primijetim: "Ja se već rušim pod križem i ne mogu dalje... Sve me je na zemlji izigralo i

ogorčilo." Dignem tad pogled prema Raspetome Isusu i zamolim Ga: "Isuse, Ti si više

pretrpio nego ja. Krijepi moje slabo tijelo na putu života."

Vidjelica je proživljavala tešku kušnju. Zli i lukavi ljudi prevariše nju i njezina sina, pa su

pretrpjeli veliku štetu, a živjeli su u tuđem stanu i siromaštvu.

KUHA LUG DA GA BACI VIDJELICI U LICE

Ispred glavnog Oltara bio je štednjak na kojemu je izvjestan svećenik nešto u kotlu kuhao.

Dodje i drugi svećenik pa ga u čudu zapita: "Što vi to radite na svetome mjestu!" Onaj mu

ljutito odgovori: "Kuham lug i kad zavre, bacit ću ga Julki u oči!" Svećenik se zaprepasti,

uhvati za glavu i pogleda u mene, a ja u taj čas osjetim na glavi žestinu luga koji me je palio

kao vatra.

Dotični svećenik napao me je žestokim riječima i prezreo na razne načine.

Štednjak s

uzavrelim kotlom označuje njegovu dušu punu srdžbe.

ŠTA SE ZA NJU TOLIKO BRINEŠ!

Bila je jedna velika sirota. Uz muža teškog pijanca, imala je i brojnu nejaku djecu. A sama je

bila bolesna na srce, k tome još slomljenih živaca i iznemogla. Priskočim joj u pomoć i

brinula sam se za nju i za njezinu djecu. A neki su mi prigovarali: "Šta se trudiš i trošiš snagu

tijela svojega za tu osobu! Neka živi kao i ostali svijet i sama se brine za svoj opstanak!"

Jednom, dok sam radila u kući, opazim kako Gospodin, smiješeći se, proviruje kroz

prtvorena vrata. Bio je bos, u bijeloj haljini, s vidljivim Svetim Ranama.

Veselim srcem

uskliknem: "Udji, Gospodine, u

moju skromnu sobu! Ne boj se, ja Tebe ljubim!" I skočim ususret Stvoritelju
svojemu da Mu

otvorim vrata do kraja. U taj čas od Gospodina postane ona velika sirota - i
gleda u mene puna

pouzdanja očekujući pomoć. Onda se počne rušiti od nemoći i zaplače: "Jako
sam gladna!"

Pomilujem je po glavi i utješim: "Ne plači! Brinut ću se ja za tebe i za tvoju
djecu!" Kad gle,

od sirote opet postane Gospodin Isus Krist - gledajući zahvalno u mene.

"U STANOVIMA NEMA MIRA!"

Stanovala sam u trošnoj kući, rasklimanoj i popucanoj od zadnjega potresa. Stan
je bio pun

vlage i bez sunca u sve dane. Onda je gazdarica počela zahtijevati da moramo
iseliti jer da će

ona tu kuću rušiti. I našla sem se u tjeskobi budući da je grad bio pun djaka i
pridošlica sa sela

pa je bilo gotovo nemoguće naći prazan stan. Vapila sam tad Gospodinu za
pomoć i počela

Deveticu Svetome Josipu i svetom Antunu Padovanskome da nadjem bar
nekakovu sobicu.

Kad sam utučena i puna boli išla na vodovod, ugledam kako istom stazom,
prema našem

jadnom stanu, dolaze Sveti Josip i sveti Antun. I čula sam ih kako govore: "*U
stanovima*

nema mira!"

Čeznući za samoćom i osamama u slobodno vrijeme više puta povukla bih se u
pusta mjesta

da se u miru i tišini, pod vedrim nebom, pomolim dragome Bogu. Jednom
takovom zgodom,

kad sam se uklonila društvu u kojemu su se vodili beskorisni razgovori,
Gospodin reče:

"Mene se može naći samo u samoći!"

Da, istina živa! U tišini duša leti k Nebu, a Gospodin se spušta u srce samotno!

"ODE DJAVOLICA PRED REŠETKU..."

Žena imala svega dvoje djece; više ih nije htjela primiti. A svake je nedjelje išla
na Pričest, pa

i bez Ispovijedi. Jednom ode svećeniku te me u ispovjedaonici ozloglasi da se,
premda sam

obična žena, miješam u stvari koje ne spadaju na mene nego samo na svećenike.

I još je

koješta dodala. A Gospodin reče za nju:

237

"Ode djavolica pred rešetku, pred Mojega slugu, i ozloglasi tebe što je samo bolje mogla."

MALI DJEČAK - VELIKI LIJEČNIK!

U proljeće sam počela pobolijevati. Uskoro tako oslabim da sam se, ništa ne radeći, nemoćno

vukla po kući. A onda mi pozli na smrt. Niti sam što vidjela niti što čula. Dodje liječnik,

pregleda me i ustanovi, između ostaloga, da su se začepili bubrežni kanali. Dao mi je

injekcije i propisao lijekove.

Ležeći tako nemoćna u krevetu, jednog dana doživim kako na vrata ulazi dječaćić od pet

godina. Pomislim da susjedi, možda, imaju goste, pa je koje dijete došlo pogledati naše lijepe

golubove i mačkice. A dječak se nasmiješi, pristupi krevetu i ozbiljno se daje na posao.

Uhvati nekakovu gumicu, sveže mi je oko lijeve ruke i počne mjeriti bilo. Na to kaže: *"Dobro*

je sada!" Ja mu se nasmiješim i nježno rekнем: "Miljenče malo, hoćeš li ti učiti za doktora?"

On me pogleda sa smiješkom i odvрати: "Ja jesam Liječnik!" Ostao je još koji čas uza me,

onda se okrene kao da ide - i najednom iščezne.

Drugom zgodom upitam Gospodina tko je bio onaj mali dječak. Odgovori mi: *"Ja sam to bio*

u liku djeteta!" I kasnije mi zapovjedi: *"Uzmi svu okrepu za tijelo da se ojačaš jer te čekaju*

još velike dužnosti!" Budući da sam jako oslabila, Gospodin mi je oduzeo i dva dijela

molitava što mi ih je bio u početku naložio.

Kad sam se oporavila, liječnici mi rekoše: "Za vas smo mislili da više nećete hodati i kruha

jesti. Čudo se Božje na vama dogodilo!"

"VEĆ SAM ODAVNA MORAO OTIĆI!"

Negdje svršetkom svibnja (1973.), dok sam u sobi klečeći molila, najedanput se pokraj mene,

u vidjenju, nadje moj sin kao odrastao mladić. I plačući se potuži: "Ja sam već odavno morao

otići s ovoga svijeta, ali ne mogu jer se moram brinuti za tebe da ti zaradim kruh!"

238

DUŠE TRAŽE POMOĆ U PATNJAMA

"PODJI TI PRVA, A JA ĆU ZA TOBOM!"

Podjem u hram Božji da se u tišini pomolim dragom Bogu. Ušavši u crkvu, opazim, u

vidjenju, da su u crkvi, od bivše pričesne klupe pa sve do ispod kora, same nove klupe. Bile

su načinjene od tvrdog drveta, polirane, ali nebojene. Zaputim se prema koru i zaustavim

kod Oltara Majke Božje, gdje su u klupama molile nepoznate žene.

Kad me opaze, jedna od njih pristupi i upita me gdje se nalazi ispovjedaonica jer da bi se rado

ispovjedila. Kad joj pokažem najbližu, ona me zamoli: "Podji ti prva a ja ću za tobom!"

Mtsleći da se, možda, plaši ispovjediti, učinim joj po volji. Uđem u ispovjedaonicu i rekнем

svećeniku svoje grijehe. Ali čekajući da mi svećenik zada pokoru i podijeli odrješenje,

primijetim da mi se on iznutra smije i ruga. Na to mu rekнем: "Pa kako se vi to ovdje

vladate!" A on mi odgovori: "Ja te nisam ispovjedio pa ti ne mogu dati ni odrješenja: Eto, ta je

žena bila iza tebe na rešetki dok si govorila svoje grijehe." Izadjem iz ispovjedaonice, a i ona

žena za mnom, pa me gleda žalosna i kao da bi mi željela puno toga reći.

U taj čas opazim posred crkve malu procesiju. Prvi je išao dječak noseći veliko Raspelo. Isusa

na Križu pratila su djeca u bjelini, bosu. Moglo im je biti šest do osam godina. Iza njih bilo je

još samo par žena, obučenih u crninu. Držeći Krunice u ruci, pjevale su Isusu na Slavu svete

Pjesme kakove se na zemlji ne čuju.

Kada su došli bliže, zajedno sa ženama iz klupa, pridružim se i ja Nebeskoj Povorci.

Žena koja se htjela ispovjediti umrla je naglo pa je željela da za nju namijenim Svetu

Ispovijed i Pričest. Djeca i žene u Povorci jesu duše iz Vječnosti. Slave Isusa koji je na zemlji

raspet i prezren. Svećenik se meni smijao i rugao jer me je htio pokolebati u vjeri kojom se

zauzimam za duše.

239

DJEVOJČICA TRAŽI VEZU S MAJKOM

Odjednom se nadjem na povišenom tlu i vidim da to nije na zemlji. Oblaci su bili tako nisko

da su mi dodirivali glavu.

Kad sam hodajući tim tlom opazila neke zgrade, podjem prema jednim vratima da vidim tko

je u njima. Otvorivši vrata, opazim nekoliko mlađjih žena i djevojčicu od pet-šest godina.

Ženske su mi izgledale kao djevojke, kao da se nisu udavale. A djevojčica je bila veoma

mršava, sama kost i koža; valjda je za života imala sušicu. A sve su bile zamišljene i

potištene.

Banuvši tako na njihova vrata, pozdravim ih s praga: "Hvaljen Isus i Marija!"

Ali nijedna mi

nije odzdravila. Prostorija u kojoj su boravile bila je vrlo jednostavna. Zidovi bez ijedne slike,

a pod običan, od drvenih dasaka. Nije tu bilo ni kreveta da na nj legneš, ni stolca da na njemu

otpočineš, ni ormara da u nj štogod pospremiš. Samo u kutu sobe stajao je neki čudni

crnopolirani[sic!, nota] stol, oblikom sličan klaviru. Uza stol je bio bijeli stolčić i na njemu

telefon. Na crni stol bilo je položeno nekoliko kita ruža. A te ženske, nekoja je stajala, druga

je bila naslonjena na onaj čudni stol, a nekoja na zid.

Onda ih upitam: "Što radite, kako ste!" Jedna od njih odgovori mi po naški:

"Eto, vidiš kako

smo ovdje!" Ostale me pogledaju bez riječi. Da ne budem smiješna, stojeći medju njima bez

veze, primijetim: "Imate krasno cvijeće!" Jedna će na to: "Mi to jedemo!" A ja u čudu: "Vi

cvijeće jedete?! A mi ga na zemlji mećemo u vaze da nam bude kao ukras!" Ona se nasmiješi

i ušuti.

Hodale su zamišljene i žalosne po toj sobi, i kao da već nestrpljivo nešto očekuju. I djevojčica

je hodala amo-tamo, nemirna kao dijete, i nešto bi htjela, a ne zna sama što.

Pogledavala je u

mene, a onda najednom kaže: "Idem se javiti mojima da se zauzmu za mene!"

Djevojče tad

pristupi k telefonu, podigne slušalicu, pritisne dugačko bijelo dugme, zavrti brojeve - i čeka.

A ja s praga unidjem u sobu, pridjem djevojčici i upitam['uputam', orig., nota] je: "Zašto si

pritisnula bijelo dugme?" Odgovori mi: "To je veza sa zemljom!" A ja stojim pokraj nje i

slušam...

240

Najedanput se jasno čuje kako njezina majka hoda po njivi ili dvorištu te plače i jauče:

"Katice moja, Katice moja!" I kao da je sva shrvana od plača i žalosti.

Djevojčica sluša jedan

čas jaukanje svoje majke, onda duboko, duboko uzdahne, spusti slušalicu i ode u kut medju

ženske, još tužnija i potištenija nego li je bila.

To su nekrštene duše. Crni stol označuje žalost. Ruže na stolu jesu molitve prikazane za njih.

Duše se njima nasićuju. Djevojčica bi htjela da se njezini za nju mole, a ne da za njom plaču i

nariču. Pretjerane suze i beznadna žalost nije joj na korist, nego samo još više povećava

njezinu tugu i muku.

Gospodin Isus reče za ove duše: *"Na dan Suda pokrstit ću ih jer nijesu griješile na tijelu!"*

Velika je Božja Ljubav nad nama bijednicima!

Drugom zgodom reče dragi Isus ovako: *"Na dan Suda Ja sam ću nekrštenu djecu svu*

pokrstiti!" Potrebno je mnogo moliti za tu djecu!

"Djecu koja su otišla u vječnost bez Mojega Znamenja, na dan Suda ću ih spasiti jer nijesu

kriva."

IAKO NIJE DOSTOJAN, TREBALO BI MU POMOĆI!

Ivan je imao ženu koja je češće pobolijevala. I makar su bili veliki siromasi, primili su iz

Ruke Božje mnogu djecu. Ali zbog brojne djece nitko ih nije htio primiti na stan. Kad im se

pružila prilika, dignu zajam, pa kupe neko jadno imanje. Kućica je bila tako stara i trošna -

samo što se ne sruši! Ali za početak je najvažnije da imaju krov nad glavom.

Medjutim,

namjerali se na zlobna susjeda. Taj im je pakostio gdje je samo mogao. Krao im je voće,

premiještao medju i ne znam što im sve nije radio. Grdio ih je i izazivao, i toliko proklinjao da

je siromašni Ivan od žalosti plakao i već mu je bilo nesnosno.

I umre zlobni susjed nekakovom smrću. A Ivan, kad bi podvečer izišao u staju ili vrt, često bi

vidio njegovo tijelo na medji i čuo ga kako jauče i stenje. Onda se zamisli pa upita dragog

Isusa što je to.

A Gospodin reče: *"Taj je čovjek njemu siromahu to-*

241

liko zla učinio da nije dostojan da se on za njega moli; ali u takvoj je vatri i toliko trpi radi

svojih djela da bi se trebalo za njega moliti, i baš on bi morao moliti!"

Na to kažem: "Isuse, pa neće se on htjeti moliti za njega!" *"Da, prihvati
Gospodin, neće se*

njemu dati moliti jer ga je jako vrijedjao!" A ja nadodam po ljudski:

"Gospodine, ma ne bih

se ni ja za njega molila da mi je učinio takova i tolika zla!" A dragi Isus se
nasmije pa doda:

*"A kako bismo onda učinili da on ipak za njega moli, a ne zna za koga je? [!,
orig., nota]... - i*

*onda nadoda - Kaži mu da sam Ja rekao neka moli za jednu dušu koja je u
potrebi."*

I bilo mu je naloženo puno Pedesetnica. Jedva je taj pobožni čovjek to izmolio.

A za onoga tko nevin pati Gospodin jednom reče: *"Blago čovjeku koji trpi
pravedan radi*

Mene! Čeka ga na Nebesima obilna Plaća!"

MUČITELJI GOSPODINOVİ

Poncije[Ponicje, orig., nota] Pilat izišao je iz strašnih muka nakon što su za
njega postile i

mnogo molile tri Bogu posvećene osobe. Vidjelica je izmolila, valjda, i preko
500 uključenja

u Svete Žrtve.

Gospodin je još rekao za one koji su Ga mučili a nisu se obratili da se nalaze u najstrašnijim

mukama vijek vjekova. Koji su Ga mučili a pokajali su se i obratili, biti će u vatri velikoj do

Sudnjega dana.

MUKE ZA ONE ŠTO PROKLINJU NEDUŽNE

Iza jedne teške kušnje nadjem se u nekom kraju kao u sredini Evrope. Hodajući tim tlom,

zapazim nešto neobično. Malo podalje od mene, u brijegu, bila je čudna zgrada.

Niti je

nalikovala na kuću niti na podrum, nego više na kakovu šupu. Jer su ulazna vrata bila

otvorena, podjem u tom pravcu.

Stupivši na prag te čudne šupe, opazim tri prljave i čadjave osobe. Jedan muškarac i dvije

ženske stajali su oko velikog, zamazanoga, tamnocrvenog stola i medjusobno se prepirali.

Nešto su napamet računali.

242

ali im se nije slagalo, pa su onda prljavim šakama udarali po stolu. Približim se da čujem zbog

čega se spore, ali nisam ih razumjela. Govorili su jezikom koji nikad prije nisam čula.

Tad opazim iza prljavog stola još neke ljude, koji najedanput podju prema vratima u dnu

prostorije. Dok se ono troje prepiralo, iskoristim zgodu pa i ja podjem da vidim što je tamo.

Dublje u brijegu bio je dugačak podzemni hodnik. Sa svake strane hodnika bila su

mnogobrojna željezna vrata. Gore su zaobljena kao na primitivnim pećnicama za kruh i svaka

imaju jaku ključanicu, ali bez kvake.

A neki muškarac, iz one grupe, stane pred jedna vrata. Najedanput se vrata otvore, a on unidje

i padne u dubine. Vrata se potom sama zatvore i zaključaju. Dodjem do tih vrata i čujem kako

u dubini pucketa oganj. Nedaleko sebe čujem Glas nevidljive osobe:

"Unutra je vatra i duše u njoj. Svaka su vrata ulaz u predio za jednu dušu, koja zaključana

trpi. Nema joj izlaza do vremena koje je za nju odredjeno."

Na te se riječi poplašim i požurim prema izlazu. Bila sam duboko potresena.

Dugo vremena

nisam mogla doći k sebi. I rekoh: "Bog zna kakove su to duše?" I dobih odgovor: "*To su oni*

koji proklinju bližnje svoje, nedužne!" Napravi vam zlo, i onda vas još i proklinje. Takovi idu

unutra.

Radi čovječe žto hoćeš, ali nećeš dokle hoćeš!

MALENI NESRETNICI

Jedan oveći grad ima u paklu četrdesetero djece u dobi od četiri do šest godina. To su djeca

kršćanska, rimokatolička. Njihovi su roditelji počinjali mnoge smrtne grijeha, a osobito često

izgovarali teške psovke i kletve. Djeca su sve to gledala i slušala, pa i sama kasnije mnogo

puta pogrdila Boga, Majku Božju, Svece i Svetinje. Onda ih je prerana smrt ugrabila i otišli su

s ovoga svijeta zatrovane i opterećene duše, bez svete Ispovijedi i skrušenog pokajanja.

Kaže Gospodin Isus kako njihove majke misle da im djeca lete u Nebu kao Andjeli, a oni su

evo u paklu! I još je Gospodin dodao da ne zna (po ljudski govore-

ći) što da napravi s tom djecom punom smrtnih grijeha. Ali je bio naložio vidjelici Julki i

službenici Svojoj Andjeli da izmole mnoge molitve za Spas tih nesretnih mališana.

GOSPODIN POMAŽE CRKVI PREKO ODABRANIKA

"RECI SLUGI MOJEMU DA UTVRDI MOJU NAUKU!"

Na blagdan svete Katarine zbilo se ovo Vidjenje. Po Božjem Nalogu, u pratnji svećenika,

vidjelica stigne u Rim. Dok su gradjani išli svaki svojim poslom, oni se zapute ravno

Kristovom Namjesniku. Na Trgu svetog Petra bilo je okupljeno mnoštvo svijeta. Vidjelica tad

rekne pratiocu: "Izgleda kao da oni nekoga čekaju!" Svećenik odgovori: "Nas dočekuju!" i

dok su prolazili kroz taj narod, ljudi su prema njima dizali sklopljene ruke kao da nešto mole.

Vidjelica upita pratioca: "Što ovaj narod želi od nas?" Svećenik odgovori: "Blagoslov Božji

traže!" Na to će ona: "Onda ih, oče, blagoslovite!" Ali svećenik odvrati: "Ne ja!
Vi to

učinite!" Vidjelica odgovori: "Ja nijesam dostojna blagoslivljati ljude!" Ali na
ustrajnu molbu

naroda uzdigne ona Kronicu Majke Božje pa s Križićem blagoslovi nepoznati
narod.

Dva putnika izdaleka udju tad u palaču s desne strane. A u Papinskoj palači,
sakupljeni u

velikoj dvorani, dočekali su neobične goste brojni kardinali. Na čelu njih, na
papinskom

prijestolju, sjedio je Papa Pavao VI. Vidjelica i svećenik prodju posred kardinala
i pristupe k

Svetom Ocu da mu iskažu dužni poklon. Kad je došao red na vidjelicu, baci se
ona na koljena

i poljubi Papi noge. Papa ih blagoslovi i ponudi im da sjednu u blizini, na
pripravljene stolice.

Onda vidjelica rekne svećeniku: "Duhovni oče, molim vas sjednite naprijed, s
ove strane, da

mi je praktičnije za razgovor. A osjećam se i nedostojnom sjediti uz vas kao
svećenika." Sveti

Otac zapita što vidjelica govori. Svećenik rastumači, a Sveti se Otac nasmije i
kaže: "Ništa,

dobro, dobro!"

244

Vidjelica je iznosila Papi Pavlu VI. Vidjenja i Poruke koje je on pažljivo i s radošću slušao i

primao. A svećenik je prevodio s hrvatskoga jezika na talijanski.

Onda nastupi novo Vidjenje. Presveto Trojstvo sidje nad glavu Pape Pavla VI.
Bog Duh Sveti

ostavi tad Svoje mjesto i po srebrnastoj liniji podje prema jugozapadu. Ostao je tamo dosta

dugo, a onda se vrati u Rim, nad Papu Pavla VI., i stane na Svoje Mjesto.

Gospodin Isus imao je na desnom Ramenu preteški križ, napravljen od neotesanih greda. Dva

dijela križa ležala su na Isusovim Ramenima, a donji dio križa bio je položen na ledja Pape

Pavla VI. Gospodin se srdačno smiješio Svetome Ocu i pomagao mu je nositi teški križ. Bog

Otac promatrao je kardinale ozbiljna lica i kao da ih je htio nešto važno upitati.

Odjednom Gospodin pogleda vidjelicu i kaže joj: *"Reci Slugi Mojemu, Glavi Crkve Moje, da*

utvrdi Nauku Moju u narodu Mojemu!"

PRISPODOBA O DOBROME PASTIRU

Ovako govori Gospodin u prispodobi o pastiru: *"Kada pastir, koji pase povjereno stado, čuje*

da se s njegovom ovcom nešto neobična zbiva, potrudi se da je nadje i vidi. Nježno je tad

gleda i promatra i, kad ustanovi što je s njom, zauzme se za sebi povjerenu ovcu."

Tako i svaki sluga Božji koji sazna da u blizini svojoj ima vidioca ili vidjelicu, dužan je da

vidi što se zbiva s dotičnim, i neka se onda, ako je potrebno, zauzme i kod većega od sebe.

Svećenik koji neće da čuje Glas Božji iz usta duše sebi povjerene, odgovarat će Bogu kada se

nadje pred Sudom Njegovim.

Ovako govori Gospodin: *"Svaki je poglavar dužan saslušati vjernika ako se što posebno zbiva*

s njim, i po riječima će spoznati kakav duh vodi to tijelo."

"TKO VRŠI MOJU NAUKU VODIM GA PUTEVIMA SVOJIM.

Kada vidite na Mojim sinovima i kćerima

štogod neobično ili izvanredno - ne mrmljajte!

Što je Mojim slugama nejasno i nedokućivo,

Meni je jasno jer sam Ja to dao

i znam zašto to činim.

Mnogi Mi sinovi i kćeri služe

i svakoga od njih vodim drugim putem

i dajem mu drugu zadaću u životu.

Za sve što je kreposno na tijelima ljudskim

Meni zahvaljujte jer je Moja Milost u tom tijelu.

Sve što dobru vodi od Mene je;

zla djela su od oca laži."

NEKA NITKO BOGU NE ZATVARA USTA!

Ovako govori Gospodin Isus Krist: *"Neka nitko od Mojih stvorova ljudi Meni ne zatvara Usta*

kada Ja govorim preko odabranika Svojih."

Nitko od ljudi, pa ni biskup, nema pravo Božje Objave i Naloge zabranjivati. Što Bog uči

čovjek ima da sluša jer je stvor i prah zemaljski.

Nitko od ljudi nema pravo zabranjivati da se Riječ Božja doda onome kome ju je Bog

namijenio. Poglavari ne smiju zatvoriti usta koja si je Bog odabrao za Svoju Službu. Što je

Bog izabrao neka smrtan čovjek ne prezire! Bog gleda u srce smrtnika daleko, i zna koju je

posudu izabrao, i za što je može upotrijebiti.

Govori Gospodin Isus Krist ovako: *"Ne pokoravaj se stvoru Mome, već se pokoravaj*

Stvoritelju svome!"

BOG JE UVIJEK IMAO POSEBNIH ODABRANIKA

Ovako govori Gospodin Isus Krist svećenicima koji ne mare za Njegov izvanredni rad oko

duša i ne haju za Nauku što je On dostavlja s Neba, ili joj se čak i suprotstavljaju: *"Imao sam*

Ja svoje odabrane sluge od početka svijeta, i imat ću Svoje sluge do svršetka svijeta. Tko će

od vas Meni zapovijedati što da radim!"

A za neposlušne sluge Svoje na zemlji rekao je Gospodin još ranije: *"Vidjet ćete vi Koga niste*

htjeli slušati kada se nadjete pred Mojim Očima na Sudu."

246

"OVA JE KUĆA MOJA!"

Ovako govori Gospodin Isus za službenicu Svoju Julku: *"Ova je kuća Moja. Iz nje će izaći*

Moji Miomirisi!" To su Božje Riječi i Vidjenja što ih Gospodin preko nje daje Crkvi Svojoj.

"NIŠTA VI NE MOŽETE URADITI BEZ MENE!"

Neki svećenik upita kad će II. Vatikanski Sabor donijeti svoj plod. Gospodin Isus Krist ovako

odgovori: *"Ništa vi ne možete uraditi bez Mene dok Ja ne učinim ono što sam za Svoj puk*

odredio. Iza toga će biti Maleno Stado i jedan Pastir, i jedna vjera, Rimokatolička. Tada će

ovaj Koncil donijeti svoj plod - a sada je samo priprema za ono vrijeme."

SAMO JE TEMELJ OSTAO ČITAV

Vidjelica se nadje pred ruševinarna ogromne crkve. Sve je bilo razoreno i smrskano, a

netaknut je ostao samo golemi kameni temelj. Po tom nepreglednom temelju, koji se izdizao

iz zemlje oko četiri metra, veliko mnoštvo ljudi, svake dobi i svih narodnosti,
pjevalo je i

plesalo, vikalo i cičalo.

U sam temelj, svuda unaokolo, bili su uzidani brojni Žrtvenici. No mnogi od
njih bili su više

ili manje okrnjeni i oskvrnjeni. Neki su izgledali tako nakazno da se nije
razabiralo čemu

sliče. Drugi[sliče. drugi, orig, nota] su bili srušeni kao da ih je razorio velik
potres. Zli

svećenici i sami su rušili svoje Oltare i grohotom se smijali. Drugi više nisu bili
ni prisutni uz

svoje Žrtvenike.

A svjetina, koja je po temelju mahnito plesala i bučila, kad je prolazila pokraj
dobrih

svećenika smijala im se, izrugivala ih - pa i pljuvala po njima. Tek tu i tamo
stajala je grupica

vjernika u blizini Žrtvenika te skrušeno i pobožno pribivala Svetoj Misi i slušala
pouku

svećenika Božjih.

Ali na temelju se još zidalo. Mladi svećenici podizali su sebi svaki svoj
Žrtvenik, gdje je već

bilo prazno mjesto.

Vidjelica je dobila Nalog da s tog velikog ternelja uklanja ruševine. I stane na temelj i dade se

ju-

247

nački na posao. Dok je marljivo čistila ruševine, odjednom kao da se Nebo približilo zemlji i

otvore se neka vrata na kojima se pojave redovnice. Gledajući vidjelicu kako marljivo uklanja

ruševine, približe joj se nasmijana lica i vesela srca. Vidjelica ih tad pozdravi: "Hvaljen Isus i

Marija!" One joj odgovore: "U vijeke hvaljeni bili Isus i Marija!" Onda ih upita: "Što vi radite

ovdje, uz ovu veliku crkvu?" Jedna od njih odgovori: "Već smo sustale i mi i dobri svećenici

radeći u crkvi!... Sve je uzaludno i beskorisno!..." Vidjelica na to reče redovnicama: "Ja ću

sada, u ime Božje, iz ove velike crkve izbaciti sav krš, tako da ostane čisti temelj, na kojem će

se zidati novi zidovi. I sve što je uništeno ima da se opet podigne!" Redovnice odahnu pa

reknu: "Bar se nećemo više same mučiti kada nam i ti pomažeš!"

Velik srušen hram označuje Katoličku Crkvu. Koliko je podignuto od Uzašašća
Gospodinova

sve je srušeno do Temelja na kojemu se gradilo. Ruševine su sve ono Božje što
je u Crkvi

iskrivljeno, ublaženo, ukinuto, izostavljeno ili izbačeno... Nerazorivi veliki
čvrsti Temelj

označuje Gospodina Isusa Krista i Njegovo Sveto Evandjelje.

ZATAJILI SU U SVOJOJ SVETOJ SLUŽBI

GOSPODIN ODNOSI KALEŽ NEVALJALOM SVEĆENIKU

U vidjenju sam išla kroz poznato mjesto. U jednoj ulici, na otvorenome, opazim
Oltar

pripravljen za Službu Božju. Ali sve je bilo neuredno: svijeće i Raspelo
nakrivljeni, a oltarnik

sav zgužvan i tako nemarno postavljen da je na jednome kraju bio predug a na
drugome

prekratak.

U to dodje svećenik u misnom ruhu. Izgledao je kao župnik. I dok je on na tom
bijednom

Oltaru služio Misu, malo dalje od njega ljudi su pjevali i plesali kao bezumni.

Kad je svećenik

svršlo Obred, sjedne sa ženskinjama uz Oltar pa se i on veselo smijao i zabavljao.

248

U blizini svega ovoga bila je kapelica, posvećena Bogu na Slavu. Odjednom iz nje izadje

Gospodin i promotri ljude kako pijančuju, ciče i pjevaju. Pogleda zatim neuredni Oltar i

svećenika koji se zabavljao u društvu žena. Onda Gospodin pridje k Oltaru, pokupi s njega

Kalež i podje ulicom prema obližnjem hramu Božjem. Pred ozbiljnim i žalosnim Isusom

stupao je dječak od pet godina, noseći zapaljenu svijeću.

Gospodin Isus ovako je rastumačio vidjenje. Premnogi ljudi i žene žive bezumno, kao da ne

znaju zašto su na ovome svijetu. Onaj svećenik, poradi svojeg svjetskog duha, nije bio

dostojan da vrši Svetu Službu Božju i zato mu je oduzet Kalež i predan drugome. Dječak sa

zapaljenom svijećom jest Andjeo.

Jednom zgodom Isus dragi reče i ovo: *"Gdje se ori vesela buka i cika, i vode beskorisni*

razgovori - Mene tamo nema!" Na plesovima i zabavama puno se vrijeđa Boga psovkom i nečistim grijesima.

VESELO KOLO OKO IZRUGIVAČA OBJAVA

U vidjenju ugledam kako djavolčići igraju kolo pokraj svećenika koji je ležao u krevetu. Kad

se probudio i zakoračio da će ustati, djavolčići ga zaokruže i počnu oko njega veselo

poskakivati.

Dotični svećenik jako se dizao protiv Objava Božjih i čak je pljuvao za osobama koje su ih

primale.

TVRD JE KAO ZID

Zbog raznih suprotivština bila sam veoma žalosna i mislila sam već u sebi da Crkvi predam

sve ono što mi je Gospodin dao i da se zatim potpuno povučem. Podjem u hram Božji da se

pomolim i utješim. Stanem u kut crkve da me nitko ne vidi. Držeći u ruci ključ kojim se

otvara srce čovjekovo - opazim da Isus dragi služi na glavnom Žrtveniku Svetu Misu.

Ministrirao Mu je dječak od šest-sedam godina i svećenik u odmakloj dobi. U crkvi je bilo tek

nekoliko žena.

U času Svete Pričesti Isus dragi uzme Kalež, okrene se puku i podje prema vjernicima. Pred

Njim je i-

249

šao mali ministrant noseći upaljenu svijeću dok je svećenik nosio pliticu. Prodju izmedju žena

i zapute se k meni, sakrivenoj u kutu. Isus me pogleda i pokaže mi kalež da vidim što je u

njemu. Bila je Presveta Krv, živa i svježa. Onda se zapute natrag do žrtvenika i Isus dragi

završi Svetu Misu.

Kad je podijelio Svoj sveti Blagoslov, stvori se u blizni žrtvenika, ispod 13. i 14. postaje

Križnoga puta, prekrasna, kraljevski ukrašena ispovjedaonica. Svećenik udje u ispovjedaonicu

i sjedne da ispovijeda ljude. Ali Gospodin mu se hitro približi, zgrabi ga ljutito s ledja za habit

i baci snažno o zid. Tresnuo je tako jako, ispod druge Postaje, da je iz njega sve jeknulo.

Upлашен poleti preda me i gotovo kao bezuman stane gledati oko sebe. Gospodin tad udje na

srednja vrata i sjedne da ispovijeda. A žene se dale u bijeg i crkva je ostala prazna.

Sad udje mali ministrant u ispovjedaonicu da se ispovjedi. Gospodin ga milo pogleda, izadje

van, uhvati ga za ručicu i kaže mu: "Ti si još malen za Ispovijed. Ti ćeš kasnije doći k Meni!"

I pomiluje dječaku glavicu. Kad dječak ode, Isus dragi ponovno udje u ispovjedaonicu, na

Svoje mjesto. A jedna se žena, sve u strahu, navirivala na vrata crkve da vidi što će se dalje

zbiti.

Onda podjem prema Oltaru da se poklonim Gospodinu. Za svetu Ispovijed bila sam odviše

preplašena bojeći se da ne prodjem kao i onaj svećenik. Ali Gospodin me pogleda i, smiješeći

se, pozove me. Kad sam Mu se približila, tako me je milo pogledao da je taj
Pogled urezan u

moje srce još i danas, nakon godinu dana. Gospodin je bio u taj čas Lijep kao
nijedan

kraljević na zemlji.

Pokazujući mi Svoju Presvetu Krv u kaležu, dragi Isus Me podsjeća da me je
izabrao da

budem žrtva za Njega i Njegovu Svetu Vjeru. Onaj svećenik ne drži ni do
Božjih Pouka, ni do

Božjih vidioca; tvrd je kao zid. Mali ministrant želio bi čuti Isusove Riječi, ali ih
još ne

shvaća jer je dijete. Žene su pobjegle od Isusa jer su bile u smrtnim grijesima.
Gospodin Isus

hoće da sve Njegove Riječi predam Poglavarima Crkve. To je moja Ispovijed
pred Isusom.

250

"KAKO GA VIDIŠ IZVANA TAKAV JE I IZNUTRA!"

Ujutro, prije odlaska na posao, u prenosu se nadjem u sobi jednog svećenika. Iza
zastora, koji

je bio nasred sobe, izađe on kao debelo, staro prase. Samo glava i vrat ostali su
mu čovječji.

A oko vrata bijelio se svećenički kolar. Inače mu je čitavo tijelo bilo prekriveno crnom

dlakom. Umjesto ruku i nogu imao je papke. Pri dnu ledja virio mu je i dugački rep.

Gospodin Isus reče za tog bijednog svećenika, koji je javno i potajno činio koješta što se

protivilo Bogu i svećeničkom zvanju: *"Kako ga vidiš izvana takav je i iznutra!"*

ŽALOSNA SVETA MISA

Na Oltaru Gospe Lurdske služio je Svetu Misu svećenik koji je uskoro iza toga ostavio svoj

Red i oženio se. Oko Oltara bile su gusto poredane neprikladne klupe; sve su stajale nekako

nakoso i micale se. U klupama su bile ženske, srednje dobi života, a jako nemirna i nervozna

držanja. Stalno su se okretale i neprestano izmedju sebe nešto šuš kale i razgovarale. Budući

da sam bila veoma umorna i ja sam htjela ući u koju klupu. Ali te nemirne žene izderale su se

na mene da ja k njima ne spadam, i gotovo su me htjele tući. Zato ostanem stajati vani, blizu

Oltara.

Odjednom začujem neki štropot. Okrenem se i ugledam grozan prizor od kojega sam se jako

uplašila. Od glavnog Oltara dolazila je glava jednog čovjeka - sama, bez tijela! Stupala je po

obrazu, sad lijevom, sad desnom, kao da su to tabani. Imala je dugačku kovrčastu kosu,

brkove i bradu. Lice je od dugoga hodanja izgledalo tako ugaženo i tvrdo kao da ta glava već

tisuću godina tako hoda. I prodje oko mene, i pogleda me - a onda ode u neuredne klupe

među te nemirne ženske.

Kasnije mi je rečeno: "*Blago tebi što nisi imala mjesta u njihovoj blizini!*" Jer to su bile

nečiste duše iz vatre paklene. Imale su pravo doći na Misu toga Svećenika budući da je

njegova duša već pripadala njima.

251

S Božje strane nema dozvole za ženidbu svećenika Rimokatoličke Crkve: "*Neka nijedna žena*

ne staje uz rame Mojih slugu! Ja sam Svoje sluge odabrao od ovoga svijeta i izuzeo ih za

Službu Sebi. Neka svijet ne osvaja srca njihova!"

Ženska koja zavede svećenika, naći će se zajedno s njime na dnu pakla.

"ČOVJEK KOJI PODJE ZA MNOM DA MENI SLUŽI,

a poslije se okrene i vrati u svijet,

bolje bi mu bilo da se ni rodio nije!

Bio on svećenik, redovnik ili redovnica

- nije Mene dostojan!"

Ima mnogo onih koji su iz Božjeg Zagrljaja dospjeli u zagrljaj sotonin, i od odabrane Djece

Božje postali stanovnici pakla, djavli.

NA VRH

ZLI NARAŠTAJ SNAĆI ĆE TEŠKE KAZNE

"AL' STE SE PRIPRAVILI!"

Gospodin je bio rekao da će Zlo nastupiti 15. listopada 1968. u 3 sata poslije podne. I mi se

lijepo ispovjedili i pričestili, te u strahopočitanju čekali određeni čas. Medjutim, kad ništa

nije bilo, ostali smo ponešto razočarani.

Nakon par dana Gospodin se javi i reče: "*Al' ste se pripravili!*" A ja Mu rekoh: "Gospodine,

pa rekao si da će biti to Zlo, pa nije bilo!" A Gospodin odgovori: "*Produljio sam!*" I rastumači

kako je Nebeska Majka klečeći plakala i zaklinjala da Zlo bude odgodjeno, da se još koja duša

spasi i obrati.

Iduće godine, 1969., Zlo je trebalo nastupiti od Velikog Četvrtka na Veliki Petak. Gospodin je

izabrao te dane, jer se tom zgodom najviše ljudi ispovjedi i pričesti. Tako ne bi pošli

nepripravni s ovoga svijeta u vječnost.

252

"ZATO SAM I DOSLA K TEBI SADA!"

Došavši u hram Božji, u pola ladje začujem kako od Oltara Majke Božje govori

Glas: "Sada

će biti veliko zlo!" Na te se riječi preplašim, i opazivši kod Gospe Lurdske dva Franjevca

kako u klupi mole brevijar, približim se i stanem do njih. Oni me pogledaju i jedan drugome

dadu glavom znak, kako sam ja mogla doći k njima bez njihove dozvole. Onda im se

ispričam: "Oprostite, što sam vam došla preblizu, ali se jako bojim zla što ide na nas." Oni se

opet pogledaju i nasmiješe.

U taj čas dodje s Neba službenica Božja Julijana. Približi nam se i smije mi se što sam unišla

u svećeničku klupu. A ja joj rekнем: "Sestro, bojim se zla što ide pa sam se sklonila uz njih."

Sestra Julijana mi odgovori: "Zato sam ja i došla k tebi sada!"

Tada opazim da je obučena u moju haljinu: "Vidi, vidi, pa ona ima moju haljinu na sebi!"

Svećenici prestanu moliti pa je znatiželjno gledaju. A ja im rastumačim: "Ona je na zemlji

bila službenica Božja, a sada je u Nebu! Ja i ona se jako volimo i poštujemo!"

Zlo tada nastupi, a po našim glavama počne padati žuta zemlja i kaljuža. I svećenici se sada

preplaše, pa se u strahu još više približimo jedni drugima. A službenice Julijane više nisam

vidjela.

Jer ljudi na zemlji ne žive po Božjim Zapovijedima, zato je crkva, u vidjenju, bila potpuno

prazna. Službenica Božja imala je na sebi moju haljinu jer mnogo puta pričam ljudima o

divnim djelima što ih je Bog izveo po njoj.

"PA I TI SI MOJA!"

Izgledalo je kao u spavaonici, sve krevet do kreveta i u njima kao da spavaju velike bebe. A

Majčica Božja stoji uz njihove noge, uživa u njima i kao da će ih prigrliti. Kako sam došla sa

strane, stojim i gledam. Onda kažem: "Majčice Božja, pa ti njih tako voliš! Sada će doći to

veliko zlo!" A Ona ih još bolje prigrliti. Zatim rekнем: "Idem i ja da legnem medju njih!" A

Nebeska Majka mi progovori: *"Pa i ti si Moja!"*

To su osobe čiste i koje Bogu služe, a Majčica Božja lebdi nad njima da ne stradaju.

Ovako govori Gospodin: *"OVAJ JE NARAŠTAJ SIT MOJE NAUKE! Sluša Moj Glas, preko*

Mojih slugu svećenika, ali ne živi po Mojoj Nauci, zato ga moram uništiti.

Premnogi Mi služe

samo iz običaja, duše pune smrtnih grijeha. I onda u takovome stanju primaju Moje Tijelo

svetogrdno i nedostojno. Mnogima koji su u hramu Mojemu svaki dan, mjesto je u ognju

paklenome jer ne žive po Mojoj Nauci i ne drže se Mojih Zapovijedi. Tko služi Meni i djavlu,

taj pripada djavlu, jer k Meni ne dolazi ništa što je na duši nečisto."

GORI NEGO U DANE OPĆEG POTOPA

"Premalo će ljudi biti na Mojoj Gozbi u Nebu. Zato plačem Ja i Moja Majka, jer će zemlja

ostati pusta i prazna, a pakao u jednome času prepun. Duše umiru jedna za drugom, pa i one

koje sam za Sebe odabrao; ostavljaju Me premnogi na zemlji. Malo imam onih koji Me slijede

dostojno.

U dane Potopa, i u vrijeme Sodome i Gomore, uništio sam narod koji ne bijaše grješan kao

ovaj u današnje doba. I danas sam odredio kaznu za Moj narod, koju sam produljio, ali

nijesam odustao od Svoje Nakane. Gdje ljudi na zemlji više griješe, tamo će više bič Moj

udariti; gdje je manje grijeha, manje će stradati one općine. Još malo dana i vidjet će narodi

na zemlji Koga su vrijedjali."

Sada dolaze za opomenu: poplave, nevrijeme, potresi, vulkani, ratovi, glad, kuga, razne

zarazne bolesti... Na zadnje će doći tri dana i tri noći strašne tame s Velikom nevoljom. Time

za sadašnji naraštaj završava kazna Božja na zemlji, koja će biti kao Mali Sud.

"IZBRISAT ĆU OHOLOST S LICA ZEMLJE!"

Drugom zgodom, kad je Gospodin govorio o ljudskim grijesima, između ostalog, rekao je i

ovo: *"Izbrisat ću oholost s lica zemlje i neće joj biti ni traga!"*

Ovako govori Gospodin Isus Krist: "*VELIKANE OVOGA SVITETA PONIZIT
ĆU, malene i*

prezrene uzdignut ću!"

"PRODULJIO SAM, ALI ODUSTAO NISAM!"

Radeći po kući, kako sam bila sama, razmišljala sam o strahotama Nevolje koja se sve više

približava. Pomislim tada na veliku Dobrotu Isusovu pa Mu kažem poput djeteta: "Isuse, Ti si

tako dobar, pa mislim da nećeš ni pripustiti to Zlo na svijet!" A Gospodin se javi nada mnom i

progovori: "*Produljio sam, ali odustao nisam - od Nakane Svoje!"*

NITKO NEĆE DOKUČITI BOŽJIH PLANOVA

Izvjestan svećenik posjeti vidjelicu, pa između ostalog, ponešto nasilno, ovako upita: "Pitajte

Isusa za nas svećenike, što misli s nama i kakve nakane ima s nama[Nama, orig., nota]?"

Nije prešao ni pola puta do svoje kuće, kad Gospodin progovori: "*Nitko od
Mojih stvorova*

ljudi neće dokučiti ni Mojih Misli ni Mojih Planova!"

Ne kušaj Gospodina Boga svojega, jer On zna i predobro što Mu je, i kada, i gdje - činiti!

Zato i kaže Gospodin, ovih dana, za tamu koja će doći: *"Nitko od ljudi na zemlji neće znati za*

dan i čas kazne na zemlji. Doći će iznenada!"

NESREĆE I NEDAĆE KAO KAZNE ZA GRIJEHE

Gospodin Isus Krist ovako govori u današnje doba, ovom modernome naraštaju:

"Kada bi Moji stvorovi Meni uistinu služili, dao bih im toliko Svojih darova da ih ne bi mogli

ni potrošiti. Na prirodi će ljudi vidjeti svoje grijehe. Dat ću plod zemlji u određeno vrijeme,

ali ću ga poništiti mrazovima, nevremenom i tučom; spalit ću usjeve žarkim[žarkom, orig.,

nota] suncem i osušiti izvore da narod trpi žedj; hrana će se kvariti i trulež će jesti povrće. I

sve će na zemlji biti nesigurno i nestalno, jer narod neće da se obrati k Meni.

Tko ostane živ,

tražit će čovjek čovjeka - u mnogim krajevima svijeta."

255

"OBAVIT ĆU LICE ZEMLJE U CRNINU!

Pustit će Gospodin Bog na nepokorno čovječanstvo brojne i teške nesreće, koje će prouzročiti

mnoge suze i velike žalosti.

"OVAJ NAROD VARA MOJE SLUGE SVEĆENIKE!"

Ovako govori Gospodin: *"Ovaj narod vara Moje sluge svećenike lažno ispovijedajući svoje*

grijehe. Premnogi i premnoge primaju Moje Tijelo tek da ih ljudi vide, a u svojim srcima kriju

zla djela. Dobre tlače i ozloglašuju, a sirote iskorišćuju; istinu potiskuju, a laži uzdižu; od

pobožnih se smiju, a zle hvale."

U današnje doba ima kršćana koje nazivaju dobrima, a samo što ih djavli ne odnesu. Mnogi su

svećenici prevareni zbog lažnih svjedočanstava pa osudjuju nevine i pravedne.

Paklena zmija

svuda repom maše! Uvukla se i u mnoge samostane i, služeći se pojedincima, hoće da u

Zajednicama razori svako dobro.

Ovako govori Gospodin:

"NADJUBRIT ĆU ZEMLJU TJELESIMA LJUDI!"

NOVI NARAŠTAJ

Gospodin Isus kaže ovako:

"IDE VRIJEME - I ZEMLJA ĆE IMATI DRUGO LICE!"

Znači, sve će biti drugačije rasporedjeno.

VELIKA SLOGA I LJUBAV

Ovako govori Gospodin Isus: *"Zemlja će ostati prazna i pusta i čovjek će čovjeka tražiti; a*

kada se nadju, uzljubit će se i biti će jedno tijelo i jedan duh, Maleno Stado Moje!"

Medju onima koji prežive sve nevolje i nedaće koje dolaze na ovaj svijet vladat će velika

sloga i ljubav.

256

DOLAZI NARAŠTAJ GLADAN RIJEČI BOŽJE

Na blagdan svete Katarine (25.XI.1971.), pod jutarnjom molitvom, odjednom ugleda u svojoj

blizini dragog Isusa i Nebesku Majku. Tri puta su si nešto šaptali i, smiješeći se, gledali na

vidjelicu. Nakon pola sata iščeznu kao da se vraćaju u Nebo.

Puna Prisutnosti Božje, i još u ekstazi, gleda oko sebe neće li ponovno vidjeti svoje Najmilije.

Tada opazi da iza njezinih leđa stoji svećenik i gleda u nju. Ona mu se ispriča:

"Oprostite,

duhovni oče, što vas prije nisam primijetila. Imala sam ugodno Vidjenje pa se nijesam

okretala."

A svećenik joj na to reče: *"Tu sam ja bio skroz dok si ti imala Vidjenje. Sve što si vidjela i*

čula, zapiši!"

Vidjelica se tad potuži: "Već sam puno pisala i puno je propalo dok sam bila zatvorena. I ono

što napišem nemam kome da predam jer se nitko u mojoj blizini ne zauzima za Nauku

Božju!"

Odgovori Gospodin u liku svećenika:

"Ovaj naraštaj sit je Moje Nauke; sluša je, ali ne živi po njoj. Dolazi naraštaj koji će

gladovati za Mojom Naukom."

Gospodin Isus pokazao je vidjelici slugu Svojega koga je izabrao za raširenje Svoje Nauke,

koja obuhvaća cijeli svijet.

SAD ĆEMO ŽIVJETI PO EVANDJELJU

Izvjestan gradić bio je teško kažnjen. Ostalo je na životu svega desetak osoba...

Onda dodje i

nekoliko žena sa sela da se u crkvi mole. Kad ugledaju srušenu crkvu i samostan, zakukaju i

zalamataju rukama od žalosti. I mene je uhvatila duboka žalost kad sam gledala te sve

ruševine.

Najedanput dodje odnekle mlad povisok svećenik. A ja mu se potužim: "Slušaj, sad više

nemamo ni crkve, ni svećenika, ni Svete Mise - ništa!" A on odgovori: "*Sada ćemo živjeti*

onako kako je bilo zapisano u Svetim Knjigama i Evandjelju!" I uzme u ruke Sveto Pismo

257

i počne nam čitati i tumačiti Sveto Evandjelje. Dugo nas je poučavao, a onda se s nama i

molio.

Odjedanput dodje draga Nebeska Majka, pristupi mladom svećeniku i kaže mu zabrinutim

glasom: "Sinko Moj, a gdje ćemo spavati?" On pokaže na ruševine samostana. A žene reknu:

"Kamo ide on, idemo i mi!" Ja ih upozorim: "Pa to je Isus!" "Pa neka je! - odgovore one -

idemo za Njim."

Od samostanskih zgrada ostala je pošteđena tek šupa za drva. U uskom hodniku, uza zid, bio

je mali otoman i na njemu misne haljine. Nebeska Majka rekne: "Pa ni ormara nema!" Isus

drugi potvrdi: "Ništa!" Hodnik je vodio u bivšu pekaru. Žene udju unutra, a ja za njima. Ništa!

Samo prazni zidovi i goli pod! Ni na što legnuti, ni s čim se pokriti, ni na što sjesti, ni iz čega

jesti - ništa!

Poslije dragi Isus reče: *"Kako si vidjela tako će se na tome mjestu i zbiti, radi nepokornosti*

Mojih slugu koji neće da čine pokoru. Da samo jedan dan u tjednu poste ili pokoru čine,

poštedio bih taj kraj!"

BOG OTAC OPOMINJE PREŽIVJELE

Na zapadnoj strani neba ukaže se Bog Otac Nebeski. Svojom Pojavom ispuni gotovo sav

zračni prostor. Pred Bogom Ocem je velika zemaljska kugla u koju je usadjen Križ Kristov.

Uz Križ vijori snježnobijela Uskrsna zastava, sjajna kao sunce. Podno Križa i Zastave leži

umiljato bijelo Janješće, crnih očiju. Glavicu je prislonilo na zemlju, kao da želi u njoj

boraviti.

Haljine i plašt Oca Nebeskoga odsijevaju kao sunce, i kao da su od kadife zagasite boje. Kosa

Oca Nebeskoga je više tamno smeđja, pomalo crnkasta, razbačeno češljana, a seže do ramena.

Oči divne kao rujna zora.

Bog Otac promotri zemlju kako je sada na njoj. Pažljivo gleda ono malo ljudi što je ostalo na

životu. Ozbiljna Lica i uzdignute Desnice opomene narod na zemlji i prekori ga zbog

počinjenih grijeha. I zemlja se poboja Boga jer Ga je gledala svojim smrtnim očima.

258

IZA MUKE ŽIVOTA NAGRADA VJEČNA

PRED BIJELIM VRATIMA

Uspinjala sam se putem bijelim kao snijeg a lijepim kao da je od mramora. Još nekoliko osoba

išlo je tim putem gore-dolje. I samo me pogledaju i ništa ne reknu, nego produže dalje.

I stignem na povišeno mjesto, u neobično predvorje. Zid je bio slijeva, sdesna i na dnu

prostorije, a sprijeda je bilo otvoreno. U dnu su bila velika prekrasna bijela vrata. Nad njima

nije bilo stropa nego su bili oblaci. U tom predvorju bilo je četrdesetak ljudi, razne dobi

života. Pokušavali su unići na bijela vrata, ali nisu mogli jer su bila zaključana. Hodali su po

toj prostoriji kao da čekaju neko otvorenje. Došavši pred vrata, pokušam ih i ja otvoriti, ali

nisam ni ja mogla.

A s desne strane sjedio je za poširokim stolom na običnoj stolici Dječak Isus, u dobi od 10-12

godina. Oko Glave je imao svijetao krug. Naslonjen na stol, podbočivši Glavu na lijevu ruku,

zabrinuto je promatrao grupicu ljudi pred Sobom. A oni su hodali oko Dječaka Isusa tako po

domaću kao da su Njegova Zajednica.

Prodjem izmedju ljudi do Gospodina i upitam: "Što, zar se ta vrata neće otvoriti?" Dječak Isus

odgovori mi zabrinuto: *"Otvorit ću Ja ova Vrata i moći će oni ići gdje bude tko htio. I ti ćeš*

moći ići gdje god budeš htjela. Još samo pola dana i Ja ću ta Vrata otključati!"

Isus dragi mi je rastumačio da su to mučenici za Svetu Vjeru. Bijela vrata su ulaz u Nebo.

Gospodin je bio zabrinut jer mnoge duše propadaju zauvijek.

Kad čovjek sa zemlje vidi duše pokojnika, one s njim ne razgovaraju. Ako ih se štogod upita,

koji puta odgovore. Takodjer, ako se za njih molimo, pa im nešto treba, uz Božju dozvolu

smiju i one štogod pitati.

"OVDJE SU SVI PRAVEDNICI!"

Nevidljiva sila ponijela me u Visine, veoma daleko od zemlje. Bila je tamo prekrasna priroda,

a bregovi su se dizali do samog Podnožja Neba. Na tome tlu sretnem desetak ljudi, srednje

dobi života. I nešto su kao tražili između cvijeća i trave. Pristupim najbližoj ženi pa je

upitam: "Ima li ovdje koji pravednik?" Žena se uspravi pa mi, kao povrijedjena, oštro

odgovori: "*Ovdje su svi pravednici!*" Na te riječi zašutim i počnem razgledavati čudnovati

kraj.

S desne strane opazim nekoliko velikih zgrada, visokih i preko petnaest katova. Ali izgledalo

je kao da nikoga u njima nema. Pa si mislim: Vidiš, na zemlji čovjek nema gdje ni glavu

nasloniti, a ovdje toliki stanovi prazni. Onda upitam ljude u blizini: "Tko ovdje stanuje? Čini

mi se da dotični nijesu kod kuće!" Ljudi ništa ne odgovore, ali se začuje Glas s Neba:

"Katnica pred kojom stojiš jest tvoja!" Uplašim se na te riječi pa rekнем:

"Gospodine, a što će

meni to čudo! Za sirotu Julku dosta je i mala sobica!" I gledajući tu ogromnu zgradu,

uzdahнем: "Tko će tebe samo spremati!"

A s lijeve strane stajao je još veičanstveniji Dvorac, sazdan od same svile i kadife. Lepršao je

i prelijevao se u boji mramora. Gledajući u to stvoreno čudo, smiješeći se, primijetim: "Da mi

je samo znati, tko će u tebi prebivati! Balzami Vječnosti iz tebe mirišu!" A zidovi od kadife

još se više naginju k meni. Onda opet prozborim: "Osvajaš mi srce, ali su preveliki stanovi

tvoji za skromnu Julku da u tebi boravi."

Tada opazim daleko dolje zemlju. Jedva sam je i razabirala kako je bila malešna.

Pa se sjetim

koliko je na zemlji bijede razne vrsti, a ovdje divote kakovih oko čovječje nije vidjelo! Tada

začujem vapaje sa zemlje: *"Dodji na zemlju, jer te Majka Crkva zove!"* Ali ogorčena zbog

svoga što sam na zemlji proživjela, odgovorim: "Neću ja doći više nikada na zemlju jer sam

na njoj mnogo pretrpjela! Meni nije bilo dobro na zemlji!" I podjem za dušama koje su s tog

terena uzlazile u Nebo.

260

Duše na ovome terenu jesu pravednici koji tamo još malo zastaju dok se potpuno ne očiste.

Zgrade i stanovi predstavljaju stepen duhovnih zasluga pojedinih duša.

"OVDJE NAS IMA SAMO MALO!"

Na obali Vječnosti - Jednom sam odnešena daleko od zemlje, potpuno Gore. Stavljena sam na

obalu nekog mora. I spustim se do samoga mora i gledam. Lijepo, bistro more, ali nigdje žive

duše! Šta ću sad! Dolje ne mogu jer je jako daleko, a ovdje nikoga ne susrećem.

Odjednom ugledam da izdaleka dolazi brod. Bio je nevelik, ali zgodan i lijepo obojen: bijelo s

plavim izradbama. Kad je brod pristao, mornari izadju na obalu. Svi su bili jako mladi i lijepo

obučeni: u bijelo i plavo. Ja im tad pristupim i zamolim ih: "Morala bih poći dalje, ali ne

znam kako. Hoćete li me prevesti tamo gdje ima svijeta?" "Hoćemo!" - veselo mi odgovore.

"Ali ja nemam pasoša! Bojim se da me kapetan ne izbaci!" Mladići me razdragano zaokruže i

odgovore: "Imaš ti pasoš, imaš!" "Ali nemam novaca da platim kartu! Što ću ako bude

kontrola?" "Ne boj se! - odgovore mi. Mi ćemo se zauzeti za tebe da dodješ kamo si pošla." I

udjem u ladjicu kao jedini putnik.

Nakon duge vožnje kažu mi mornari: "Sada ćemo doći u kraj gdje ćeš imati društvo." Kad

smo se približili drugoj obali, opazim u pristaništu grupu žena koje su čekale brod. Bilo ih je

pedešetak, a sve u dobi od tridesetpet do četrdeset godina. Brod pristane u luci, a mornari

svežu brzo konop i stave izlazni most. Onda izadjemo na obalu. Kraj je bio malo brdovit ali

veoma lijep.

Kapetan broda - Najednom opazim kapetana broda kako silazi na obalu i pozorno me

promatra. A bio je prekrasna osoba i lijepo obučen. Imao je na sebi žutozeleno odijelo, više na

bjelkasto, neka ugodna boja. Ja se pak preplašim misleći da će me sada kazniti.

Ali On

zapovjedi jednome mornaru da donese dva stolca. Ovaj odmah pohiti i začas ih donese.

Kapetan sjedne, pogleda me i zapovjedi neka i ja sjednem. Mornari

261

se veoma začude i govorili su medju sobom: "Tko je ona da smije uz Njega sjesti?" Netko iz

grupe rekne: "Valjda su u rodu!" A ja u strahu progovorim: "Molim Vas, gospodine kapetane,

oprostite mi! Dovezla sam se ovamo, a nemam ni pasoša ni novaca!" A On me gleda pa kaže:

"Imaš, imaš ti pasoš! Ne boj se! - Onda mi još reče: Ja sam se brinuo za tebe i za tvoje dijete,

brinem se, i brinut ću se za tebe i za tvoje dijete!" Na to Kapetan ode na brod, u svoju sobu, a

ja se pridružim ženama.

Hrana duša - U to dodje neka redovnica noseći velik pladanj pun hrane. Na jednom kraju

pladnja bili su na hrpu stavljeni veliki lijepo pečeni bataci. Na drugom kraju bile su debele

kriške kruha, rezane u trokut. I posebno opet veliki komadi kolača, također trokutasta oblika.

Redovnica je prolazila između žena i zastala ispred svake od njih da si uzme od svake hrane

po komad. I stane pred me i, ne gledajući mi u oči, ponudi i meni. Kad sam već uzela,

najedanput me pogleda u lice, zbuni se pa mi kaže: "Tebi nisam smjela dati! Ti još nisi

ovdje!" Na to joj odgovorim molećivo: "Ali, sestro, ja sam izdaleka, sa zemlje! Ogladnjet ću

dok se vratim! Evo, vratit ću vam kolač, a zadržat ću meso i kruh." Pristane ona preko volje i,

sve klimajući glavom, govori sama sobom da mi nije smjela dati jer još nisam među njima.

Iza obroka upustim se sa ženama u razgovor: "Šta vi radite ovdje? Ima li vas mnogo?" Jedna

mi odgovori: "Jako rijetko dolaze ovamo duše! Ladjica ode i po nekoliko puta, a da nijedne

duše ne doveze. Ima nas ovdje samo koliko nas vidiš!"

Povratak - Najedanput zazvoni. Jedan me mornar pozove: "Dodji[dodji, orig., nota] da te

povezemo jer polazimo na mjesto otkuda smo i došli." Onda ih zamolim: "Ja sam došla sa

zemlje! Lijepo vas molim kad biste me htjeli tamo povesti!" Oni se nasmiješe i uskliknu: "Ta

gdje smo mi od zemlje! Mi smo Gore, a zemlja je daleko dolje! Mi prevozimo duše koje sa

zemlje dolaze u Vječnost." A ja im rekнем: "Pa je l' se vama isplati prevaljivati toliki put, a

da nikoga ne vozite? Odanle ovamo nikoga, odavle onamo opet nikoga!"

262

Prije odlaska još jednom pogledam taj lijepi kraj sa svojim brdima i ravnicama, divnim

stablima i krasnim cvijećem, a usred te ljepote stanovi za duše.

Popnem se onda na brod i dovezoše me gdje su me i uzeli. Zamolim ih da me prevezu barem

do Australije, a onda bih ja tamo radila i već se nekako vratila u domovinu. Ali oni mi

nasmijani odgovore: "Doći ćeš ti na zemlju kako si sa zemlje i ovamo došla!"

I prenese me tad na zemlju, na mjesto odakle sam i uzeta. Prošla sam u zraku
"milione"

kilometara, tako da sam osjećala veliki umor puta.

Nebo ima toliko Predjela koliko i zemlja država. Ne zna se Nebu kraja ni u
Širinu, ni u

Dužinu, ni u Visinu! Malo duša dolazi u ovaj Predio Neba jer ih je malo steklo
zasluge koje

odgovaraju ovom stupnju Blaženstva. Brod je oznaka Rimokatoličke Crkve.
Nisam znala tko

je onaj kapetan. Onda mi je dragi Isus rastumačio da je to Otac Nebeski.
Mornari su duše koje

suradjuju s Bogom. Hrana duša jest Nebeska Tajna koju smrtnik na zemlji neće
dokučiti.

263

ISUS NAS ZOVE br.2 - Viđenja i poruke primljeni 1973.-1974.

ISUS NAS ZOVE br.3 - Viđenja i poruke primljeni 1974.-1976.

ISUS NAS ZOVE br.4 - Viđenja i poruke primljeni 1977.-1978.

ISUS NAS ZOVE br.5 - Viđenja i poruke primljeni 1978.-1979.

ISUS NAS ZOVE br.6 - Viđenja i poruke primljeni 1979.-1980.

ISUS NAS ZOVE br.7 - Viđenja i poruke primljeni 1980.

+

U Ime Boga Oca

koji me je s velikom Ljubavlju stvorio.

+

U Ime Boga Sina

koji me je s velikom Ljubavlju

Svojom Pregorkom Smrcu otkupio.

+

U Ime Boga Duha Svetoga

koji me s velikom Ljubavlju

Svojom Presvetom Milošcu posvećuje.

Amen.

SVE NEKA BUDE NA VEĆU SLAVU PRESVETOGA TROJSTVA:

BOGA OCA, BOGA SINA I BOGA DUHA SVETOGA

TE NA ČAST I HVALU

PRESVETE BOGORODICE, BLAŽENE DJEVICE MARIJE

I NJEZINOG PREČISTOG ZARUČNIKA,

LJUBLJENOG POOČIMA ISUSOVOGA - SVETOGA JOSIPA!

NA VRH

[Imprint](#) | [print version](#) | [Sitemap](#) | [Recommend this site!](#)
[Login](#) [Jimdo logout](#) | [Edit](#)

